

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการกีฬา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการกีฬา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ"
ของ ประภรณ์ ต้อยศรี
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ศาสตราจารย์ ดร.ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เอก สุขใส)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนากา จารุชาติ)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
ผู้วิจัย	ประภรณ์ ต้อยศรี
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เอก สุขใส
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ปร.ด. การจัดการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย, นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา ใช้การผสมวิธีในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายและศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 2) เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 3) เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

วิธีการดำเนินการวิจัย ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 112 คน และศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านกิจกรรมทางกาย จำนวน 18 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มากร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบด้วยการสนทนากลุ่ม และขั้นตอนที่ 3 ทำการประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย โดยการทำแบบสอบถาม

ความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย (Average) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า 1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย พบว่า ด้านปัจจัยนำด้านความรู้, ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ, ปัจจัยเอื้อด้านงบประมาณ, ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล, ปัจจัยเอื้อด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยเสริมจากภายในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนในด้าน ปัจจัยนำด้านทัศนคติ, ปัจจัยเสริมด้านบุคลากร และปัจจัยเสริมจากภายนอกมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีกิจกรรมทางกาย และผลการศึกษาร่วมองค์ประกอบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ และองค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต

2. รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า ประกอบไปด้วย ปัจจัยนำด้านความรู้ ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยเอื้อด้านงบประมาณ ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล ปัจจัยเอื้อด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การนำ 4) การประเมิน องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบไปด้วย 1) นิสิตนักศึกษาพิการ ได้รับการสนับสนุนในการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น และสามารถเข้าถึงวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มาตรฐานได้ง่ายขึ้น 2) มีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีบกพร่องทางด้านร่างกาย 3) มีสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะและได้มาตรฐานสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

3. การประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีความเป็นไปได้ ในการปฏิบัติและความมีประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ในระดับ “มากที่สุด” (Average = 4.55) และ (Average = 4.61) ตามลำดับ

Title	PHYSICAL ACTIVITY MANAGEMENT MODEL FOR HANDICAPPED STUDENTS WITH PHYSICAL DISABILITIES IN STATE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN THE NORTHERN REGION
Author	Parkorn Tuisri
Advisor	Assistant Professor Kajornsak Roonprapunta, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Taweesak Sawangmek, Ph.D. Assistant Professor Phong-ek Suksai, Ph.D.
Academic Paper	Ph.D. Dissertation in Sport Management - (Type 2.1), Naresuan University, 2022
Keywords	Physical Activity Management Model, Student with disabilities

ABSTRACT

This research study has as objectives to 1) study relationship between factors related to the behavior of having physical activities and study the factors of physical activity management for university students with physical disabilities, 2) develop and assess the quality of an activity management model for students with disabilities, and 3) evaluate the physical activity management model for students with disabilities. The study was conducted in 3 steps according to the research objectives as follows; 1) In studying relationship between factors related to the behavior of having physical activities and studying the factors of physical activity management for university students with physical disabilities. The study population consisted of disabled university students with a sample of 112 disabled students from 9 public universities in the northern region of Thailand selected purposively. 18 experts were selected to conduct physical activity management model with the sample population from various institutions. The research instruments constituted questionnaires and interview. Data were analyzed based on Pearson Product Moment correlation and content analysis. 2) The physical activity management model for students with disabilities was developed and quality and suitability

examined through focus group discussion with 9 experts. 3) An evaluation of the physical activity management model was done by conducting a survey on the opinions of the executives and related officers with group of 18 experts. Mean and Standard Deviation were used for data analyses.

The results revealed as follows: 1. The relationship between factors related to behavior of having physical activities for university students with physical disabilities are found to have predisposing factor in knowledge, factor in management, budget, officers, equipment and facilities, and supplementary factors inside the university have relationship with physical activity behavior at a significant level of .05. For the relationship related to predisposing factors in attitude, supplementary factor in officers and external factor revealed no relationship with the behavior of having physical activities. The results of study the factors of physical activity management for university students with physical disabilities consists of 3 components namely: 1) input 2) process and 3) output.

2. The developed Physical Activity Management Model for students with disabilities consisted of three components namely; 1. Inputs, consists of predisposing factor in knowledge, management, budget, officers, equipment and facilities, and supplement factor inside the university, Component 2. Process, consists 4 steps such as planning, organization, leadership, evaluation, and 3. Output consists of 1) students with disabilities are supported with extra physical activities and more approach to specific and standardized facilities for students with disabilities and 2) availability of suitable physical activities for university students with physical disabilities 3) availability of specific and standardized areas and equipment for physically disabled students.

3. Evaluation of physical activity management model for disabled students revealed possibilities in practicality and usefulness of the model are ant a highest levels (Average = 4.55) and (Average = 4.61) respectively.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขด้วยความเอาใจใส่ และจิตเมตตา ยิ่ง ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เอก สุขใส ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ และทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศ จารุชาติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่ามากขึ้น ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี รองศาสตราจารย์ ดร.รักษิต สุทธิพงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม นครเขตต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัยณรงค์ กงแก้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรี แสงอุทัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจน์ แก้วกล้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ ดร.สรวิชัย พงษ์พิพัฒน์ ดร.ภาวินี ชุ่มใจ นางสาวรุ่งทิวา ไชยชมพู ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ แนะนำ ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบฯ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบของพระคุณ คุณแม่จันทร์ทิพย์ ต้อยศรี ผู้ให้กำเนิด ที่คอยให้กำลังใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกๆ ท่าน ที่คอยให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีและกราบขอบพระคุณ ครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตในวันนี้

คุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายต่อไป

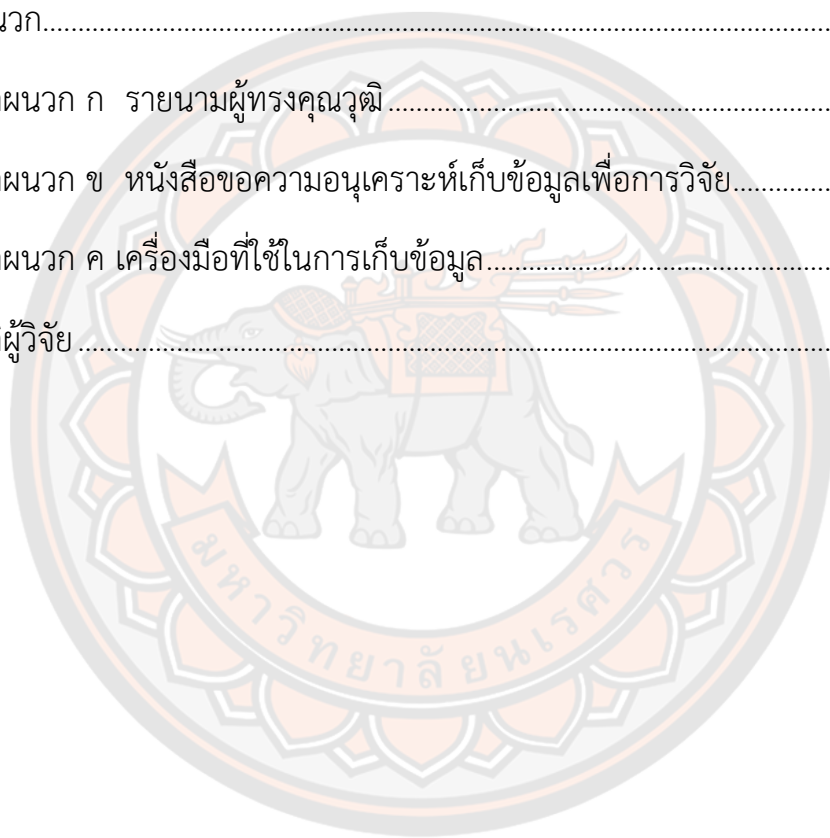
ประภรณ์ ต้อยศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
ตาราง.....	ฎ
ภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษา /สถาบันอุดมศึกษากับการดูแล ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ.....	12
2. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย.....	33
3. แนวคิดด้านปัจจัยในการส่งเสริมสุขภาพ.....	46
4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ.....	54

5. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ.....	62
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	83
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	94
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	95
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมกิจ กิจกรรมทางกาย และการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ เขตภาคเหนือ	96
ขั้นตอนที่ 2 การยกร่าง และตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้	103
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต ภาคเหนือ	106
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	109
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมกิจ กิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขต ภาคเหนือ	109
ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่ มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	143
ตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	159

บทที่ 5 บทสรุป	165
สรุปผลการวิจัย.....	165
อภิปรายผลการศึกษา.....	167
ข้อเสนอแนะ	177
บรรณานุกรม	179
ภาคผนวก.....	191
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	192
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	193
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	219
ประวัติผู้วิจัย	274

ตาราง

หน้า

ตาราง 1 จำนวนนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย	96
ตาราง 2 จำนวนผู้มีส่วนสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย	102
ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	110
ตาราง 4 จำนวนค่าร้อยละ ของปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	113
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	114
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยนำด้านทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	115
ตาราง 7 จำนวนค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย.....	116

ตาราง 8 จำนวนค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกาย ของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	118
ตาราง 9 จำนวนและร้อยละและค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	120
ตาราง 10 จำนวนและร้อยละ ของสาเหตุการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	120
ตาราง 11 จำนวนและร้อยละ ของเหตุผลของการมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายเพียงพอของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	121
ตาราง 12 จำนวนและร้อยละ ของระยะเวลาของการปฏิบัติกิจกรรมทางกายต่อครั้ง ของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	122
ตาราง 13 จำนวนและร้อยละ ของระยะเวลา(วัน/สัปดาห์)ของการปฏิบัติกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	122
ตาราง 14 จำนวนและร้อยละ ของความหนักของการปฏิบัติกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	123
ตาราง 15 จำนวนและร้อยละ ชนิดของกิจกรรมทางกายที่เลือกปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	124

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	126
ตาราง 17 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	130
ตาราง 18 แสดงผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	150
ตาราง 19 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลการประเมินความเป็นไปได้และความมี ประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	159
ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย (x) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d.) เกี่ยวกับความคิดเห็นของ รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี และ ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	160
ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d.) เกี่ยวกับความคิดเห็นของรองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มีต่อความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	162

ภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	94
ภาพ 2 ขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยดำเนินการวิจัย	96
ภาพ 3 แสดง (ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ	145
ภาพ 4 รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ.....	158

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านการขยายตัวของสังคมเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ เกิดความเร่งรีบในการใช้ชีวิตส่งผลให้บุคคลต้องประสบกับความเสี่ยงจากโรคเรื้อรังหรือโรคไม่ติดต่อ จากการรายงานด้านสถิติขององค์การอนามัยโลกได้ให้ข้อมูลถึงสถานการณ์ด้านสุขภาพของคนใน 194 ชาติทั่วโลก พบว่า โรคไม่ติดต่อ (Noncommunicable Diseases : NCDs) หลายชนิดนอกจากเป็นปัญหาสาธารณสุขในประเทศร่ำรวยแล้ว ยังเป็นสาเหตุการเสียชีวิตหลักสาเหตุหนึ่งในประเทศยากจน ทำให้คนเสียชีวิตก่อนวัยเจ็ดสิบปี โรคเหล่านี้ได้แก่ โรคเกี่ยวกับหลอดเลือดหัวใจ-โรคหลอดเลือดสมอง, โรคเบาหวาน, โรคความดันโลหิต และโรคมะเร็ง เป็นต้น และจากการสำรวจในประเทศไทย พบว่า ปัญหาด้านสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มโรค NCDs เป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตของคนไทย ซึ่งในระดับบุคคล จะพบว่าโรค NCDs และปัจจัยเสี่ยง มีความสัมพันธ์ต่อความยากจนใน 3 มิติ กล่าวคือ มิติแรกประชาชนที่มีฐานะไม่ค่อยดีจะมีความเสี่ยงต่อโรค NCDs สูงกว่าและมีปัจจัยเสี่ยงต่อโรคมามากกว่า ทั้งด้านพฤติกรรม เช่น การบริโภคอาหารคุณภาพต่ำ สูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยา เช่น ภาวะน้ำหนักเกิน และภาวะความดันโลหิตสูง และการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ (กรมควบคุมโรค, 2561) ซึ่งโรคต่าง ๆ เหล่านี้สามารถป้องกันหรือทำให้ทุเลาลงได้ด้วยการควบคุมอาหารหรือการสร้างเสริมสุขภาพโดยการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้นหรือการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

จากสถานการณ์กิจกรรมทางกายของประเทศไทยในภาพรวม นับตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมา พบว่า กิจกรรมทางกายของประชากรไทยเป็นไปในเชิงบวก ระดับการมีกิจกรรมทางกายของคนไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ปี โดยในปี 2562 คนไทยมีกิจกรรมทางกายสูงที่สุดถึงร้อยละ 74.60 เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ถึงร้อยละ 8.3 (วารสารกรมสุขภาพจิต, 2564) แม้ว่าสถานการณ์การมีกิจกรรมทางกายทั่วโลกจะลดลง แต่การมีกิจกรรมทางกายของคนไทยมีทิศทางและแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการเพิ่มระดับการมีกิจกรรมทางกายที่จะบรรลุตามเป้าหมายทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมีสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นองค์กรสำคัญที่ช่วยผลักดัน หนุนเสริมและขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริมการมีกิจกรรม

ทางกายที่เพียงพอและลดพฤติกรรมเนือยนิ่งของคนไทยให้เป็นไปตามแผนการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย พ.ศ.2561-2573, NCD Global Monitoring Framework 9 Voluntary Targets ขององค์การอนามัยโลก, แผนปฏิบัติการส่งเสริมกิจกรรมทางกายโลก (Global Action Plan on Physical Activity 2018-2030) ขององค์การอนามัยโลก และ Sustainable Development Goals ขององค์การสหประชาชาติ

ดังนั้น กิจกรรมทางกาย (Physical Activity) จึงมีความสำคัญในชีวิตประจำวันซึ่งหมายถึงการขยับเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวัน การขยับเคลื่อนไหว ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกายในอาชีพ กิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา อันมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวร่างกายนำไปสู่การเผาผลาญพลังงานที่ได้จากการบริโภคอาหาร (สนธยา สีละมาต, 2557, น. 2 ;กรรวิ บุญชัย, 2555, น. 155 ; อัจฉรา ปุราคม และคณะ, 2556 ; U.S. Department of Health, & Human Services, 1996 ; Pate Jama, 1995, p. 273) กิจกรรมทางกายจึงมีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพ และถือเป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิต ถ้ามีการใช้ร่างกายอย่างเพียงพอย่อมมีผลดีต่อสมรรถภาพ

ปัจจุบันจำนวนผู้พิการในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากหลากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ความพิการที่ติดตัวมาแต่กำเนิด จากการประสบอุบัติเหตุ หรือเกิดจากโรคติดต่อที่มีความจำเป็นในการตัดอวัยวะบางส่วนจากร่างกาย คนพิการย่อมเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่จำเป็นต้องมีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดีเช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป ความพิการกลายเป็นข้อจำกัดในการประกอบกิจกรรมทางกายหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ สังคมทั่วไป เนื่องจากความพิการที่เกิดขึ้น รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (31 มีนาคม 2564) จำนวนคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายในประเทศไทยมี จำนวน 2,092,595 คิดเป็นร้อยละ 49.85 ของจำนวนผู้พิการทั้งหมดของประเทศไทย และจำนวนคนพิการที่ได้รับการศึกษา มีจำนวน 1,593,548 คน คิดเป็นร้อยละ 76.17 ของคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการและยังมีคนพิการที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนคนพิการอีกจำนวนหนึ่งอีกด้วย โดยจำนวนผู้พิการที่ได้รับการศึกษาของประเทศไทยนั้นถึงแม้ว่าจะมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งประเทศ แต่การให้คนพิการได้รับการศึกษาก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการขับเคลื่อนประเทศ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งมีวิสัยทัศน์และพันธกิจในการดูแล ส่งเสริม สนับสนุนและกำกับดูแลการอุดมศึกษาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งทางด้านการพัฒนากำลังคน การกำกับดูแลด้านการวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมและการจัดให้มีระบบนิเวศและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเป็นอีกหนึ่งองค์กรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพในทุกๆ ด้านนั้นหมายถึง

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสม และครบถ้วน โดยการสร้างและปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษา ดังนั้นนอกจากความรู้ทางด้านวิชาการที่นิสิตศึกษาควรได้รับแล้ว มหาวิทยาลัยยังสามารถส่งเสริม และสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาเหล่านั้นได้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา การออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้กับตนเอง ก่อนที่ออกไปสู่สังคมการทำงานที่มีเวลาว่างในการดูแล และใส่ใจสุขภาพน้อยลง (ทวิศักดิ์ สว่างเมฆ, 2558, น. 170) สอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2561) พบว่า การออกกำลังกายเป็นการสร้างเสริมสุขภาพ ให้นักศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและส่งผลกระทบต่อจิตใจให้สดชื่นแจ่มใส มีชีวิตชีวาอย่างมีความสุข จากกรอบประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4. การพัฒนาการจัดการศึกษาให้ทันสมัย มีคุณภาพ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป้าหมายการให้บริการ ข้อที่ 4.2 การให้โอกาสการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมและการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตัวชี้วัดหลัก ที่ 39 ได้กล่าวไว้ว่า จำนวนผู้เรียนที่เป็นผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสได้รับโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาและการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมตามความต้องการ (รายละเอียดตัวชี้วัดกระทรวงการศึกษ วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563) จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษาพิการ เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษา การพัฒนาสมรรถภาพเพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการได้รับการศึกษา และการบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมตามความต้องการ ดังนั้น กิจกรรมทางกายถือเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาสมรรถภาพทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ซึ่งนิสิตนักศึกษาพิการเองก็ยังมีความต้องการที่จะมีกิจกรรมทางกายเพื่อการมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ผ่อนคลายความตึงเครียดภายในใจ แต่ด้วยความหลากหลายของความพิการ วิธีในการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการจึงควรจะต้องมีความเหมาะสมกับทุกความหลากหลายของความพิการ แต่ยังคงพบว่าการเข้าถึงกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ เป็นไปด้วยความยากลำบาก ทั้งในด้านข้อจำกัดในประเภทของกิจกรรมทางกาย ข้อจำกัดความสามารถในการเคลื่อนไหวและความแข็งแรงของร่างกาย การมีกิจกรรมทางกายที่มีความเหมาะสมกับความพิการในลักษณะต่างๆ ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสำคัญและความเข้าใจปัญหาของนิสิตนักศึกษาพิการ ในการมีกิจกรรมทางกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีและสมรรถภาพทางกายที่ดี

การที่นิสิตนักศึกษาพิการต้องการมีกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกายที่ดี ต้องอาศัยปัจจัยที่หลากหลายทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคล หรือปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในตัวบุคคล (Crosby, 2011) ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยนำ คือ ปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล หรือแสดงความพึงพอใจของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ เช่น ความรู้ ทักษะคิด และปัจจัยภายนอกบุคคลเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรม ได้แก่ ปัจจัยเอื้อ

เป็นปัจจัยสนับสนุนให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมตามความต้องการที่เป็นผลจากปัจจัยนำ โดยมีสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ สังคม ทรัพยากรที่เอื้ออำนวยในการสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมบุคคล และปัจจัยเสริมที่เป็นการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งหากมีการจัดการที่เหมาะสมกับปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น ก็จะทำให้มีการส่งเสริมสนับสนุนการมีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม สำหรับผู้มีความบกพร่องทางด้านร่างกายเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย มีหลากหลายปัจจัย ซึ่งหากมีการจัดการที่เหมาะสมกับปัจจัยที่ได้กล่าวมาก็จะทำให้มีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมต่อไป โดยเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ราชกิจจานุเบกษา 2542) ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงสิทธิและโอกาสที่เท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ภาครัฐจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถคนพิการให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หรือแรกพบความพิการให้การศึกษอบรมให้รู้จักสิทธิ และหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี มีอาชีพ มีงานทำ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้อื่นในสังคม ช่วยเหลือตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ มุ่งเน้นโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยยึดหลักการศึกษาเพื่อปวงชนที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี รัฐจัดอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ” ประกอบกับมาตรา 30 วรรค 3 บัญญัติไว้ว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคลจะกระทำมิได้” นั้นหมายถึงว่าประชาชนคนไทยทุกคนมีสิทธิเสมอกันทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะยากดีมีจน หรือสภาพร่างกายพิการ โดยรัฐต้องจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษาให้ มาตรา 55 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ บุคคลพิการ หรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” จากผลการสำรวจจำนวนนิสิตนักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชนและสถาบันในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2546-2560 พบว่าจำนวนนิสิตนักศึกษาพิการที่ได้รับโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมทางการศึกษาสำหรับผู้พิการ โดยพบว่านิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายยังเป็นกลุ่มคนพิการที่มีขนาดใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ที่ควรได้รับการดูแลด้านกิจกรรมทางกาย (รายงานผลการสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการเพื่อ

รองรับนิสิตนักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปี การศึกษา, 2556) จึงเป็นหน้าที่ของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความ ช่วยเหลือคนพิการได้เข้าถึงการบริการอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะด้านการศึกษา เพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพให้ คนพิการได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดการ กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ เขตภาคเหนือ เพื่อจัดรูปแบบกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม สำหรับกลุ่มนิสิตนักศึกษาพิการที่มี ความบกพร่องทางด้านร่างกาย และเพื่อเป็นรูปแบบนำร่องในการสร้างกิจกรรมทางกายสำหรับกลุ่ม คนพิการกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและ องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือเป็นอย่างไร
3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือเป็นอย่างไร

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย และศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เป็นการวิจัยและพัฒนา

(Research and Development) โดยใช้การเก็บข้อมูลแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายและศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตภาคเหนือ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายและศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 112 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย 1. ปัจจัยนำเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ได้แก่ ปัจจัยนำด้านความรู้ และปัจจัยนำด้านทัศนคติ 2. ปัจจัยเอื้อเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ, ด้านการเงินและงบประมาณ, ด้านบุคลากร และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก 3. ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนจากบุคลากร ,ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยและด้านการสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้มีส่วนสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกาย ได้แก่ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้าง และตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและ องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่าง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2. ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ ประึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา

3. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็น ร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ การตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้มีประสบการณ์เกี่ยวข้อง ในด้านกิจกรรมทางกาย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ตัวแปรที่ศึกษา

ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

การประเมินนี้เป็นการประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผู้ให้ข้อมูลการประเมิน

ผู้ให้ข้อมูลการประเมิน ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา / ผู้อำนวยการกองพัฒนานิสิตนักศึกษาที่มีนิสิตนักศึกษาพิการศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน รวมทั้งหมด 18 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมทางกาย (Physical Activity) หมายถึง การเคลื่อนไหวของร่างกายที่ใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนที่ขยับไปมา ทำให้ใช้พลังงานมากกว่าขณะพัก ซึ่งการเคลื่อนไหวต่างๆ จะทำเป็นกิจวัตรประจำวัน และส่งผลต่อความเสี่ยงที่จะเกิดโรคภัยไข้เจ็บให้ลดลง อีกทั้งยังสร้างเสริมสุขภาพให้ดียิ่งขึ้น โดยที่ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือได้มีการจัดการ และวางรูปแบบขึ้นภายในพื้นที่มหาวิทยาลัยสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

กิจกรรมทางกายสำหรับคนพิการ หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีรูปแบบไม่เฉพาะเจาะจง ส่งผลต่อสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดีขึ้น เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการประกอบกิจวัตรประจำวัน ทั้งนี้การมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอของคนพิการยังสามารถที่จะพัฒนาระบบต่างๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะระบบกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรงเพิ่มมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น เปรียบเสมือนเกราะป้องกันภัยให้กับร่างกาย

ประเภทของกิจกรรมทางกาย หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วยกิจกรรมในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมการเดินทาง พฤติกรรมการทำงานบ้าน พฤติกรรมการมีกิจกรรมยามว่าง โดยมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามความหนัก ระยะเวลาของกิจกรรม ล้วนเป็นการเคลื่อนไหวร่างกาย หากมีการกระทำหรือดำเนินการเป็นประจำสม่ำเสมอ สามารถช่วยประคับประคองสุขภาพพื้นฐานให้คงสภาพได้ยาวนานขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1) กิจกรรมในชีวิตประจำวัน, 2) กิจกรรมที่พยายามว่าง สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ มีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมบูรณ์มาตั้งแต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เช่น แขนขา ขาด กล้ามเนื้อลีบ โรคอัมพาต เป็นต้น

แนวทางการจัดกิจกรรมทางกาย หมายถึง แบบแผนหรือรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการกิจกรรมทางกาย โดยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

รูปแบบ หมายถึง รูปแบบในการส่งเสริมหรือการจัดการจัดกิจกรรมทางกายโดยใช้การวิเคราะห์ความต้องการและแนวทางการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการ หมายถึง ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1. ปัจจัยนำเข้า (Input) 2. กระบวนการ (Process) 3. ผลผลิต (Output) ที่เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมทางกาย เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบไปด้วย

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง สิ่งที่มีความจำเป็นต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้แก่ 1. ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย 2. ทักษะเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย 3. ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย 4. ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย 5. พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย

2. กระบวนการ (Process) หมายถึง วิธีการดำเนินการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1 การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แนวทางปฏิบัติและแผนการดำเนินการ ลดความซ้ำซ้อน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2.2 การจัดการองค์กร (Organizing) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารกำหนดโครงสร้างขององค์กร ซึ่งครอบคลุมเรื่องการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำหนดกลุ่มงาน การกำหนดความสัมพันธ์ในสายการบังคับบัญชา และการประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้กับหน่วยงานเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2.3 การนำ (Leading) หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ ภาวะผู้นำ (Leadership) สามารถจูงใจ หรือชักจูงบุคคลในองค์การปฏิบัติตามที่ตนต้องการ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2.4 การประเมิน (Evaluating) หมายถึง การประมาณค่าของการดำเนินงานหรือการประเมินการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

3. ผลผลิต (Output) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ศูนย์บริการนิสิตนักศึกษาพิการ หมายถึง ศูนย์บริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หมายถึง มหาวิทยาลัยที่มีศูนย์บริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตภาคเหนือ ทั้งหมดจำนวน 9 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ความเหมาะสมของรูปแบบ หมายถึง ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องและถูกต้องตามหลักวิชาการ ทฤษฎีการจัดการ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม

ความเป็นไปได้ของรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตภาคเหนือ ที่มีต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย โดยยอมรับว่ามีความสอดคล้องกับสภาพเป็นจริง เหมาะสมกับบริบท และสามารถนำไปปฏิบัติได้

ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่มีต่อการนำเอารูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยยอมรับว่าการนำไปใช้แล้วมีส่วนในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการมีสุขภาพที่ดีของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตภาคเหนือ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
2. ได้รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
3. ได้แนวทางในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ที่นำมาประกอบการวิจัย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษา /สถาบันอุดมศึกษากับการดูแลช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย
3. แนวคิดด้านปัจจัยในการส่งเสริมสุขภาพ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ
5. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษา /สถาบันอุดมศึกษากับการดูแลช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ

การจัดโครงสร้างองค์การของสถาบันอุดมศึกษาที่มีสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ นับเป็นจุดแข็ง ของสถาบันฯ ในการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ อย่างไรก็ตามการกำหนดสายการบังคับบัญชาที่มุ่งลดขั้นตอนการบริหารทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารและประสานงาน หน่วยงานภายในสถาบันฯ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการทำงานแบบแยกส่วนโดยไม่มีจัดการดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการในเชิงบูรณาการ หน่วยบริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการที่ตั้งขึ้นภายใต้สถาบันพัฒนา การศึกษาพิเศษสามารถจัดบริการให้นิสิตนักศึกษาพิการตามบทบาทหน้าที่แต่มีอุปสรรคในการเป็นศูนย์กลางข้อมูลและศูนย์กลางการติดต่อประสานงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา พิการอย่างบูรณาการ และยังไม่สามารถจัดบริการแบบเสร็จสิ้น ณ จุดเดียวให้กับ นิสิตนักศึกษาพิการ ด้านบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาการศึกษาพิเศษในหน่วยบริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการขาดความมั่นคงในงานเนื่องจากอยู่ในอัตราจ้างทำให้ไม่เกิดการคงอยู่ในงานปัญหาการย้ายออก และรับเข้า บ่อย ๆ ทำให้บุคลากรที่รับเข้าทำงานใหม่ขาดประสบการณ์และทักษะในการให้บริการประกอบกับบุคลากรที่มีจำนวนไม่เพียงพอทำให้จัดบริการของหน่วยบริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ ไม่

ทันเวลาและไม่ครอบคลุมบุคลากรที่รับใหม่ขาดประสบการณ์และทักษะในการให้บริการที่มีคุณภาพ แก่นิสิตนักศึกษาพิการ ส่วนบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา พิการ ด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก

ยังขาดองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติเพื่อการตอบสนองนิสิตนักศึกษาพิการได้ อย่างเหมาะสมงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษายังมีความจำกัดในด้านการจ้างงานบุคลากรที่มีความ เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพื่อทำหน้าที่ให้บริการทางการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษาพิการ การ จัด สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ พื้นที่ใช้สอยและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เอื้อต่อความสะดวกความ ปลอดภัยและการเข้าถึงของนิสิตนักศึกษาพิการการจัดการศึกษามีนโยบายที่เปิดกว้างสำหรับผู้พิการ แต่ระบบการจัดการศึกษาในภาพรวมยังออกแบบมาเพื่อนิสิตนักศึกษาไม่พิการ การรับเข้าศึกษา ยังไม่ มีคู่มือพิเศษสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีความบกพร่องทางการเห็นทำให้โอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ระดับปริญญาตรีน้อยลง ในด้านหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษา เปิดให้ผู้พิการเรียนยังจำกัดเฉพาะบาง สาขา ไม่ตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาพิการที่ต้องการให้มีหลักสูตรระดับปริญญาตรี สำหรับผู้พิการที่หลากหลายกว่านี้ สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการเตรียมความพร้อมให้กับผู้พิการ ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเพื่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแต่ยังไม่เป็นระบบที่ชัดเจน การเตรียมความพร้อมด้านทักษะที่จำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการเพื่อการศึกษาตั้งแต่ก่อนเรียนยัง ไม่มีการดำเนินการที่เป็น รูปธรรมชัดเจน การเตรียมความพร้อมให้กับเพื่อนนิสิตนักศึกษาไม่พิการ เพื่อการเรียนรู้การอยู่ร่วมกับนิสิตนักศึกษาพิการยังจำกัดเฉพาะบางกลุ่ม และยังไม่มียุทธศาสตร์เตรียม นิสิตนักศึกษาไม่พิการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับนิสิตนักศึกษาพิการอย่างเข้าใจ ด้าน การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมมีสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษและหน่วยบริการ สนับสนุน นิสิตนักศึกษาพิการเข้ามามีบทบาทสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์ และให้บริการ ทางการศึกษาแก่นักศึกษาแต่อาจารย์ผู้สอนยังต้องการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเพื่อ นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การจัดทำสื่อและการประเมินผลการเรียน โดยเฉพาะอาจารย์ที่ เริ่มสอนนิสิตนักศึกษาพิการเป็นครั้งแรก สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ยังมี ข้อจำกัดทั้งในด้านสื่อที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึงข้อมูลเพื่อการศึกษา สื่อที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ส่วนสื่อที่มีอยู่มีจำนวนไม่ เพียงพอและมีข้อจำกัดในการเข้าถึงเพื่อการใช้ งาน การวัดและประเมินผลการเรียนยังไม่ตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาพิการทั้งในด้าน ข้อสอบและการจัดการสอบ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการมีข้อจำกัดในด้าน แหล่งฝึกที่เปิดโอกาสสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น โดยคณะและ โปรแกรมวิชาไม่ได้เข้าไปประสานงานเพื่อให้อุปกรณ์และเตรียมความพร้อมให้กับผู้เกี่ยวข้องในแหล่งฝึก ทั่วไป เพื่อรองรับการฝึกงานของนิสิตนักศึกษาพิการ ส่งผลให้การฝึกงานของนิสิตนักศึกษาพิการ จำกัดอยู่เฉพาะในหน่วยงานที่ทำงานด้านคนพิการ นอกจากนี้ยังไม่ได้มีการจัดทำแผนการจัด

การศึกษาเฉพาะบุคคล ของนิสิตนักศึกษาพิการและยังไม่มี การดำเนินการในเชิงรุกกับหน่วยงานผู้ ใช้บัณฑิตเพื่อเตรียมการให้บัณฑิตพิการเข้าสู่อาชีพด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา การ ออกแบบกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษาอย่างไม่เอื้อต่อ การส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพิการมีบทบาทเป็น ผู้ทำกิจกรรมร่วมกันกับนิสิตนักศึกษาไม่พิการอย่างพึ่งพาอาศัยกันและมีส่วนร่วมนิสิตนักศึกษาพิการ เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักศึกษาโดยเป็นผู้พึ่งพาหรือผู้สังเกตการณ์ สำหรับกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ จัดโดยสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษที่เน้นกลุ่มนิสิตนักศึกษาพิการ เป็นการพัฒนานิสิตนักศึกษา พิการเฉพาะเรื่องตามความจำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาพิการ สถาบันอุดมศึกษา ยังไม่มี การดำเนินการในเชิงรุกกับชุมชนแวดล้อมสถาบันเพื่อทำความเข้าใจและ สร้างการมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการตามความเหมาะสม การส่งเสริมให้ อาจารย์ บุคลากร นิสิตนักศึกษาพิการและนิสิตนักศึกษาไม่พิการเกิดการปรับตัวและการเรียนรู้เพื่อ การอยู่ร่วมกัน แม้ว่ากระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและสถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษจะมี ส่วนสนับสนุนในการปรับตัวและการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน แต่ยังมีข้อจำกัด ในการส่งเสริมด้วย กิจกรรมด้านอื่นๆ อย่างมีเป้าหมายและเป็นระบบเพื่อส่งเสริมการปรับตัวและสร้างการเรียนรู้เพื่ออยู่ ร่วมกัน

การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาไม่พิการและการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน การปรับตัวของ นิสิตนักศึกษาไม่พิการ

การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาไม่พิการมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตร่วมกันกับนิสิตนักศึกษา พิการภายในสถาบันอุดมศึกษา ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาไม่พิการปรับตัวมี 4 ด้าน คือ ปัจจัย ระดับบุคคล ปัจจัยระหว่างบุคคล ปัจจัยระดับห้องเรียน และปัจจัยระดับสถาบัน โดยกระบวนการ ปรับตัวของนิสิตนักศึกษาไม่พิการมี 4 ระยะ คือ ระยะรับรู้ ระยะเริ่มสร้างความสัมพันธ์ ระยะเรียนรู้ และระยะอยู่ร่วมกันอย่างเข้าใจ กระบวนการปรับตัวต้องการสถานการณ์ที่ชักนำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ที่ ดีต่อกัน และการสร้างความรู้ความเข้าใจในความพิการรวมถึงการตอบสนองต่อเพื่อนพิการอย่าง เหมาะสม การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาไม่พิการได้เกิดผลต่อตนเอง เกิดผลต่อนิสิตนักศึกษาพิการ และมีผล ต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษาพิการกับนิสิตนักศึกษาไม่พิการ โดยทำให้นิสิตนักศึกษา ไม่พิการรับรู้ถึงความแตกต่างอันเนื่องมาจากความพิการและความไม่พิการเป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่ได้ ยุ่งยากซับซ้อนในการอยู่ร่วมกัน เห็นความพิเศษของเพื่อนพิการที่เป็นคนที่แตกต่างหรือคนที่เคยคิดว่า ด้อยกว่าและมีความเข้าใจในความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจกันทำ ให้ นิสิตนักศึกษาพิการได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ใกล้เคียงกับนิสิตนักศึกษาไม่ พิการ มีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา และมีพลังอำนาจเกิดขึ้นในตัว สามารถใช้ชีวิตในโลก แห่งความเป็นจริงที่ต้องสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่างๆได้และทำให้ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนิสิตนักศึกษาพิการกับนักศึกษาไม่พิการพัฒนาไปในรูปแบบที่มีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน

การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน การใช้ชีวิตร่วมกันในสถาบันอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษาพิการและนิสิตนักศึกษาไม่พิการ มีค่านิยมหลักในการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน 4 ประการคือ การมองด้วยใจและเห็นด้วยปัญญา การให้คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์เหนือรูปลักษณ์ภายนอก การประจักษ์ในหน้าที่ของตน และการสร้างความสำเร็จร่วมกัน

การจัดโครงสร้างองค์การที่หน่วยงานภายในสถาบันอุดมศึกษา

การจัดการเพื่อดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการในเชิงบูรณาการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา ศาสตราจารย์ เฟ่งแพ ได้พบว่ายังขาดการบูรณาการและขาดการเชื่อมโยงและการประสานงาน ซึ่งนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ต่อเนื่อง (2553) ดังนั้นการทำงานเชิงบูรณาการเพื่อเชื่อมโยงการดำเนินงาน การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างเป็นองค์รวมจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษายังไม่มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนิสิตนักศึกษาพิการซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 2551) ที่กำหนดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลโดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ซึ่งการศึกษาของ เกยูร วงศ์ก้อม พบว่าปัญหาและอุปสรรค ด้านโครงสร้างองค์การส่งผลต่อนโยบายการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ (2549) ส่วนหน่วยบริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการที่ตั้งขึ้นภายใต้สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษมีอุปสรรค ในการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลและศูนย์กลางการติดต่อประสานงานในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษาและโครงสร้างของหน่วยฯ ซึ่งรูปแบบ การบริหาร ศูนย์บริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการเรียนร่วมระดับอุดมศึกษาที่ สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ พัฒนาขึ้น โครงสร้างการบริหารควรมีจุดเชื่อมระหว่างศูนย์บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการกับ มหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นคณะวิชา หรือรองอธิการบดี การบริหารงานของศูนย์ฯควรเป็นการบริหารงาน ในรูปคณะกรรมการ โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการ หน้าที่ของผู้อำนวยการศูนย์ฯ และฝ่ายต่างๆ อย่างชัดเจน มีผู้ประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์ฯสามารถเป็นศูนย์กลางในการสื่อสารและประสานงาน การแบ่งงานภายในศูนย์ฯ ควรกำหนดเป็น 4 ฝ่าย คือ งานบริหารทั่วไป งานบริหารวิชาการ งานกิจการนิสิตนักศึกษา งานสื่อเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยมีขอบข่ายการบริหารใน 6 ด้านคือ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหาร กิจการนิสิตนักศึกษา ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารสภาพแวดล้อม และด้านการบริหารสื่อเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้ศูนย์บริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการควรกำหนดมาตรฐาน ในการดำเนินงานทั้ง 6 ด้าน โดยมีตัวชี้วัดคุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การประเมินตามตัวชี้วัดและกำหนดแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดและเกณฑ์(2553) การบริหารศูนย์บริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการเรียนร่วม

ระดับอุดมศึกษาตามรูปแบบดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษา อาจนำมาปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินงานของ หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการให้สามารถรองรับการจัดการศึกษาสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการได้ อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรในหน่วยบริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ ยังไม่สามารถให้บริการในบางกิจกรรมได้ทันเวลาและครอบคลุม บุคลากรมีการย้ายออก รับเข้าบ่อยทำให้ขาดประสบการณ์และทักษะใน การทำงาน ซึ่ง การศึกษาพบว่ามีการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการศึกษา พิเศษซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับ การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการในทุก ระดับโดย ศาสตราจารย์ แพ่งแพ (2553) พบว่าสถาบันการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ ส่วนอภิชาติ ทองน้อย (2549) พบปัญหาการขาดแคลน บุคลากรด้านการศึกษา พิเศษในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรกำหนดมาตรการเพื่อจูงใจให้บุคลากรที่มีความ เชี่ยวชาญเฉพาะเหล่านี้เกิดการคงอยู่ในงาน บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนานักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ยังขาดองค์ ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติเพื่อการตอบสนองนิสิต นักศึกษา พิการได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยเฉพาะอาจารย์ที่เริ่มสอน นิสิตนักศึกษาพิการเป็น ครั้งแรก สอดคล้องกับ การศึกษา ของ จิรภา

พลจันทร์ (2548) ที่พบว่าครูที่มีอายุต่างกัน ประสบการณ์ต่างกันมีปัญหาการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใน โรงเรียนสำหรับคนพิการโดยเฉพาะในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ อภิชาติ ทองน้อย (2549) พบว่าผู้สอนระดับ มัธยมศึกษาบางส่วนขาดประสบการณ์ ในการสอนผู้พิการที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และ แสงโสม อมรรัตนพงศ์ (2547) พบว่าบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษายังไม่ตระหนักในการ ให้บริการที่ เหมาะสมกับนักศึกษา พิการเท่าที่ควร ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนใน ระดับอุดมศึกษา โดย วรรณ สุขสบาย (2547, น.1) พบว่า อาจารย์ที่เห็นว่าคนพิการสามารถใช้ชีวิต เยี่ยงคนปกติได้มีจำนวนไม่ถึงครึ่งหนึ่งของอาจารย์ ทั้งหมด (ร้อยละ 45.60) ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษา ควรดำเนินการสร้างความเข้าใจและสร้างทัศนคติที่ดี คนพิการ พัฒนาบุคลากรให้มีองค์ความรู้และ ทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและการสร้างงาน เพื่อตอบสนองนิสิตนักศึกษาพิการ การจัดการของ สถาบันอุดมศึกษาในด้านสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ พื้นที่ใช้สอยและ สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เอื้อต่อความสะดวก ความปลอดภัยและการเข้าถึงของนิสิตนักศึกษาพิการ ซึ่งหลักการจัด สภาพแวดล้อมภายในอาคารต้องขจัดอุปสรรคต่อการเข้าถึง การเข้าสู่และการใช้งาน ของผู้พิการ (นวลน้อย บุญวงษ์ และ นันทินี เนียมทรัพย์, 2543) และโดยพระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการ พ.ศ. 2551 (2551,น.4) กำหนดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพ แวดล้อม ระบบ สนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและ

ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ตั้งนั้น การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการจึงมิใช่จำกัดอยู่เพียงกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมพัฒนานักศึกษา หากต้องขยายแนวคิดและมุมมองไปยังสิ่งแวดล้อมในการจัดการศึกษา มองให้กว้างออกไปถึงอาคารสถานที่ ภูมิสถาปัตยกรรม รวมทั้งมองให้ลึกลงไปเพื่อให้เห็นถึงการมีสื่อสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยและการเข้าถึงของนิสิตนักศึกษาพิการผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ ผลการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ยังไม่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการทางการมองเห็นทำให้ประสบปัญหาในการสัญจรภายในสถานศึกษาโดยนิสิตนักศึกษาพิการต้องการให้สถานศึกษาจัดให้มีลิฟท์เบอร์ลล์หรือลิฟท์เสียง มีห้องน้ำสำหรับคนพิการและทำทางเดินสำหรับคนพิการ และแสงโสม อมรรัตนพงศ์, (2547) ได้ทำการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษากรุงเทพฯ พบว่าสถาบันการศึกษาเป็นส่วนมากยังขาดเครื่องมือช่วยให้ความสะดวกที่นิสิตนักศึกษาพิการจำเป็นต้องใช้ เช่น ทางลาด ห้องน้ำ และจากการสำรวจพบว่าสถานศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้จัดเตรียมบริการหรือเครื่องมือจำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ (วรรณพรรัตน์พันธุ์, 2545) และการศึกษาในสถาบันการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบการขาด อาคารสถานที่ ความไม่เพียงพอและความไม่สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (ศาศวัต เฟ่งแพ, 2553) สำหรับสถานศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม พบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการด้าน สถานที่ใน รูปแบบปกติทั่วไปโดยไม่ได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้กับผู้พิการ (อภิชาติ ทองน้อย, 2549) และได้เสนอข้อเสนอแนะที่สามารถเป็นประโยชน์ในการจัดการดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการใน สถาบันอุดมศึกษา อันจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถสำเร็จการศึกษาออกไปพึ่งพาตนเองและมีส่วนในการเกื้อกูลผู้อื่นในสังคม ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่มีนิสิตนักศึกษาพิการ

1.1 การเตรียมการเพื่อรับผู้พิการเข้าศึกษาเป็นขั้นตอนที่ควรให้ความสำคัญทั้งการเตรียมในสิ่งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ซึ่งประการหลังมักได้รับการมองข้ามไป ทั้งที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างสรรค์ในสิ่งที่เป็น นามธรรมและสำคัญต่อการปรับตัวและการเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจท่ามกลางความแตกต่าง ทางด้านร่างกายที่เกิดจากความพิการและความไม่พิการ

1.2 การจัดโครงสร้างองค์การเพื่อรองรับการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ ต้องจัดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการที่มีศักยภาพทั้งศักยภาพของบุคลากรประจำหน่วย ศักยภาพของอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการสนับสนุนการทำงาน และมีอำนาจหน้าที่ (Authority) อย่างสมดุลกับงานในความผิดชอบ เพื่อให้สามารถเป็นศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศและเป็นศูนย์กลางในการบูรณาการการทำงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ สามารถจัดบริการทางการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการได้เสร็จสิ้น

1.3 การออกแบบกระบวนการทำงานในกิจการทุกด้านที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาพิการของสถาบันอุดมศึกษา ต้องมีการทบทวน (Re-design) เพื่อให้เอื้อต่อนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีความบกพร่องในการรับรู้จากความไม่สมบูรณ์บางส่วนองประสาททั้งห้า หรือมีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว โดยนำความต้องการจำเป็นพิเศษของนิสิตนักศึกษาพิการทุกประเภท

2. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีนิสิตนักศึกษาพิการ

2.1 เพื่อให้ทราบแนวปฏิบัติที่ดี ปัญหาและอุปสรรคในปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนา การดำเนินงานจัด การศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ควรใช้การวิจัยสถาบันเพื่อประเมิน การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และร่วมกันหาแนวทางเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานที่มีฐานจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งข้อมูลที่ได้ควรมาจากการบูรณาการจากหลายภาคส่วน ทั้งจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญ (เช่น นิสิตนักศึกษาพิการและผู้ปกครอง)

2.2 ควรนำทฤษฎีหรือแนวคิดการพัฒนาคุณภาพที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษามาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และป้องกันมิให้การดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการเป็นการทำงานตามปกติที่เป็นกิจวัตร (Routine)

2.3 ใช้ความรู้และทักษะที่ฝังอยู่ในตัวของบุคลากรผู้ที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการมาขยายผลเพื่อการพัฒนา

2.4 การเสริมสร้างให้บุคลากร นิสิตนักศึกษาไม่พิการและบุคคลในชุมชนแวดล้อมสถาบัน อุดมศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อนิสิตนักศึกษาพิการและการยอมรับนิสิตนักศึกษาพิการในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่ง ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับส่วนอื่นๆ ควรเป็นงานที่ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ทั้งนี้บุคลากรและอาจารย์ต้องเห็นคุณค่าของการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการในระดับปริญญาตรี ที่นิสิตนักศึกษาพิการเป็นผู้ที่ทำให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นในด้านการไม่ทอดทิ้งผู้ใดไว้เบื้องหลัง ทั้งเป็นความ ภาคภูมิใจและเป็นเกียรติยศในการทำหน้าที่ในวิชาชีพของอาจารย์

2.5 สถาบันอุดมศึกษาควรตระหนักว่าการจัดการศึกษาเพื่อผู้พิการเป็นมากกว่าการสนองตอบเจตนารมณ์ของกฎหมายและแนวนโยบายที่เกี่ยวข้อง เป็นมากกว่าการปฏิบัติตามภารกิจปกติแต่เป็นการสร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอง

ผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของสถาบันอุดมศึกษา บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ การปรับตัวและการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันของนิสิตนักศึกษาไม่พิการ มีประเด็นในด้านคุณภาพในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการของสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นขณะเดียวกันก็สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาอุปสรรคที่ต้องการการพัฒนา

จึงได้จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ในด้านที่เป็นคุณภาพให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และดำเนินการพัฒนาปรับปรุงในด้านที่ยังเป็น ปัญหาและอุปสรรค

แนวทางการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการเรียนระดับอุดมศึกษา

การดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการในสถาบันศึกษาเพื่อทราบบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ การปรับตัวของนักศึกษาไม่พิการและค่านิยม ในการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน ที่นำไปสู่การให้ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อใช้สำหรับการดูแลช่วยเหลือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น การศึกษาได้ข้อสรุปว่าการจัดโครงสร้างองค์การที่มุ่งลดขั้นตอน เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารและประสานงาน หน่วยงานภายในยังทำงานแบบแยกส่วนโดยไม่มี การจัดการดูแลช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการเชิงบูรณาการ การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เอื้อต่อความสะดวกปลอดภัยและการเข้าถึงของนิสิตนักศึกษาพิการ บุคลากรต้องการการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทั้งในด้านการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบการจัดการศึกษาในภาพรวมยัง ออกแบบมาเพื่อนิสิตนักศึกษาไม่พิการ ตั้งแต่การรับเข้าศึกษาหลักสูตร การเตรียมความพร้อมด้านทักษะที่จำเป็นในการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การเข้าถึงข้อมูลด้วยตนเอง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพและการเตรียมการเพื่อเข้าสู่อาชีพ ทำให้ นิสิตนักศึกษาพิการมีอุปสรรคในการใช้ชีวิตและการเรียนรู้สำหรับหน่วยบริการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ แม้ว่ามีศักยภาพในการจัดบริการเนื่องจากอยู่ภายใต้สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษซึ่งเป็นจุดแข็งของสถาบันอุดมศึกษา แต่จำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอและอัตราการย้ายออกสูง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อ การจัดบริการในด้านทันต่อเวลา ความครอบคลุมและทักษะการทำงาน ด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษาพิการ ยังไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนิสิตนักศึกษาพิการจากผู้พึ่งพาหรือผู้สังเกตเป็นผู้ทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในการสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาพิการไม่พิการปรับตัวและเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกันกับนิสิตนักศึกษาพิการ การอยู่ร่วมกันในสถาบันอุดมศึกษานิสิตนักศึกษาไม่พิการได้ปรับตัวและมีค่านิยมหลักใน การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน 4 ประการ คือ การมองด้วยใจและเห็นด้วยปัญญา การให้คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์เหนือรูปปลักษณ์ภายนอก การประจักษ์ในหน้าที่ของตน และการสร้างความสำเร็จร่วมกัน โดยมีข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับสถาบันอุดมศึกษา มี 5 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 พัฒนาระบบบริหารและจัดโครงสร้างการบริหารให้เอื้อต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ประกอบด้วยมาตรการด้านการจัดโครงสร้างองค์การ มาตรการด้านแผนการดำเนินงานและมาตรการ ด้านการสร้างการมีส่วนร่วมจากภายนอกสถาบัน, ประเด็นที่ 2 พัฒนาระบบการรับเข้าศึกษาที่เพิ่ม โอกาสเข้าถึงการศึกษาทั้งในด้านจำนวนและ ประเภทของความ

พิการอย่างมีส่วนร่วม ประกอบด้วย มาตรการด้านการรับนิสิตนักศึกษาพิการ มาตรการด้าน หลักสูตร และมาตรการด้านการเตรียมความพร้อม ให้กับนักเรียนที่มีแวว, ประเด็นที่ 3 จัดระบบและกลไก สนับสนุนช่วยเหลือให้นักศึกษาพิการสำเร็จการศึกษา รวมทั้งการเข้าสู่อาชีพ ประกอบด้วยมาตรการ ด้านบุคลากรกรร สื่อ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก มาตรการด้านการจัดการศึกษา และการจัดการ เรียนการสอน มาตรการด้านการพัฒนา นักศึกษา และมาตรการสนับสนุนการเข้าสู่อาชีพ, ประเด็นที่ 4 ใช้การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นกลไก ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการ ประกอบด้วยมาตรการด้านการพัฒนาบุคลากร มาตรการด้านการจูงใจให้เกิดการ คงอยู่ในงาน และมาตรการด้านการมอบหมายงาน, ประเด็นที่ 5 นำการจัดการเชิงคุณภาพมาพัฒนา ระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยมาตรการด้านการพัฒนาคุณภาพการ ดำเนินงาน มาตรการด้านการจัดการความรู้ มาตรการด้าน การพัฒนาองค์ความรู้และสร้างนวัตกรรม และมาตรการด้านการติดตามประเมินผลการจัดการศึกษานอกจากแนวทางในการช่วยเหลือนิสิต นักศึกษาพิการในด้านการเรียนรู้แล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญ คือ งานพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษา พิจารณ์ ที่จะมึบพบทพทในการดูแลนิสิตนักศึกษาพิการ

บทบาทหน้าที่ของงานพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษาพิการ

ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีหน่วยงาน DSS ย่อมาจากคำว่า Disability Support Services คือศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการให้สามารถเข้าใจและใช้งานในการจัดการ เรียนการสอนของมหาวิทยาลัยได้เหมือนกันกับนิสิตนักศึกษาทั่วไป ซึ่งบริบทด้านการบริหารมีความ แตกต่างกัน DSS จะมีหน้าที่ลดอุปสรรคซึ่งจำกัดโอกาสของนิสิตนักศึกษาพิการและให้การช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการด้านการศึกษาได้ และอำนวยความสะดวกให้กับแต่ละความพิการ ทั้งนี้อาจ พิจารณาร่วมกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถ ทั้งนี้การให้บริการและ สนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ มีดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำนิสิตนักศึกษาพิการ
2. เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการทางการเห็น
3. เจ้าหน้าที่ล่ามภาษามือ
4. ผู้ให้บริการจัดบันทึกคำบรรยายและช่วยเหลือด้านวิชาอย่างเหมาะสม
5. เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และ
6. งานบริการสำหรับอาจารย์ผู้สอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งศูนย์ DSS Center ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีจำนวน 31 แห่ง (ปี 2555) ดังนี้

ภาคเหนือ (9 ศูนย์) ประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยนเรศวร, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, มหาวิทยาลัยพะเยา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ลำปาง, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (8 ศูนย์) ประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, และมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ภาคกลาง (9 ศูนย์) ประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคตะวันออก (2 ศูนย์) ประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคใต้ (3 ศูนย์) ประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การช่วยเหลือสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ให้บริการและสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ (DSS : Disability Support Services)

1. เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำนิสิตนักศึกษาพิการ
2. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาที่มีความพิการ อาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการ
3. พัฒนาระบบบริการด้านอาสาศาสตร์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการ
4. บริการสนับสนุนทางการศึกษาที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยได้อย่างเท่าเทียมนิสิตปกติ
5. ตรวจสอบจำนวนนิสิตนักศึกษาพิการและจัดเก็บข้อมูลประวัตินิสิตนักศึกษาพิการ
6. จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ข่าวสารแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและความสนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. ติดต่อประสานงานกับบุคลากรหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่ออำนวยความสะดวกทางการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษาพิการ
8. จัดทำเอกสารแบบฟอร์มการขอรับบริการสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ
9. การติดตามผลนิสิตนักศึกษาพิการที่มารับคำปรึกษา
10. จัดเก็บข้อมูลนิสิตนักศึกษาพิการที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

11. ติดตามข้อมูลด้านการประกอบอาชีพ และการมีงานทำของนิสิตนักศึกษาพิการ หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว

12. การดำเนินงานเกี่ยวกับทุนสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ

เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการทางการเห็น

1. ผลิตสื่ออักษรเบรลล์ เช่น เอกสารประกอบการเรียนการสอน ตำรา วารสาร และหนังสือปกตีทั่วไป เป็นต้น (นำไปแปลงด้วยโปรแกรม TBT for windows และโปรแกรม Duxbury เพื่อแปลงจากอักษรปกติเป็นอักษรเบรลล์)

2. ผลิตสื่อหนังสือเสียง

3. จัดบริการอุปกรณ์ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น เครื่องขยายขนาดตัวอักษรแบบตั้งโต๊ะและแบบพกพา เครื่องบันทึกและเล่นสื่อเสียงระบบเดซี คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก การสืบค้นงานจากอินเทอร์เน็ต ฯลฯ

4. บริการจัดสอบ (สำหรับนิสิตตาบอด)

5. จัดบริการ การสร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหวสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางการเห็น (Orientation and Mobility : O&M)

6. จัดบริการซอฟต์แวร์ โปรแกรมต่าง ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ

7. ช่วยเหลือและให้คำแนะนำในกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาที่ต้องศึกษาเรียนรู้จากรูปภาพ หรือจากสภาพจริง

8. ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบและกฎหมายว่าด้วยการให้บริการช่วยเหลือสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ

เจ้าหน้าที่ล่ามภาษามือ

1. แปลภาษามือจากคำบรรยายและการสอนในชั่วโมงเรียน

2. แปลการเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรือการฝึกอบรมในขณะที่มีนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าร่วม

3. แปลคำบรรยายจากเทปเป็นภาษามือ

4. การแปลภาษามือในการใช้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข

5. การแปลภาษามือเกี่ยวกับการสมัครงานหรือการติดต่อประสานงานด้านการประกอบอาชีพสำหรับนิสิต นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

6. การแปลภาษามือในการร้องทุกข์ การกล่าวโทษหรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงาน

เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

1. แปลเอกสาร/สัญญานิติกรรม ธุรกรรม กฎหมาย/ระเบียบกา(อ่านและแปลภาษามือ)- เป็นล่ามภาษามือในการแปลในหน่วยงานภายในและภายนอก
2. การให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนอกเวลาราชการ
3. ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบและกฎหมายว่าด้วยการเป็นล่ามผู้ให้บริการช่วยจัดบันทึกคำบรรยายและช่วยเหลือด้านวิชาการอย่างเหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ
4. บริการจัดบันทึกคำบรรยายให้นิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องซ้อน ออทิสติกและบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD : Learning Disability)
5. เก็บรวบรวมเนื้อหาการจดบันทึกคำบรรยายแยกเป็นรายวิชา เพื่อให้บริการสอนเสริมนอกเวลาเรียน
6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องซ้อน ออทิสติกและบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD : Learning Disability) เข้าร่วมกิจกรรมและฝึกทักษะทางสังคมที่ถูกต้องให้เทียบเท่าหรือใกล้เคียงนักศึกษาปกติ มากที่สุด
7. ตรวจสอบข้อมูลทางด้านวิชาการและแผนการเรียนทุกภาคเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและ ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องซ้อน ออทิสติกและบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD : Learning Disability) ให้ประสบความสำเร็จทางวิชาการ
8. พัฒนารูปแบบการให้ความช่วยเหลือและแนวทางการสนับสนุนนิสิตนักศึกษา ที่มีความบกพร่องซ้อน ออทิสติก และบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD : Learning Disability) อย่างต่อเนื่อง

บริการสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว

1. บริการให้ยืมสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ รถเข็นสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ (Wheelchair) ไม้ค้ำยัน
2. ปรับสภาพปัตยกรรม และสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย เช่น ทางลาด ราวจับ เป็นต้น
3. บริการจัดหาที่พักอาศัยเพื่อนช่วยเพื่อน
4. รับ-ส่งนิสิตนักศึกษาพิการ อำนวยความสะดวกระหว่างอาคารเรียนภายในบริเวณมหาวิทยาลัย

บริการและการสนับสนุนทางการศึกษาอื่น ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทุกประเภท

1. จัดทำแผนขอรับบริการเฉพาะบุคคล (ISP: Individualized Service Plan)
2. การสนับสนุนเงินอุดหนุนทางการศึกษา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา)
3. ทุนการศึกษาสำหรับนิสิตพิการที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ (ค่าใช้จ่ายรายเดือน)
4. ทุนหอพักของมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษารายบุคคล หรือกลุ่ม
5. บริการคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ และคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก

6. บริการอื่นๆตามคำร้องขอของนิสิตนักศึกษา โดยจะพิจารณาตามจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลเป็นรายกรณี

เจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ

1. บริการซ่อมแซม สื่อ - อุปกรณ์สนับสนุนนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการทางร่างกาย
2. บันทึกข้อมูลการให้บริการ ยืม-คืน สื่ออุปกรณ์สนับสนุนนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการทางร่างกาย
3. บริการสนับสนุนทางการศึกษาที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยได้อย่างเท่าเทียมกับนิสิตนักศึกษาปกติ
4. บริการ สื่อ เทคโนโลยีประเภทซอฟต์แวร์ เช่น การติดตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถ เข้าถึงระบบสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. บริการสื่อเทคโนโลยีประเภทฮาร์ดแวร์ เช่น ติดตั้งอุปกรณ์เพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก
6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาที่มีความพิการทางร่างกายเข้าร่วมกิจกรรม และฝึกทักษะทางสังคมที่ถูกต้องให้เทียบเท่าหรือใกล้เคียงนิสิตนักศึกษาปกติมากที่สุด
7. พัฒนารูปแบบการให้บริการช่วยเหลือและแนวทางการสนับสนุนนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการทางร่างกาย
8. รวบรวมข้อมูลด้านการศึกษาของนิสิตนักศึกษาที่มีความพิการทางร่างกายทุกภาคเรียน
9. จัดทำข้อมูลสารสนเทศนิสิตนักศึกษาพิการ
10. ทำเว็บไซต์เพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

งานบริการสำหรับอาจารย์ผู้สอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. บริการให้คำปรึกษา คำแนะนำ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการ สามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนเรียนรู้ได้เท่าเทียมนิสิตนักศึกษาปกติอย่างเต็มศักยภาพของตน
2. บริการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อม การติดตั้งสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และรูปแบบการให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการเพื่อให้นิสิตพิการสามารถเข้าถึงการรับบริการได้เท่าเทียมนิสิตนักศึกษาปกติอย่างเต็มศักยภาพของตน
3. ผลิตสื่ออักษรเบรลล์ เช่น เอกสารประกอบการเรียน หนังสือ และวารสาร เป็นต้น
4. บริการจัดสอบให้กับนิสิตนักศึกษาตาบอด
5. บริการล่ามภาษามือ ในการแปลสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางการได้ยิน เพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนได้เท่าเทียมนิสิตนักศึกษาปกติอย่างเต็มศักยภาพของตน

6. จัดหานิสิตนักศึกษาอาสาสมัครและเพื่อนสนิท (Buddy) ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ

7. เป็นศูนย์กลางในการประสานงานหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนิสิตพิการ

การปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนเพื่อให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกันได้
Universal Design for Learning

คำศัพท์ที่ควรเข้าใจที่สำคัญอยู่ 3 คำ คือ Universal Design: UD, Universal Design for Learning: UDL , Universal Design for Instruction : UDI

1. Universal Design : UD แปลเป็นภาษาไทยว่า การออกแบบเพื่อมวลชน หมายถึง การออกแบบ ผลิตภัณฑ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้มีความเป็นสากล สามารถใช้ได้กับทุกคน เช่น การออกแบบประตูโดย มีขนาดความสูง ความกว้าง ให้ผู้ใช้ทุกคนเข้า-ออกอย่างสะดวก ไม่ว่าจะเป็นคนอ้วน คนสูง คนเตี้ย มีการติดตั้ง ปุ่ม ปิด-เปิด หรือระบบ ปิด-เปิดอัตโนมัติให้คนพิการที่นั่งรถเข็น (Wheelchair) คนแบกของขนาดใหญ่ มือไม่ว่างเปิดประตูและแม้แต่คนชราและคนอื่น ๆ ทั่วไปใช้ร่วมกันได้เช่นกัน เป็นต้น Universal Design (UD) หรือ จะเรียกเป็นภาษาไทยว่าอารยสถาปัตย์ คือ หลักการออกแบบสภาพแวดล้อม ให้กับคนทุก ๆ กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ (Older People) คนปกติ ผู้พิการ (people with Disabilities) เป็นการทำให้ไม่มีอุปสรรค (Barrier-free) ในการใช้งานสร้างความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงพื้นที่การให้บริการ การออกแบบเพื่อให้ทุกคนได้เข้าถึงอย่างเท่าเทียม ถือเป็นหลักการที่พัฒนาพื้นที่ให้สังคมมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง Universal Design จุดเริ่มต้นของแนวคิดนี้มาจากกฎหมาย The Americans with Disabilities Act (ADA) ของประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับการให้ สิทธิสร้างความเท่าเทียมให้กับประชาชน หลังจากกฎหมายดังกล่าวออกมาจึงเกิดแนวความคิดการพัฒนา สภาพแวดล้อมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้แพร่กระจายไปทั่วโลก สำหรับประเทศไทยมีกฎหมายเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการใน พ.ศ.2534 และ พ.ศ.2548 ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ แนวโน้มการปรับสู่ Universal Design ในประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ โดยจะมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มากถึงร้อยละ 20 และทั่วโลกจะมี สัดส่วนประชากรสูงวัยเกินร้อยละ 10 ดังนั้นการปรับพื้นที่ตามหลัก Universal Design จึงเป็นการพัฒนาเพื่อเท่าทันสังคมโลก แนวคิดการออกแบบเพื่อมวลชนเป็นแนวคิดที่ดีเพราะเป็นการเปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนสมาชิกทุกคน ได้อยู่ร่วมกัน และยอมรับกันและกันท่ามกลางความหลากหลายที่มีอยู่ โดยมีความเชื่อบนพื้นฐานที่ว่ามนุษย์ทุกคนในโลกนี้เกิดมาเป็นคนเหมือนกัน สังคมส่วนรวมมีหน้าที่ต้องดูแลรับผิดชอบให้สมาชิกทุกคนอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และสังคมส่วนรวมได้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

หัวใจของ Universal Design หัวใจสำคัญของ Universal Design คือ การให้มวลชนมีส่วนร่วมในการออกแบบ ผ่านการคำนึงถึงข้อจำกัดในการใช้ชีวิต ทำความเข้าใจในข้อจำกัดดังกล่าว ตั้งเงื่อนไขให้กระบวนการออกแบบให้ตอบสนองต่อการดำเนินชีวิตของมวลชน ทั้งผู้พิการและผู้สูงอายุ เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างเท่าเทียม

การปรับใช้หลัก Universal Design ภายในองค์กร ในการนำหลัก Universal Design มาปรับใช้ภายในพื้นที่องค์กร การเข้าถึง (Accessibility) ในเชิงกายภาพเป็นสิ่งสำคัญ ตั้งแต่ป้ายนำทางไปยังจุดบริการต่างๆ, ที่จอดรถ, ทางลาดและลิฟท์ ที่ตอบสนองต่อผู้พิการและผู้สูงอายุ อาทิ

ความกว้างของทางสัญจรให้พอกับวีลแชร์ (Wheelchair) และองศาทางลาดที่เหมาะสมกับวีลแชร์ รวมถึงมีจุดบริการข้อมูลและหนังสือเสียงสำหรับผู้พิการทางสายตา หนึ่งในพื้นที่สำคัญภายในองค์กรที่ควรได้รับการออกแบบด้วยหลัก Universal Design คือ ห้องประชุม โดยห้องประชุมเป็นพื้นที่สำคัญในการบริหารจัดการองค์กร ดังนั้นการปรับพื้นที่เพื่อให้ทุกคนได้มีสิทธิเข้าถึงจึงตอบสนองต่อการบริหารองค์กร

หลักการของ Universal Design มี 7 ประการ คือ

1. เสมอภาค (Equitable Use) คือ สามารถใช้งานได้กับทุกคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแยกและเลือกปฏิบัติ เช่น การติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะสองระดับ คือระดับทั่วไปสำหรับผู้ใหญ่ และระดับคนพิการที่นั่งรถเข็นใช้ได้

2. ยืดหยุ่น (Flexibility in Use) คือสามารถใช้งานได้กับผู้ที่ถนัดทั้งสองมือและปรับความสูง ได้ตามความสูงของผู้ใช้

3. เรียบง่ายและเข้าใจได้ดี (Simple and Intuitive) เช่น มีภาพหรือคำอธิบายที่เรียบง่ายสำหรับคนทุกประเภทไม่ว่าจะมีความรู้ระดับไหนอ่านหนังสือออกหรือไม่อ่านภาษาต่างประเทศได้หรือไม่หรืออาจใช้ รูปภาพเป็นสัญลักษณ์สากล สื่อสารให้เข้าใจได้ง่าย ฯลฯ

4. มีข้อมูลเพียงพอ (Perceptible Information) คือ มีข้อมูลประกอบการใช้งานที่หลากหลายพอเพียง เช่นการทำวีดิทัศน์ที่มีทั้งภาพเสียงและตัวหนังสือประกอบ ให้ทุกคนใช้งานร่วมกันไม่ว่าจะเป็นคนปกติ คนหูหนวกหรือตาบอด เป็นต้น

5. ทนทานต่อการใช้งานที่ผิดพลาด (Tolerance for Error) เช่น ระบบป้องกันอันตรายหากมีการผิดพลาด รวมทั้งไม่เสียหายได้โดยง่าย

6. พยายามลดแรงกาย (Low Physical Effort) สะดวกและไม่ต้องออกแรงมาก เช่น ใช้ที่เปิดก๊อกน้ำแบบยกขึ้น-กดลง แทนการใช้มือขันก๊อกแบบเป็นเกลียว สวิตช์ไฟฟ้าแบบตัวใหญ่ที่กดเบา ๆ ก็สามารถทำงานได้แทนการสวิตช์ไฟฟ้าแบบตัวเล็กที่ต้องใช้นิ้วมือออกแรงจืดอย่างแรง ฯลฯ

7. ขนาดและเนื้อที่ที่ใช้เหมาะสมและใช้งานในเชิงปฏิบัติได้ (Size and Space for Approach and Use) โดยคิดออกแบบเผื่อสำหรับคนร่างกายใหญ่โต คนที่เคลื่อนไหวร่างกายยาก

เช่น ขนาดของห้องน้ำ โถส้วมใหญ่เพียงพอสำหรับคนที่มีร่างกายใหญ่โต รวมคำนึงถึงคนพิการที่มีรถเข็นคันใหญ่ต้องมีพื้นที่สำหรับหมุนรถกลับไปมาในบริเวณห้องน้ำ แนวคิดนี้สามารถเป็นจริงได้ ถ้าฝ่ายหลักต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้ ร่วมมือร่วมใจที่จะดำเนินการ ได้แก่ 1) ภาครัฐ องค์กรท้องถิ่น ที่ต้องดูแลและสนับสนุนให้มีการจัดสร้างก่อสร้างในระดับต่าง ๆ ให้ความสนใจและตระหนักว่าจะต้องดูแลสมาชิกทุกคนในสังคมอย่างเท่าเทียม, 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ สถาปนิก วิศวกรและผู้รับผิดชอบด้านการก่อสร้างและผลิตในฐานะ ผู้ออกแบบวางแผนในเชิงรายละเอียดที่ต้องใช้ความรู้ทักษะพิเศษในการก่อสร้างและการออกแบบที่ครอบคลุมถึงมวลชนทุกคน, และ 3) ผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้มีขีดจำกัดต่าง ๆ ในฐานะผู้ใช้บริการจะต้องช่วยเสนอแนะวิพากษ์วิจารณ์เพื่อให้ มีการปรับปรุงพัฒนาและสอดคล้องสะดวกแก่การใช้งานได้อย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556, น.3-4) Universal Design มีการพัฒนามาจากสถาปนิกในการออกแบบสิ่งใช้สอยต่างๆ ที่คำนึงถึงรูปร่างลักษณะ และได้นำหลักการต่างๆเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับการศึกษา ตามหลักของสถาปนิก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนทุกคน ได้แก่ การสอนที่ใช้สื่อ การบรรยาย การให้ร่วมกันอภิปราย การทำงานกลุ่ม การสอน โดยใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทั้งนี้การรวมทั้งการออกแบบหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้การความหลากหลายในการเรียน การประยุกต์หลักการของ Universal Design มาใช้ในการเรียนการสอนทำได้ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556, น.6)

1. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้เป็นบรรยากาศที่เคารพในความเป็นอัตราบุคคลของผู้เรียนอาจเขียนไว้ในแนวการสอนที่ให้ผู้เรียนได้บอกความต้องการของตนเองในการเรียนเรื่องนั้นๆ ด้วย หรือหากมีนิสิตนักศึกษาพิการ ก็ให้นิสิตนักศึกษาพิการได้มีโอกาสบอกข้อจำกัดในการเรียนรู้ของเขาด้วย
2. การมีปฏิสัมพันธ์ ให้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและในกลุ่ม ผู้เรียนกันเอง หรือออกแบบงานกลุ่มที่ให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือผู้อื่นได้เปลี่ยนบทบาทต่าง ๆ
3. คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ โดยจัดสภาพแวดล้อม สื่อ กิจกรรมให้สะดวกปลอดภัยสำหรับผู้เรียนทุกคน ทั้งผู้เรียนที่ตาบอด หรือนั่งรถเข็น
4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ออกแบบกิจกรรม หรืองานที่ผู้เรียนเลือกได้ตามความสามารถความถนัด
5. ข้อมูลสารสนเทศและสื่อเทคโนโลยี คำนึงเสมอว่า สื่อ เอกสารประกอบการเรียนการสอน และข้อมูลอื่น ๆ มีความยืดหยุ่นพอสำหรับนิสิตนักศึกษาทุกประเภท เช่น แจกคำอธิบายรายวิชา และเอกสารประกอบก่อนเริ่มสอนเพื่อให้นิสิตนักศึกษาที่เรียนรู้ช้าได้อ่านล่วงหน้าหรือปรีนเอกสารเป็นอักษรเบรลล์เพื่อนิสิตนักศึกษาตาบอดได้อ่านเช่นเดียวกับเพื่อน เป็นต้น
6. มีการสะท้อนผลงานของนิสิตนักศึกษาเป็นระยะ ๆ สำหรับโครงการที่นิสิตนักศึกษาทำ เพื่อให้สามารถปรับปรุงได้ทัน ก่อนจบโครงการ

7. มีวิธีการประเมินผลการเรียน และใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย เช่น ในบางกรณี อาจประเมินผลงานกลุ่ม งานบางชิ้นก็ประเมินเป็นรายบุคคล เป็นต้น

8. ปรับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษในห้องเรียน เช่น จัด หรือแลกเปลี่ยนห้องเรียนที่มีความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ปรับตารางสอนให้ยืดหยุ่นสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เจ็บป่วยบ่อยๆ ต้องพบแพทย์เสมอในเวลาที่ต้องเรียนวิชานั้นๆ เป็นต้น

ประโยชน์สำหรับทุกคนในสังคม

1. การดำเนินชีวิตมีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น
2. เสริมสร้างความปลอดภัยและลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ

ประโยชน์สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ

1. สามารถพึ่งพาตนเองได้
2. มีความภาคภูมิใจในความสามารถของตน
3. จิตใจเข้มแข็ง พร้อมเผชิญหน้ากับอุปสรรคทั้งปวง

ด้านทัศนียภาพ

1. จัดระเบียบบ้านเมืองให้มีความเรียบร้อยสวยงาม

สภาพการณ์ในอนาคตอันใกล้

1. คนพิการและผู้สูงอายุจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ
2. สังคมมีความเสมอภาคเท่าเทียม ไม่มีการแบ่งแยก

แนวทางการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามแนวคิด Universal Design

ความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในมหาวิทยาลัย มีประกาศเป็นนโยบายที่ชัดเจนและจัดระบบบริหารจัดการและบริการสนับสนุนที่เอื้อต่อผู้เรียนทุกคน เช่น ด้านอาคารสถานที่ ทุกอาคารต้องมีทางลาด มีห้องน้ำที่เหมาะสมที่นิสิตนักศึกษาพิการสามารถใช้ได้ ด้วยตนเอง (Independent Living) ซึ่งเรื่องนี้เป็นกฎหมายอยู่แล้วสำหรับสิ่งก่อสร้างใดๆในปัจจุบันที่ต้องดูแลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ รวมถึงสภาพแวดล้อมอื่นๆที่เป็นประโยชน์ ไม่เพียงแต่คนพิการเท่านั้น คนทั่วไปก็ร่วมใช้ได้ ได้แก่ ป้ายประชาสัมพันธ์ที่เป็นตัวอักษรวิ่งให้คนหูหนวกได้รับรู้ข่าวสาร ขณะเดียวกันการประชาสัมพันธ์ที่ใช้เครื่องกระจายเสียงก็ช่วยให้คนตาบอดได้รับรู้เรื่องราวไปพร้อมๆกันและเทคโนโลยีทุกจุดที่ให้บริการนิสิตนักศึกษาทุกคนควรติดตั้งโปรแกรมเสียง (JAWS) ให้นิสิตตาบอดสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศด้วย เป็นต้น ฝ่ายสนับสนุนการจัดการศึกษา ได้แก่ หน่วยงานบริการต่าง ๆ ให้แก่นิสิตนักศึกษา เช่น กองบริการการศึกษากองกิจการนิสิตนักศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น หน่วยงานเหล่านี้ต้องเตรียมบุคลากรพร้อมให้บริการ อย่างน้อยต้องมีคนในองค์กรสามารถใช้ภาษามือได้ หรือไม่ต้องใช้สื่อทางสายตา ให้นิสิต

เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเข้ารับบริการแทนการใช้ภาษามือสื่อสารได้ ฝ่ายผู้สอน เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องตระหนักและ ยอมรับเสมอว่า เรามีหน้าที่สอนนิสิตนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทุกห้องและทุกรายวิชาไม่ว่าจะมีความพิการหรือไม่ก็ตาม นิสิตนักศึกษาปกติทั่วไปก็มีความแตกต่างในความสามารถและลักษณะนิสัย ดังนั้น การคำนึงถึง Universal Design เป็นสิ่งจำเป็น โดยก่อนอื่นอาจารย์ต้องทำความรู้จักนิสิตนักศึกษาก่อนที่จะสอนให้ทั่วถึง ดูว่านิสิตนักศึกษาพิการในห้องเรียนหรือไม่ หรือมีใครที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น ทำงานช้า เรียนรู้ช้า มีความสนใจสั้น เป็นต้น และที่สำคัญต้องสังเกตแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนิสิตนักศึกษา คือนิสิตบางคนสามารถเรียนรู้ได้ดีจาก การ ฟังบรรยาย บางคนเข้าใจได้ดีต้องมีรูปภาพประกอบ หรือใช้สื่อตัวอย่างแสดงให้เห็น หรือบางคนต้องลงมือปฏิบัติ ฯลฯ เมื่อรู้จักนิสิตแล้วอาจารย์จะได้เตรียมแบบการสอน (Teaching Style) ได้ถูกแบบ การสอนมีหลายแบบเพื่อให้เหมาะกับนิสิตนักศึกษาหลายประเภท เช่น ในบางเนื้อหาอาจเป็นการบรรยาย บางเนื้อหาอาจให้ลงไปเก็บ ข้อมูลตามแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วนำมาเสนออภิปรายร่วมกัน เป็นต้น การเขียนคำอธิบายรายวิชาควรมีความ ชัดเจนว่า ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้อะไร โดยวิธีใดและคาดหวังอย่างไร ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอแนะในสิ่งที่ต้องการอยากรู้เพิ่มเติมหรือปรับกิจกรรมบางส่วนในรายวิชานั้น ๆ ได้ด้วย นอกจากนี้การจัดทำสื่อการสอนควรคำนึงผู้เรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนิสิตนักศึกษาปกติหรือพิการ เช่น จัดทำวีดิทัศน์หรือเพาเวอร์พอยท์ ประกอบเสียงและตัวหนังสือกำกับ เป็นต้น ฝ่ายผู้สอน อีกกลุ่มหนึ่ง ทำหน้าที่สอนพร้อมกับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในขณะเดียวกันก็ยิ่งมีความสำคัญ เป็น ทวีคูณ อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาจบการศึกษาไป พร้อมกัน เป็นคนดีของสังคม เมื่อได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาห้องใดห้องหนึ่ง กิจกรรมการให้การปรึกษาต้องคำนึงถึงความหลากหลายแตกต่างกันของนิสิตนักศึกษาในที่ปรึกษาเสมอ บางคนต้องการการปรึกษาเป็นส่วนตัวหลังจากทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนทั้งห้อง จึงเป็นความ ทำหายของอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาได้ใกล้ชิดเป็นรายบุคคล ฝ่ายสนับสนุนการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษาพิการ (DSS : Disability Support Services) ต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าถึงความรู้ให้มากที่สุด เช่น การให้นิสิตนักศึกษาหูหนวกได้เรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ที่ อาจารย์สอนโดยผ่านล่ามภาษามือ หรือการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาตาบอดด้วยการอ่านหนังสือลงซีดีรอมให้นิสิตนักศึกษาบริการปรี้นข้อสอบเป็นอักษรเบรลล์ให้อาจารย์ผู้สอน และบริการคอมพิวเตอร์ พร้อมโปรแกรม JAWS ให้นิสิตนักศึกษาตาบอดเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ เป็นต้น

Universal Design for Learning : UDL

ทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนว Universal Design for Learning : UDL คือ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ของการ์ดเนอร์ (Gardner, 1982, 2000) โดยการ์ดเนอร์ได้กล่าวถึงความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์ไว้ว่ามีทั้งหมด 8 ด้านคือ

1. ด้านการพูด/ภาษา (Verbal/Linguistic Intelligence)
2. ด้านตรรกะ/คณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical)
3. ด้านการมองเห็นและกะระยะ (Visual/Spatial Intelligence)
4. ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily / Kinesthetic Intelligence)
5. ด้านดนตรี (Musical Intelligence)
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Intelligence)
7. ด้านความเข้าใจตนเอง (Intra personal Intelligence)
8. ด้านธรรมชาติ (Naturalistic Intelligence)

เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) กับ UDL เทคโนโลยี

สิ่งอำนวยความสะดวก คือ สิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์คิดค้นขึ้นเพื่อนำมาช่วยให้นิสิตนักศึกษาพิการ หรือผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษามีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตในสังคม และการทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกมีส่วนช่วยให้ผู้สอนประสบความสำเร็จในการ จัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ในขณะที่ผู้เรียนก็สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและ เรียนรู้อย่างเต็มขีดความสามารถของตนได้ ทั้งนี้ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกมีหลายประเภท ได้แก่

1. ประเภทที่ช่วยในการอ่าน
2. ประเภทที่ช่วยในการเขียน
3. ประเภทที่ช่วยในการเรียนรู้คณิตศาสตร์
4. ประเภทที่ช่วยในการรับรู้ทางสายตา
5. ประเภทที่ช่วยในด้านภาษาและการสื่อสาร
6. ประเภทที่ช่วยในการเคลื่อนไหวและเดินทาง

Universal Design For Instruction : UDI

คือ การออกแบบสำหรับการสอนสำหรับการเรียนร่วมสำหรับผู้เรียนที่มีความหลากหลายอันรวมไปถึงผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ (Scott, McGuire & Embry, 2002) ซึ่งการออกแบบต้องสอดคล้องหรือคำนึงถึงลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในห้องเรียนการออกแบบที่เป็นสากลในการเรียนการสอน (Universal Design for Instruction :UDI) การนำแนวคิด UD มาใช้ UD ไปใช้ในการศึกษาก็ Scott, Shaw and McGuire (2001) ได้เสนอหลักการในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นสากล ไว้ 9 ประการ ในการออกแบบการสอนที่เป็นสากล (Universal Design of Instruction หรือ UDI) ได้รับการพัฒนามาจากการศึกษาค้นคว้างานเขียนและงานวิจัยเกี่ยวกับหลักการในการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design หรือ UD) และการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผลเพื่อเป็นบรรทัดฐานให้ครูผู้สอนใช้ในการครุ่นคิด ไตร่ตรอง โดย

นำไปใช้ได้หลายวิธีด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบหลักสูตรใหม่ ๆ หรือใช้เพื่อพิจารณา สิ่งที่ทำอยู่แล้ว ณ ปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอน ไม่ว่าจะเป็นการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน หรือการขยายประสบการณ์การเรียนรู้ หรือการพิจารณาว่าจะสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมกับเด็กทุกคนได้อย่างไร ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนจะใช้หลักการทุกข้อกับการเรียนการสอนทุกด้านพร้อม ๆ กันได้ แต่เมื่อดูชั้นเรียนโดยองค์รวม จะพบว่าหลักการแต่ละข้อจะเข้ามามีบทบาท หลักการทั้งหมดนี้มีประโยชน์สำหรับผู้สอนทุกท่าน ไม่เว้นแม้แต่ผู้มีประสบการณ์ซ้ำของจากสาขาวิชาต่าง ๆ และมีประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้สอนมือใหม่หรือครูผู้ช่วยสอนที่ต้องการคำแนะนำและแนวทางในการสอน Scot, Shaw and McGuire (2003 : P.369 - 379) ได้นำเสนอหลักการในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นสากลไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ความเสมอภาคในการใช้งาน (Equitable Use) เป็นการออกแบบเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้สำหรับคนทุกคน ข้อมูลและอุปกรณ์ต้องใช้งานได้อย่างราบรื่นโดยกลุ่มนักเรียนที่เยอะขึ้น และมีความหลากหลายมากขึ้น หมายถึงการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมือนกัน "เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ และใช้อุปกรณ์ที่เทียบเท่าเมื่อใช้อุปกรณ์ที่เหมือนกันไม่ได้" ตัวอย่างเช่นข้อความดิจิทัลในรูปแบบที่ใช้ได้กับซอฟต์แวร์อ่านข้อความหลาย ๆ ชนิด และมีลิงค์เชื่อมโยงไปยังข้อมูลเบื้องหลังสำหรับผู้เรียนทุกคน

2. ความยืดหยุ่นในการใช้ (Flexibility in Use) เป็นการออกแบบที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนที่มีความหลากหลายได้ใช้ได้เช่นเดียวกัน ต้องมี ตัวเลือกหากผู้เรียนต้องการพึ่งเนื้อหาต้องทำได้ หรือจะพิมพ์ออกมาเป็นเอกสารที่จับต้องได้ก็ทำได้ และยังต้องปรับขนาดและความคมชัดของตัวอักษรได้ เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มีปัญหาด้านสายตา ผู้สอนควรจัดเตรียมวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้เกี่ยวกับในหลายรูปแบบ

3. ง่ายและเป็นธรรมชาติ (Simple and Intuitive) เป็นการออกแบบที่ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นใช้งานง่าย สิ่งสำคัญในการเรียนรู้คือความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่วิธีการทำความเข้าใจ (วิธีไม่สำคัญ สำคัญคือเข้าใจ) เมื่อผู้สอนจะนำหลักการนี้ไปใช้จึงต้องใช้ ตารางคะแนนช่วย (ในตารางจะเขียนว่าต้องเข้าใจจะอย่างไร)

4. สารสนเทศที่ช่วยให้รับรู้ได้ (Perceptible Information) เป็นการออกแบบที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าถึงข้อมูลได้เหมือนกัน ข้อมูลสารสนเทศความรู้จะถูกนำเสนอแก่ผู้เรียนในลักษณะที่สามารถเข้าถึงได้ (ตัวอย่างเช่นเมื่อพูดถึงกราฟิกจะมีการอธิบาย หรือใช้แท็กสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสายตา ส่วนคำบรรยายมีไว้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเอกสารการอ่านทั้งหมดจะมีให้ในรูปแบบดิจิทัลที่เข้าถึงได้)

5. การยอมรับว่าจะมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น (Tolerance for Error) เป็นการออกแบบที่คำนึงความปลอดภัยของผู้เรียน (ในฐานะผู้ใช้) ผู้สอนต้องเข้าใจว่าผู้เรียนมี ประสบการณ์ที่แตกต่างกัน และมี

แหล่งเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผลก็คือประสิทธิภาพของการสอนก็ย่อมแปรผัน ไปเช่นเดียวกัน ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนแบ่งโครงการใหญ่ ๆ ออกเป็นส่วนเล็ก ๆ มาส่งก่อน เพื่อจะได้นำข้อเสนอจากผู้สอนไปปรับปรุงโครงการโดยรวม

6. ความสามารถทางกายภาพที่ต่ำ (Low Physical Effort) เป็นการออกแบบเพื่อให้ผู้ใช้มีความเมื่อยล้าในการใช้น้อยที่สุด เมื่อความพยายามทางกายภาพ ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตร รายวิชา ความพยายามทางกายภาพควรจะถูกจัดให้หายไปเพื่อที่ผู้เรียนจะ "เพิ่มความสนใจในการเรียนรู้" ดังนั้นการลดอุปสรรคการเรียนรู้ในทางกายภาพก็เป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียนบางคน

7. ขนาดและพื้นที่สำหรับการประยุกต์ใช้และการใช้ (Size and Space for Approach and Use) เป็นการออกแบบเพื่อผู้ใช้ที่มีขนาดร่างกายที่แตกต่างกันใช้ได้อย่างสะดวก พิจารณาความต้องการของผู้เรียนภายในพื้นที่ที่กำหนดไว้ โดยให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงในขนาดร่างกาย ทำทางการเคลื่อนไหว และความต้องการของนักเรียน

8. ชุมชนของผู้เรียน (A Community of Learners) เป็นการออกแบบสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อม (ทั้งทางกายภาพและทางออนไลน์) ที่รู้สึกปลอดภัยและสนับสนุนการโต้ตอบระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง รวมทั้งระหว่างนักเรียนและผู้สอน

9. บรรยากาศในการสอน (Instructional Climate) เป็นการออกแบบสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ที่สภาพแวดล้อมได้รับการออกแบบมาเพื่อผู้เรียนทุกคน สื่อสารให้นักเรียนรับรู้ว่าคุณสอนมีความคาดหวังไว้สูงสำหรับผู้เรียนทุกคน อาจารย์ผู้สอนสามารถเริ่มต้นกระบวนการนี้ได้ทั้งในหลักสูตรกับคำแถลงเกี่ยวกับความคาดหวังในการเคารพต่อความแตกต่าง และความหลากหลายรวมถึงข้อความกระตุ้นให้ผู้เรียนเปิดเผยตนเองเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ที่ได้รับการรับรองหรือสงสัย

การประยุกต์หลักการของ Universal Design for Instruction (UDI) มาใช้ในการเรียนการสอนทำได้ดังนี้ (Burgstahler, 2009)

1. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้เป็นบรรยากาศที่เคารพในความเป็นอัตบุคคลของผู้เรียน อาจเขียนไว้ในแนวการสอนที่ให้ผู้เรียนได้บอกความต้องการของตนเองในการเรียนเรื่องนั้นๆ ด้วย หรือหากมีนิสิตนักศึกษาพิการก็ให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสบอกข้อจำกัดในการเรียนรู้ของเขาด้วย

2. การมีปฏิสัมพันธ์ ให้มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และในกลุ่มผู้เรียนกันเอง หรือออกแบบงานกลุ่มที่ให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือผู้อื่นได้เปลี่ยนบทบาทต่างๆ

3. คำนี้ถึงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ โดยจัดสภาพแวดล้อม สื่อ กิจกรรมให้สะดวกปลอดภัยสำหรับผู้เรียนทุกคน ทั้งผู้เรียนที่ตาบอด หรือนั่งรถเข็น

4. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ออกแบบกิจกรรมหรืองานที่ให้ผู้เรียนเลือกได้ตามความถนัดและความสามารถ

5. ข้อมูลสารสนเทศและสื่อเทคโนโลยี เช่น เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอนและข้อมูลอื่นๆ มีความยืดหยุ่นพอสำหรับนิสิตนักศึกษาทุกคนทุกประเภท เช่น แจกคำอธิบายรายวิชาและเอกสาร

6. ประกอบก่อนเริ่มสอน เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาที่เรียนรู้ได้ช้าได้อ่านล่วงหน้า หรือปรี้นท์เอกสารเป็นอักษรเบรลล์เพื่อนิสิตนักศึกษาตาบอดได้อ่านเช่นเดียวกันกับเพื่อน เป็นต้น

7. มีการสะท้อนผลงานของนิสิตนักศึกษาเป็นระยะๆ สำหรับโครงการที่นิสิตนักศึกษาทำ เพื่อให้สามารถปรับปรุงงานได้ทันก่อนจบโครงการ

8. มีวิธีการประเมินผลการเรียนและใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย เช่นในบางกรณีอาจประเมินผลงานกลุ่ม งานบางชิ้นก็ประเมินเป็นรายบุคคล เป็นต้น

9. ปรับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการในห้องเรียน เช่น จัดหรือแลกเปลี่ยนห้องเรียนที่มีความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ปรับตารางสอนให้ยืดหยุ่นสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น เจ็บป่วยบ่อย ๆ ต้องพบแพทย์เสมอในเวลาที่ต้องเรียนวิชานั้น ๆ เป็นต้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในมหาวิทยาลัยมีนิสิตนักศึกษาพิการที่อาจจะมีคามพิการต่างกันหลายประเภท ทั้งกลุ่มที่มองเห็นคามพิการด้วยตาเปล่า คือ มีร่างกายพิการ ตาบอด และหูหนวกหูตึงกับกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านอื่น ๆ ที่มองไม่เห็นคามพิการด้วยตาเปล่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา มีความบกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม และความบกพร่องทางการสื่อสาร ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรให้ออกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ไม่เพียงแต่รับเข้าเรียนเท่านั้น ควรจะจัดการเรียนการสอนและจัดบริการที่เอื้อต่อผู้เรียนที่แตกต่างกันอย่างเหมาะสม เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

2. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย

ความหมายกิจกรรมทางกาย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2549) ได้อธิบายถึงคำว่า การเคลื่อนไหวร่างกาย หรือกิจกรรมทางกาย (Physical Activities) หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกาย ถ้าได้กระทำสม่ำเสมอจะเป็น พฤติกรรมที่สร้างเสริมสุขภาพและมีผลต่อการป้องกันโรคที่สำคัญต่อไปนี้ คือ โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ เส้นเลือดในสมองตีบ (Ischemic Stroke) โรคกระดูกพรุนในผู้สูงอายุ กระดูกหักง่ายอันเนื่องมาจากการหกล้มใน ผู้สูงอายุ และโรคอ้วน นอกจากนี้ยังลดความเสี่ยงจากโรคมะเร็งเต้านม มะเร็งลำไส้ใหญ่ โรคซึมเศร้าและวิตกกังวล กิจกรรมทางกายหรือการเคลื่อนไหวร่างกายนี้ไม่จำกัดเฉพาะการออกกำลังกายเท่านั้น แต่รวมถึงการเคลื่อนไหวในการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย กรมสุขภาพและสวัสดิการแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (US Department of Health and Human

Services อ้างถึงใน กรรวิ บุญชัย, 2555, น.154-155) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหว ร่างกายทุกชนิดที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงานของร่างกายซึ่งตรงกันข้ามกับการนั่งหรือนอน ตัวอย่างของกิจกรรมทางกาย ได้แก่ การเดินทางไปทำงาน การเดินขึ้น-ลงบันได แทนที่จะใช้ลิฟต์ หรือบันไดเลื่อน การทำสวนการทำงานบ้าน การเดินรำ การล้างรถ (ด้วยมือ) เป็นต้น

องค์การอนามัยโลก (WHO, 2010 อ้างถึงใน อัจฉรา ปุราคม และคณะ 2556) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวของร่างกายโดยกล้ามเนื้อโครงร่างที่ทำให้เกิดการเผาผลาญพลังงานที่ส่งผลต่อสุขภาพ ซึ่งการเคลื่อนไหวนี้ทำให้เกิดการใช้พลังงานมากกว่าในขณะพัก (Physical activity is defined as any bodily movement produced by skeletal muscles that requires energy expenditure) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การเดิน ขี่จักรยาน การเดินรำ การทำสวน ซึ่งในแต่ละช่วงอายุมีความต้องการระดับของกิจกรรมทางกายที่แตกต่างกัน คณะกรรมการพัฒนาแผนการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (2560, น. 1) ได้อธิบายถึงคำว่า “กิจกรรมทางกาย” หมายถึง การขยับเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมดในชีวิตประจำวัน ในอิริยาบถต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการใช้ และเผาผลาญพลังงานโดยกล้ามเนื้อ อันครอบคลุมการเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมด ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเดินทาง แลกกิจกรรมนันทนาการ เกษม นครเขตต์ (2555, น. 59) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหว ร่างกายที่มีการใช้กล้ามเนื้อโครงร่าง หรือกล้ามเนื้อมัดใหญ่เพื่อประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การเล่นกีฬา รวมถึงกิจกรรมนันทนาการ

อัจฉรา ปุราคม และคณะ (2556) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวของร่างกายที่ ทำให้เกิดการเผาผลาญพลังงานในวิถีชีวิตประจำวันซึ่งส่งผลต่อสุขภาพ และการลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรังอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตประจำวันในทุกช่วงชีวิตของมนุษย์

สนธยา สีละมาต (2557) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวของร่างกายทุกรูปแบบที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อและทำให้ร่างกายมีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากขณะพัก กิจกรรมทางกายจึงมีความสัมพันธ์กับสุขภาพนั้น คือ ถ้ามีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอจะส่งผลดีต่อสุขภาพ แต่ถ้าขาดการมีกิจกรรมอย่างเพียงพอจะส่งผลเสียต่อสุขภาพ

เพิ่มศักดิ์ สุริยจันทร์ (2558 ,น.8-9) ได้กล่าวว่ากิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายทุกรูปแบบที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และทำให้ร่างกายมีพลังงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะระบบกล้ามเนื้อ ระบบหัวใจ ระบบหายใจ และระบบประสาท

เจริญ กระบวนรัตน์ (2558) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายทุกรูปแบบที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อใหญ่ และทำให้ร่างกายมีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากขณะพักซึ่งมีความสัมพันธ์กับสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของบุคคล

จากการศึกษาแนวคิดด้านกิจกรรมทางกาย (Physical Activity) ผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมายของคำว่า “กิจกรรมทางกาย” (Physical Activity) ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง กิจกรรม การเคลื่อนไหวของร่างกายที่ส่งผลต่อการสร้างเสริมสุขภาพ ที่มีรูปแบบไม่เฉพาะเจาะจง เช่น การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งในระหว่างวันรวมถึงการใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา เป็นต้น โดยที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือได้มีการจัดการและวางรูปแบบขึ้นภายในพื้นที่มหาวิทยาลัยสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตภาคเหนือ

ประเภทของกิจกรรมทางกาย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2549) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมทางกายเป็น 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. กิจกรรมทางกายที่เกี่ยวกับการทำงาน (Work-related Physical Activity) โดยประเมินจาก อิริยาบถส่วนใหญ่ที่ใช้ในการทำงาน เช่น ยืน นั่ง หรือเดิน และประเภทของงานที่ทำ โดยดูจากลักษณะการ ออกแรงในการทำงานร่วมกับระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน (เป็นชั่วโมงและนาที) ต่อวัน และจำนวนวันต่อ สัปดาห์ โดยพิจารณารวมทั้งงานที่ก่อให้เกิดรายได้และไม่เกิดรายได้

2. กิจกรรมทางกายที่เกี่ยวกับการเดินทางในชีวิตประจำวัน เช่น การเดินทางไปทำงาน ไปจ่ายตลาด ไปทำธุระต่างๆ โดยให้ความสำคัญกับการเดินทางที่ใช้การเดินทางหรือการขี่รถจักรยานเป็นเวลา ตั้งแต่ 10 นาทีขึ้นไป ส่วนการเดินทางโดยวิธีอื่นๆ เช่น การขับรถยนต์ โดยสาธารณพาหนะอื่นๆ ไม่รวมอยู่ในกิจกรรมทางกายด้านนี้ โดยพิจารณาร่วมกับระยะเวลาที่ใช้เดินทางหรือขี่จักรยานไปในแต่ละวันและเป็นจำนวนวัน ต่อสัปดาห์

3. กิจกรรมทางกายในเวลาว่างจากการทำงาน เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายในเวลา ที่ นอกเหนือเวลาทำงานและการเดินทาง เช่น ดูทีวี การนอน การนั่ง การอ่าน และการออกกำลังกาย เช่น เล่นฟุตบอล เล่นบาสเกตบอล และการออกกำลังกายปานกลาง เช่นกิจกรรมในน้ำ การเดิน การทำกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน สามารถจัดแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การทำงานประกอบอาชีพ (Occupational Activity) เช่น ทาขนมขาย ขนของขึ้นลง ถีบสามล้อ เกี่ยวข้าว ฯลฯ, 2) การทำงานบ้าน/งานสวน/งานสนาม 3) การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง (Transportation activity) 4) การทำกิจกรรมในเวลาว่างหรืองานอดิเรก (Leisure Time Activity) ทั้งนี้ การทำกิจกรรมในเวลาว่างยังสามารถแบ่งย่อยได้อีก 3 ประเภท ได้แก่

- การทำกิจกรรมนันทนาการ (Recreational Activity)

- การเล่นกีฬา (Competitive Sports)

- การออกกำลังกายหรือการฝึกฝนร่างกาย (Exercise Training) คือ การออกกำลังกายที่มีแบบแผนและเป็นการทำแบบซ้ำๆ เพื่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและเป็นกิจกรรมที่หนัก เช่น การวิ่ง ชีจักรยาน วิ่ง ว่ายน้ำ และการออกกำลังกายเพื่อฝึกความอดทนของร่างกาย ทั้งหมดจะพบว่ามีรูปแบบกิจกรรมอาจจะซ้ำซ้อนกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และบริบทที่กระทำกิจกรรมนั้นๆ

กรรวิ บุญชัย (2555, น. 155) ได้กล่าวถึง ประเภทของกิจกรรมทางกายกิจกรรมเกี่ยวกับการทำงาน (การประกอบอาชีพ) กิจกรรมงานบ้าน กิจกรรมในการเดินทางและกิจกรรมยามว่าง สำหรับกิจกรรมยามว่าง อาจจะเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) กีฬาเพื่อการแข่งขัน , 2) กีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการ, และ 3) การออกกำลังกาย

สนธยา สีละมาต (2557, น. 2) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมทางกายไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมทางกายในชีวิตประจำวัน (Daily-routine Physical Activity) เช่น การทำงานในชีวิตประจำวันที่บ้าน การเดินทางเดินทางลักษณะต่างๆ ถ้าปฏิบัติอย่างเพียงพอ แม้ว่าจะเป็นผู้ที่ขาดการออกกำลังกายก็ตาม

2. กิจกรรมทางกายในยามว่าง (Leisure-time Physical Activity) ได้แก่ การเล่น (Play) การออกกำลังกาย (Exercise) และกีฬา (Sport) เป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับสภาวะสุขภาพ โดยการเล่นการออกกำลังกายและกีฬาจะมีความแตกต่างกันตามความหนัก (Intensity) ระยะเวลาของกิจกรรม (Duration) และระดับของการแข่งขัน (Competition Levels) การเล่นเป็นกิจกรรมทางกายที่มีระดับการแข่งขันน้อยกว่า การออกกำลังกายและการออกกำลังกายมีระดับการแข่งขันน้อยกว่ากีฬา

คู่มือการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับผู้สูงอายุไทย (อัจฉรา ปุราคม และคณะ 2556, น. 5) อธิบายว่า เมื่อปี 2004 องค์การอนามัยโลกจัดการประชุมภายใต้หัวข้อ “Global strategy on diet, physical activity and health” ได้แบ่งกิจกรรมทางกายออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. การดำเนินชีวิตประจำวันที่กระฉับกระเฉง (Active Living) เป็นกิจกรรมที่ใช้แรงกายน้อยที่สุดออกแรงเบา ๆ อาจจะต่อเนื่องหรือไม่ต่อเนื่องก็ได้ เช่น การเดิน การลุก-นั่ง

2. กิจกรรมเพื่อสุขภาพ (Activity for Health) เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้แรงปานกลาง โดยต้องออกแรงต่อเนื่อง อย่างน้อย 30 นาที เช่น การเดิน-วิ่งอย่างน้อย 30 นาที การชีจักรยาน การเต้นรำ

3. การออกกำลังกายเพื่อสร้างสมรรถภาพทางกาย (Exercise for Fitness) เป็นกิจกรรมระดับปานกลาง ถึงหนัก โดยทำกิจกรรมอย่างน้อยครั้งละ 20 นาที 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เช่น การยกน้ำหนัก การวิ่ง

4. การฝึกเพื่อเป็นนักกีฬา (Training for Sports) เป็นกิจกรรมการฝึกโดยใช้แรงระดับหนักมากสำหรับนักกีฬา โดยทำการฝึกทุกวันในหนึ่งสัปดาห์

สรุปได้ว่า ประเภทของกิจกรรมทางกาย หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วยกิจกรรมในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมการเดินทาง พฤติกรรมการทำงานบ้าน พฤติกรรมการมีกิจกรรมยามว่าง โดยมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามความหนัก ระยะเวลาของกิจกรรม ล้วนเป็นการเคลื่อนไหวร่างกาย หากมีการกระทำหรือดำเนินการเป็นประจำสม่ำเสมอ สามารถช่วยปรับระดับประคองสุขภาพพื้นฐานให้คงสภาพได้ยาวนานขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ 1) กิจกรรมในชีวิตประจำวัน, 2) กิจกรรมที่ทำยามว่าง, และ 3) กิจกรรมเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย

ประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย

กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2555) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย สำหรับประเทศไทย ข้อมูลปี พ.ศ. 2555 พบว่า ถ้าประชาชนไทยทุกคนมีกิจกรรมทางกายจะทำให้โอกาสเกิดโรคหัวใจโคโรนารีในประชากรลดลงร้อยละ 3.20 โรคเบาหวานชนิดที่ 2 ลดลงร้อยละ 3.90 มะเร็งเต้านมลดลง ร้อยละ 5.60 มะเร็งลำไส้ใหญ่ลดลงร้อยละ 5.70 และอัตราการตายจากทุกสาเหตุลดลง ร้อยละ 5.10 นอกจากนี้ยังทำให้อายุขัยเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้นโดยประมาณ 0.41 ปี ซึ่งประโยชน์ของกิจกรรมทางกายที่สำคัญแบ่งเป็น ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายต่อสภาพร่างกาย ได้แก่

1.1 ลดอัตราการตาย โดยในผู้ป่วยเบาหวานลดอัตราการตาย ร้อยละ 38 และลดอัตราตายจากโรคหัวใจและ หลอดเลือด ร้อยละ 79 ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงลดอัตราการตายมากกว่าสองเท่า และลดอัตราการตายจากโรคหัวใจ และหลอดเลือด ร้อยละ 16 ถึง 67

1.2 ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง พบ HbA1c ลดลงประมาณ ร้อยละ 0.80 ซึ่ง HbA1c ที่ลดลง ร้อยละ 1 จะลดความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่ตา และไตได้ประมาณ ร้อยละ 40

1.3 ทำให้ความไวต่ออินซูลิน (Insulin Sensitivity) เพิ่มขึ้นและมีฤทธิ์อยู่ได้นานประมาณ 24-72 ชั่วโมงหลังการออกกำลังกาย

1.4 ทำให้ความดันโลหิตลดลง การออกกำลังกายช่วยลดระดับความดันโลหิตซิสโตลิกในผู้ที่มีความดันโลหิตปกติ และลดระดับความดันโลหิตซิสโตลิกได้ และไดแอสโตลิก ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูง โดยจะมีผลอยู่ นานประมาณ 22 ชั่วโมง หลังจากการออกกำลังกาย

1.5 ทำให้ระดับไตรกลีเซอไรด์ (Triglyceride) ในเลือดลดลงโดยเฉลี่ย 26.6 มก./ ดล. เพิ่ม High-density lipoprotein cholesterol (HDL-C) ประมาณ 5 มก./ ดล. และลด Low-density lipoprotein cholesterol (LDL-C) ประมาณร้อยละ 5

1.6 ช่วยควบคุมน้ำหนัก

1.7 ทำให้ระบบกล้ามเนื้อและข้อต่อมีการเคลื่อนไหวดีขึ้น

1.8 ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคกระดูกพรุน (Osteoporosis)

2. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านจิตใจ กิจกรรมทางกายมีผลทำให้ผ่อนคลาย ลดความเครียดและความกังวล นอกจากนี้ยังพบว่าลดอาการซึมเศร้าได้ในผู้ป่วยโรคเรื้อรัง

3. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านสังคม ทำให้เกิดเครือข่ายสังคมหรือชุมชน ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวเพิ่มความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตัวเอง (Self-confidence and Self-esteem)

4. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านเศรษฐกิจ ทำให้ค่าใช้จ่ายทางสุขภาพลดลง สรุปได้ว่า ประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย คือการประกอบกิจกรรมทางกาย ทำให้เกิดสุขภาวะที่ดีในทุกๆด้าน ทุกคนสามารถทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตประจำวันให้มีกิจกรรมทางกายมากขึ้น การเลือกประกอบกิจกรรมทางกายให้เหมาะสมกับตัวเอง ซึ่งจะส่งผลให้ ดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข สนธยา สีละมาต (2557, น. 286-292) ได้กล่าวว่า การมีกิจกรรมทางกายเป็นประจำในช่วงวัยเด็ก และวัยรุ่นมีผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาของร่างกายอย่างมีสุขภาพดี เช่นมีผลดีต่อความสามารถทางด้านวิชาการ การพัฒนาของกระดูกและข้อ สุขภาพของระบบหัวใจ ระบบหลอดเลือด และสุขภาพจิตใจ

1. ความสามารถด้านวิชาการ (Academic Performance) กิจกรรมทางกายมีผลดีต่อความสามารถทางด้านวิชาการ การมีสมาธิ (Concentration) ความจำ (Memory) พฤติกรรมในชั้นเรียน และสติปัญญา (Intellectual Performance) มีการศึกษาจำนวนมากที่พบว่า กิจกรรมทางกายมีความสัมพันธ์ปานกลางเชิงบวก (Moderate Positive) กับผลทางด้านวิชาการความคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมที่ดีในชั้นเรียนและความต้องการเรียน แต่ก็มีการศึกษาที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางกายกับผลงานทางด้านวิชาการ อย่างไรก็ตามการมีกิจกรรมทางกายไม่ได้ทำให้ความสามารถทางด้านวิชาการของเด็กต่ำลง และถ้าพิจารณาในแง่ของประโยชน์ที่มีต่อสุขภาพจะเห็นว่ากิจกรรมทางกายเป็นสิ่งจำเป็นและควรจัดให้เพียงพอแก่เด็กและเยาวชน การออกกำลังกายเชื่อมโยงกับการปรับปรุงกระบวนการรับรู้ (Cognition) ในเยาวชน การจัดให้เด็กมีกิจกรรมทางกายในชั้นเรียนทำให้นักเรียนมีความกระปรี้กระเปร่าและมีผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนี้สมองจะถูกกระตุ้นขณะมีกิจกรรมทางกาย โดยการเพิ่มขึ้นของปริมาณเลือดไหลเวียนไปยังสมองส่วนที่จำเป็นต่อการกระตุ้นการเรียนรู้ กิจกรรมทางกายมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการรับรู้ของสมองน้อยจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการไหลเวียนของเลือดไปที่สมองที่เป็นผลจากการเคลื่อนไหว การมีกิจกรรมทางกายเป็นประจำจึงเป็นวิธีการที่สำคัญต่อการเพิ่มการพัฒนาการรับรู้ (Cognitive Performance) และผลทางด้านวิชาการของเด็ก นอกจากนี้ กิจกรรมทางกายยังมีผลกระตุ้นการหลั่ง

ฮอร์โมนอะดรีนาลีน (Adrenaline) ฮอร์โมนนอร์อิพิเนพรีน (Norepinephrine) ซึ่งทำให้เด็กตื่นตัว และพร้อมที่จะเรียนรู้ เด็กและเยาวชนที่มีกิจกรรมทางกายเป็นประจำจะมีสมรรถภาพทางกายดี จะมีผลทางด้านวิชาการดี จำนวนชั่วโมงการเรียนพลศึกษาและผลทางด้านวิชาการในเด็กอนุบาลและเด็กประถมมีความสัมพันธ์กัน โดยเด็กผู้หญิงที่มีจำนวนชั่วโมงเรียนพลศึกษาสูงมีการเพิ่มขึ้นของผลทางด้านวิชาการในการคิดคำนวณและการอ่าน เช่นเดียวกับที่พบว่าเด็กประถมที่มีกิจกรรมทางกายในชั้นเรียน 30 นาทีต่อวัน 3 วันต่อสัปดาห์ มีผลการทดสอบความฉลาด (Fluid Intelligence) และผลทางด้านวิชาการเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่ขาดการออกกำลังกาย ตรงกันข้ามการมีกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกายระดับต่ำจะมีผลทางด้านวิชาการต่ำด้วย เช่น ผู้ใหญ่ที่มีกิจกรรมทางกายระดับต่ำมีโอกาสสูงที่จะมีผลการทดสอบความฉลาดต่ำ และเด็กที่มีน้ำหนักเกินมีคะแนนการคิดคำนวณและการอ่านต่ำกว่าเด็กที่มีน้ำหนักปกติและมีความสัมพันธ์กับการมีคะแนนการทดสอบไอคิวต่ำ

2. การพัฒนาของกระดูกและกล้ามเนื้อ (Musculoskeletal Development) การมีกิจกรรมทางกายร่วมกับการรับประทานอาหารที่มีคุณค่ามีผลดีต่อการเจริญเติบโตของกระดูก โดยมีผลร้อยละ 20-40 ของมวลกระดูกสูงสุด การมีกิจกรรมทางกายมีผลเพิ่มปริมาณเกลือแร่ในกระดูก (Bone Mineral Density-BMD) ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อเด็กและวัยรุ่น

3. สุขภาพของระบบหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Health) กิจกรรมทางกายมีผลดีต่อสุขภาพระบบหัวใจและหลอดเลือด โดยช่วยป้องกันและลดปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด เช่น ลดการสะสมของไขมันในร่างกาย ปัญหาเกี่ยวกับการเผาผลาญพลังงาน (Metabolic Syndrome) ความดันโลหิต และเพิ่มสมรรถภาพของระบบหัวใจและหายใจ

4. สุขภาพจิตใจ (Mental Health) นอกจากสุขภาพทางกาย กิจกรรมทางกายยังมีผลดีต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมของเด็กและวัยรุ่น โดยกิจกรรมทางกายช่วยลดความวิตกกังวลและความ ซึมเศร้า ความเครียด เพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (Self-esteem) คุณภาพการนอนและการมีสมาธิ นอกจากนี้วัยรุ่นที่มีกิจกรรมทางกายสม่ำเสมอยังมีแนวโน้มที่จะสุขบุหรืน้อยกว่าวัยรุ่นที่ขาดการมีกิจกรรมทางกาย

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2558) ได้กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 1996 มีรายงานของสมาคมศัลยแพทย์ทั่วไป (Surgeon General) ของประเทศสหรัฐอเมริกา เรื่องกิจกรรมทางกายและสุขภาพ กล่าวถึงคุณประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่มีต่อสุขภาพไว้มากมาย ซึ่งหมายรวมถึงการลดความเสี่ยงต่อการตายก่อนวัยอันควร การตายด้วยโรคหัวใจและการลดอัตราการเพิ่มผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันเลือดสูง หรือมะเร็งลำไส้ เมื่อการเคลื่อนไหวร่างกายไม่มากพอผสมกับการกินอาหารที่ไม่ถูกต้อง ผลกระทบที่ตามมาคือ การบั่นทอนสุขภาพทำให้มีคนไทยตายประมาณ 300,000 คนต่อปี ยกเว้นการสุขบุหรืซึ่งเป็นเพียงพฤติกรรมอย่างเดียวที่เป็นสาเหตุของการตายจำนวนมากกว่า คุณประโยชน์

สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ กิจกรรมทางกายช่วยให้บุคคลพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ซึ่งสมรรถภาพทางกายเป็นองค์ประกอบสำคัญของสภาวะ ซึ่งบุคคลควรต้องปฏิบัติ กิจกรรมทางกายให้เป็นกิจวัตรประจำวันด้วยความหนักและด้วยการปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพองค์ประกอบพื้นฐานของสมรรถภาพทางกาย 5 องค์ประกอบ มีความสำคัญมาก ประกอบด้วย ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือด และระบบหายใจ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว และองค์ประกอบของร่างกาย (เปอร์เซ็นต์ ไขมันในร่างกาย) ส่วนที่สองของสมรรถภาพทางกาย เป็นส่วนที่ช่วยสร้างเสริมความสามารถด้านการกีฬา (Sport or Skill-related Physical Fitness) ประกอบด้วย พลังความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว ความสมดุล และเวลาปฏิกิริยา แม้ว่าสมรรถภาพทางกาย ที่สัมพันธ์กับทักษะกีฬาไม่ได้มีความสำคัญต่อการดำรงรักษาสุขภาพทางกาย แต่ก็มีความสำคัญต่อความสามารถในเชิงกีฬาหรือความสามารถทางกายที่จำเป็นต่องานบางอาชีพ เช่น อาชีพทางการทหาร งานอาชีพที่ต้องทำยามฉุกเฉิน และการช่วยชีวิต จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมทางกายมีประโยชน์ดังนี้

1. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านสุขภาพกาย
2. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านสุขภาพจิต
3. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านสุขภาพสังคม
4. ประโยชน์ของกิจกรรมทางกายด้านสุขภาพปัญญา

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการมีกิจกรรมทางกาย คือ การประกอบกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ ทำให้ เกิดสภาวะที่ดีในทุกๆ ด้าน ทุกคนสามารถมีกิจกรรมทางกายได้ด้วยการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตประจำวันเพื่อสุขภาพที่ดีขึ้นเลือกประกอบกิจกรรมทางกายให้เหมาะสมกับตัวเอง ซึ่งจะส่งผลให้ดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

สุขภาพที่ดีเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า การพัฒนาคุณภาพ ประชากรในประเทศให้มีคุณภาพดี โดยเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งกาย และสุขภาพจิต เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายสูงตลอดจนมีความสามารถทางสติปัญญา หากประชากรในประเทศมีคุณภาพดีย่อมจะทำให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา การสาธารณสุข ตลอดจนความมั่นคงของชาติดีขึ้น ตามลำดับ การพัฒนาประเทศ จึงต้องมุ่งพัฒนาสุขภาพของประชากรควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ กิจกรรมทางกายจึงมีความสำคัญ ต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายให้มีสุขภาพแข็งแรงและสมบูรณ์ ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีสมรรถภาพทางกายที่ดี ตลอดจนเป็นผู้มีระเบียบวินัยอันจะเป็นผลสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียน และพร้อมที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่ง กิจกรรมทางกายหรือการออกกำลังกาย จึงเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตนิสิตนักศึกษาพิการในชาติได้เป็นอย่างดี ก่อให้เกิดการพัฒนา

ทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง รวมถึงการปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งเป็นความจำเป็นพื้นฐานสูงสุดของมนุษย์ ส่งผลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548, น.13) ดังนั้นผู้พิการก็ย่อมมีความต้องการในการสร้างเสริมสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นความพิการลักษณะใดหรือสาเหตุใดก็ตาม ที่มีผลกระทบต่อผู้พิการทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพิการซึ่งเกิดจากการได้รับอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุให้สูญเสียอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดอย่างกะทันหัน ความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่เกิดขึ้นแม้จะชัดเจนหรือไม่ก็ตามย่อมมีผลทำให้บุคคลมีสมรรถภาพทางกายลดน้อยลงและเป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหว การทำกิจวัตรประจำวัน การทำงาน นอกจากความพิการที่เกิดขึ้น คนทั่วไปมักมองผู้พิการเป็นคนขาดความสามารถไร้ประโยชน์จึงทำให้ผู้พิการเหล่านี้รู้สึกว่าคุณค่าตนมีปมด้อย หมดความนับถือตนเอง มีความพึงพอใจในชีวิตลดลง ต้องการแยกตัวออกจากสังคม และรู้สึกว่าคุณค่าตนเองเป็นภาระของผู้อื่น เมื่อความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้นจะทำให้ผู้พิการละเลยตนเอง เกิดผลเสียต่อสุขภาพของตนเอง เช่น เกิดแผลกดทับ ข้อติด แผลติดเชื้อ หากสังคมละเลยไม่เอาใจใส่ต่อผู้พิการเหล่านี้แล้ว จะทำให้การพัฒนาคนของประเทศชาติได้ผลไม่เต็มที่ นับเป็นการทอดทิ้งทรัพยากรที่มีค่าของประเทศไปอย่างน่าเสียดาย (สิริธร โฆษณวุฒิ, 2548) โดยทั่วไปคนพิการมีเวลาว่างมากและไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ คนพิการทุกคนควรมีคุณภาพชีวิต (Quality of Life) เท่าเทียมกันเพราะเป็นคนเหมือนกัน และต้องการทุกอย่างรวมทั้งความเป็นอยู่อย่างคนปกติทั่วไป เมื่อคนปกติมีการ กิจกรรมทางกาย มีการท่องเที่ยว การพักผ่อน นันทนาการ กีฬาในร่ม และกีฬากลางแจ้ง ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ ประสบการณ์ ความสนุกสนานรื่นเริง คนพิการก็ต้องการเช่นเดียวกันจึงควรจัดหาและให้บริการแก่คนพิการด้วย

กิจกรรมทางกายสำหรับผู้พิการ

สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค (2555) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมทางกายว่า หมายถึง การทำกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายซึ่งเกิดจากการทำงานของกล้ามเนื้อลาย และทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก การเคลื่อนไหวร่างกายสามารถจัดหมวดหมู่ได้เป็น 4 ประเภท ตามบริบทที่กระทำได้แก่

1. การทำงานประกอบอาชีพ (Occupational Activity) เช่น หาบขนมขาย ขนของขึ้นลง ถีบสามล้อ เกี่ยวข้าว ฯลฯ
2. การทำงานบ้าน/งานสวน/งานสนาม ในบริเวณบ้าน (Household Activity) เช่น ทำงานบ้าน ทำครัว ล้างถ้วยชามเช็ดถูกระจก ล้างซัดพื้น ถูบ้าน เก็บเกี่ยวดอกไม้/ผลไม้/ผัก ขุดดิน ตัดแต่งกิ่ง ดายหญ้า ฯลฯ

3. การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง (Transportation Activity) เช่น เดินไปทำงาน
ถีบจักรยานไปทำงาน เดินไปทำธุระ เดินขึ้นบันได ฯลฯ

4. การทำกิจกรรมในเวลาว่าง หรืองานอดิเรก (Leisure Time Activity) เช่น เดินเล่น
เดินทางไกล ถีบจักรยาน ลีลาศ รำมวยจีน เล่นโยคะ วิ่ง/วิ่งเหยาะ เต้นแอโรบิก วាយน้ำ และการเล่น
กีฬาต่างๆ

ศูนย์กายภาพบำบัดคณะกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยมหิดล (2563) ได้ให้ความหมายของ
กิจกรรมทางกายว่าสำหรับคนพิการ หมายถึง การขยับเคลื่อนไหวร่างกาย เกิดจากการทำงานของ
กล้ามเนื้อ และร่างกายต้องใช้เวลาใช้งานมากกว่าขณะพัก ตัวอย่างกิจกรรมทางกายได้แก่ การประกอบ
อาชีพการเดินทาง งานบ้าน งานอดิเรก งานสันตนาการ การออกกำลังกาย เล่นกีฬา และสมรรถภาพ
ทางกาย โดยสามารถจัดแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กิจกรรมทางการกีฬาและสันตนาการ ประกอบด้วย 7 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ การปั่น
จักรยาน ออกกำลังกายตามสภาวะ เดินรำ ตกปลาล่าสัตว์ วิ่ง กีฬา และกิจกรรมทางน้ำ

กลุ่มที่ 2 กิจกรรมงานบ้าน ประกอบด้วย 8 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ กิจกรรมงานบ้าน ซ่อมแซม
บ้าน กิจกรรมนั่งเฉย สวนและสนามหญ้า ดูแลตนเอง เพศสัมพันธ์ เดินและกิจกรรมทางศาสนา

กลุ่มที่ 3 กิจกรรมทางอาชีพและกิจกรรมอื่นๆ ประกอบด้วย 6 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ เล่นดนตรี
อาชีพ การเดินทาง กิจกรรมฤดูหนาว กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมอื่น ๆ

ระดับของกิจกรรมทางกายสำหรับคนพิการ

สามารถแบ่งระดับความหนักได้ 4 ระดับ ดังนี้

ระดับหนักมาก (Vigorous) คือ การเคลื่อนไหวร่างกายที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยมาก หน้าแดง
และมีเหงื่อออกมาก หัวใจเต้นเร็วมาก จนไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ เช่น ชัดห้องน้ำ ยกของหนัก
วิ่งเร็ว วายน้ำเร็ว กระโดดเชือก ปั่นจักรยานเร็วระยะไกล

ระดับปานกลาง (Moderate) คือ การเคลื่อนไหวร่างกายที่ทำให้รู้สึกเหนื่อยปานกลาง และ
หัวใจเต้นเร็วขึ้น หายใจเร็วขึ้น หน้าแดงมีเหงื่อซึม ยังสามารถพูดเป็นประโยคได้ เช่น เดินเร็ว ปั่น
จักรยาน เดินขึ้นลงบันได ทำสวน การเสิร์ฟอาหาร

ระดับน้อย (Mild) คือ การเคลื่อนไหวร่างกายที่ออกแรงน้อย ส่วนใหญ่เป็นการเคลื่อนไหวที่
เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น เดินระยะทางสั้น ๆ ล้างจาน พับผ้า โยคะ รดน้ำต้นไม้ ยืนบนรถโดยสาร
ระดับนั่งเฉย (Inactivity) คือ กิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น นั่งเฉย ๆ นั่งดูทีวี นอนหลับ
นั่งประชุม นั่งขับรถ นั่งสวดมนต์

ศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ด้านกิจกรรมทางกายแห่งประเทศไทย (Tpak) สถาบันวิจัยประชากร
และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2563) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมทางกายไว้ว่า คือ การ

เคลื่อนไหว ร่างกายในอิริยาบถต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการใช้พลังงานจาก กล้ามเนื้อโครงร่าง หรือกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ช่วยให้ร่างกาย มีการเผาผลาญพลังงาน โดยกิจกรรมทางกายสามารถ จำแนกเป็น 3 หมวด กิจกรรม ได้แก่

1. กิจกรรมทางกายในการทำงาน ที่ครอบคลุมถึงการทำงานต่าง ๆ ทั้งที่ได้รับหรือไม่ได้รับค่าจ้าง การศึกษา/ ฝึกอบรม งานบ้าน/กิจกรรมในครัวเรือน การทำงานเกษตรกรรม การเพาะปลูก และเก็บเกี่ยว หรือการประมง เป็นต้น

2. กิจกรรมทางกายในการเดินทาง จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ด้วยการเดิน หรือ ปั่นจักรยานเพื่อการสัญจร เช่น การเดินทาง ไปทำงานการเดินทางเพื่อไปจับจ่ายใช้สอย/ ซื้อเครื่องใช้ต่าง ๆ ไปตลาด ไปทำบุญ หรือไปศาสนสถาน เป็นต้น

3. กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการ หรือกิจกรรมยามว่าง เช่น การออกกำลังกาย และเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ การเล่นฟิตเนส การเดินรำและกิจกรรมนันทนาการ/กิจกรรม ยามว่างเพื่อความผ่อนคลายที่ปฏิบัติในเวลาว่าง จากการทำงาน

สุขปฏิบัติ 10 ประการสำหรับการประกอบกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสำหรับคนพิการ เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายได้ผลเต็มที่ และไม่ เป็นอันตรายต่อร่างกาย ผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกายและออกกำลังกาย ควรมีการปฏิบัติ 10 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. การประมาณตน สภาพร่างกายและความเหมาะสมกับการประกอบกิจกรรมทางกาย ชนิดต่างๆของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงมีกฎตายตัวว่าการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬานั้นจะต้อง เป็นไปตามความเหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเอง

2. การแต่งกาย ต้องมีความเหมาะสมกับประเภทของการประกอบกิจกรรมทางกาย และการออกกำลังกายนั้นๆ

3. เวลา และดินฟ้า อากาศ ควรกำหนดเวลาในการประกอบกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายที่มีความชัดเจน นุ่มนวล และหลีกเลี่ยง สภาพอากาศที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกัน อันตราย และการบาดเจ็บ

4. สภาพกระเพาะอาหาร ควรมีการรับประทานอาหารที่มีความพอดีและมีความเหมาะสม สำหรับประกอบกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายนั้น ๆ

5. การดื่มน้ำ ร่างกายของเราจะต้องมีน้ำสำรอง ประมาณ 2 เพอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัว หากเราไม่สามารถคำนวณได้ ให้ ใช้กระหายน้ำเป็นเกณฑ์ และควรมีการดื่มน้ำอย่างต่อเนื่องในขณะ ประกอบกิจกรรม

6. ความเจ็บป่วย การเจ็บป่วยทุกชนิดทำให้สมรรถภาพทางร่างกายลดลง และยังอาจจะ ก่อให้เกิดอันตรายสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายได้

7. การเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุระหว่างการประกอบกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกาย หากมีการเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุระหว่างการประกอบกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกาย ควรหยุดประกอบกิจกรรมนั้นๆ โดยทันที

8. ด้านจิตใจ ในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายนั้นควรทำจิตใจให้ปลอดโปร่งและมีสมาธิ เพื่อป้องกันอันตรายและอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้น

9. ความสม่ำเสมอ ในการเพิ่มสมรรถภาพด้านต่างๆ ของร่างกาย นอกเหนือจากปริมาณความหนักเบาของการปฏิบัติกิจกรรมและนั้น การปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอยังสามารถช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางด้านต่างๆให้สูงขึ้นอีกด้วย

10. การพักผ่อน ก่อนและหลังการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกาย ร่างกายจำเป็นต้องมีการพักผ่อนที่เพียงพอเพื่อการชดเชย ซ่อมแซม และการเสริมสร้างสภาพร่างกายให้มีความแข็งแรงเพิ่มมากขึ้น

การเลือกกิจกรรมทางกายสำหรับผู้พิการ

กิจกรรมทางกายสำหรับผู้พิการเพื่อพัฒนาความบกพร่องทางด้านร่างกายที่เป็นอยู่ให้คืนสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพปกติตามแต่ความรุนแรงของความพิการนั้นๆ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ถ้าหากได้ปฏิบัติอย่างพอดีแล้ว จะช่วยเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ระบบไหลเวียนโลหิต และช่วยในการพัฒนาระบบต่างๆ ของร่างกายเพื่อที่ว่าผู้พิการจะสามารถเคลื่อนไหวร่างกาย และช่วยเหลือตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเลือกกิจกรรมทางกายสำหรับผู้พิการนั้น ควรพิจารณาเลือกกิจกรรมทางกายตามหลักการเลือกดังต่อไปนี้ (ฟอง เกิดแก้ว, 2526)

1. จุดมุ่งหมายของกิจกรรมทางกายนั้นคืออะไร
2. กิจกรรมทางกายชนิดนั้นบรรลุผลที่ตั้งไว้หรือไม่
3. กิจกรรมทางกายชนิดนั้นๆขัดกับหลักการทางกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกายหรือไม่
4. มีข้อต่ออะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกายชนิดนี้
5. มีกลุ่มกล้ามเนื้ออะไรบ้างที่สำคัญกับการมีกิจกรรมทางกายชนิดนี้
6. กิจกรรมทางกายชนิดนี้ ทำให้เกิดการยืดหยุ่น ความแข็งแรง หรือความอดทนเป็นครั้งแรกหรือไม่

7. กิจกรรมทางกายชนิดนี้มีความหนัก - เบา ขนาดไหน เช่น เบาๆ ปานกลาง หรือ หนักมาก มีอันตรายอะไรบ้าง ที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกายชนิดนี้ ต้องมีการระวังและการป้องกันอะไรบ้างในการมีกิจกรรมทางกายชนิดนี้

8. การมีกิจกรรมทางกายชนิดนั้นๆ มีประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติมาก - น้อย เพียงใด

9. เราสามารถประเมินพัฒนาการความก้าวหน้าของผู้พิการในการประกอบกิจกรรมทางกายชนิดนี้หรือไม่

หลักในการจัดกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายสำหรับผู้พิการ

ปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่าต้องให้ผู้พิการได้มีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอเพราะเหตุว่าการที่อวัยวะไม่ได้รับการออกกำลังกายแล้วจะทำให้อวัยวะนั้นเสถียร ไม่มีกำลังและไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ดังนั้นจึงต้องมีการเคลื่อนไหวอวัยวะนั้นๆ อยู่เป็นประจำและต้องมีความต่อเนื่อง ปัจจุบันวงการแพทย์ได้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก จึงมีความมุ่งหวังที่จะฟื้นฟูผู้พิการให้มีสภาพร่างกายสามารถที่จะประกอบกิจกรรมทางกายต่างๆ ได้ให้เหมือนคนปกติ เดเนียลล์ และเดวีส์ (Daniels and Davies, n,d) ได้ให้หลักการในการจัดกิจกรรมทางกายหรือการออกกำลังกายสำหรับผู้พิการไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ช่วยในการบำบัด หรือแก้ไขสภาพที่สามารถพัฒนาได้
2. เป็นกิจกรรมที่ช่วยปรับให้พวกเขาสามารถอยู่ในสังคมได้
3. เป็นกิจกรรมที่จัดให้พวกเขาได้พัฒนาการใช้อวัยวะต่างๆ ภายใต้อำนาจจำกัดความสามารถของเขา
4. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้สภาพเสื่อมเลวร้ายมากยิ่งขึ้น โดยทำให้เกิดความคุ้นเคยในข้อจำกัดและด้อยความสามารถ
5. เป็นกิจกรรมที่ทำให้พวกเขาได้มีโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถภายใต้ข้อจำกัดความสามารถของเขา
6. เป็นกิจกรรมที่จัดให้มีความหลากหลาย ตามความสามารถ วัย และความสนใจ
7. เป็นกิจกรรมที่ให้ความมั่นคงเพื่อพัฒนาให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในภาวะประจำวันได้อย่างมีปกติสุข

จากการศึกษากิจกรรมทางกายสำหรับคนพิการ หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีรูปแบบไม่เฉพาะเจาะจง ส่งผลต่อสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดีขึ้น เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการประกอบกิจวัตรประจำวัน ทั้งนี้การมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอของคนพิการยังสามารถที่จะพัฒนาระบบต่างๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะระบบกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรงเพิ่มมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น เปรียบเสมือนเกราะป้องกันภัยให้กับร่างกาย

3. แนวคิดด้านปัจจัยในการส่งเสริมสุขภาพ

ความหมายของการส่งเสริมสุขภาพ

การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมมีความหมายกว้างขวาง ครอบคลุมในมิติทางชีววิทยา การแพทย์ สังคมวิทยา จิตวิทยา รวมถึงนิเวศวิทยา มีการเปลี่ยนแปลงจุดเน้นจากการส่งเสริมสุขภาพแบบดั้งเดิม เปลี่ยนเป็นมุมมองในองค์รวมของการส่งเสริมสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และในระดับประชากร โดยให้ความสำคัญต่อความหมายของชีวิต ความสุขบนข้อสันนิษฐานเบื้องต้นว่า บุคคลทุกคนมีข้อดี ใช้กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสถานะทางสุขภาพ โดยการให้ความช่วยเหลือในการทำความเข้าใจในตนเอง และเยียวยาชีวิตภายใต้การต่อสู้กับพฤติกรรมและการเจ็บป่วย การมองสุขภาพในแนวสุขภาพแบบองค์รวม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทั้งชีวิต มากกว่าการเน้นแค่ความเจ็บป่วยทางกายหรือการจัดการส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ซึ่งการส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมจะพิจารณา “ตัวคนทั้งคน” ความเกี่ยวเนื่องของร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ รวมถึงปัจจัยทางสังคม สิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล แนวคิดการส่งเสริมสุขภาพได้พัฒนามาจากกฎบัตรออกตราในปี ค.ศ. 1986 วิวัฒนาการนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงตามหลักฐานและปรัชญา ในช่วงต้นของการพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้พฤติกรรมสุขภาพส่วนบุคคลหรือ วิธีชีวิตเป็นสาเหตุสำคัญของการนำไปสู่สุขภาพที่ไม่ดี และได้มีการเรียกร้องให้บุคคลต้องรับผิดชอบต่อสุขภาพ ของตนเอง กล่าวคือ การส่งเสริมสุขภาพ เป็นการรับผิดชอบต่อตนเอง หรือเปลี่ยนมุมมองพฤติกรรม อย่างไรก็ตามมีหลักฐานที่ชัดเจนว่า สังคม ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญของพฤติกรรมและภาวะสุขภาพ มุมมองโครงสร้างหรือปัจจัยโครงสร้าง และความรับผิดชอบต่อบุคคลโดยไม่ได้พิจารณาปัจจัยด้านโครงสร้างที่เป็นการมองที่ไม่รอบด้าน (Jancey et al., 2016)

การส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion) ตามนิยามคำจำกัดความที่ได้จากการประชุมระหว่างประเทศ เรื่องการส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งจัดโดยองค์การอนามัยโลก ณ กรุงออกตาวา ประเทศแคนาดา เมื่อปี พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) ได้เกิดข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินการด้านการส่งเสริมสุขภาพที่เรียกว่า Ottawa Charter ได้สรุปว่าการส่งเสริมสุขภาพเป็นกระบวนการของการทำให้ประชาชนสามารถเพิ่มพลังอำนาจในการควบคุม และปรับปรุงภาวะสุขภาพของตนเองได้อย่างแท้จริง การส่งเสริมสุขภาพ มีผู้ให้ความหมายมากมาย ซึ่งคำนี้ได้ถูกนำมาใช้และให้ความหมาย ดังนี้

ตามแนวคิดของ กรีน และครูเตอร์ (Green and Kreuter, 1991, P.4 อังโน วสันต์ ศิลปะสุวรรณ และพิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ, 2541, น.2) ได้ระบุว่าการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง ผลรวมของการสนับสนุนทางการศึกษาร่วมกับการสนับสนุนทางด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดผลต่อการปฏิบัติในสภาวะการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งจะนำไปสู่ภาวะสุขภาพที่สมบูรณ์ การกระทำ หรือการปฏิบัติเหล่านั้นอาจเป็นในระดับบุคคล ชุมชน หรือกลุ่มบุคคลก็ตาม การปฏิบัติ หรือการกระทำเหล่านั้นย่อมส่งผลต่อภาวะสุขภาพของบุคคล และชุมชนโดยรวม

แคปแลน แซลลิส และแพทเทอร์สัน (Kaplan; Salis and Patterson, 1993, P.81 อ้างใน วสันต์ ศิลปะสุวรรณ และพิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ, 2541, น. 3) ได้ให้ความหมายของ การ ส่งเสริม สุขภาพ คือ “ความพยายามเพื่อให้แน่ใจว่าประชากรที่มีสุขภาพดีต้องมีการป้องกันโรค และได้รับการ ส่งเสริมการมีสุขภาพดีในแบบแผนของการดำเนินชีวิต”

เมอร์เรย์ และเซนเนอร์ (Murray and Zentner, 1992 , P.659 อ้างใน วสันต์ ศิลปะ สุวรรณ และพิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ, 2541, น. 3) ให้ความหมายของการส่งเสริมสุขภาพ ว่าเป็น “กลุ่มกิจกรรมซึ่งช่วยยกระดับของสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2551) สรุปความหมายการสร้างเสริมสุขภาพว่าเป็นการสร้างเสริมให้บุคคล มีสุขภาพะทางกาย จิต และ สังคม มีการสนับสนุน พฤติกรรมของบุคคล สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมที่นำสู่ไปร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่สมบูรณ์ อายุยืนยาวและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

องค์การอนามัยโลก (1997) สรุปความหมายการสร้างเสริมสุขภาพว่า เป็นกระบวนการที่ ทำให้ประชาชนเพิ่มความสามารถในสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง เพื่อให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม

อำพล จินดาวัฒนะ (2546) ได้เรียบเรียงและเสนอบทความ ส่งเสริม-สร้างเสริมสุขภาพ กล่าวถึง Health Promotion ซึ่งภาษาไทยใช้คำว่า “การส่งเสริมสุขภาพ” เป็นการให้บริการของ บุคลากรสาธารณสุขเพื่อสุขภาพของประชาชน มีการนำคำว่า “การสร้างเสริมสุขภาพ” มาใช้กันอย่าง กว้างขวางมากขึ้น สื่อความหมายไปถึง “การสร้าง” คือ การทำขึ้นมาใหม่ และ “การเสริม” คือการ ทำเพิ่มขึ้นที่ทุกคนทุกฝ่ายทำได้และช่วยกันทำ ในขณะที่มีบางส่วนใช้คำว่า “การส่งเสริม” ต่างจากคน อื่นทำให้ในภายหลังมีการใช้คำว่า “สร้างเสริม” กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าแนวคิดด้านการส่งเสริมสุขภาพในเชิงระบบนี้ เชื่อว่า ลักษณะโครงสร้างทาง สังคม สภาพการดำเนินชีวิต หรือวิถีชีวิต ภาวะเศรษฐกิจ สถาบัน และบรรยากาศทางการเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม รวมถึงสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพของชุมชน เป็นระบบที่สนับสนุนและยับยั้ง หรือกำหนดพฤติกรรมสุขภาพของแต่ละบุคคล ครอบครัว และกลุ่มบุคคล จากการให้คำจำกัดความ ของการส่งเสริมสุขภาพ ได้รวมถึงองค์ประกอบ และโครงสร้างของการส่งเสริม สุขภาพในเชิงระบบ เป็นการผสมผสานศาสตร์ต่าง ๆ ได้แก่ วิทยาการทางด้านชีวการแพทย์ (Biomedical Sciences) วิทยาการจัดการ (Management Sciences) พฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Sciences) และ การศึกษา (Education) ตลอดจนวิทยาการจิตวิทยาสังคม (Psycho-social Sciences) เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อประยุกต์ใช้ในการดูแลและคงไว้ซึ่งการมีสุขภาพดีของบุคคล ครอบครัว กลุ่ม บุคคล และชุมชน อันเป็นจุดหมายของการส่งเสริมสุขภาพ ยิ่งไปกว่านั้นการส่งเสริมสุขภาพ จะเกิดขึ้นได้ต้องอยู่ภายใต้ สังคมที่มีความสงบ และผาสุก ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยครบถ้วน ถูกสุขลักษณะ มีอาหารสะอาดถูก หลักอนามัยบริโภค มีงานทำเพื่อเป็นรายได้เลี้ยงดูตนเอง และครอบครัว อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็น

พิชภัยต่อกาย จิต และสังคม ได้รับการยอมรับนับถือ ได้รับความยุติธรรม และความเท่าเทียมกันในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

สรุปความหมายของการส่งเสริมสุขภาพได้ว่า หมายถึง กระบวนการส่งเสริมให้ ประชาชน เพิ่มความสามารถในการควบคุมและพัฒนาสุขภาพของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดผลต่อการปฏิบัติในสภาวะการดำเนินชีวิตประจำวัน สามารถเปลี่ยนแปลงหรือปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ เน้นการให้ความสำคัญของคุณค่าของบุคคล สมรรถภาพของร่างกายและสังคม เพราะการส่งเสริมสุขภาพมิใช่เป็นความรับผิดชอบต่อองค์กรในด้านสุขภาพเท่านั้น หากรวมไปถึงความรับผิดชอบของบุคคลที่จะต้องดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย เพื่อการมีสุขภาพที่ดี อันนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคมต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ

สุขภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการดำรงชีวิต ทุกคนจะต้องดูแลสุขภาพของ ตนเอง เป็นอย่างดี เพื่อให้ตนเองเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีในทุก ๆ ด้าน จะทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมได้อย่างปกติสุขตามศักยภาพที่ตนมีอยู่ สุขภาพเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม หากปัจจัยดังกล่าวขาดความสมดุลก็จะก่อให้เกิดเป็นปัญหาสุขภาพได้ การจะมีภาวะสุขภาพที่ดีที่พึงปรารถนานั้น บุคคลจะต้องมีแนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพที่ถูกต้อง และเป็นระบบการที่จะมีสุขภาพที่ดีได้นั้น จะต้องมีความรู้สุขภาพทางร่างกาย (Physical Health) สุขภาพทางสังคม (Social Health) สุขภาพทางจิตใจ (Mental Health) สุขภาพทางอารมณ์ (Emotional Health) สุขภาพทางสิ่งแวดล้อม (Environmental health) และสุขภาพทางจิตวิญญาณ (Spiritual Health) ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน โดยที่บุคคลที่จะมีสุขภาพดีได้นั้น จะต้องมีการปัจจัยทางสุขภาพเหล่านี้ดี ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ร่วมกันกำหนดสภาวะ สุขภาพของแต่ละบุคคล และมีอิทธิพลสำคัญ คือ พฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) พันธุกรรม (Heredity) และการบริการสุขภาพ (Health Care Service) การที่บุคคลจะมีสุขภาพดีได้นั้น มิได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใด หรือปัจจัยใด ปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลรวมจากปัจจัยหลายๆ ด้านเหล่านี้ร่วมกัน (อภิชาติ ไตรแสง, 2539)

สุขภาพทางร่างกาย หมายถึง คุณลักษณะของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับขนาด รูปร่าง ของร่างกาย หน้าที่ในการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายที่ทำงานสัมพันธ์กัน การที่บุคคลมีสุขภาพทางร่างกายดี คือ การที่ระบบการทำงานต่าง ๆ ของร่างกายสามารถทำงานสัมพันธ์กันได้อย่างดี มีพัฒนาการที่เหมาะสม ตามเพศ วัย มีสมรรถภาพทางกายที่ดี สามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ

สุขภาวะทางจิตใจ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาการจาก ประสบการณ์ และความสามารถทางปัญญาที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผลต่อการตอบสนองทางความคิด ของบุคคลนั้น การตอบสนองทางความคิด ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อ (Beliefs) ทักษะคติ (Attitudes) และค่านิยม (Values) ต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น วิธีการดำเนินชีวิต ครอบครั้ว ความสัมพันธ์ของ สังคม เป็นต้น บุคคลใดที่มีสุขภาพทางจิตใจที่ดี จะเป็นผู้ที่มักจะคิดต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่งในทางที่ดี หรือใน ทางบวกกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองเสมอ ซึ่งภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า Positive Thinking หมายถึงการ คิดทางบวก หรือการคิดในทางที่ดี

สุขภาวะทางอารมณ์ จะมุ่งเน้นถึงความรู้สึก (Feeling) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ และตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่ด้วย เช่น การมี อารมณ์ หรือความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก (Loving) ความชอบ (Caring) ความเกลียดชัง หรือรังเกลียด (Hating) ความรู้สึกเจ็บปวด (Hurt) ความรู้สึกหมดหวัง หรือความผิดหวัง (Despairs) ความรู้สึกที่ ปลดปล่อย (Release) สนุก (Joy) ความวิตกกังวล (Anxiety) ความรู้สึกกลัว (Fear) ความขัดข้องใจ (Frustration) ความโกรธอย่างรุนแรง (Intense Anger) เป็นต้น

สุขภาวะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง ปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งต่างๆ สามารถปรับตัวกับสถานการณ์ทางสังคม และพฤติกรรมประจำวันที่เกิดขึ้นได้ การที่ บุคคลจะมีสุขภาวะทางสังคมที่ดีนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการได้รับการสนับสนุนทางสังคม (Social Supports) ในที่นี้โดยเฉพาะการได้รับสนับสนุนจากครอบครัวเป็นพื้นฐานที่สำคัญ นอกจากนี้ ยัง เกี่ยวข้องกับข้อผูกมัดทางสังคม (Social Bonds) ซึ่งจะมาจากองค์ประกอบหลัก 6 ประการ คือ ความคุ้นเคย หรือความสนิทสนม (Intimacy) การปรับตัวกับสภาพแวดล้อม (Integration) มีการให้ หรือการรับอย่างเหมาะสม (Giving or Receiving Nurturance) มีการให้ความช่วยเหลือ และแนะนำ (Assistance and Guidance) มีการให้คำปรึกษา (Advice) มีความมั่นใจที่ดีกับสิ่งที่มีคุณค่าสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง (Reassurance of One's Worth)

สุขภาวะทางจิตวิญญาณ หมายถึง สภาวะของบุคคลที่สามารถรู้จักตัวตนของตนเอง ไม่มี ความเห็นแก่ตัว มีความรู้สึก ความเข้าใจ ในการดำรงอยู่ หรือมีความเข้าใจความรู้สึกเป้าหมายในชีวิต ที่แท้จริงมากกว่าความรู้สึกความเข้าใจส่วนบุคคล เช่น การให้ของ หรือช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ แล้วเกิดความสุข การรู้จักบาปบุญคุณโทษ สิ่งเหล่านี้เป็นมิติทางนามธรรม ที่เรียกว่า จิตวิญญาณซึ่ง ถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการพัฒนามนุษย์

สำหรับทักษะของศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี (ประเวศ วสี, 2547) ได้ให้นิยาม ของคำว่าสุขภาพ คือ ดุลยภาพ การที่ท่านกล่าวเช่นนี้ ก็หมายความว่าถึงมนุษย์เราจะต้องมีสุขภาพ ทางด้านต่างๆที่มี ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างบูรณาการ และเหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละ บุคคล เมื่อมนุษย์มีความสมดุลก็จะมีสภาพที่ปกติ ลักษณะดุลยภาพนั้นจะต้องมีความสมดุลของสุข

ภาวะของแต่ละบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพ สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตมีวิถีชีวิตที่ดี มีความสุข และทำให้สังคม ชุมชน มีความเป็นปกติสุข แนวคิดดั้งเดิมในอดีต การส่งเสริมสุขภาพจะเน้นที่ระดับบุคคล แต่ในปัจจุบันนี้ การส่งเสริมสุขภาพจะต้องให้ความสำคัญในมิติระดับสังคมด้วย เป็นการส่งเสริมสุขภาพอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับโครงสร้างทางสังคม และแบบแผนดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละช่วงวัย นับตั้งแต่ก่อนเกิดจนกระทั่งถึงตาย ซึ่งโครงสร้างสังคม และแบบแผนการดำเนินชีวิตจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่ง เรียกว่าเป็นพลวัต อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าการส่งเสริมสุขภาพในระดับบุคคล ถือว่าเป็นการส่งเสริมในระดับจุลภาค และการส่งเสริมสุขภาพในระดับสังคมถือว่าเป็นการส่งเสริมในระดับมหภาค

กลยุทธ์การส่งเสริมสุขภาพ

กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมสุขภาพได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญตั้งแต่ต้น หรือวิธีการที่ทำงานเพื่อแก้ไขรากเหง้าของปัญหาทางสุขภาพ โดยการเปลี่ยนเงื่อนไขและสภาพแวดล้อมในที่อยู่อาศัย สถานที่ทำงาน และที่พักผ่อนหย่อนใจ โดยธรรมชาติแล้วกลยุทธ์การส่งเสริมสุขภาพจะมีความสัมพันธ์และเสริมซึ่งกันและกันในแต่ละแผนงานหรือกิจกรรม นอกจากนี้อาจเป็นการริเริ่มในแผนกลยุทธ์อื่น ๆ ในโปรแกรมอื่น ๆ ดังนั้นแผนกลยุทธ์ทางการส่งเสริมสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วยหลากหลายหลายของกิจกรรม และมักจะต้องมีความร่วมมือกันในหลายๆสาขาหรือหลายๆกลยุทธ์ การส่งเสริมสุขภาพในปัจจุบันมีความเฉพะเจาะจงมากขึ้น มีการบูรณาการกิจกรรมต่างๆ และการดำเนินงานที่ครอบคลุมตามยุทธศาสตร์ของการสร้างเสริมสุขภาพแนวใหม่ตามกฎบัตรอตตาวา สุขภาพเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพที่ดีนำไปสู่ความเจริญด้านเศรษฐกิจ และช่วยประหยัดเงินที่ต้องใช้ในการรักษา (WHO, 1997) ตั้งแต่กลางปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา หลายประเทศที่กำลังพัฒนา ต่างประสบกับค่าใช้จ่ายบริการ สุขภาพที่เพิ่มสูงขึ้น เกิดความไม่เท่าเทียมกันของสถานสุขภาพของประชากรทั้งระหว่างประเทศและระหว่างกลุ่มประชากร การประชุมองค์การอนามัยโลกในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการประกาศหลักการ “อัลมา – อัดตา (Alma Alta)” ได้ให้ความสำคัญกับ “การสาธารณสุขมูลฐาน” มุ่งเน้นให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเอง อันนำไปสู่การพึ่งตนเองในระยะยาว องค์การอนามัยโลกได้ มีการผลักดันแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างจริงจัง โดยมีจุดเริ่มต้นของการกำหนดทิศทางการสร้างเสริมสุขภาพ เป็นกระบวนการเพิ่มสมรรถนะให้คนมีความสามารถเพิ่มขึ้น ในการควบคุมและส่งเสริม สุขภาพของตนเองให้ดีขึ้น บรรลุสุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม มีกลยุทธ์การสร้างเสริมสุขภาพตามกฎบัตรอตตาวามี 3 ประการ ดังนี้

1. Advocate เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณสุขชนเพื่อสร้างกระแสทางสังคมและสร้างแรงกดดันให้แก่อำนาจในการตัดสินใจ มีการกำหนดนโยบายในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ

2. Enable เป็นการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่เพื่อให้มีสุขภาพที่ดี กำหนดให้มีสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ ประชาชนได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึงที่มีทักษะในการดำเนินชีวิตและมีโอกาสที่จะเลือกทางเดินที่มีคุณภาพเพื่อสุขภาพที่ดียิ่งขึ้น

3. Medicate เป็นสื่อกลางในการประสานงานระหว่างกลุ่มหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในสังคม ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และสาธารณสุข รวมไปถึงหน่วยงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและสื่อมวลชน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการมีสุขภาพที่ดีของประชาชนกลยุทธ์วิธีการดำเนินงานการสร้างเสริมสุขภาพ (Health Promotion Action) มี 5 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ (Healthy Public Policy) หน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน จำเป็นจะต้องมีนโยบายสาธารณะที่จะต้องยอมรับและมีการปฏิบัติอย่างเป็นจริงนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ จะเกี่ยวข้องกับกฎหมาย มาตรการทางเศรษฐกิจ การคลัง การเงิน การเก็บภาษี รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรที่แน่ชัดเพื่อรับผิดชอบด้านต่าง ๆ

ประการที่ 2 การสร้างสรีรค์สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ (Create Supportive Environment)

ประการที่ 3. การเสริมสร้างกิจกรรมชุมชนให้เข้มแข็ง (Strengthen Community Action)

ประการที่ 4. การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (Develop Personal Skills)

ประการที่ 5. การปรับระบบบริการสาธารณสุข (Reorient Health Services) เน้น “สร้างนำซ่อม” อีกด้วย ดังนั้นกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมสุขภาพ สุขภาพตามแนวคิด “สร้างนำซ่อม” ของกฎบัตรออตตาวา (Ottawa Chapter for Health Promotion) (WHO, 1986) จึงเป็นแนวทางในการทำงานของบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมสุขภาพ โดยมีการกำหนดรูปแบบกิจกรรมในการพัฒนาบริการสุขภาพที่บูรณาการเข้ากับงานด้านการส่งเสริมสุขภาพ มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่มีความชัดเจน สอดคล้องกับการลำดับความสำคัญของปัญหาสุขภาพ การมีส่วนร่วม และรูปแบบ โดย การปฏิบัติงานที่มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่

1) ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) เป็นปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของการเกิดพฤติกรรมของบุคคล และก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล นั่นคือบุคคลจะเลือกแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาจะต้องอาศัยการมีเหตุผลที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรม ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างรวดเร็ว คือ ความรู้ ทักษะคติ ความเชื่อ ค่านิยม การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรม หรือการรับรู้ความสามารถในการกระทำ พฤติกรรม ทางสุขภาพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการเกิดแรงจูงใจภายในตัวบุคคลที่ส่งผลต่อการกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

2) ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมสุขภาพนั้น ได้รับการสนับสนุนเป็นผลสะท้อนที่บุคคลจะได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น เป็นปัจจัยภายนอก

ที่มาจากบุคคล หรือกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในเรื่องนั้น ปัจจัยเสริมส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะของการกระตุ้นเตือนยกย่องชมเชยให้กำลังใจ

3) ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) เป็นปัจจัยที่อาศัยอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลให้เกิดพฤติกรรมโดยตรง ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในด้านความพร้อมที่มีอยู่ (Availability) การเข้าถึงแหล่งบริการได้สะดวก (Acceptability) รวมทั้งทรัพยากรต่าง

นอกจากนี้ปัจจัยเอื้อยังรวมถึงทักษะการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลที่เป็นทักษะใหม่ ที่บุคคลจะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพนั้นๆ ซึ่งการจัดโปรแกรมการเปลี่ยน แปลงพฤติกรรมจะต้องมีการส่งเสริมทักษะใหม่ที่บุคคลต้องกระทำ หรือการส่งเสริมด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดพฤติกรรมสุขภาพปัจจุบันการดำเนินชีวิตของนักศึกษา หรือการมี Life Style ที่แตกต่างกันตามสิ่งแวดล้อมของสังคมนั้นย่อมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพ โดยมีปัจจัยหลักจากพื้นฐานทางวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยมและ ปัจจัยทางสังคมและทางกายภาพซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ดังนั้น การปลูกฝังหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สุขภาพในตัวบุคคลจะเกิดขึ้นได้หรือไม่และเป็นไปในลักษณะใดขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการด้วยกัน คือ 1) ปัจจัยนำที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรม (Predisposing Factors) 2) ปัจจัยที่ช่วยเอื้อให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพ (Enabling Factors) และ 3) ปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพ (Reinforcing Factors) ทั้งนี้หน่วยงานที่ดูแล ด้านสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ได้ให้ความหมายของ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมที่มีผลต่อพฤติกรรม ส่งเสริมสุขภาพ ดังต่อไปนี้ (กองสุขศึกษา, 2555, น.4-5)

1. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) หมายถึง ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานและก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ปัจจัยซึ่งเป็นองค์ประกอบของปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม และการรับรู้ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงสถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจ (Socio - Economic Status) และอายุ เพศ ระดับการศึกษาและขนาดของครอบครัว

ก. ความรู้ เป็นปัจจัยนำที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม แต่การเพิ่มความรู้ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเสมอไป ถึงแม้ความรู้จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม และความรู้ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่จะก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมแต่ความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพได้จะต้องมีปัจจัยอื่นๆ

ข. การรับรู้ หมายถึง การที่ร่างกายรับสิ่งเร้าต่างๆ ที่ผ่านมาจากประสาทสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งแล้วตอบสนองเอาสิ่งเร้าที่ออกมาเป็นลักษณะของจิตที่เกิดขึ้นจากการผสมกันระหว่างประสาทสัมผัสชนิดต่าง ๆ

ค. ความมั่นใจในสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นปรากฏการณ์หรือวัตถุว่าสิ่งนั้นๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นจริงให้ความไว้วางใจ

ง. ค่านิยม หมายถึง การให้ความสำคัญให้ความพอใจในสิ่งต่างๆ ซึ่งบางครั้งค่านิยมของบุคคลก็ขัดแย้งกันเอง เช่นผู้ที่ให้ความสำคัญต่อสุขภาพ แต่ขณะเดียวกันเขาก็พอใจในการสูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ซึ่งความขัดแย้งของค่านิยมเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่จะนำมาใช้วางแผนในการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวบุคคลด้วย

จ. ทักษะ หมายถึง ความรู้สึที่ค่อนข้างจะคงที่ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น ตัวบุคคล วัตถุ การกระทำ ความคิด ความรู้สึกดังกล่าว มีทั้งที่มีผลดีและผลเสียในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2. ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) หมายถึง สิ่งที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ชุมชน รวมทั้งทักษะที่จะช่วยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญ คือ การหาได้ง่าย (Available) และความสามารถเข้าถึงได้ (Accessibility) ดังนั้น ปัจจัยเอื้อจึงเป็นสิ่งช่วยให้การแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น

3. ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) หมายถึง ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติหรือพฤติกรรมสุขภาพจะได้รับการสนับสนุนหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับปัญหาในแต่ละเรื่อง ปัจจัยเสริมที่สำคัญ ได้แก่ เพื่อนนักเรียน ครู อาจารย์ หรือบุคคลในครอบครัว เป็นต้น ทั้งนี้ ปัจจัยเสริมอาจช่วยการกระตุ้นเตือนด้วยการให้รางวัล คำชมเชยการยอมรับ การเอาเป็นแบบอย่างให้ บุคคลนั้นๆ ปฏิบัติตามก็ได้

เบญจมาศ สุขศรีเพ็ง (2550) ได้ให้ความหมายของ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม ดังต่อไปนี้

ปัจจัยนำ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลหรือประชากรที่ติดตัวกับบุคคลเหล่านั้นมาก่อนแล้ว เช่น ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ ฯลฯ

ปัจจัยเอื้อ หมายถึง คุณลักษณะของสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ สังคม วัฒนธรรม ทักษะส่วนบุคคล และทรัพยากรที่จะช่วยเกื้อกูลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ปัจจัยเสริม หมายถึง รางวัลหรือผลตอบแทนหรือการได้รับการลงโทษภายหลังที่ได้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาการเสริมแรงจะได้รับจากครอบครัว เพื่อน ครู บุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุข หรือสื่อมวลชน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดเป็นพฤติกรรมถาวรที่ผ่านมาได้มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาเรื่องของ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ไว้หลายแนวทางอาทิเช่น สูดาร์ตัน พุกรอด, ฉัตรนภา จันทระเสนา และสุพัตรา อเนกพร (2553) วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารจัดการโรงพยาบาล” พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออกกำลังกายอยู่ในระดับต่ำ ด้านปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับสูงและรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ด้าน ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความพร้อมของอุปกรณ์การเป็นสมาชิกชมรมเกี่ยวกับการออกกำลังกายหรือสุขภาพอยู่ใน ระดับต่ำ ระยะเวลาการเดินทางจากที่พักไปยังสถานที่ออกกำลังกายอยู่ในระดับสูง ด้านปัจจัยเสริม ได้แก่

การได้รับแรงสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และการได้รับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การรับรู้ภาวะ สุขภาพ ค่านิยมไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกาย ส่วนปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความพร้อมของอุปกรณ์ การเป็นสมาชิกชมรมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย หรือสุขภาพ ระยะเวลาการเดินทาง ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกาย ส่วนนโยบาย มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกาย และปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับแรงสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อน การได้รับประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกาย

ดังนั้น แนวคิดด้านปัจจัยในการส่งเสริมสุขภาพ จึงสรุปได้ว่าเป็นปัจจัยในการส่งเสริมสุขภาพที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น การปลูกฝังหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในประชาชนจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ และเป็นไปในลักษณะใดขึ้นอยู่กับความรู้ ทศนคติ ที่เป็นปัจจัยเริ่มต้นให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจำเป็นอย่างไรจะต้องอาศัยปัจจัยเสริม ด้านสภาพแวดล้อมจะเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพจะคงอยู่หรือลดลงก็จำเป็นจะต้องอาศัยปัจจัยเสริมที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้น ปัจจัยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพอย่างมาก ในการวิเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมทางกาย เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมทางกาย เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติหรือพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ คือ การศึกษาจากปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริมที่ทำให้นักศึกษาเพิ่มการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ จำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ 2) ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) ด้านนโยบาย (Policy) ด้านเงิน และงบประมาณ (Money) ด้านบุคลากร (Man) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) 3) ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) ด้านการสนับสนุนจากบุคลากร ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย และด้านการสนับสนุนจากภายนอก หรือแรงจูงใจเพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่จะส่งผลให้มีการเพิ่มการมีกิจกรรมทางกายมากขึ้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ

ความหมายรูปแบบ

ธีรนนท์ ต้นพานิชย์ (2558, น. 99) รูปแบบ หมายถึงสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยใช้สื่อที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง

และสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้ เพื่อช่วยให้ตนเองและคนอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

พรเทพ ลีทองอิน (2556, น. 88) รูปแบบ หมายถึงการจำลองแนวความคิดที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงเพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ในเรื่องในเรื่องหนึ่ง ซึ่งโครงสร้างของรูปแบบนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและมีความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน

สุธนะ ดิงศภักดิ์ (2554, น. 16) รูปแบบหรือโมเดล หมายถึงแบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดงโครงสร้างหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป โดยสรุปรูปแบบ หมายถึงสิ่งที่เป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิด หรือองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญของเรื่องที่จะศึกษา

ความหมายของรูปแบบทั้งในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ซึ่งพอจะสรุปความหมายของรูปแบบที่นักวิชาการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นไว้ได้ใน 4 ลักษณะ กล่าวคือ

1. รูปแบบ หมายถึง รูปแบบของจริงรูปแบบที่เป็นแบบอย่าง และแบบจำลองที่เหมือนของจริงทุกอย่างแต่มีขนาดเล็กลงหรือใหญ่ขึ้นกว่าปกติ นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ เช่น ถวัลย์รัฐ วรเทพภูมิพงษ์ (2540, น. 21-23), เสรี ชัดเข้ม (2538, น. 3), Good (1973, p. 25), Smith, (1961, pp. 461-462) และ Webster (1983, p.1154)

2. รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ ได้แก่ เสรี ชัดเข้ม (2538, น. 3), อุทัย บุญประเสริฐ (2546, น. 31), อุทุมพร จามรมาน (2541, น. 22), Bardo and Hartman (1982, p. 70), Good (1973), Keeves (1988, p. 559) และ Willer (1967, p. 15)

3. รูปแบบ หมายถึง ลักษณะที่พึงปรารถนาซึ่งมีลักษณะเป็นอุดมคติ หรือเกิดได้ยากในโลกของความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เราอยากได้กับความสามารถที่จะหาสิ่งที่ต้องการนั้นแตกต่างกันมาก เช่นเมืองในอุดมคติ นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ ได้แก่ ถวัลย์รัฐ วรเทพภูมิพงษ์ (2540, น. 21-23)

4. รูปแบบ หมายถึง ชุดของทฤษฎีที่ผ่านการทดสอบความแม่นยำ (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) แล้ว สามารถระบุและพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์หรือทางสถิติได้ด้วย นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ ได้แก่ ถวัลย์รัฐ วรเทพภูมิพงษ์ (2540, น. 21-23) และ Willer (1967, p. 15)

เรย์ (Raj, 1996, p. 197) ได้ให้ความหมายคำว่า รูปแบบ หมายถึง รูปย่อที่เลียนแบบความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยจัดระบบความคิดในเรื่องนั้นให้ง่ายขึ้นสารานุกรมสแตนฟอร์ดด้านปรัชญา (Stanford Encyclopedia of Philosophy, 2006, p. 671) ได้ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะสอดคล้องกับการให้ความหมายของ Good ว่ารูปแบบเป็นระบบหรือโครงสร้างที่ถูกสร้างขึ้นมาจากทฤษฎีทั่วไปเพื่อพรรณนาและอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ

โดยสรุปแล้ว รูปแบบ หมายถึง แบบแผนหรือรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการกิจกรรมทางกาย โดยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ เพื่อช่วยในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ความหมายของรูปแบบการจัดการ

ความหมายของ “รูปแบบการจัดการ” หมายถึง กระบวนการ กิจกรรมหรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปในแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่อันที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาวะที่จะเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความพยายามร่วมกันของกลุ่มบุคคล การจัดการมีผลต่อความสำเร็จขององค์กร แม้จะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดและประเมินผลได้ การจัดการทำให้การใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่าและเกิดประสิทธิผลในการผลิต นอกจากนี้ยังช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และยังเป็นการแสวงหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบ

พอสรุปได้ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 965) ให้ความหมายไว้ว่า รูปแบบหมายถึง รูปที่กำหนดขึ้นเป็นหลักหรือเป็นแนว ซึ่งเป็นที่ยอมรับแสดงว่า เป็นสิ่งนั้น ๆ เช่น รูปแบบบ้าน เป็นต้น

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น. 13) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการ หมายถึง แบบแผนในการดำเนินงานของฝ่ายบริหารเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นรูปแบบการจัดการ จึงประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญสองส่วน คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ และกลไกของรูปแบบซึ่งเป็นตัวจักรในการทำหน้าที่ของรูปแบบเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ โดยมีบริบทเป็นเงื่อนไขของการเกิดขึ้นคงอยู่และล่มสลายของรูปแบบที่สร้างขึ้น

สมาน อัครวภูมิ (2551, น. 14) กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการควรรครอบคลุมนลักษณะ สำคัญของการจัดการในประเด็นต่อไปนี้

1. องค์ประกอบการจัดการ ควรมีกลไกการตัดสินใจในการจัดการ หมายถึง ระบบข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ระบบและรูปแบบการตัดสินใจในการจัดการงานในองค์กร

2. องค์ประกอบการจัดการ ควรมีกลไกการจัดการภายใน หมายถึง ระบบงานและระบบคนในองค์กรการไหลเวียนของงาน ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ของหน่วยงานย่อยในองค์กร และกระบวนการ จัดการงานทั้งในระดับองค์กรและหน่วยงานย่อยในองค์กร

3. องค์ประกอบการจัดการ ควรมีกลไกการจัดการความสัมพันธ์ภายนอก หมายถึง ระบบงาน อำนาจ หน้าที่ของหน่วยงานรับผิดชอบ กำหนดขอบเขตของหน่วยงานและบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง กำหนด กระบวนการและวิธีการดำเนินงานความสัมพันธ์กับหน่วยงานและบุคคลภายนอก

4. องค์ประกอบการจัดการควรมีกลไกตรวจสอบผลการดำเนินงานและการปรับตัว หมายถึงระบบงานระบบคน ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานรับผิดชอบ กระบวนการและวิธีการดำเนินงานเพื่อการตรวจสอบผลการดำเนินงานขององค์กรและดำเนินการแก้ไข เพื่อให้องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

5. องค์ประกอบการจัดการ ควรมีกลไกการบำรุงและพัฒนาทรัพยากรองค์กร หมายถึง ระบบ และ กระบวนการในการดำเนินงานเพื่อการบำรุงและพัฒนาทรัพยากรองค์กร โดยเฉพาะ ทรัพยากร เทคโนโลยีและ ทรัพยากรบุคคลขององค์กร

ฮูเซ็น และโพสเลทเวท (Husen & Postlethwaite, 1994, p. 3865) กล่าวว่า รูปแบบที่สมบูรณ์จะต้องประกอบด้วย

1. นำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถสังเกตได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องปรากฏกลไกเชิงสาเหตุที่กำลังศึกษาและสามารถอธิบายเรื่องที่กำลังศึกษาได้ด้วย นอกจากนี้จะทำนายผลที่ตามมาได้แล้ว

3. รูปแบบจะต้องช่วยให้เกิดจินตนาการในการสร้างแนวความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งที่กำลังศึกษาใหม่ๆ ด้วย

4. รูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง

ชนกนารถ ชื่นเชย (2550, น. 179-180) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปรัชญาและหลักการของการศึกษาต่อเนื่อง 2) กลุ่มเป้าหมายของการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 3) จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 4) โครงสร้างระบบบริหารของการศึกษาต่อเนื่อง 5) หลักสูตรการเรียน การสอนของการศึกษาต่อเนื่อง 6) วิธีการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 7) สื่อการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ของ

การศึกษาต่อเนื่อง 8) การติดตามและประเมินผลของการศึกษา ต่อเนื่อง และ 9) การเทียบระดับและเทียบโอนผลการเรียน

สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเท่าที่พบจากการศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ส่วนใหญ่จะกล่าวถึงการจัดองค์การบริหาร หรือโครงสร้างระบบบริหารและ แนวทางในการ ดำเนินงานในภาระหน้าที่ (Function) ที่สำคัญ ๆ ในการบริหารงานขององค์การนั้นๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานวิชาการ และการบริหารงาน ทั่วไป เป็นต้น ซึ่งจะได้กล่าวถึง อีกครั้งหนึ่งในตอนที่ว่าด้วยการกำหนดองค์ประกอบในการกำหนด รูปแบบต่อไป โดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มีโครงสร้าง และความสัมพันธ์กันอย่างไร นั้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษา หรือจะออกแบบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้นๆ เป็นหลัก

โดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ไม่มีการกำหนดว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้างจำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรา กำลังศึกษาหรือจะออกแบบแนวคิดทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้นๆ เป็นหลักและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดที่สอดคล้องกันขององค์ประกอบของรูปแบบ ที่ นักการศึกษาได้แบ่งองค์ประกอบไว้โดยเลือกองค์ประกอบที่ส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องกัน สำหรับการ สร้างรูปแบบการวิจัยในครั้งนี้มี 3 องค์ประกอบที่สอดคล้องกัน ได้แก่ 1) การพัฒนาการบริหารงาน วิชาการ 2) การพัฒนาครูผู้สอน 3) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันซึ่งนักวิชาการด้านต่างๆ ได้จัดแบ่งประเภททางการศึกษา และสังคมศาสตร์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ (Keeves, 1988, pp. 561-565)

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบแนวคิดที่ใช้การอุปมาอุปมัย หรือการเปรียบเทียบปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่สร้าง ขึ้นต้องมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน สามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์และสามารถนำไปใช้หาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง

2. รูปแบบเชิงภาษาหรือรูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบแสดงออก ผ่านทาง ภาษาหรือใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา อาจใช้ภาษา รูปภาพหรือแผนภูมิเพื่อแสดงให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นๆ และใช้ข้อความอธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่างๆ ในปรากฏการณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ รูปแบบระบบเชิงเส้นเดี่ยวและเชิงเส้นคู่

รูปแบบสามารถจำแนกออกได้หลายประเภท ได้มีผู้จำแนกประเภทของรูปแบบดังนี้ สมิต และคณะ (Smith and others.1980, p. 461) จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกออกเป็น

1.1 รูปแบบคล้ายจริง (Iconic Model) มีลักษณะคล้ายของจริง เช่น เครื่องบินจำลอง หุ่นไล่กา หุ่นตามร้านตัดเสื้อผ้า

1.2 รูปแบบเสมือนจริง (Analog Model) มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลองทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนจะทำการทดลอง เครื่องบินจำลองที่บินได้ หรือเครื่องฝึกหัดบิน เป็นต้น รูปแบบชนิดนี้มีความใกล้เคียงความจริงมากกว่าแบบแรก

2. รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) จำแนกออกเป็น

2.1 รูปแบบข้อความ (Verbal model) หรือรูปแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Model)

2.2 รูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) หรือรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Model) เป็นต้น Keeves (1988, pp. 561-565) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1) รูปแบบระบบเส้นเดี่ยว (Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรด้วยเส้นโยงที่มีทิศทางของการเป็นสาเหตุในทิศทางเดียวโดยไม่มีความสัมพันธ์ ย้อนกลับ

2) รูปแบบระบบเส้นคู่ (Non-recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในตัวแปรหนึ่งอาจเป็นทั้งตัวแปรเชิงสาเหตุ และเชิงผลพร้อมกันจึงมีทิศทางความสัมพันธ์ย้อนกลับได้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบมี 2 ประเภท ได้แก่ 1) รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) และ 2) รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) การสร้างและพัฒนารูปแบบ

วาโร เฟ็งสวัสตี (2553, น. 9-12) สรุปว่า การสร้างและพัฒนารูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อน โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นร่างกรอบแนวคิดการวิจัย

2. การศึกษาจากบริบทจริงในขั้นตอนนี้อาจดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้

2.1 การศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ สอบถาม สํารวจ สนทนากลุ่ม เป็นต้น

2.2 การศึกษารายกรณี (Case Study) อาจศึกษาหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จแล้ว

2.3 การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

3. การจัดทำรูปแบบ ในขั้นตอนนี้จะนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการศึกษาจากบริบทจริงมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความตรงของรูปแบบ ซึ่งภายหลังจากได้สร้างรูปแบบในขั้นต้นแรกแล้วจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่และมีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวัง

คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

Keeves (1988, p. 560) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรจะมีข้อกำหนด 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่รวมตัวกันอย่างรวม ๆ (Associative Relationship)

2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้ โดยการทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบ ควรจะต้องแสดงให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้แล้ว ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรลักษณะใหม่ได้

5. รูปแบบในเรื่องใดจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้นๆ

วาโร เฟ็งสวส์ตี (2553, น. 6) กล่าวว่า รูปแบบที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์ เชิงเส้นตรงธรรมดา อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงก็มีประโยชน์ในช่วงของการพัฒนารูปแบบ

2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยเมื่อ ทดสอบรูปแบบแล้วถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิก

3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน

4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) ใหม่ และการสร้าง

ความสัมพันธ์ของตัวแปรใหม่ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ในเรื่องที่กำลังศึกษา

5. รูปแบบในเรื่องใด จะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้น

การตรวจสอบรูปแบบ

Eisner (1976, pp.192-193) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบรูปแบบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันเป็นคุณสมบัติ พื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

1. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการวิเคราะห์หรือวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ หรือผู้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แต่จะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่างๆ เข้าด้วยกัน ตามวิจรรย์านของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2. การประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินโดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัย ผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆ ได้และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง

3. การประเมินโดยใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ เชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้นจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั้นเอง

4. การประเมินที่ยอมให้มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอัธยาศัย และความถนัดของแต่ละคน ตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการการเก็บ รวบรวมการประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ ทั้งนี้การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์ และการเป็นที่เชื่อถือ (High Credit) ของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่มาจากองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ที่จะเกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ และมีการประเมินผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ

5. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ

สมคิด บางโม (2558, น.59) การบริการจัดการคือ ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ของ องค์กร และนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

Page (2009, p. 378) กล่าวว่า การจัดการเป็นการใช้ประโยชน์ทรัพยากรขององค์กร เพื่อสร้างการบริการผลลัพธ์หรือผลิตภัณฑ์ตามความสนใจของนักท่องเที่ยว หรือลูกค้า

Masteralexis, Barr and Hums (2005, p. 20) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการใช้ความรู้ในส่วนต่างๆ เช่นการวางแผน การจัดการองค์กร การนำ และการประเมินผล ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่มีความสำคัญ คือ เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุความสำเร็จข้อจำกัด ของทรัพยากร และบุคลากร เป้าหมายของการจัดการ และบทบาทของผู้บริหารจะทำให้เกิดการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพ

Bridges and Roquemore (2004, p. 27) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการใช้ทรัพยากรเพื่อบรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่สามารถเป็นไปได้

Griflin, R.E. (1990, p.103) กล่าวว่า การจัดการหมายถึง การจัดการ การตัดสินใจ การจัดการองค์กร การนำ และการควบคุมธุรกิจในด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ระบบสื่อสาร ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

Beach (1980, p. 5) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการนำเอาวัสดุอุปกรณ์และ มนุษย์ใช้ให้เกิดประโยชน์ และได้วัตถุประสงค์ซึ่งประกอบไปด้วย การจัดการ การสั่งการ การ ประสานงานและประเมินผลสำเร็จ

Herbert A Simon (1965, p.4) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือการทำงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

สรุปได้ว่า การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการที่นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยอาศัยระบบและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในการจัดการ กิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมทางกาย

Chelladurai (1985) ให้ความหมายการจัดการกีฬาว่า หมายถึง การจัดการองค์กร ทั้งหลายที่มี ขอบเขตของการปฏิบัติการ คือกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมเคลื่อนไหวทางกาย ต่อมา Chelladurai (2001) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่าการจัดการกีฬาเป็นสาขาหนึ่งที่ตระหนักถึง การ

ทำงานร่วมกันของทรัพยากรบุคคลและวัตถุดิบที่มีอยู่จำกัด เทคโนโลยี และความสามารถคาดเดาได้ของสถานการณ์ เพื่อการผลิตสินค้าและการแลกเปลี่ยนสินค้าบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่าองค์การ และมนุษย์มีความซับซ้อนมาก ผู้จัดการจะต้องเรียนรู้ถึงการจัดการกับบุคคลต่าง ๆ ด้วย ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ที่เรียกว่าแนวคิดร่วมสมัย คือ แนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory) ซึ่งที่ผ่านมามีนักวิจัยหลายท่านนำแนวคิดการจัดการทฤษฎีระบบ มาใช้กับการจัดการกีฬา และกิจกรรมทางกาย

ภาคภูมิ โชคทวีพาณิชย์ (2559) ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พบว่า รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของ นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบหลักด้าน นโยบาย 2) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ 3) กระบวนการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ การควบคุม และ 4) ผลผลิต ประกอบด้วย นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายมากขึ้น มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้น มีความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

อรุณี จิระพลังทรัพย์ (2558, น. ง) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาเชิง นันทนาการของกรุงเทพมหานคร พบว่า มีลักษณะ ส่วนประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) สิ่งนำเข้า 2) กระบวนการ 3) สิ่งนำออก 4) ผลสะท้อนกลับ และประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อองค์กร องค์ประกอบที่ 2 ทรัพยากรการจัดการ องค์ประกอบที่ 3 ความต้องการของผู้ใช้บริการ องค์ประกอบที่ 4 บทบาทหน้าที่ของการจัดการ POLE และองค์ประกอบที่ 5 ผลผลิต และผลลัพธ์ขององค์กร

เทอดทูล โตศิริ (2557) ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชน สโมสรฟุตบอลอาชีพ พบว่า รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนสโมสรฟุตบอลอาชีพ มี องค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านการจัดการ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการฝึก 3) ด้านการพัฒนา 4) ด้านการศึกษา และสวัสดิการ และ องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านความสำเร็จของการพัฒนา 2) ด้านเอกลักษณ์ของสโมสร และรูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนสโมสรฟุตบอลอาชีพ

พงษ์เอก สุขใส (2556) ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่สร้างขึ้น

ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 2) กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การนำ การวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน และการควบคุม 3) ผลผลิต ประกอบด้วย ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกาย และเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตผู้มีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้รับการสนับสนุน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม และแนวคิดอีกแนวคิดหนึ่ง ที่ช่วยให้การดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบประสบความสำเร็จ คือ แนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory) เป็นระบบการจัดการที่สร้างขึ้นจากส่วนต่างๆ ของระบบที่ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดย Chelladurai (2009, pp. 82-84) ได้กล่าวถึงแนวคิดขององค์กรในรูปแบบของระบบเปิดไว้ว่า ระบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ กล่าวคือ ระบบจะได้รับสิ่งนำเข้าที่จำเป็นมาจากสิ่งแวดล้อม และดำเนินงานเหล่านี้ให้ออกมาในรูปแบบของผลผลิตบางอย่างเพื่อประโยชน์ของสิ่งแวดล้อม กรอบความคิดของระบบนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ สิ่งนำเข้า (Inputs) กระบวนการทำงาน (Throughputs) และผลผลิต (Outputs)

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) งานที่เข้ามาในระบบนั้นมีจำนวนมาก และหลากหลายแรกสุด องค์กรจะมีความต้องการในทรัพยากรที่อยู่ในรูปของเงิน สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ วัสดุ สิ้นเปลือง และวัตถุดิบรวมถึงในรูปของพนักงานอาชีพหรือพนักงานที่ไม่ใช่พนักงานอาชีพสำหรับ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่เข้ามาในองค์กรจะเป็นตัวกำหนดธรรมชาติขององค์กรในขอบเขตกว้างๆ และสร้างแนวทางของการปฏิบัติงานขึ้น

2. กระบวนการทำงาน (Throughputs) หมายถึง ทุกๆ กระบวนการที่สร้างขึ้นโดยตัวองค์กร เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงหรือแปรสภาพงานที่เข้ามาให้อยู่ในรูปของผลงานที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นสินค้า หรือบริการก็ได้ กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การขึ้นนำ และการประเมินผลนั้น ก็ต่างเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการทำงาน กล่าวคือ มุมมองที่สำคัญในส่วนของวิธีการทำงานจะเป็นตัวกำหนดวิธีการ และหนทางที่จะทำให้กิจกรรมการผลิตขององค์กร โครงสร้างของอำนาจ และการควบคุม และระบบการตอบแทนในองค์กรนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ สำคัญของการบริการที่ดีก็คือการทำให้กระบวนการทำงานต่างๆ นั้น (Throughputs) สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อ ทักษะ การวางบทบาท และการเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ ของพนักงานในองค์กรมีการแสดงให้เห็นว่าการออกแบบหลักสูตรการเรียนในสถาบันพลศึกษาควรจะมีคุณสมบัติสอดคล้องกับทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากร

3. ผลผลิต (Outputs) ผลผลิตขององค์กรสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ ผลผลิตในด้านผลิตภัณฑ์ และผลผลิตในด้านการดูแลรักษา ผลิตภัณฑ์อาจอยู่ในรูปของสินค้า (เช่น สินค้าผลิตภัณฑ์กีฬาที่ผลิตจากบริษัทอุตสาหกรรมการผลิต) หรือบริการ เช่น บริการจากฝ่ายกีฬาและนันทนาการ และจะต้องให้ความสำคัญว่า ผลงานจากองค์กรควรจะสนองรับกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อระบบถูกชี้ให้เห็นไว้ว่า “ระบบนั้นจะขึ้นอยู่กับ การสนองรับของ

ผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์จากระบบเอง เช่นเดียวกับที่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่รับเข้ามา (Input) ในความเป็นจริงแล้วความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางทรัพยากร และการสนองรับกับผลผลิตนั้นมีความสัมพันธ์กันโดยตรง ปัจจัยหนึ่งส่งผลต่ออีกปัจจัยหนึ่ง โดยกระบวนการทำงานปฏิบัติการขึ้นมาเป็นตัวแปรแทรกแซง

ในส่วนของข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) นั้น มีอยู่ 2 รูปแบบในระบบข้อมูลย้อนกลับ แบบแรกจะเกิดขึ้นภายในองค์กรในขณะที่แบบที่สองเป็นช่องทางที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรกับสิ่งแวดล้อม ปัญหา และความขัดข้องใดๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่องค์กรมุ่งสู่จุดมุ่งหมาย หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปฏิบัติงานจากเดิมนั้น จะต้องทำการแก้ไขในส่วนของสิ่งนำเข้า (Inputs) หรือกระบวนการทำงาน (Throughputs) สิ่งสำคัญประการหนึ่งสำหรับผู้บริหารหรือผู้จัดการ ก็คือการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพภายใต้ขอบเขตของตนเอง การตรวจสอบเป็นครั้งคราว และการรายงานผล ซึ่งจะทำให้เกิดข้อมูลย้อนกลับ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการแก้ไขในระบบข้อมูลย้อนกลับแบบที่สอง จะช่วยให้ผลงานขององค์กรตอบสนองกับความต้องการของสภาพแวดล้อม กล่าวคือ การที่ผลงานขององค์กรจะเป็นที่ยอมรับนั้น เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทั้งคุณภาพของผลงานและความต้องการของสภาพแวดล้อม เมื่อความต้องการของสภาพแวดล้อมเกิดการเปลี่ยนแปลง ผลงานขององค์กรก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

สมคิด บางโม (2558, น. 35) ได้อธิบาย ทฤษฎีองค์การของ วินเนอร์ นักวิทยาศาสตร์ ที่มีความเชี่ยวชาญทางคอมพิวเตอร์ ราว ค.ศ.1948 ได้ให้แนวคิดในเรื่ององค์การว่า “องค์การเป็นระบบหนึ่งที่ ประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ” ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า เช่น วัตถุดิบ แรงงาน ทุน เป็นต้น
2. กระบวนการ เป็นกระบวนการผลิตซึ่งเปลี่ยนวัตถุดิบเป็นสินค้า หรือการบริการ
3. ผลผลิต ได้แก่ สินค้า และบริการขององค์การ
4. ข้อมูลย้อนกลับ จากภายในองค์กร เช่น ข้อมูลจากพนักงานเกี่ยวกับผู้บริหาร เครื่องจักรล้าสมัย สภาพภายในโรงงานไม่ดี เป็นต้น รวมทั้งข้อมูลจากภายในองค์กรที่วิจารณ์ผลผลิตขององค์การว่าดีหรือไม่ดีด้วย
5. สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ ผู้บริโภค สภาพเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย สังคม ประเพณี และค่านิยมต่างๆ ตัวอย่างเช่น สถาบันอุดมศึกษา “มหาวิทยาลัย”

เมื่อมองในรูปของระบบจะพบว่าประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย คือ (สมคิด บางโม, 2558 น. 36-37) ปัจจัยนำเข้าของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณาน นักศึกษา เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ กระบวนการของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กระบวนการการเรียนการสอน ซึ่งต้องใช้วิธีการต่างๆ มากมายให้เรียนหลายวิชาใช้เวลานานให้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ หลายประการ ผลผลิตของมหาวิทยาลัย ได้แก่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไป และบริการต่างๆ ที่ให้แก่สังคม ข้อมูลย้อนกลับ

ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ข้อมูลจากอาจารย์ที่วิพากษ์วิจารณ์หรือให้ความคิดเห็นว่าหลักสูตรไม่ดี พื้นฐานของนักศึกษาอ่อน อุปกรณ์สอนไม่ดี ล้าสมัย สถานที่สกปรก ข้อมูลวิพากษ์วิจารณ์จากภายนอกว่าบัณฑิตของมหาวิทยาลัยดีหรือไม่ดีอย่างไร ข้อมูลเหล่านี้ ย่อมนำมาปรับปรุงวิธีการรับนักศึกษา หรืออาจารย์เสียใหม่ ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เข้มงวดการเรียนให้เน้นคุณภาพมากขึ้น เป็นต้น สิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ได้แก่ สังคม ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี การเมืองการปกครอง กฎหมาย ค่านิยม ของสังคม ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการบริหารมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น

กล่าวสรุปได้ว่า ระบบ หมายถึง การพัฒนาสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งองค์ประกอบของสิ่ง ๆ หนึ่งที่ต้องทำงานประสานกัน และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยแต่ละองค์ประกอบ มีเป้าหมายในการทำงานที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลลัพธ์ (Output) ผลย้อนกลับ (Feedback) และสิ่งแวดล้อม (Environment)

ทั้งนี้จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎี ถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory) มาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมทางกาย

ทรัพยากรในการจัดการโดยทั่วไปหรือปัจจัยในการจัดการที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการ ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการบริหาร (Management) หรือเรียกสั้นๆ ว่า 4Ms ทรัพยากรในการบริหารหรือปัจจัยในการบริหารเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็น หรือเป็นพื้นฐานในการบริหารที่จะขาดเสียมิได้ ถ้าขาดเสียแล้วไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการ หรือการบริหารธุรกิจก็ตาม งานก็ไม่สามารถดำเนินไปได้ด้วยดี

Misener and Doherty (2009) และ Wicker and Breuer (2011) ได้ระบุถึงความสำคัญของทรัพยากรที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ คือ จากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรกีฬาชุมชนที่ไม่หวังผลกำไร ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource)
2. ทรัพยากรการเงิน (Financial Resource)
3. ความสัมพันธ์และเครือข่าย (Relationships and Network)
4. โครงสร้างพื้นฐานและกระบวนการ (Infrastructure and Process)

Chelladurai (2009) กล่าวว่า การจัดการคือการประสานงานและปัจจัยที่จำเป็นต้องประสานงานในการจัดการกีฬาหรือกิจกรรมทางกาย คือ

1. ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ได้แก่ ผู้ใช้บริการหรือลูกค้า (Clients) ผู้ให้บริการหรือพนักงาน (Employees) และอาสาสมัคร (Volunteers)

2. เทคโนโลยี (Technologies) ได้แก่ ความรู้ด้านต่างๆ สำหรับนำไปปฏิบัติ (Knowledge to practical) แนวคิดใหม่ (New ideas) และวัสดุอุปกรณ์ (Materials)

3. หน่วยสนับสนุน (Support Units) ได้แก่ การจัดการด้านต่างๆ เช่น บุคคล การเงิน สิ่งอำนวยความสะดวก ประชาสัมพันธ์ อี เวบท์ และกฎระเบียบต่างๆ

4. บริบท (Context) ได้แก่ ลักษณะที่เป็นอิทธิพลภายนอกองค์กร ได้แก่ เครือข่ายระหว่างองค์กร (Interorganizational Networks) รัฐบาล (Government) วัฒนธรรม (Culture) ชุมชน (Community)

พงษ์เอก สุขใส (2556 , น. 23) กล่าวว่า ทรัพยากรการบริหารที่สำคัญในการบริหารจัดการกีฬาที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials and Facility) และวิธีการจัดการ (Management)

ภาคภูมิ โชคทวีพาณิชย์ (2559, น. 23) กล่าวว่า กระบวนการจัดการจะเป็นเครื่องช่วยในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ซึ่งทรัพยากรการบริหารที่สำคัญในการบริหารจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials and Facility) และการจัดการ (Management)

สรุปได้ว่า ทรัพยากรการจัดการกีฬา และกิจกรรมทางกาย หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งจำเป็นที่ช่วย สนับสนุนให้การจัดการองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่ตั้งไว้ มีลักษณะเป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรม เช่น บุคคลหรือสิ่งของ หรือเป็นความรู้ ความรู้สึก ความคิด ทักษะคติ เป็นต้น

จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการกีฬาและกิจกรรมทางกาย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลและนำมาปรับเปลี่ยนเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ในการจัดการกิจกรรมทางกายเป็นส่วนสำคัญ ในกระบวนการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อนำไปสู่กระบวนการจัดการ (Process) และ ผลลัพธ์ (Output) ส่งผลให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 Man กำลังคนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ

ด้านที่ 2 Money กำลังเงินและงบประมาณ

ด้านที่ 3 Materials สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

ด้านที่ 4 Management ด้านการจัดการ

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้านบุคลากร (Man)

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์มากที่สุดในการบริหารจัดการแต่ละองค์กร บุคคลที่มีศักยภาพย่อมทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้องค์กรพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพในคราวเดียวกันด้วย การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้องค์กรเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างไม่สะดุดใดๆ หน้าที่ในการบริหารจัดการบุคคลนี้ถือว่าเป็นภารกิจสำคัญอย่างยิ่งสำหรับฝ่ายทรัพยากรบุคคล ซึ่งการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพนั้นต่างก็มีรายละเอียดมากมายด้วยเช่นกัน

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ไว้ ดังนี้

ซิกูลา (Sikula, 1976) ได้ให้ความหมายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ว่า เป็นการใช้ประโยชน์จากมนุษย์หรือบุคคลภายในองค์กร และโดยองค์กร

มิตเติลมิส (Middlemist, 1983) ให้ความหมายว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การผสมผสาน และการใช้ทรัพยากรมนุษย์เพื่อที่จะผลักดันไปสู่วัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนาอย่างมีประสิทธิภาพ

โรบบินและเคาเตอร์ (Robbins and Coulter, 2003) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นหน้าที่ในองค์กรที่เกี่ยวกับการจัดหาบุคคล การฝึกอบรม การพัฒนาบุคคล การจูงใจ และการบำรุงรักษาพนักงาน

สรุปได้ว่า การจัดการด้านบุคลากร (Man) หมายถึง มีการวางแผนในการสรรหา และคัดเลือก บุคลากร และมีการจัดหน้าที่ให้กับบุคลากรได้ตรงตามความรู้ความสามารถ และความชำนาญทางด้านกิจกรรมทางกายมีแผนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยการให้เข้าร่วมการอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ มีการจัดสวัสดิการ และการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมทางกาย

ด้านงบประมาณ (Money)

งบประมาณมีความสำคัญในการบริหารมาก เป็นปัจจัยที่ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดงบประมาณ เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี ผู้บริหารต้องทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณตลอดเวลา ต้องวางแผนล่วงหน้าเพื่อขอจัดซื้อจัดจ้างหรือใช้จ่าย และต้องควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปโดยรอบคอบและรัดกุม

งบประมาณ คือ จำนวนเงินที่ประมาณว่าจะได้รับ (รายรับ) และจะใช้จ่าย (รายจ่าย) เพื่อการต่างๆ ภายในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การจัดทำงบประมาณมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในทางการบริหาร และเป็นที่ยอมรับสำหรับการช่วยตัดสินใจของผู้บริหารได้

1. การจัดทำงบประมาณ
 - 1.1 วางแผนและควบคุมค่าใช้จ่าย
 - 1.2 วางแผนเกี่ยวกับรายได้

2. วัตถุประสงค์ของการทำงานงบประมาณการจัดทำงบประมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อจะช่วยในการวางแผน การประสานงาน และการควบคุมการดำเนินงานของผู้บริหารและมีวัตถุประสงค์ด้านอื่นๆ

3. ประโยชน์ของงบประมาณ

ประโยชน์ของการจัดทำงบประมาณอย่างหนึ่งที่เราเห็นได้อย่างชัดเจน คือทำให้กิจการมีเป้าหมายที่แน่นอน และเหมาะสมในการดำเนินงาน มีแผนงานที่ดี อันเป็นประโยชน์ในด้านการบริหาร

สรุปได้ว่า งบประมาณ คือ การจัดทำแผนงบประมาณโครงการทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง และจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อปรับปรุง ซ่อมแซม และพัฒนาสถานที่ในการจัดการกิจกรรมทางกาย โดยมีการควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณด้านกิจกรรมทางกายให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และจัดทำรายงานผลงบประมาณรายรับรายจ่ายตามโครงการต่างๆ อย่างรอบคอบ

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)

วัสดุ อุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์ เป็นการบริหารอย่างแท้จริง และให้เกิดประโยชน์มากที่สุดควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
 2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า
 3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงินและเวลา
 4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวก และพอเหมาะกับเวลา
- ระวังอย่าให้การใช้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้

ในด้านสถานที่นั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในจำนวน 18 มาตรฐาน ในมาตรฐานที่ 16 กำหนดไว้ว่าสถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพพระบุดวงซีไว้ทั้งหมด 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคารที่เหมาะสม
2. มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน
3. มีการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
4. มีห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด พื้นที่สีเขียว และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

5. มีการจัดและใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกาย สนามกีฬา โรงยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ และอุปกรณ์ที่จะเป็นสำหรับการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาทั้งที่ได้มาตรฐานและไม่ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการในการออกกำลังกายหรือมีไว้เพื่อให้บริการสำหรับผู้ที่ต้องการและไม่ต้องการออกกำลังกาย และเพื่อพักผ่อนหย่อนใจก็ได้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกในร่ม (Indoor Facilities) ได้แก่ ห้องกีฬาในร่ม โรงยิมเนเซียม เป็นต้น
2. สิ่งอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง (Outdoor Facilities) ได้แก่ สนามกีฬากลางแจ้ง สระว่ายน้ำ และสวนสุขภาพ เป็นต้น

ทั้งนี้ การบริหารจัดการทรัพยากรกายภาพ สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก Springer (1997) กล่าวว่า การบริหารจัดการทรัพยากรกายภาพนั้นถือว่าเป็นองค์ความรู้ใหม่ทางด้านสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานความรู้ความเข้าใจในเรื่องการออกแบบการก่อสร้าง การซ่อมบำรุงและการเปิดใช้งานอาคารสถานที่เข้าไว้ด้วยกัน โดยหลักการในการจัดการทรัพยากรกายภาพอาคารสถานที่ที่นิยมใช้กันทั่วไปในปัจจุบันนั้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ คน (Man) กระบวนการ (Process) และอาคารสถานที่

1. คน หมายถึง ผู้ใช้งานอาคารสถานที่นั้นๆ ไม่ว่าจะตำแหน่งงานหน้าที่ หรือบทบาทใด โดยมีความพึงพอใจในการเข้าใช้งาน สามารถใช้งานอาคารสถานที่ได้อย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพ
2. กระบวนการ หมายถึง กิจกรรม หรือกระบวนการทำงานที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ของอาคารสถานที่นั้นๆ หมายรวมถึงการใช้ประโยชน์ในส่วนต่างๆ ของอาคารสถานที่ทั้งในและนอกเวลาการทำงานปกติเพื่อให้การใช้นั้นๆ เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างถูกต้องมากที่สุด
3. อาคารสถานที่ หมายถึง การควบคุมดูแลจัดการลักษณะทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกของอาคารสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม หรือการทำงานที่เกิดขึ้นในอาคารสถานที่นั้นๆ โดยต้องมีบรรยากาศการทำกิจกรรมหรือการทำงานที่เหมาะสม สะอาด มีแสงสว่าง และอุณหภูมิที่พอเหมาะ มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย และมีการบริการที่มีคุณภาพ

4. ขอบเขตและหน้าที่ของการบริหารทรัพยากรกายภาพ มีหน้าที่หลัก 4 ประการคือ
 - 4.1 การบริหารจัดการอสังหาริมทรัพย์ (Property Management)
 - 4.2 การบริหารจัดการพื้นที่ใช้สอย (Facility Planning)
 - 4.3 การบริหารจัดการบำรุงรักษาอาคาร (Facility Operations and Maintenance)
 - 4.4 การบริหารจัดการบริการที่เกี่ยวข้อง (Facility Support Service)
5. มาตรฐานการส่งเสริมกีฬาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

สรุปได้ว่า ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ มีวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย โดยมีจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมทางกาย พร้อมเอกสารแนะนำการใช้งานที่ชัดเจนและมีระบบการบริหารจัดการใน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าต่อการใช้งาน

ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการ เป็นวิธีการรวบรวมและประสานบุคคล การทำงาน และทรัพยากรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างเกิดประสิทธิภาพ ในที่นี้จะต้องคำนึงถึงการจัดโครงสร้างองค์กร และนโยบายของผู้บริหารในการบริหารสนามกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญและนำไปใช้ใน กระบวนการจัดการ (Process) ต่อไป

กระบวนการจัดการประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมอันดับแรกที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องมีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ เตรียมการไว้ล่วงหน้า เช่น มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ เช่น จะขยายกิจการลงทุนสร้างโรงงานใหม่เพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อให้การบริหารงานประสบผลสำเร็จ ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบและรัดกุม

2. การจัดองค์การ (Organizing) เพื่อให้เป้าหมายของธุรกิจที่วางแผนไว้ล่วงหน้าประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารจะมีการจัดโครงสร้างองค์การมีการแบ่งงาน มอบหมายงาน จัดพนักงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ในตำแหน่งต่างๆ ขององค์การ เพื่อให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การนำ (Leading) หมายถึง การสั่งการ การชี้แนะของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานตามคำสั่ง หรือคำชี้แนะของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้การทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ดังนั้นภาวะผู้นำ การจูงใจ การติดต่อสื่อสารจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง

4. การควบคุม (Controlling) เป็นกิจกรรมขั้นสุดท้ายของกระบวนการบริหารเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้นผู้บริหารจะต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ปัจจุบันเกณฑ์การประเมินผลที่ธุรกิจใช้กันมากก็คือ การใช้ Benchmark กับกิจการคู่แข่งชั้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน

ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของผู้บริหารจะต้องเสาะแสวงหากำลังคนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าในองค์กร การจูงใจรักษาพนักงานที่มีคุณภาพไว้ให้อยู่กับองค์กรนานๆ โดยพิจารณาถึงแนวทางการพัฒนาบุคลากรเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพทรัพยากรต่างๆ เหล่านี้ได้นำมาใช้ประกอบหรือประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเพื่อให้การจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาให้เป็นไป

ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายนั้นๆ ซึ่งการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดทรัพยากรการจัดการกิจกรรมทางกาย

ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปได้ว่า การจัดการ หมายถึง การกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้ทำงานเป็นไปตามแผน และโครงการที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน โดยจัดให้มีระบบข้อมูลและสารสนเทศในการจัดกิจกรรมทางกาย มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางกายต่างๆ อย่างทั่วถึง และมีการจัดการให้บริการทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง กระบวนการจัดการกีฬาและกิจกรรมทางกาย

ทั้งนี้การมีกิจกรรมทางกาย ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานจะเห็นได้ว่ามนุษย์แต่ละคนมีพื้นฐานด้านจิตใจ สภาพครอบครัว ประสบการณ์ที่ได้จากการดำเนินชีวิตที่มีแตกต่างกัน ซึ่งในแต่ละคนย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกัน เช่นความต้องการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ความปลอดภัย ซึ่งการศึกษาความต้องการของนิสิตนักศึกษาด้านกิจกรรมทางกาย ความต้องการในการจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษา หมายถึง ความต้องการในการจัดการทรัพยากรขั้นพื้นฐานเพื่อใช้ในการวางแผน และดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกายตามความเหมาะสม และจำเป็นเพื่อนำผลจากการศึกษามาสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายต่อไป

การจัดการจะต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ มาเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นกระบวนการจัดการถือว่าเป็นขั้นตอนของกิจกรรม ซึ่งได้มีการจัดเรียงไว้อย่างเป็นลำดับโดยการดำเนินการนั้นๆ ต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพ และประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้เวลา และทรัพยากรน้อยที่สุด โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

เชอร์ลาดูโลไน (Chelladurai, 2009) อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา University of Western Ontario ประเทศ Canada ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการไว้ว่า กระบวนการจัดการมีวิวัฒนาการมาจากพื้นฐานตามแนวคิดของ (Fayol, 1949) มี 5 หน้าที คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์กร (Organizing) 3) การสั่งการ (Commanding) 4) การประสานงาน (Coordinating) 5) การควบคุม (Controlling) และได้อธิบายต่อว่า กระบวนการจัดการที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และกิจกรรมทางกาย คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์กร (Organizing) 3) การนำ (Leading) 4) การประเมิน (Evaluating) ซึ่งได้สรุปบทบาทหน้าที่ของการจัดการไว้ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นการตั้งเป้าหมายสำหรับองค์กร และสมาชิกขององค์กร และระบุลักษณะของการดำเนินงานหรือแผนงานด้วยวิธีไหนที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในการวางแผนต้องมีการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ทำความเข้าใจกับข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม และสร้างลักษณะของการ ดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

2. การจัดองค์กร (Organizing) เป็นการดำเนินงานทั้งหมดที่ต้องทำให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์กร และกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างงานกับคนตามที่แผนงานได้ระบุไว้ว่าจะใครควรทำ และอย่างไร หน้าที่นี้เป็นการจัดการวางตำแหน่งคนให้ถูกต้องกับงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การนำ (Leading) เกี่ยวข้องกับการมีอิทธิพล หรือการกระตุ้นพนักงานดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายในขั้นตอนของการจัดองค์กรอย่างมีความรับผิดชอบ เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการวางแผน

4. การประเมิน (Evaluating) หมายถึง การวัดการทำงาน หรือเปรียบเทียบการทำงานกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในการวางแผน

สมาคมผู้บริหารโรงเรียนของสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administrators AASA, 1995) มีความเห็นว่า กระบวนการบริหารการศึกษาควรประกอบด้วยกิจกรรม 5 ชั้น ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) คือ การวางแผนปฏิบัติการในการบริหารการศึกษา
2. การจัดสรรทรัพยากร (Allocation) คือ การสรรหาทรัพยากรที่เป็นปัจจัยที่จำเป็นในการบริหารงาน
3. การบำรุงขวัญ (Stimulating) คือ การให้กำลังใจและบำรุงขวัญผู้ปฏิบัติงาน
4. การประสานงาน (Co-ordinating) คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน
5. การประเมินผล (Evaluation) คือ การประเมินผลงานหรือติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน

ดักเกอร์ (Drucker, 2005) กล่าวว่า หน้าที่ในการจัดการ คือ งานที่ผู้บริหาร ผู้จัดการ หรือผู้นำองค์กรจะต้องทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร มี 4 ประการ คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์กร (Organizing) 3) การอำนวยการ หรือการนำไปปฏิบัติ (Implementing) 4) การควบคุม (Controlling)

ร็อบบิน ,โคลเทอะ และ สจวร์ต โค้ส (Robbins, Coulter and Stuart-Kotze, 2003) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการของการประสานงานและการบูรณาการกิจกรรมการทำงานเพื่อให้งานเสร็จ สมบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ คือ ขบวนการ (Process) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ทั้งนี้ในขบวนการของการจัดการจะหมายถึง หน้าที่ต่างๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การโน้มนำองค์กร และการควบคุม

สรุปได้ว่า การจัดการคือ กระบวนการ หรือ วิธีการดำเนินการที่นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในด้าน การ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ดังนั้น จากแนวคิดและทฤษฎีการจัดการในรูปแบบต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการ

จัดการ ตามแนวคิดของ เชอร์ลาดูไร (Chelladurai, 2009) ที่มีความหมายครอบคลุมกระบวนการจัดการที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ในการนำไปใช้กับรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยมีรายละเอียดของกระบวนการ จัดการที่กำหนดขอบเขต และหน้าที่ตามขั้นตอนต่างๆ อย่างชัดเจนไว้ 4 ขั้นตอน หรือ POLE ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

การวางแผนเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของการบริหาร การวางแผนที่ดีจะช่วยให้การบริหารสำเร็จลุล่วงไปด้วยความราบรื่น การวางแผนมีอยู่หลายประเภทสุดแต่จะวางแผนขึ้นมาเพื่อประโยชน์ใด หรือลักษณะใด และวัตถุประสงค์ใด แต่ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนประเภทใดก็ย่อมจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้การบริหารดำเนินไปด้วยดี เกิดประสิทธิภาพแก่งาน อย่างไรก็ตามแม้ว่าการวางแผนนั้นจะดีแค่ไหนก็เพียงใดก็ตาม หากผู้ใช้แผนไม่ดำเนินงานตามแผนหรือไม่ให้ความสนใจแก่แผนนั้นเท่าที่ควรแผนนั้นก็จะได้ความหมายความหมายของการวางแผน

รัตนา สายคณิต (2556, น. 27) กล่าวว่า การวางแผนเกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การ การกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดการจัดการทำแผนบูรณาการเพื่อการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้ผู้บริหาร และบุคลากรรู้แนวทางการดำเนินงานขององค์การ ลดการดำเนินการที่ซ้ำซ้อน และช่วยลดผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

สมคิด บางโม (2558, น. 79) กล่าวว่า การวางแผน คือ การกำหนดเป้าหมายและแนวทางการปฏิบัติ ไว้ล่วงหน้า โดยศึกษาข้อมูลต่างๆ และเลือกแนวทางปฏิบัติที่จะเกิดประโยชน์สูงสุดขององค์การ

ร็อบบิ้น และโคลเทอะ (Robbins and Coulter, 2012, p. 204) กล่าวว่า การวางแผนเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายขององค์การ การสร้างกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้น และการพัฒนาแผนการที่จะบูรณาการ และประสานงานกิจกรรมการทำงาน

คินนิคไค และวิลเลียม (Kinicki and William, 2011, p. 14) กล่าวว่า การวางแผนมีการกำหนดเป็นเป้าหมายการตั้งค่า และการตัดสินใจเลือกวิธีการเพื่อให้บรรลุผลวัตถุประสงค์ในการวางแผน

วัตถุประสงค์ของการวางแผน

โรบินส์ เอส. พี. และคูลเตอร์ เอ็ม (2550, น. 80) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการวางแผนมี 4 ประการ ดังนี้

1. แผนช่วยกำหนดทิศทาง และส่งเสริมการประสานงานในองค์การเพื่อให้ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานในองค์การรู้ว่าต้องทำอะไร และทำอย่างไรเพื่อนำไปสู่เป้าหมายขององค์การ

2. แผนช่วยลดความไม่แน่นอน และลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตโดยทำให้ผู้บริหารต้องมองไปข้างหน้า ทำนายความเปลี่ยนแปลงผลกระทบ และปรับองค์การเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3. แผนช่วยลดความซ้ำซ้อนและความสิ้นเปลืองในการทำงาน ช่วยประสานงานขององค์การ ช่วยลดงานที่ไม่จำเป็นหรือไม่มีประโยชน์ ทำให้ประหยัดเวลาทรัพยากรและขจัดงานที่ซ้ำซ้อน

4. แผนช่วยกำหนดมาตรฐานในการควบคุม ซึ่งในการวางแผนจะมีการกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานทำให้มีมาตรฐานในการควบคุม

ประโยชน์ของการวางแผน (Bridges and Roquemore, 2004, pp. 126-127)

1. แผนที่ดีจะทำให้พนักงานเห็นทิศทางการทำงาน คือ การให้พนักงานสามารถเห็นภาพหรือจินตนาการในรายละเอียดของการดำเนินงานตามนโยบาย แนวทางการทำงานและพฤติกรรมของพนักงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. แผนที่ดีเป็นการช่วยชี้ชะตาขององค์การ กล่าวคือ การศึกษาคู่แข่ง สมัยนิยมความคิดเห็นสาธารณะหรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีจะทำให้องค์การใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการวางแผนเพื่อใช้ในการตัดสินใจต่อไป

3. แผนที่ดีจะเป็นกุญแจเพื่อควบคุมให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

4. แผนที่ดีจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารประสบความสำเร็จ

ประเภทของแผน

อรุณี จิระพลังทรัพย์ (2558, น. 40) อธิบายว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่ผู้วางแผนเป็นผู้กำหนด ซึ่งมีวิธีการต่างกันขึ้นอยู่กับหลายส่วนหลายเหตุผลในการจัดทำ ฉะนั้นลักษณะของแผนจึงมีความแตกต่างกันออกไป การแบ่งประเภทของแผนจึงมีลักษณะต่างกันไป ดังนี้

1. ตามระยะเวลา เช่น แผนระยะสั้น (ประมาณ 1 ปี) แผนระยะยาว (ประมาณ 3-5 ปี) (แผนระยะยาว 5-10 ปีขึ้นไป)

2. ตามกิจกรรม เช่น แผนปฏิบัติการ หรือแผนดำเนินการ หรือแผนกลยุทธ์ / แผนยุทธศาสตร์

3. ตามลักษณะการใช้งาน เช่น แผนเฉพาะกิจ หรือแผนประจำ

4. ตามหน้าที่การปฏิบัติงาน เช่น แผนบุคคล แผนการผลิต แผนการตลาด หรือแผนการเงิน

5. ตามพื้นที่หรือเขตปกครอง เช่น แผนระดับประเทศ แผนระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด แผนระดับจังหวัด แผนระดับอำเภอ หรือแผนระดับตำบล

6. ตามสายงานราชการ เช่น แผนระดับชาติ แผนระดับกระทรวง แผนระดับกรม หรือแผนระดับกอง

กระบวนการจัดการวางแผน

เชอร์ลาดูไร (Chelladurai, 2009, pp.119-126) ได้แบ่งขั้นตอนในการวางแผนไว้ 8 ขั้นตอน มีดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Specifying Goals) เป็นขั้นตอนแรกสำหรับการดำเนินงานขององค์กรการกำหนดจุดมุ่งหมาย อาจมีได้หลายข้อและมักจะเกี่ยวข้องกับการทำผลกำไร การเจริญเติบโต สัดส่วนแบ่งทางการตลาด การเป็นผู้นำ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า หรือการรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น

2. การกำหนดโอกาสที่ดี (Identifying Opportunities) ทางเลือกที่จะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรนั้นขึ้นอยู่กับโอกาสดีต่างๆ ที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมขององค์กร เช่น นโยบายการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และประชากรศาสตร์ เป็นต้น

3. การกำหนดอุปสรรค (Identifying Constraints) อุปสรรคขององค์กรอาจเกี่ยวข้องกับการขาดแคลนทรัพยากร เช่น บุคลากร เงิน หรือเวลา เป็นต้น

4. การสร้างทางเลือกสำหรับการลงมือปฏิบัติ (Generating Alternatives Courses of Action) เป็นการพัฒนาวิธีการใหม่ๆ ที่คิดค้นอย่างสร้างสรรค์เพื่อสำหรับลงมือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

5. การตั้งเกณฑ์การประเมินทางเลือก (Establishing Performance Criteria to Evaluate Alternatives) เป็นการหาแนวทางในการคัดเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

6. การประเมินทางเลือก (Evaluating Alternatives) ให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินทางเลือก และทางเลือกสำหรับการลงมือปฏิบัติ

7. การคัดเลือกทางเลือก (Selecting an Alternative) เป็นการเลือกทางเลือกที่ได้คะแนนประเมินสูงสุด และทำให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่สุด

8. การนำเสนอแผนงาน (Presenting the Plan Document) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการวางแผน ซึ่งในแผนงานจะมีการกำหนดงาน ดังนี้ คือ

- 8.1 มีจุดมุ่งหมาย
- 8.2 มีกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย
- 8.3 มีการจัดการ
- 8.4 มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ระหว่างกัน
- 8.5 มีมาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 8.6 มีวิธีและการวัดการปฏิบัติงาน
- 8.7 มีการควบคุมให้ปฏิบัติตามแผนงาน

รูปแบบโครงสร้างของการดำเนินการแผน

เทพประสิทธิ์ กุศลวิชัย (2554) อธิบายว่ารูปแบบโครงสร้างของแผน หมายถึง ระดับของแผนตามลักษณะการดำเนินงาน ตั้งแต่แผนที่เป็นนโยบายจนถึงการดำเนินกิจกรรม โดยลำดับได้ ดังนี้

1. แผน (Plan) คือการนำนโยบายมากำหนดแนวทางเพื่อนำไปปฏิบัติ
2. แผนงานหรือโปรแกรม (Program) คือ รูปแบบการดำเนินที่เป็นลักษณะเฉพาะโดยมีขอบเขตของเนื้อหาและเวลากำหนดเป็นแนวปฏิบัติ
3. โครงการ (Project) คือ กระบวนการในการดำเนินการเรื่องต่างๆ ให้บรรลุตามแผนที่ระบุไว้
4. งาน (Task) คือ การดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละงาน
5. กิจกรรม (Activity) คือ การกระทำตามหน้าที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน การวางแผน งบประมาณ เป็นระบบที่สำคัญและจำเป็นขององค์กรในปัจจุบันทั้งหน่วยงานของรัฐ และเอกชน เป็นแผนประมาณการใช้จ่ายและการกำหนดที่มาของรายรับในแต่ละปี โดยวิเคราะห์เป็นตัวเลขวงเงินในการดำเนินการ เช่น จัดทำงบประมาณ ยกร่างแผนงบประมาณโดยจัดทำประมาณรายรับ-รายจ่าย ,อนุมัติงบประมาณ จัดทำแผนเพื่อพิจารณา, บริหารงบประมาณ ดำเนินการตามระเบียบการเงิน , ติดตาม ควบคุม และประเมินผล ตรวจสอบ วิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนงบประมาณในปีต่อไป

สรุป การวางแผน (Planning) คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ แนวทางปฏิบัติและแผนการดำเนินการ ลดความซ้ำซ้อน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2. การจัดองค์กร (Organizing)

สมคิด บางโม (2558, น. 107) กล่าวว่า การจัดองค์กร หมายถึง การจัดแบ่งองค์การออกเป็น หน่วยงานย่อย ๆ ให้ครอบคลุมภารกิจ และหน้าที่ขององค์การพร้อมกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ

โรบินส์ เอส. พี. และคูสเตอร์ เอ็ม (2550, น. 116) กล่าวว่า การจัดองค์กร หมายถึง กระบวนการในการจัดโครงสร้างองค์การ ซึ่งครอบคลุมเรื่องการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำหนดกลุ่มงาน การกำหนดความสัมพันธ์ในสายการบังคับบัญชา และการประสานงานของหน่วยงาน รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้กับหน่วยงานต่าง ๆ การจัดองค์การจึงครอบคลุมการจัดงาน จัดคน และวัตถุประสงค์ของทั้งหมดขององค์การ

คินนิคไค และวิลเลียม (Kinicki and William, 2011, p. 15) กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นการจัดการคน และทรัพยากรอื่นๆ เพื่อให้บรรลุผลการทำงาน รับผิดชอบ และความสัมพันธ์ระหว่างองค์การย่อยเพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

หลักการจัดองค์การ

เชอร์ลาดูไร (Chelladurai, 2009, pp. 184-190) ได้กล่าวถึง หลักการจัดองค์การพื้นฐานไว้ดังนี้

1. ความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง (Specialization) คือ การทำงานเฉพาะอย่างมากเท่าที่จะมากได้เพื่อเพิ่มทักษะและความสามารถของงานนั้นๆ จนทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ
2. หลักการควบคุม (Span of Control) คือ การกำหนดจำนวนคน หน่วยงาน และการปฏิบัติงานที่สามารถจะควบคุมตามระยะเวลาที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
3. การแบ่งเป็นแผนก (Departmentalization) คือ ขบวนการจัดกลุ่มงานที่มีลักษณะเหมือนกัน มีการแบ่งเป็นแผนกออกเป็น 2 แบบได้แก่ 1) การแบ่งตามการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ (Process-oriented or Functional) 2) การแบ่งตามผลิตภัณฑ์ หรือเป้าหมาย (Product-or Goal-oriented)
4. ความเป็นเอกภาพของการสั่งการ (Unit of Command) คือ การรับคำสั่งจากผู้บริหารหรือหัวหน้างานที่มีอำนาจหน้าที่สั่งการเพียงคนเดียวเท่านั้น
5. ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ (Responsibility and Authority) คือ การให้อำนาจหน้าที่กับพนักงานดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายตามความรับผิดชอบของงาน

จุการ์ตัน ภัทรเกษวิทย์ (2557 น. 36-37) เอกภาพของการจัดองค์การจำเป็นต้องกำหนดเส้นทางเดินของงานตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้ายของการทำงาน อำนาจในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายควรมีประสิทธิภาพขององค์กรนั้น ในการบังคับบัญชาที่มีความสำคัญหน่วยงานต้องจัดให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานส่วนต่อการปฏิบัติ และรายงานการวิเคราะห์ประเมินผล สิ่งสำคัญในการสร้างความเป็นเอกภาพในการบังคับบัญชาอยู่ที่ความชัดเจนในการวินิจฉัยสั่งการ การรับรู้ในความรับผิดชอบร่วมกันของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ การรับรู้เป้าหมาย วัตถุประสงค์สูงสุดของงานโดยหลักเกณฑ์เงื่อนไข ที่ผ่านการวิเคราะห์ วางแผนมาเป็นอย่างดีแล้ว

องค์ประกอบในการจัดองค์การ

1. ภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร
2. ขอบข่าย ความสำเร็จของงานในองค์กร
3. สายการบังคับบัญชา การเลื่อนไหลของสายงาน
4. จำนวนบุคลากรหรือผู้รับผิดชอบในแต่ละงานแต่ละหน้าที่
5. การประเมินผล และการควบคุมงาน

ลักษณะองค์กรที่มีความสำคัญ ในปัจจุบัน 2 ส่วน คือ

1. การจัดองค์กรในภาคราชการ (Bureaucratic Section) ภาคราชการให้ความสำคัญกับโครงสร้างการบริหาร การจัดลำดับชั้นของสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการตัดสินใจเป็นรูปเจตีย์ คือ ผู้บริหารสูงสุดอยู่ยอดแหลมของเจตีย์ แล้วมีผู้มีอำนาจตามภารกิจ ร่องลงมาตามลำดับจนถึงหน่วยปฏิบัติการดำเนินงานเน้นที่ความสำเร็จของงานเป็นประเด็นหลัก

2. การบริหารงานธุรกิจเอกชน (Prelatic Section) ภาคธุรกิจเอกชนจะไม่ซับซ้อนเหมือนภาค ราชการ องค์กรจะมีปลายแหลมที่ยอดแต่ฐานจะแยกเร็วกว่าของภาคราชการ และภาคเอกชนจะเน้นที่ภาคบริการความพอใจของลูกค้ามากกว่าความสำเร็จของงาน ดังนั้นการจัดองค์กรจึงมีลักษณะเหมือนหมวดนักรบไทยโบราณ ผู้จัดการ หรือเจ้าของกิจการอยู่บนยอด และมีผู้ปฏิบัติหรือรองผู้จัดการอยู่ในชั้นรองลงมาไม่มากนัก ส่วนผู้ปฏิบัตินี้จะมีตั้งแต่รองผู้จัดการลงไป

สรุป การจัดการองค์กร (Organizing) คือ ความพยายามที่ผู้บริหารกำหนดโครงสร้างขององค์กร ซึ่งครอบคลุมเรื่องการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำหนดกลุ่มงานการกำหนดความสัมพันธ์ในสายการบังคับบัญชา และการประสานงานของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้กับหน่วยงานเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

3. การนำ (Leading)

นักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการนำ ดังนี้คือ

เชอร์ลาตูไลน์ (Chelladurai, 2009, p. 287) กล่าวว่า ความหมายของการนำประกอบด้วย หลักการสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นกระบวนการเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยธรรมชาติ
3. มีจุดมุ่งหมายที่การจูงใจและแรงกระตุ้นให้พนักงานไปให้ถึงเป้าหมายของกลุ่มหรือ

องค์กร

ผู้นำ (Leader)

ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มในการดำเนินการหรือประกอบกิจกรรมใดก็ตาม ซึ่งอิทธิพลนั้นจะเป็นการกระทำหรือแสดงออกจากตัวผู้นำเอง หรือการกระทำของกลุ่มที่แสดงออกก็ตาม จะส่งผลเรียกว่ามีอิทธิพลต่อการกระทำของผู้อื่น ซึ่งผู้นำแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. ผู้นำที่เป็นทางการเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่กำหนดไว้ หรือมีการกำหนดไว้เป็นหลักการปฏิบัติตามหน้าที่

2. ผู้นำไม่เป็นทางการเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่แสดง หรือบ่งบอกลักษณะผู้นำของกลุ่มให้เห็นในการปฏิบัติ หรือกระทำกิจกรรม

ลักษณะของผู้นำ

ลักษณะของผู้นำเป็นลักษณะสำคัญที่ผู้นำควรมีและเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ ได้แก่

1. ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความสามารถ (Capacity) ซึ่งประกอบด้วยควมมีปัญญา ไหวพริบ การตื่นตัว+อยู่เสมอ ทนต่อเหตุการณ์ การใช้เวลา และภาษาที่ถูกต้อง ความเป็นผู้ริเริ่มเป็นของตนเอง และความเป็นผู้มีการตัดสินใจปัญหาที่ดี

2. ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความสำเร็จ (Achievement) ความสำเร็จทางด้านวิชาการ แสวงหาความรู้ความสำเร็จทางการเล่นกีฬา

3. ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ (Responsibility) เขาจะต้องเป็นคนที่คนอื่นจะพึ่งพาได้ มีความคิดริเริ่ม มีความสม่ำเสมอมั่นคง อดทน กล้าพูดกล้าทำ มีความเชื่อมั่นตัวเอง และมีความปรารถนาที่จะเป็นเลิศ หรือทะเยอทะยาน

4. ผู้นำจะต้องเป็นผู้เข้าไปมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านกิจกรรมในด้านสังคม ให้ความร่วมมือรู้จักปรับตัว และมีอารมณ์ขัน

5. ผู้นำต้องเป็นผู้มีฐานะทางสังคม (Status) มีตำแหน่งฐานะทางสังคมเป็นที่รู้จักทั่วไป (Popularity)

6. ฐัสภาพการณ์ (Situation) ฐัสภาวะทางจิตใจของคนระดับต่างๆ ฐัฐานะทักษะ ความต้องการ และความสนใจของผู้ใต้บังคับบัญชาในวัตถุประสงค์ขององค์กรที่จะต้องทำให้สำเร็จ มีผู้กล่าวว่า ผู้นำที่ดีก็จะต้อง รู้จักการเป็นผู้ตามที่ดีด้วย

สรุป การนำ (Leading) คือ การที่ผู้บริหารใช้ ภาวะผู้นำ (Leadership) สามารถจูงใจ หรือ ชักจูง บุคคลในองค์การปฏิบัติตามที่ตนต้องการ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

4. การประเมินผล (Evaluating)

ความหมายของการประเมินผล

พจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2554 (2556) ได้ให้ความหมายของคำว่าประเมินผล ไว้ดังนี้

ประเมิน (ก.) หมายถึง การกำหนด หรือให้ค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้ประเมินผล (ก.) หมายถึง พิจารณา และวัดคุณค่าของกิจการใดๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้การประเมินผลที่เป็นกระบวนการการประเมินประกอบไปด้วย

1. การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบการประเมิน

3. การวัดค่าตามรายการองค์ประกอบ

4. การประเมินผลรวบรวมเพื่อสรุปผลการประเมิน

วันชัย มีชาติ (2555) ได้อธิบายว่า การประเมินทางการศึกษาจะเน้นในการประเมินผลในการจัดการศึกษา หมายถึง การประมาณค่าการดำเนินการ และผลของการดำเนินการทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาต่อไป โดยมากเป็นหน้าที่ขององค์กรหรือผู้บริหาร หรือคณะบริหาร การประเมินทางการศึกษาเพื่อพัฒนาองค์กร หรือหน่วยงานทางการศึกษา ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่ต้องพัฒนา ได้แก่

1. การประเมินผลบุคลากรทางการศึกษา ให้มีศักยภาพทางด้านการศึกษา บุคลากร ทางการศึกษาก็คือ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ในการศึกษาแล้วแต่มีการรับการประเมินผลทั้งสิ้น เพราะเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาโดยตรง และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการประเมินโดยเฉพาะที่เป็นการประเมินผลเพื่อการพัฒนาการศึกษา

2. การประเมินผลองค์กรศึกษา เพื่อความมั่นคง และการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงาน และองค์กรสามารถดำเนินการได้โดยการจัดการควบคุม การดำเนินการป้องกันความเสี่ยงซึ่งต้องมีการประเมินผลทั้งสิ้น เพื่อทราบสถานะความเป็นจริงอันจะนำผลการประเมินไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาองค์กรต่อไป

3. การประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา เป็นการประเมินการปฏิบัติงาน ของส่วนต่างๆ ในองค์กรหรือหน่วยงานทางการศึกษา เช่น การจัดการทีมกีฬา การฝึกนักกีฬา การคัดเลือกนักกีฬา การจัดการองค์กรกีฬา เป็นต้น ซึ่งกระบวนการจัดการประเมินผลจะขึ้นอยู่กับระบบการบริหารและการจัดการที่เป็นกฎ ระเบียบขององค์กร หรือหน่วยงาน หลักการแนวคิดที่นำมาใช้ปฏิบัติ นโยบายของผู้บริหาร หรือขององค์กรเป็นสำคัญ

4. การประเมินผลผลิตทางการศึกษาขององค์กรกีฬาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เป้าหมายการประเมินผล คือ การบรรลุผลการปฏิบัติ เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา ในธุรกิจกีฬา ผลประกอบการที่เป็นมูลค่า

เชอร์ลาตุไลน์ (Chelladurai, 2009, pp. 338-338) อธิบายว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานในองค์กร แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) การประเมินที่ระดับบุคคล (Individual) 2) การประเมินที่ระดับหน่วยหรือแผนก (Unit/Department) 3) การประเมินที่ระดับองค์กร (Organization) ตามรูปภาพ ดังนี้

1. การประเมินที่ระดับบุคคล (Individual) เป็นการประเมินประสิทธิผลของการทำงานของ คนงานพนักงานหรือลูกจ้าง (Performance Appraisal) มีวัตถุประสงค์ในการประเมิน การทำงานอยู่ 2 ข้อ คือ

1.1 เพื่อการพัฒนา (Development Purpose) เป็นการประเมินโดยการประเมินการทำงาน การระบุดจุดแข็ง และจุดอ่อน การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันไปในทิศทางที่ดีขึ้น และการค้นหาวิธีการเอาชนะอุปสรรค

1.2 เพื่อการประเมิน (Evaluative Purpose) เป็นการประเมินตามเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ทั่วไป และเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการประเมินนำไปเพื่อพิจารณาการให้รางวัลหรือแรงจูงใจกับพนักงาน เช่น การเลื่อนขั้น โบนัส เป็นต้น

2. การประเมินผลระดับหน่วยหรือแผนก (Unit/Department) หน่วยหรือแผนกถูกจัดขึ้นมาเฉพาะเพื่อดำเนินงานหรือทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ภายในองค์กร จึงเป็นการประเมินผลกิจกรรมหรือโปรแกรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

3. การประเมินผลระดับองค์กร (Organization) พีเตอร์แมน Federman (2006) อธิบายประสิทธิผลขององค์กรไว้ว่า เป็นการใช้ และทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร และทำให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

เชอร์ลาดูไลน์ (Chelladurai, 2009, pp. 360-370) ได้เสนอแนวคิดการวัดประสิทธิผลขององค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีระบบไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบเป้าหมาย (Goals Model) หมายถึง ประสิทธิภาพขององค์กรจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อองค์กรสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดมากน้อยเท่าไร

2. รูปแบบทรัพยากรระบบ (System Resource Model) หมายถึง ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นความสามารถขององค์กรที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งที่มีอยู่อย่างขาดแคลนและที่มีคุณค่าอย่างสมบูรณ์หรือสอดคล้องกับ Seashore (1967) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์กรใดองค์กรหนึ่งจะเกิดขึ้น ได้ถ้าองค์กรนั้น สามารถต่อรองจัดหาทรัพยากรมาได้ เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นในสภาพสิ่งแวดล้อมเดียวกัน เช่น การได้ เงินสนับสนุนจากสปอนเซอร์ เงินบริจาค การได้รับอนุมัติจากผู้สนับสนุนต่าง ๆ (Endorsements)

3. รูปแบบกระบวนการ (Process model) หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งนำเข้า (Input) เป็นสิ่งนำออก (Output) ต้องอาศัยกระบวนการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Throughput process) ซึ่งหากกระบวนการเหล่านี้ทำตามหลักเหตุผลมีความสอดคล้องกัน และปราศจากความขัดแย้ง จึงกล่าวได้ว่าองค์กรประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพ

เบย์ และ มาเดลล่า (Bayle and Madella, 2002) ได้ระบุการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรกีฬาแห่งชาติไว้ 6 มิติ ดังนี้

1. มิติทางสถาบัน (Institutional) ผลสำเร็จของทีมชาติ และการเพิ่มของจำนวนสมาชิกของสถาบัน

2. มิติทางสังคมภายใน (Social-internal) บรรยากาศด้านสังคมภายในองค์กร

3. มิติทางสังคมภายนอก (Social-external) ให้บริการสังคมโดยทำให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายขององค์กร
4. มิติทางเศรษฐกิจการเงิน (Economic-financial) การได้มาของทรัพยากร และการจัดการทางการเงินตามเงื่อนไขของสถาบัน
5. มิติทางการโฆษณาส่งเสริม (Promotional) เพิ่มการเสนอข่าวทางสื่อ และการตระหนักถึงเรื่อง กีฬาออกสู่สาธารณะ
6. มิติทางองค์กร (Organizational) การจัดการองค์กรให้สอดคล้องกับความต้องการของสภาพแวดล้อม

สรุป การประเมิน คือ การประมาณค่าของการดำเนินงานหรือการประเมินการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ฐิติวัชร อุบลธรรม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการใช้รถเข็น กรณีศึกษา: โรงอาหารกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการแล้วในพื้นที่ต่าง ๆ ที่แต่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานจำนวน 26 ปัญหา และพบปัญหาในการใช้งานมากถึงมากที่สุด 11 ปัญหา ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญพบว่าเกินกว่า 50% ของปัญหา อยู่ในระยะที่สามารถปรับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการใช้รถเข็นถูกต้องตามมาตรฐานได้ทันที การประมาณราคาช่วยให้รู้ถึงงบประมาณที่จะต้องใช้ในการปรับปรุงซึ่งช่วยให้สามารถวางแผนจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นในการใช้งานของการปรับปรุงที่สอดคล้องกับงบประมาณที่มีได้

ศิริวัฒน์ ปทุมมาศ ,วิชาญ มะวิญชร และณัฐิกา เฟ็งลี (2563) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการประกอบกิจกรรมทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการเล่นในทุกกลุ่มวิชามีนักศึกษาชายและหญิงจำนวนน้อยที่มีการสะสมการมีกิจกรรมทางกายความหนักระดับปานกลางและที่ความหนักระดับหนัก 2) พฤติกรรมการทำงานมีนักศึกษาชายและหญิงจำนวนน้อยมากที่มีการสะสมการมีกิจกรรมทางกายความหนักระดับปานกลางและที่ความหนักระดับหนัก 3) พฤติกรรมการเดินทางในชีวิตประจำวัน นักศึกษาชายและหญิงส่วนใหญ่มีการสะสมการมีกิจกรรมทางกายด้วยการเดินทางด้วยเท้า 4) พฤติกรรมใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือนันทนาการ นักศึกษาชายและหญิงส่วนน้อยมีการสะสมกิจกรรมทางกายใน

ความหนักระดับปานกลางและความหนักระดับหนัก และ 5) นักศึกษาชายและหญิง ร้อยละ 45.13 ที่มีกิจกรรมทางกาย ระดับปานกลางเพียงพอ (> 150 นาทีต่อสัปดาห์) และนักศึกษาชายและหญิง ร้อยละ 15.04 ที่มีกิจกรรม ทางกายระดับหนักเพียงพอ (>75 นาทีต่อสัปดาห์)

นุชรา แสงสุข (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการทางการเคลื่อนไหว พบว่า การจัดกิจกรรมนันทนาการในแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการทางการเคลื่อนไหว โดยเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องมีการเคลื่อนไหวมากนัก เน้นกิจกรรมที่ใช้การสื่อสารและทักษะด้านสติปัญญา นักท่องเที่ยวคนพิการทางการเคลื่อนไหวสามารถเข้าร่วมได้โดยปลอดภัย และมีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้นักท่องเที่ยวคนพิการทางการเคลื่อนไหวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยปราศจากอุปสรรค

ฐิตินันท์ พิวนิล (2562) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้พิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้พิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตออกเป็น 5 ด้าน พบว่า คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนด้านการได้รับการสนับสนุน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งนี้ คุณภาพชีวิตทั้ง 5 ด้านนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.001 การวิจัยนี้ สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการสนับสนุนดูแลนักศึกษาผู้พิการให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับการส่งเสริมดูแลด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป

พิสมัย มะลิลลา (2559) ได้ศึกษา “สมรรถภาพทางกายและกิจกรรมทางกายในเด็กพิการทางการได้ยินและการพูด ณ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น” ความบกพร่องทางการได้ยินและการพูดส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสาร การเข้าสังคม สภาพจิตใจ การแสดงออกทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม ปัญหาดังกล่าว อาจก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญต่อเด็ก คือ ปัญหาทางด้านกิจกรรมการเคลื่อนไหว ที่จะส่งผลต่อการทำกิจกรรมทางกาย การทำกิจวัตรประจำวันในด้านต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อสมรรถภาพทางกาย กิจกรรมทางกาย และสุขภาพโดยรวมตามมา การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพทางกายและกิจกรรมทางกายในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการพูด โดยตัวแปรที่ทำการศึกษาคือสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความแข็งแรงของแรงบีบมือ โดยใช้เครื่อง Handgrip Dynamometer ความอ่อนตัวโดยใช้วิธี Sit and Reach Test และวัดทักษะความเร็วโดยใช้ วิธีวิ่งระยะสั้น 50 เมตร การศึกษากิจกรรมทางกายใช้แบบสอบถาม และการสังเกต ผลพบว่ามีอาสาสมัครเข้าร่วมจำนวน 102 คน แบ่งเป็นชาย 42 คน และหญิง 60 คน อาสาสมัครทั้งหมดเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและการพูด ณ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุตั้งแต่ 10-18 ปี จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า สมรรถภาพทางกาย โดยภาพรวมของเด็กที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินและการพูด อยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงต่ำมากเมื่อ

เปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน และมีกิจกรรม ทางกายอยู่ในระดับเบาถึงปานกลาง (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6.0 METs)

กิตติพงษ์ ชัดิยะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง กิจกรรมทางกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมทางกายของนักศึกษาส่วนใหญ่ ในชีวิตประจำวัน ด้านการเรียน ได้แก่ การเดินทางไปเรียน การเดินขึ้นลงบันได และการปฏิบัติงานฟาร์ม ด้านกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ การเดิน การทำงานบ้าน และการขี่จักรยาน ส่วนในเวลารว่าง ด้านการออกกำลังกาย ได้แก่ การวิ่งเหยาะ และการเล่นฟิตเนส ด้านการเล่นกีฬา ได้แก่ แบดมินตัน และฟุตบอล สำหรับสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย สนามกีฬาอินทนิล และหอพักนักศึกษา ตามลำดับ ใน การปฏิบัติกิจกรรมทางกาย มีความบ่อย 3 - 5 วัน/สัปดาห์ ความหนัก รู้สึกเหนื่อย และใช้ระยะเวลา นาน 30 - 60 นาที/วัน ปัญหาที่ประสบ และการแก้ไขปัญหา ได้แก่ ปัญหาปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ แก้ไขโดยการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกาย และใช้ยานวด ปัญหาเหนื่อยหอบ แก้ไขโดยการวิ่ง บ่อยๆ จนเกิดความเคยชินและปัญหามีฝนตก แก้ไขโดยการไปเล่นกีฬาในร่ม รวมทั้งนักศึกษามี ข้อเสนอแนะ คือ ควรออกกำลังกายเป็นประจำสม่ำเสมอ และไม่หักโหม เพื่อให้สุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรงไม่มีโรคภัย

ภาคภูมิ โชคทวีพาณิชย์ (2559) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและ แนวทางการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ 2) เพื่อสร้าง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ 3) เพื่อประเมิน รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ โดยเป็นการวิจัย และพัฒนา ใช้วิธีการผสมผสานในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพและปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ อยู่ใน ระดับปานกลาง 2. รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบหลักด้าน นโยบาย 2) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ 3) กระบวนการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ การควบคุม และ 4) ผลผลิต ประกอบด้วย นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการและมีการเข้าร่วมกิจกรรมทาง กายมากขึ้น มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้น มีความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทาง กาย 3. การ ประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

คณิน ประยูรเกียรติ และรุ่งระวี สมะวรร (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบกิจกรรม ทางกายเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการรับรู้ การเคลื่อนไหวและสมรรถภาพทางกลไกสำหรับ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น พบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบกิจกรรมทางกายเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการรับรู้การเคลื่อนไหวและสมรรถภาพทางกลไกสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) หลักการและแนวคิด 1.2) วัตถุประสงค์ 1.3) ขั้นตอน การดำเนินการจัดกิจกรรม และ 1.4) ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ 1.4.1) เกมการเคลื่อนไหวแบบยืดเหยียด 1.4.2) เกมชิงเป้าหมาย 1.4.3) เกมควบคุมลูกบอล 1.4.4) เกมกระโดดตามสิ่ง และ 1.4.5) การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95 2) ทดสอบผลของรูปแบบกิจกรรมทางกายที่พัฒนาขึ้น โดยภายหลังการทดลองพบว่า 2.1) กลุ่มทดลองมีคะแนนการทดสอบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) กลุ่มทดลองมีคะแนนการทดสอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดร.ณรรณ สุขสม, อาจารย์รณชนิต ศิริแพทย์ และคณางค์ ศรีหิรัญ (2558) ได้ศึกษา “ผลของการฝึกออกกำลังกายที่มีต่อตัวแปรทางสรีรวิทยาและจิตวิทยาในผู้พิการทางการเคลื่อนไหว” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกออกกำลังกายที่มีต่อตัวแปรทางสรีรวิทยาและจิตวิทยาในผู้พิการทางการเคลื่อนไหวเฉพาะช่วงขา กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ อาสาสมัครผู้พิการทางการเคลื่อนไหวเฉพาะช่วงขาที่ไม่ได้เป็นความพิการแต่กำเนิด จากโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุม; กลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมออกกำลังกายและใช้ชีวิตปกติ และกลุ่มฝึกออกกำลังกายผลการศึกษา ภายหลัง 12 สัปดาห์ พบว่า 1. ตัวแปรทางสรีรวิทยา : ค่าเฉลี่ยของความดันโลหิตขณะหัวใจคลาย ตัวของกลุ่มฝึกออกกำลังกายต่ำกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มฝึกออกกำลังกายมีความอ่อนตัวของข้อต่อและ กล้ามเนื้อไหล่ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขน และความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุดเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการทำงานของหลอดเลือดระดับมหภาค พบว่า กลุ่มฝึกออกกำลังกายมีการตอบสนองของการทำงานของหลอดเลือดเบรเคียลเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองและมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการทำงานของหลอดเลือดระดับจุลภาคพบว่า การไหลของหลอดเลือดฝอยที่บริเวณขาขณะพักในกลุ่มฝึกออกกำลังกายมีค่าเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ ไม่พบความแตกต่างของสารชีวเคมีในเลือด ได้แก่ ความเข้มข้นของเม็ดเลือด ไขมันในเลือด ซีรีแอคทีฟโปรตีน และระดับของไนตริกออกไซด์ ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองของทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มฝึกออกกำลังกาย และไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2. ตัวแปรทางจิตวิทยา : กลุ่มฝึกออกกำลังกายเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น และรับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายที่มีต่อจิตใจ และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง และสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า โปรแกรมการออกกำลังกายที่ผสมผสานระหว่าง การใช้แรงต้าน แอ

โรบิกมวยไทย และการยืดเหยียดมีผลดีต่อผู้พิการทางการเคลื่อนไหวเฉพาะช่วงขาทั้งทางด้าน สรีรวิทยา โดยเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ สมรรถภาพของหัวใจและปอด และความ ยืดหยุ่น อีกทั้งยังช่วยปรับปรุงการทำงานของหลอดเลือดระดับมหภาคและจุลภาคให้ดีขึ้น และ ทางด้านจิตวิทยา โดยสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง และรับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายเพิ่ม มากขึ้น

ธนระพรรณ โพธิ์ทอง , อาภรณ์ ดินาน และรัชณี สรรเสริญ (2557) ได้ศึกษา “ประสิทธิผล ของรูปแบบการฟื้นฟูสภาพคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวแบบบูรณาการ” เป็นการวิจัยกึ่ง ทดลองนี้เพื่อศึกษาผลลัพธ์ ของรูปแบบการฟื้นฟูสภาพคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวแบบ บูรณาการในชุมชนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาสถานการณ์จริง ตามแนวคิด PRECEED PROCEED Model และการทบทวนหลักฐานเชิงประจักษ์ องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ การบริหารจัดการ การกำหนดกระบวนการ และการกำหนดผลลัพธ์ รูปแบบการฟื้นฟูสภาพคนพิการทางกายหรือการ เคลื่อนไหวถูกนำไปใช้โดยพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบล 2 แห่ง ในอำเภอนา ยายอาม จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวในชุมชน จำนวน 20 ราย เครื่องมือประกอบด้วย แนวปฏิบัติและคู่มือ แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน แบบสอบถามภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นหลังความพิการ และแบบสอบถามคุณภาพชีวิต โดย ติดตามประเมินผลหลังการใช้รูปแบบเป็นเวลา 3 เดือน ใช้สถิติการวิเคราะห์แบบพรรณนา และ Paired

t-test ผลการศึกษาพบว่า คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวมีคะแนนเฉลี่ย ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแตกต่างจากก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นหลังความพิการลดลง จำนวน 2 ราย และมีคะแนนเฉลี่ย คุณภาพชีวิตในทุกด้าน แตกต่างจากก่อนการใช้รูปแบบการฟื้นฟูสภาพคนพิการทางกายหรือการ เคลื่อนไหวแบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

Chutima Jalayondeja และคณะ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กิจกรรมยามว่าง กิจกรรม งานบ้าน และกิจกรรมงานอาชีพ ตรวจวัดด้วยแบบสอบถามกิจกรรมทางกายสำหรับผู้พิการทางกาย และการเคลื่อนไหว พบว่า ผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่ใช้เวลามากกว่า 3-5 วันต่อ สัปดาห์ทำกิจกรรมอยู่กับที่ เช่น นอน ดูทีวีหรือเล่น คอมพิวเตอร์ และมีการเล่นกีฬาเบาๆ เช่นยืด กล้ามเนื้อ ฝึกยืน ทำกายภาพบำบัด หรือกิจกรรมบำบัด บ่อยกว่าที่จะเล่นกีฬาหนักปานกลางและ หนักมาก หรือออกกำลังกาย เพื่อเพิ่มความแข็งแรงหรือความทนทานของกล้ามเนื้อ

กรุณา แดงสุวรรณ; สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์ และพรพันธุ์ เขมคุณาศัย (2555) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง การดูแลช่วยเหลือให้นักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษา ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยราช ภัฏแห่งหนึ่งในภาคใต้ พบว่าการศึกษาได้ข้อสรุปว่าการจัดโครงสร้างองค์การที่มุ่งลดขั้นตอนเป็น

อุปสรรคต่อการสื่อสารและประสานงาน หน่วยงานภายในยังทำงานแบบแยกส่วนโดยไม่มีการจัดการดูแลช่วยเหลือนักศึกษาพิการเชิงบูรณาการ การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกยังคงไม่เอื้อต่อความสะดวกปลอดภัยและการเข้าถึงของนักศึกษาพิการ บุคลากรต้องการการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ทั้งในด้านการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนานักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบการจัดการศึกษาในภาพรวมยังออกแบบมาเพื่อนักศึกษาไม่พิการ ตั้งแต่การรับเข้าศึกษาหลักสูตรการเตรียมความพร้อมด้านทักษะที่จำเป็นในการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การเข้าถึงข้อมูลด้วยตนเอง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพและการเตรียมการเพื่อเข้าสู่อาชีพ ทำให้นักศึกษาพิการมีอุปสรรคในการใช้ชีวิตและการเรียนรู้ สำหรับหน่วยบริการสนับสนุนการศึกษาพิการ แม้ว่ามีศักยภาพในการจัดบริการเนื่องจากอยู่ภายใต้สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษซึ่งเป็นจุดแข็งของสถาบันอุดมศึกษา แต่จำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอและอัตราการย้ายออกสูง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดบริการในด้านทันต่อเวลา ความครอบคลุมและทักษะการทำงานด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ยังไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนบทบาทของนักศึกษาพิการจากผู้พึ่งพาหรือผู้สังเกตเป็นผู้ทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในการสนับสนุนให้นักศึกษาไม่พิการปรับตัวและเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกันกับนักศึกษาพิการ การอยู่ร่วมกันในสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาไม่พิการได้ปรับตัวและมีค่านิยมหลักในการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน 4 ประการคือ การมองด้วยใจและเห็นด้วยปัญญา การให้คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์เหนือรูปลักษณ์ภายนอก การประจักษ์ในหน้าที่ของตน และการสร้างความสำเร็จร่วมกัน ข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับสถาบันอุดมศึกษา มี 5 ประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 พัฒนาระบบบริหารและจัดโครงสร้างการบริหารให้เอื้อต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ประกอบด้วยมาตรการด้านการจัดโครงสร้างองค์การ มาตรการด้านแผนการดำเนินงานและมาตรการด้านการสร้างการมีส่วนร่วมจากภายนอกสถาบัน ประเด็นที่ 2 พัฒนาระบบการรับเข้าศึกษาที่เพิ่มโอกาสเข้าถึงการศึกษาทั้งในด้านจำนวนและประเภทของความพิการอย่างมีส่วนร่วม ประกอบด้วยมาตรการด้านการรับนักศึกษาพิการ มาตรการด้านหลักสูตร และมาตรการด้านการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีแวว ประเด็นที่ 3 จัดระบบและกลไกสนับสนุนช่วยเหลือให้นักศึกษาพิการสำเร็จการศึกษารวมทั้งการเข้าสู่อาชีพ ประกอบด้วยมาตรการด้านบุคลากร สื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก มาตรการด้านการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน มาตรการด้านการพัฒนานักศึกษา และมาตรการสนับสนุนการเข้าสู่อาชีพ ประเด็นที่ 4 ใช้การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ประกอบด้วยมาตรการด้านการพัฒนาบุคลากร มาตรการด้านการจูงใจให้เกิดการคงอยู่ในงาน และมาตรการด้านการมอบหมายงาน ประเด็นที่ 5 นำการจัดการเชิงคุณภาพมาพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องประกอบด้วยมาตรการด้านการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงาน มาตรการด้านการจัดการ

ความรู้ มาตรการด้านการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างนวัตกรรม และมาตรการด้านการติดตาม ประเมินผล การจัดการศึกษา โดยข้อเสนอเชิงนโยบายทั้ง 5 ประเด็นดังกล่าวมีเงื่อนไขสู่ความสำเร็จ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและถ่ายทอดไปยังหน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับนักศึกษา พิจารณาเพื่อการทำงานที่มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน 2) เปิดกว้างให้นักศึกษาพิจารณา ศิษย์เก่าผู้พิจารณา ผู้ปกครอง ตัวแทน ผู้พิจารณาในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การดำเนินงาน การออกแบบการทำงานหรือการออกแบบกิจกรรม และการ ประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาพิจารณา 3) สร้างเสริมให้ยอมรับผู้พิจารณาในฐานะบุคคล คนหนึ่งที่เท่าเทียมและเสมอภาคกัน ยอมรับในความรู้ความสามารถด้านการพิจารณา ยอมรับว่าความ บกพร่องด้านร่างกาย ไม่ได้เป็นปมด้อยไม่ได้นำเวทนาสงสารหรือเป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตและ การศึกษาเรียนรู้แต่ต้องการเข้าถึงสื่อ อุปกรณ์สิ่งช่วยเหลือ สิ่งอำนวยความสะดวกตามความต้องการ จำเป็น และทำให้บุคลากรทุกระดับและนักศึกษาไม่พิจารณามองเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันอย่าง เกื้อกูล 4) สถาบันอุดมศึกษาต้องการจัดการศึกษาเพื่อผู้พิจารณาที่เป็นมากกว่าการสนองตอบ เจตนาธรรมณ์ของกฎหมายและแนวนโยบายที่เกี่ยวข้อง เป็นมากกว่าการปฏิบัติตามภารกิจปกติแต่เป็น การสร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอง

ศิวพล นพทิพย์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและความต้องการการออกกำลังกาย ของผู้พิจารณาทางกายในจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2554 พบว่า 1. สภาพการออกกำลังกายของผู้พิจารณาทาง กายในจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2554 โดยรวมผู้พิจารณาส่วนใหญ่จะเลือกออกกำลังกายตามสภาพร่างกาย ของตนเอง มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมสำหรับผู้พิจารณา มีการส่งเสริมและให้ความรู้ เกี่ยวกับการออกกำลังกาย โดยมีครูและเจ้าหน้าที่แนะนำวิธีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสภาพ ร่างกายของผู้พิจารณา ตลอดจนมีนักกีฬาที่คอยแนะนำวิธีการออกกำลังกายให้กับรุ่นน้อง สำหรับผู้ พิจารณาที่ต้องการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันจะมีผู้ฝึกสอนรวมถึงมีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ต่างๆ อีกทั้งมีนโยบายที่ส่งเสริมให้ผู้พิจารณาได้ออกกำลังกาย โดยได้มีการจัดกิจกรรมกีฬา กีฬาสี่ เป็น ประจำ รวมถึงการสร้างเสริมพัฒนาการอย่างรอบด้านเพื่อให้ผู้พิจารณาสามารถช่วยเหลือตนเองได้ตาม ศักยภาพ 2. สภาพปัญหาการออกกำลังกายของผู้พิจารณาทางกายในจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2554 โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านบริหารจัดการ และด้านปัญหาส่วนตัวของผู้ พิจารณา ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.04, 41.88, 49.58 และ 37.52 ตามลำดับ 3. ด้านความต้องการการออกกำลังกายของผู้พิจารณาทางกายในจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2554 โดยรวมมี ความต้องการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และด้านบริหารจัดการ ส่วนใหญ่มีความ ต้องการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.01, 38.90 และ 36.36 ตามลำดับ 4. ประเภทของ

กิจกรรมและกีฬาที่ผู้พิการทางกายในจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2554 โดยรวมมีความต้องการออกกำลังกายมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กีฬาวายน้ำ กีฬาบอคเซีย และกีฬาเปตอง คิดเป็น ร้อยละ 47.46, 37.31 และ 22.09 ตามลำดับ

ตรีรัตน์ ชูโชติ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุเฉลี่ย 31-40 ปีด้านสถานภาพสมรสโสด ด้านการศึกษาในระดับมัธยม อาชีพลูกจ้างหรือพนักงาน พิกัดทางกายหรือการเคลื่อนไหว สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพสำหรับคนพิการในชุมชนให้ความสำคัญกับรถวีลแชร์/รถเข็น 2. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 ในภาพรวมพบว่า มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.89 3. ระดับการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ประกอบด้วยด้านข้อมูลข่าวสารด้านกายภาพแวดล้อมและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.70 4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการได้แก่ เพศอายุระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ ประเภทความพิการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพในชุมชน คือ ทาง ลาดชัน-ลง ห้องน้ำคนพิการรถวีลแชร์/รถเข็น

งานวิจัยต่างประเทศ

Craig Ravesloot , Andrew Myers ,Bryce Ward (2022) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการแทรกแซงการออกกำลังกายต่อการมีส่วนร่วมที่รายงานโดยคนพิการ: การทดลองสุ่มแบบผสมผสาน พบว่า ผู้เข้าร่วมออกกำลังกายที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างตามประชากรที่ส่งแบบสำรวจ จำนวน 800 คนที่เข้าร่วมโปรแกรมการออกกำลังกายมีอาการปวดลดน้อยลง 28 % และมีความเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อน้อยกว่าผู้เข้าร่วมแบบควบคุม 19% และ มีส่วนร่วมในการอาบน้ำและแต่งตัวมากขึ้น 11% ทำงานบ้านมากขึ้น 22% และออกจากบ้านมากกว่ากลุ่มควบคุม 13% ดังนั้นจึงสามารถบ่งชี้ได้ว่าโปรแกรมการออกกำลังกายที่มีโครงสร้างสามารถช่วยให้ผู้คนออกจากบ้านบ่อยขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันที่ต้องใช้ความพยายามสูงมากขึ้น เช่น การอาบน้ำและการทำงานบ้าน

Gregory W.Heath and David Levine (2022) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Physical Activity and Public Health among People with Disabilities: Research Gaps and Recommendations. พบว่า กิจกรรมทางกายได้กลายเป็นส่วนสำคัญของระบบสาธารณสุขหน้าที่หลักของสาธารณสุขคือการประเมิน กำหนดนโยบาย และการรับประกัน อย่างไรก็ตาม ในงานด้านสาธารณสุขที่ประเมิน กำหนดนโยบาย หรือทำการประเมิน มักไม่ได้รับการบรรจุคนพิการผลกระทบของการแทรกแซงกิจกรรมทางกายในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคคนพิการ แก่ไขหน้าที่หลักของการประเมินผลระบาดวิทยาของกิจกรรมทางกายภาพในปัจจุบันการตรวจสอบคนพิการทั่วโลก

เน้นให้เห็นถึงการขาดแคลนการเฝ้าระวังรวมทั้งระบบประเมินกิจกรรมทางกายของคนพิการ สถานะที่มีประสิทธิภาพและจากการสำรวจมาตรการกิจกรรมทางกายที่น่าเชื่อถือสำหรับคนพิการที่มีเงื่อนไขเฉพาะรวมถึงมาตรการการรายงานตนเองสำหรับอุปกรณ์สวมใส่ และการออกกำลังกาย หน้าที่หลักของการกำหนดนโยบายและการรับประกันในความเป็นมาของกลยุทธ์การแทรกแซงของชุมชนเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางกายสำหรับผู้สูงอายุความพิการ ระบุช่องว่างการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ นโยบาย และสิ่งแวดล้อมมีการสำรวจแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของคนพิการ และข้อเสนอแนะบนหลักการของการเป็นหุ้นส่วนในการวิจัยที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วมเจ้าหน้าที่สำรวจและสมาชิกชุมชนผู้พิการ

Maggio และ Ilaria (2022) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อเพื่อนที่มีความพิการ พบว่า ทักษะคิดของเพื่อนร่วมชั้นถือเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งในการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งส่งผลกระทบต่อความร่วมมือของนักเรียนที่มีความทุพพลภาพในบริบทของโรงเรียน เป้าหมายของการศึกษานี้คือการตรวจสอบทัศนคติของเด็กที่มีต่อเพื่อนที่มีความทุพพลภาพ วิธีการ: ในตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาอายุ 6-11 ปี จำนวน 560 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กผู้หญิงและนักเรียนที่อายุน้อยกว่ามักมีทัศนคติเชิงบวกต่อเพื่อนที่มีความพิการ

ฟอร์เคิร์ต, นิลส์ แดเนียล (Forkert, Nils Daniel, 2022) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของกิจกรรมทางกายและอุปสรรคสำหรับเด็กและวัยรุ่นที่มีความทุพพลภาพ พบว่า เด็กพิการและเยาวชนได้รับประโยชน์จากกิจกรรมกีฬา อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับเพื่อนของพวกเขา กลุ่มนี้มีสุขภาพต่ำและอัตราโรคอ้วนสูงซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาล้มเหลวในการตอบสนองแนวทางกีฬาและพบอุปสรรคในการมีส่วนร่วม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาของเด็กพิการและวัยรุ่นในพื้นที่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายลดลงตามอายุ อุปสรรคที่พบมากที่สุดคือสภาพแวดล้อมและโปรแกรมที่ไม่สามารถจัดการกับธรรมชาติของความพิการ ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เด็กพิการและวัยรุ่นที่ไม่ปฏิบัติตามคู่มือกิจกรรมกีฬารายงานว่าการเข้าถึงกิจกรรมกีฬาเป็นอุปสรรคสำคัญนี้อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของเด็กพิการและวัยรุ่น

Yun, Joonkoo; Sur, Myung Ha; Shapiro, Deborah R. (2021) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมกิจกรรมทางกายสำหรับเด็กวัยเรียนที่มีความทุพพลภาพ พบว่า การส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (PA) สำหรับเด็กที่มีความพิการมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญน้อยกว่าในโครงการ การศึกษาครูพลศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนที่พิการและกลยุทธ์เฉพาะด้านกีฬา เป็นผลให้ครูพลศึกษามีแนวโน้มที่จะมีความสามารถน้อยลงในการส่งเสริม PA ของนักเรียนที่มีความพิการทำให้นักเรียนที่มี

ความพิการรู้สึกขาดการเชื่อมต่อจากชั้นเรียนพลศึกษานักเรียนที่มีความพิการ ในภายหลังมักจะไม่ได้ รับประโยชน์จากพลศึกษาในแง่ของการมีส่วนร่วมของ PA

James H.Rimmer. (2018, pp.241-221) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สถานที่ออกกำลังกายยังขาดการ เข้าถึงสำหรับผู้พิการ ได้ทำการศึกษาพิเศษ 227 แห่ง ใน 10 รัฐทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้ เครื่องมือเครื่องมือประเมินสภาพแวดล้อม (AIMFREE) การทดสอบแบบไม่อิงพารามิเตอร์พบว่า คะแนนมาตราส่วน (11/13) อยู่ในเกณฑ์ ต่ำ (< 70) โดยพบความแตกต่างทั่วทั้งหน่วยงาน ในขณะที่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างขึ้นหลังผ่าน ADA มีคะแนนความสามารถในการเข้าถึงสูงกว่าเมื่อเทียบกับ สิ่งอำนวยความสะดวกก่อน ADA มีเพียงโปรแกรมและน้ำพุเท่านั้นที่ได้คะแนนมาตราส่วน ≥ 70 โดยไม่คำนึงถึงวันที่ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อสรุป มีความจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งที่จะต้อง ส่งเสริมให้เจ้าของและผู้ดำเนินการสถานออกกำลังกายเข้าถึงระดับการเข้าถึงที่สูงขึ้น จนกว่าจะถึง เวลานั้น บุคคลจำนวนมากที่มีความบกพร่องทางร่างกาย/การเคลื่อนไหวจะยังคงเข้าถึงโปรแกรม อุปกรณ์ และบริการต่างๆ ที่นำเสนอในสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ได้อย่างจำกัด

Hiroyuki Morimoto, Yuji Asai, Eric G. Johnson, Yoshinori Koide (2019) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง การวัดวัตถุประสงค์ของการออกกำลังกายในผู้ป่วยที่มีภาวะพร่องการทรงตัวข้าง เดียวเรื้อรัง และความสัมพันธ์กับความพิการ ความวิตกกังวล และความมั่นคงในการทรงตัว พบว่า กลุ่มผู้ป่วยมีความพิการ ความวิตกกังวล และความมั่นคงในการทรงตัวที่แย่กว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ กลุ่มที่มีสุขภาพดี การวัดวัตถุประสงค์ของการออกกำลังกายพบว่ากลุ่มผู้ป่วยมีพฤติกรรมอยู่เนิ่นนาน ขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ใช้เวลาออกกำลังกายเบา ๆ สั้นลง และเวลาออกกำลังกายโดยรวมสั้นลงเมื่อ เปรียบเทียบกับกลุ่มสุขภาพดี อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาของการออกกำลังกายระดับปานกลางถึงออก แรงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ระหว่างการออก กายออกกำลังกายกับความมั่นคงในท่าทางในกลุ่มผู้ป่วย ในขณะที่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกาย ความพิการ หรือความวิตกกังวลในกลุ่มผู้ป่วย

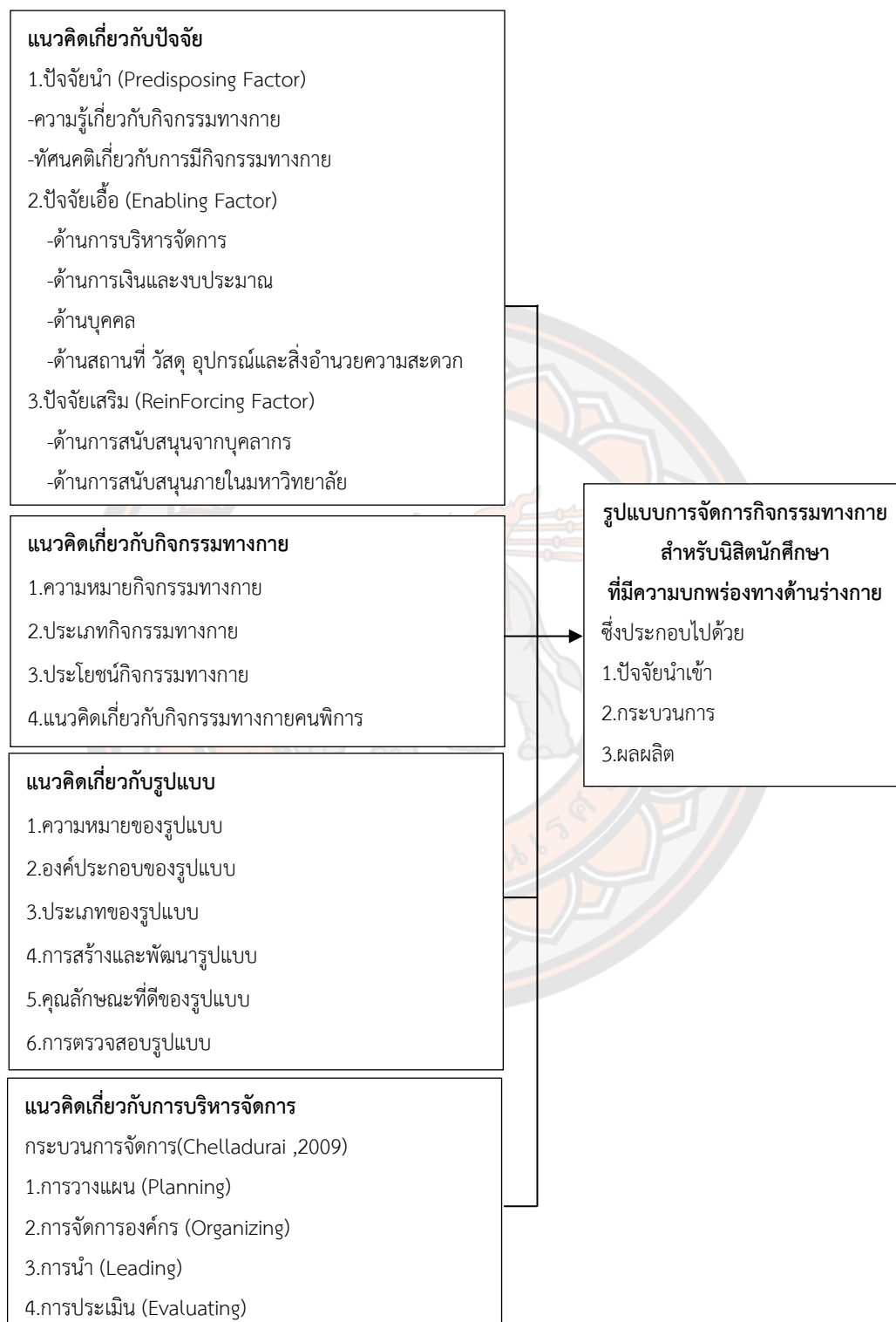
Yüksel, Mehmet Fatih (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของกีฬาแบดมินตันต่อการ พัฒนาทางด้านร่างกายของนักกีฬาชายที่มีความพิการทางด้านร่างกาย พบว่า การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของนักกีฬาแบดมินตันชายพิการทางร่างกายและเพื่อศึกษาผลของการ เล่นแบดมินตันที่มีต่อการพัฒนารูปร่าง ผู้ชาย 59 อาสาสมัครที่จะเข้าร่วมในการศึกษาซึ่งเป็นนักกีฬา แบดมินตันชายที่มีความพิการทางกายภาพที่เรียกว่า n6135 เฉลี่ยอายุกีฬา 4.9 และส่วนที่เหลือเป็น กลุ่มควบคุม นักกีฬาแบดมินตันชายที่มีความพิการทางร่างกายแบ่งออกเป็นสองกลุ่มได้แก่ SL-3 SL-4 และ SU-5 และ wh-1 และ wh-1 และ wh-2 และรถเข็น n-6112 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มควบคุม การศึกษารวมถึงผู้ที่มีวิถีชีวิตที่ใช้งานน้อยกว่าร่างกายพิการได้แก่เดิน n-6113 รถเข็นและ n 6111 เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของผู้เข้าร่วมการทดสอบต่อไปนี้และการวัด ความสูงน้ำหนักดัชนีมวล

กายความยาวแขนแขนและมือเส้นรอบวงของแขนและปลายแขนมีความยืดหยุ่นสมดุลปรับปรุงนั่ง ups ปรับปรุงความแข็งแรงของมือจับจิ้งหะแบนและปรับปรุงการวัดพื้น การทดสอบและการวัดที่ใช้กับมือและเท้าที่เหนือกว่า ในตอนท้ายของการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างดัชนีมวลกายสมดุลปรับปรุงนั่ง ups และปรับระดับการวัดพื้นในผู้เล่นเดินพิกการและผู้เล่นที่ใช้รถเข็น

D.Hollis (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประเภทกิจกรรมทางกายของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว ,ระบบเผื่อระวังปัจจัยเสี่ยงทางพฤติกรรม พบว่า น้อยกว่าครึ่ง (45.2%) ของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว มีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายแบบแอโรบิก และ 39.5% ปฏิบัติตามองค์ประกอบข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งสองข้อ ของแนวทางการออกกำลังกาย การเดินเป็นประเภทกิจกรรมที่มีการร่วมกิจกรรมมากที่สุด (34.0%) และการเดินเป็นกิจกรรมทั่วไปในหมู่ผู้ใหญ่ที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว ความพยายามในการทำให้การเดินหรือการเข็นรถเข็นเป็นทางเลือกที่ปลอดภัยและได้ผลมีความสำคัญต่อการช่วยลดสิ่งกีดขวางที่อาจจำกัดความสามารถของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวในการเดินหรือกิจกรรมทางกายอื่น

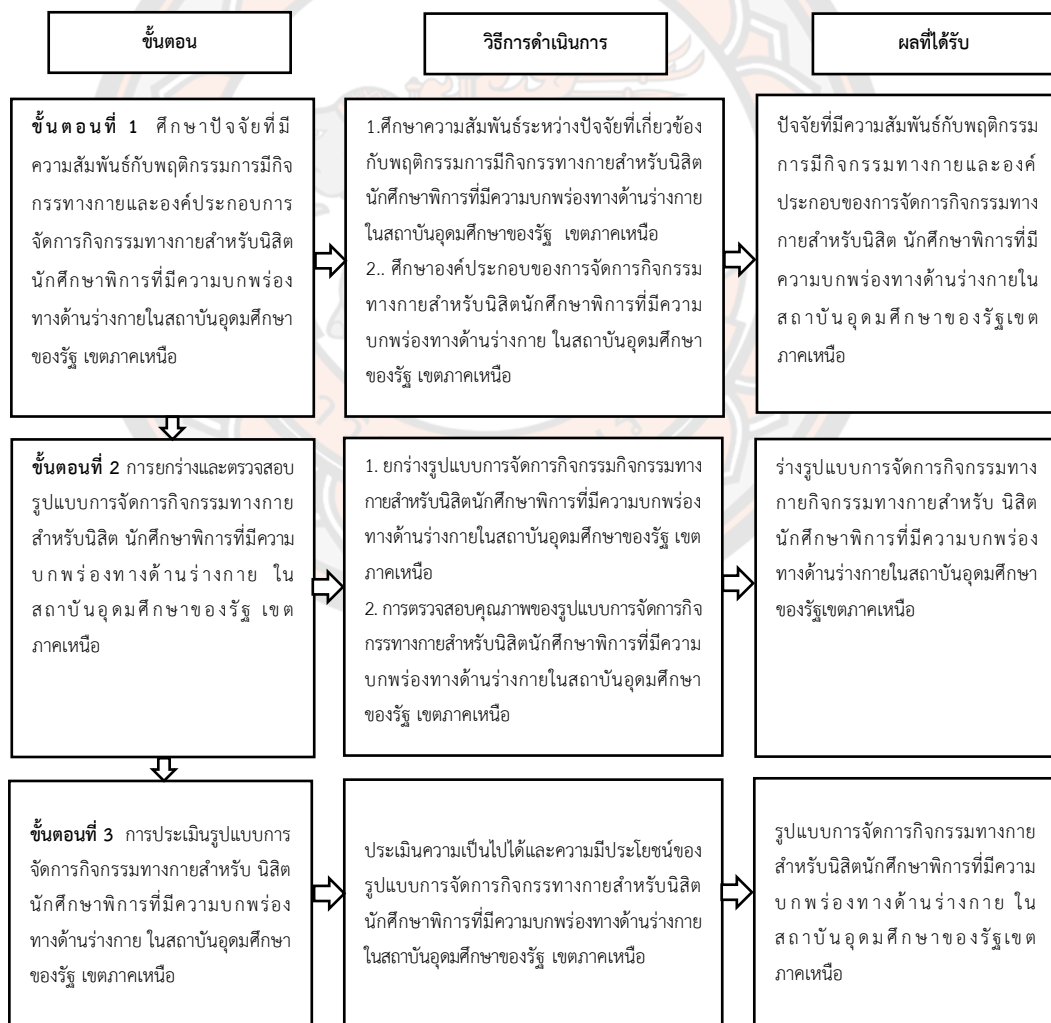
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ รวมถึงสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย และการประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตภาคเหนือ โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพ 2 ขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกาย และการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกาย และการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

1.1.1 แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ จำนวน 9 มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 112 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (ดังตารางแนบ)

ตาราง 1 จำนวนนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ	จำนวน (คน)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	29
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	22
มหาวิทยาลัยพะเยา	9
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	10
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	12
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม	5
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	3
มหาวิทยาลัยนเรศวร	13
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	9
รวม	112

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Checklist จำนวน 6 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ลักษณะเป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย แบบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบถูก ได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

ตอบผิด ได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

คะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยแบ่งระดับคะแนน เป็น 2 ระดับ คือ “มีความรู้มาก” และ “มีความรู้น้อย” โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนน 2 ส่วนเท่าๆ กัน คือ กลุ่มที่ได้คะแนนครึ่งหนึ่งขึ้นไปของคะแนนเต็ม และกลุ่มที่ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มลงมา โดยมีเกณฑ์การแปรผลคะแนน ดังนี้ (ดัดแปลงมาจาก กุลนิตา สายนุ้ย, 2553 , น. 55)

คะแนน 1 – 5 หมายถึง มีความรู้น้อย

คะแนน 6 – 10 หมายถึง มีความรู้มาก

ตอนที่ 3 ทักษะเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย มีลักษณะคำถามที่แสดง ค่านิยมทางบวก (ข้อที่ 1 , 2 , 4 , 6 , 7 , 9 , 10) และแสดงค่านิยมทางลบ (ข้อที่ 3 , 5 , 8) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดค่าดังนี้

	ค่านิยมทางบวก	ค่านิยมทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์สำหรับการแปรผลการประเมินด้านทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายในการพิจารณา ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: น. 107-108)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับไม่ดีที่สุด

ตอนที่ 4 ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตัวเลือก คือ ตอบมีจะได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่มีจะได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน การแปลความหมาย แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแปรผลคะแนน ดังนี้ (ดัดแปลงมาจาก กุลนิตา สายนุ้ย, 2553 , น.55) ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.50	หมายถึง	ระดับปัจจัยเอื้อมีน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย 0.51 – 1.00	หมายถึง	ระดับปัจจัยเอื้อมีมาก

ตอนที่ 5 ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย ลักษณะเป็นแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตัวเลือก คือ ตอบมีจะได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่มีจะได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน การแปลความหมาย แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแปรผลคะแนน ดังนี้ (ดัดแปลงมาจาก กุลนิตา สายนุ้ย, 2553 , น.55) ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.50	หมายถึง	ระดับปัจจัยเสริมมีน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย 0.51 – 1.00	หมายถึง	ระดับปัจจัยเสริมมีมาก

ตอนที่ 6 พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายที่กำลังศึกษาภายในมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตภาคเหนือ แบบสอบถามพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย ลักษณะเป็นแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตัวเลือก คือ มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ จะได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ จะได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน การแปลความหมาย แบ่งเป็น 2 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแปรผลคะแนน ดังนี้ (ดัดแปลงมาจาก กุลนิตา สายนุ้ย, 2553 , น.55) ดังนี้

1 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ
0 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ

ตอนที่ 7 ความคิดเห็นเพิ่มเติม แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม เรื่อง ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นหรือความต้องการเพิ่มเติม

1.1.3 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัย และทฤษฎีการจัดการเพื่อกำหนดกรอบการวิจัยและกรอบในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างแบบสอบถาม ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ทักษะคิด ปฎิบัติเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ปฎิบัติเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัย และสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับองค์ประกอบในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

1.1.4 การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item Objective Congruence) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการกิจกรรมทางกาย หรือ ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 5 ท่าน โดยให้คะแนนดังนี้ ถ้าข้อความสอดคล้องตามประเด็นให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจให้คะแนน 0 และไม่สอดคล้องตามประเด็นให้คะแนน -1 ซึ่งรายละเอียดในการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ โดยการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ซึ่งข้อคำถามทั้งฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.80 และ 1.00 (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2556)

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของ ครอนบาค (Cronbach) ที่ได้กำหนดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ไว้ที่ 0.75 ถือว่าเป็นที่ยอมรับได้ (พนิดา จงสุขสมสกุล, 2561) และได้นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

รายชื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการกิจกรรมทางกาย หรือ ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 5 ท่าน

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์ ปัญโญ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- 2) รองศาสตราจารย์สร้อยสุดา วิทยากร
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ อัมพานนท์
ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์
ตำแหน่ง รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
สังกัด มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตสุโขทัย
- 5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยพร แก้ววิวัฒน์
เลขาธิการสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่
สังกัด สมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตภาคเหนือ

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตภาคเหนือ 9 แห่ง โดยการรวบรวมเอกสารทางไปรษณีย์และทางออนไลน์ (Google Form) โดยมีการกระตุ้นและติดตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลผ่านทางเครือข่ายศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัย ตามสัดส่วนของประชากรที่กำหนด

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของงานวิจัยต่อไป

1.1.6 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาวิเคราะห์ข้อมูลและทำการคำนวณหาค่าสถิติด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (โปรแกรม Statistical Package for the Social Science for Windows) ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

- 2) ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาคะแนนรวมค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3) ปัจจัยนำด้านทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 4) ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 5) ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 6) พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})
- 7) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ด้วยการหาค่าสัมพัทธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)) สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใช้เกณฑ์ ดังนี้

(ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552)

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
0.90 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.70 - 0.89	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.30 - 0.69	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.0	ไม่มีความสัมพันธ์

โดยนำผลรายด้านที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับปานกลาง ($r = 0.30$) มาयर่างรูปแบบต่อไป

ส่วนที่ 2 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้มีส่วนสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกาย ได้แก่ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มหาวิทยาลัยละ 2 คน คัดเลือกจากผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้บริหาร หัวหน้างาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มหาวิทยาลัย ละ 1 คน
2. เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินโครงการหรือจัดกิจกรรมทางกายที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ละ 1 คน

ตาราง 2 จำนวนผู้มีส่วนสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ	จำนวน (คน)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2
มหาวิทยาลัยนเรศวร	2
มหาวิทยาลัยพะเยา	2
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	2
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	2
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม	2
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	2
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	2
รวม	18

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ จำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการวางแผน, องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการองค์กร, องค์ประกอบที่ 3 การนำ, และ องค์ประกอบที่ 4 การประเมิน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจ องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย
2. ผู้วิจัยประสานผู้มีส่วนในการสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ตามสัดส่วนของผู้มีส่วนสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกาย

1.2.4 วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายที่ดีเพื่อนำมาয়กร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การยกร่าง และตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย และองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
2. ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา
3. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการกิจกรรมทางกาย ของนักศึกษา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 ท่าน โดยการจัดสนทนา กลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา หรือผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร และการจัดการกีฬา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี
ตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ
สังกัด โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.รักษิต สุทธิพงษ์
ตำแหน่ง คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม นครเขตต์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการกอล์ฟ
สังกัด มหาวิทยาลัยรังสิต

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้มีประสบการณ์ หรือมีผลงานในการจัดกิจกรรมทางกาย จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัยณรงค์ กงแก้ว
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาอาชีวศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรี แสงอุทัย
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรการกีฬา
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
- 3) อาจารย์ ดร.ภาวิณี ชุ่มใจ
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิทยาศาสตรการกีฬาและสุขภาพ
สังกัด มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการศึกษาและกิจกรรมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจน์ แก้วกล้า
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์
ตำแหน่ง รองคณบดี คณะครุศาสตร์
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- 3) นางสาวรุ่งทิพา ไชยชมภู
ตำแหน่ง บุคลากรสังกัดงานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ
สังกัด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1. ประเด็นการสนทนากลุ่ม 2.แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยมีวิธีการดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 กำหนดหัวข้อ ประเด็นในการสนทนากลุ่ม และสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

1.2 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

1.3 นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมก่อนการนำไปใช้ในการสนทนากลุ่ม

2.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มถึงผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์ โดยแนบ 1.โครงร่างวิทยานิพนธ์ 2.ร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

3. ประเด็นการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย

4. ผู้วิจัยประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแจ้งและยืนยันการเข้าร่วมสนทนากลุ่มอีกครั้งทางโทรศัพท์และดำเนินการสนทนากลุ่มในวันที่ 18 สิงหาคม 2565

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาฉันทามติ (Consensus) และปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตภาคเหนือ

การประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบไปด้วย ผู้มีส่วนสนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกาย ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษา และผู้อำนวยการ หรือหัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถ้ามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 3 ข้อ 1. ตำแหน่งงาน 2. มหาวิทยาลัยที่

สังกัด และ3. ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกาย ที่มีต่อความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ ดังนี้ 1. องค์ประกอบที่ 1. สิ่งนำเข้า (Input) ปัจจัยนำ (Predisposing factors) ด้านความรู้ จำนวน 4 ข้อ 2.ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 3 ข้อ, ด้านบุคลากร จำนวน 5 ข้อ, ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 5 ข้อ 3. ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factor) ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ข้อ 2.องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process) ด้านการวางแผน (Planning : P) จำนวน 4 ข้อ , การจัดการองค์กร (Organizing : O) จำนวน 5 ข้อ , การนำ (Leading : L) จำนวน 4 ข้อ และการประเมิน (Evaluating : E) จำนวน 2 ข้อ องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต (Out Put) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 ถ้ามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

2.1) ผู้วิจัยนำรายละเอียดของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

2.2) ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 38 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.3) ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา

2.4) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสอบถาม เพื่อประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ฉบับสมบูรณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือถึงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือทั้ง 9 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือมาจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางไปรษณีย์ เป้าหมายในการเก็บ จำนวน 18 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 18 ฉบับ โดยใช้การติดตามในรูปแบบการติดตามทางโทรศัพท์

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมิน (เทียนจันท์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, น. 183) ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	รูปแบบมีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ใน ระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	รูปแบบมีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	รูปแบบมีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	รูปแบบมีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	รูปแบบมีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การพิจารณาเกณฑ์การประเมิน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$) ขึ้นไป ผลการประเมินถือว่ามีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ และข้อเสนอแนะผู้วิจัยสรุปเนื้อหาจากประเด็นที่มีความสำคัญโดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผู้วิจัยนำเสนอ ตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ส่วนที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ส่วนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องและพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ จำนวน 9 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 112 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

สถานภาพผู้ตอบ	n = 112	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	48	42.90
2. หญิง	64	57.10
รวม	112	100
อายุ (ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
18	6	5.40
19	9	8.00
20	35	31.30
21	21	18.80
22	20	17.90
23	10	8.90
24	1	0.90
25	3	2.70
26	2	1.80
28	4	3.60
29	1	0.90
รวม	112	100
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
40 – 45	14	12.50
46 – 50	10	8.90
51 – 55	13	11.60

สถานภาพผู้ตอบ	n = 112	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
56 – 60	27	24.10
61 – 65	9	8.00
66 – 70	8	7.10
71 – 75	8	7.10
76 – 80	19	17.00
81 – 85	3	2.70
86 – 90	1	0.90
รวม	112	100
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
140 – 150	4	3.60
151 – 160	48	42.90
161 – 170	42	37.50
170 – 180	18	16.10
รวม	112	100
ระดับการศึกษา(ชั้นปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	18	16.10
ชั้นปีที่ 2	35	31.30
ชั้นปีที่ 3	27	24.10
ชั้นปีที่ 4	24	21.40
ชั้นปีที่ 5	8	7.10
อื่นๆ	1	0.90
รวม	112	100
คณะที่กำลังศึกษาอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ออกแบบบรรณจุภัณฑ์	1	0.90
คณะวิศวกรรมศาสตร์	6	5.40
คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์	2	1.80
คณะเกษตรศาสตร์	3	2.70
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10	8.90

สถานภาพผู้ตอบ	n = 112	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะมนุษยศาสตร์	12	10.70
คณะบริหารธุรกิจและการสื่อสาร	4	3.60
วิทยาลัยนานาชาติ	1	0.90
คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	2	1.80
คณะวิทยาศาสตร์	17	15.20
คณะสังคมศาสตร์	5	4.50
วิทยาการการจัดการ	20	17.90
คณะศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์	20	17.90
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสตร์	4	3.60
คณะจิตรศิลป์	1	0.90
คณะนิติศาสตร์	1	0.90
คณะสหเวชศาสตร์	1	0.90
วิทยาลัยการศึกษา	1	0.90
คณะบริหาร สาขาบัญชี	1	0.90
อื่นๆ	1	0.90
รวม	112	100
มหาวิทยาลัย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่	4	3.60
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาลำปาง	1	0.90
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	14	12.50
มหาวิทยาลัยนเรศวร	16	14.30
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	27	24.10
มหาวิทยาลัยพะเยา	6	5.40
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	2	1.80
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	5	4.50
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	6	5.40
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	31	27.70
รวม	112	100

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.10 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.90 , อายุ 3 ลำดับแรก คือ อายุ 20 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ลำดับที่ 2 อายุ 21 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และลำดับที่ 3 อายุ 22 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90, น้ำหนักตัว 3 ลำดับแรก คือน้ำหนัก 56 – 60 กก. คิดเป็นร้อยละ 24.10 ลำดับที่ 2 น้ำหนัก 76 – 80 กก. คิดเป็นร้อยละ 17.00 และลำดับที่ 3 น้ำหนัก 40 – 45 กก.คิดเป็นร้อยละ 12.50 , ส่วนสูง 3 ลำดับแรก คือ 1. ส่วนสูง 151 – 160 ซม. จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 ลำดับที่ 2 ส่วนสูง 161 – 170 ซม. คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ ลำดับที่ 3 คือ ส่วนสูง 170 – 180 ซม. คิดเป็นร้อยละ 16.10 , ชั้นปีที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.30 , ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 , ชั้นปีที่ 4 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40, ชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 และ ชั้นปีที่ 5 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10, ศึกษาในคณะ 3 ลำดับแรก 1. คณะวิทยาการการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 17.90 2. คณะศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.90 และ 3. คณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.20 และ มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ 3 ลำดับแรก 1.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 27.70 ลำดับที่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 24.10 และ ลำดับที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร คิดเป็นร้อยละ 14.30

ตาราง 4 จำนวนค่าร้อยละ ของปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ข้อคำถาม	ตอบถูก (ร้อยละ)
1. กิจกรรมทางกาย หมายถึง การทำให้ส่วนต่าง ๆของร่างกาย เคลื่อนไหวเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อลายทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก	96.40
2. การหาอัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจ ใน 1 นาที สามารถคำนวณได้จากสูตร 220 – อายุ	83.00
3. กิจกรรมทางกาย เป็นเรื่องของคนทั่วไปเท่านั้น ไม่จำเป็นสำหรับคนพิการ	21.40
4. กิจกรรมทางกาย/ออกกำลังกาย ช่วยทำให้รูปร่างทรวดทรงดี	88.40

ข้อคำถาม	ตอบถูก (ร้อยละ)
5. กิจกรรมทางกาย คือพฤติกรรมที่ไม่ควรที่จะนำมาปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ	17.00
6. กิจกรรมทางกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติสุข	89.30
7. ความหนัก เบา ของการออกกำลังกายสามารถวัดได้โดยการวัดจากอัตราการเต้นของชีพจร	67.90
8. การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำ ทำให้อัตราเต้นของหัวใจขณะพักและความดันโลหิตลดลง	49.10
9. การเคลื่อนไหวร่างกายบางอย่าง เช่น การทำงานบ้าน การทำสวน การเดิน จัดเป็นกิจกรรมทางกายรูปแบบหนึ่ง	81.30
10. กิจกรรมทางกายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีในการดำเนินชีวิตให้ยากลำบากมากขึ้นกว่าเดิม	26.80

จากตาราง 4 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้แก่ การทำให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อหลายทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก คิดเป็นร้อยละ 96.40 , กิจกรรมทางกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติสุข คิดเป็นร้อยละ 89.30 และกิจกรรมทางกาย/ออกกำลังกาย ช่วยทำให้รูปร่างทรวดทรงดี คิดเป็นร้อยละ 88.40 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

รายการ	ระดับความรู้	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย	มีความรู้น้อย	40	4.77	0.42
	มีความรู้มาก	72	6.96	1.05
	รวม	112	6.18	1.37

จากตาราง 5 พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายในระดับ “มีความรู้มาก” จำนวน 72 คน ($\bar{X} = 6.96$) และนิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ในระดับ “มีความรู้น้อย” จำนวน 40 คน ($\bar{X} = 4.77$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยนำด้านทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน ด้านทัศนคติ
1. กิจกรรมทางกายไม่ใช่เรื่องยาก นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเอง	3.53	0.83	ดี
2. กิจกรรมทางกาย เป็นความรับผิดชอบของ นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคน	2.92	1.08	ปานกลาง
3. กิจกรรมทางกาย เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย และไม่มี ความจำเป็นสำหรับ นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	2.92	0.87	ปานกลาง
4. กิจกรรมทางกาย ทำให้ นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และครอบครัวมากขึ้น	3.90	0.72	ดี
5. กิจกรรมทางกาย ทำให้มีเหงื่อออกมาก มีกลิ่นตัว เป็นที่ไม่น่าพึงประสงค์ของ นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	3.80	1.16	ดี
6. การชี้ให้เห็นประโยชน์ของการมีกิจกรรมทางกาย จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหันมาประกอบกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น	3.52	0.77	ดี
7. การประกอบกิจกรรมทางกาย เป็นการออกกำลังกาย การผ่อนคลายความเครียดและเสริมสร้าง	4.04	0.66	ดี

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน ด้านทัศนคติ
บุคลิกภาพ ให้นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย			
8. กิจกรรมทางกายเป็นกิจกรรมที่ไร้สาระ ควรเอาเวลา ไปใช้ทำกิจกรรมอย่างอื่นมากกว่า	2.45	1.15	ไม่ดี
9. มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนวิชา เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย การออกกำลังกาย และ กีฬา	2.63	1.29	ปานกลาง
10. การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำทำให้ นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย เป็นผู้ที่มีสุขภาพที่ดี และมีอายุยืนยาว	4.03	0.72	ดี
รวม	3.37	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทัศนคติที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายที่นิสิตนักศึกษาฝึกการเห็นด้วยเรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การประกอบกิจกรรมทางกาย เป็นการออกกำลังกายการผ่อนคลายความเครียดและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ให้นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ($\bar{X} = 4.04$) , การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำทำให้นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่ดี และมีอายุยืนยาว ($\bar{X} = 4.03$) และกิจกรรมทางกายทำให้นิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และครอบครัวมากขึ้น ($\bar{X} = 3.90$)

ตาราง 7 จำนวนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัจจัยเอื้อ
ด้านนโยบาย (Policy)			
1. มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายส่งเสริมสุขภาพด้านกิจกรรม ทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่อง	0.69	0.46	มาก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัจจัยเอื้อ
ทางด้านร่างกาย			
2. มหาวิทยาลัยของท่านมีการรณรงค์เรื่องกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.66	0.47	มาก
3. มหาวิทยาลัยของท่านมีการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.79	0.41	มาก
4. มหาวิทยาลัยของท่านมีการส่งเสริมและฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการประกอบกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.68	0.47	มาก
ภาพรวม	0.71	0.45	มาก
ด้านเงิน และงบประมาณ (Money)			
5. มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางกาย ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างเพียงพอ	0.81	0.39	มาก
6. มหาวิทยาลัยจัดทำแผนงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมทางกาย ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	0.81	0.39	มาก
ภาพรวม	0.81	0.39	มาก
ด้านบุคลากร (Man)			
7. มหาวิทยาลัยของท่านมีเจ้าหน้าที่ดูแลให้ความรู้ ในการประกอบกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.79	0.41	มาก
8. มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่จัดประชุมแนะนำด้านสุขภาพ / กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.77	0.43	มาก
ภาพรวม	0.78	0.42	มาก
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)			
9. ท่านมีวิธีเดินทางไปยังสถานที่ประกอบกิจกรรมทางกาย	0.69	0.42	มาก

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัจจัยเอื้อ
ภายในมหาวิทยาลัยได้ สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย			
10. ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมทางกาย ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย	0.64	0.46	มาก
11. มหาวิทยาลัยของท่านมีการอำนวยความสะดวกในการใช้ สถานที่และอุปกรณ์ ในการประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.64	0.48	มาก
12. มหาวิทยาลัยที่ท่านศึกษาอยู่มีพื้นที่ใช้ประกอบกิจกรรมทาง กายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพอและเหมาะสม	0.79	0.41	มาก
13. มหาวิทยาลัยของท่านมีอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย และ สถานที่เล่นกีฬาโดยเฉพาะให้บริการสำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	0.68	0.47	มาก
ภาพรวม	0.69	0.45	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกาย โดยรวมพบว่ามีปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกาย จากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเงิน และงบประมาณ (\bar{X} =0.81), ด้านบุคลากร (\bar{X} =0.78), ด้านนโยบาย (\bar{X} =0.71), ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (\bar{X} =0.69)

ตาราง 8 จำนวนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกาย ของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัจจัย เสริม
ด้านการสนับสนุนจากบุคลากร			
1. ผู้บริหาร/อาจารย์ สนับสนุน ด้านงบประมาณในการ ประกอบกิจกรรมทางกาย	0.54	0.50	มาก
2. ผู้บริหาร/อาจารย์ สนับสนุนด้านเวลาในการประกอบ	0.40	0.49	น้อย

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัจจัย เสริม
กิจกรรมทางกาย			
3. ผู้บริหาร/อาจารย์ กระตุ้นให้ท่านประกอบกิจกรรมทางกาย	0.32	0.47	น้อย
4. ผู้บริหาร/อาจารย์ มีส่วนร่วมประกอบกิจกรรมทางกาย	0.35	0.49	น้อย
ภาพรวม	0.40	0.49	น้อย
ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย			
5. มหาวิทยาลัยมีการจัดทำป้ายรณรงค์ให้นิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ประกอบ กิจกรรมทางกาย	0.58	0.50	มาก
6. มหาวิทยาลัยมีชมรมกีฬาเฉพาะให้นิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายได้เข้าร่วมกิจกรรม	0.59	0.49	มาก
7. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมทาง กาย ให้ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกายได้เข้าร่วมกิจกรรม	0.56	0.50	มาก
ภาพรวม	0.58	0.49	มาก
ด้านการสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัยหรือ แรงจูงใจ			
8. สมาชิกในครอบครัวให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อใช้จ่ายในการประกอบกิจกรรมทางกาย	0.46	0.50	น้อย
9. สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจเมื่อท่านในการประกอบ กิจกรรมทางกาย	0.32	0.47	น้อย
10. ท่านมีสมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมในการประกอบ กิจกรรมทางกาย	0.35	0.48	มาก
11. ท่านมีเพื่อนให้คำแนะนำวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการ ประกอบกิจกรรมทางกาย	0.35	0.48	น้อย
ภาพรวม	0.37	0.48	น้อย

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกาย พบว่าส่วนใหญ่ โดยรวมมีปัจจัยเสริมมีน้อย โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับการมีกิจกรรมทางกายจากมากไปน้อยดังนี้ การสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}=0.58$), ด้าน ด้านการสนับสนุนจากบุคลากร ($\bar{X}=0.40$) และด้านการสนับสนุนจากภายนอก หรือแรงจูงใจ ($\bar{X}=0.37$)

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละและค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษา พิจารณ์ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

พฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ	\bar{X}
1. มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ	33	29.46	1.00
2. มีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ	79	70.54	0.00
รวม	112	100	0.29

จากตาราง 9 พบว่าพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัยของนิสิตนักศึกษา พิจารณ์ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอจำนวน 33 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.46 และนิสิตนักศึกษาพิจาณ์ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอจำนวน 79 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.54

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละ ของสาเหตุการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอของนิสิตนักศึกษาพิจาณ์ที่ มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สาเหตุของการมีพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	n = 79	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่มีเวลาว่าง/ไม่ว่าง	65	15.70
2. ไม่มีสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	45	15.10
3. ไม่รู้วิธีปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	43	12.00
4. คิดว่าไม่จำเป็น	6	1.70
5. ไม่มีครู/ผู้นำการปฏิบัติ	36	10.00
6. มีภาระงานมาก	52	14.60
7. อาย	32	9.00
8. ไม่มีความสามารถ	21	5.90

สาเหตุของการมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	n = 79	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9. ไม่ชอบกิจกรรมทางกาย	7	1.90
10. ไม่มีเพื่อน	9	8.00
11. มีโรคประจำตัว ไม่สบายหรือป่วย	41	11.50
12. ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการเรื่องกิจกรรมทางกายที่สามารถ เข้าร่วมได้	0	0.00

จากตาราง 10 พบว่า เหตุผลของการมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอในมหาวิทยาลัยของนิสิตนักศึกษาพิการที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย (โดยสามารถเลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ) พบว่า 3 เหตุผลแรก คือ 1. ไม่มีเวลาว่าง/ไม่ว่าง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 2. มีภาระงานมาก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 และ 3. ไม่มีสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 ตามลำดับ

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละ ของเหตุผลของการมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายเพียงพอของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

เหตุผลของการมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	n = 33	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ คลายเครียด	28	16.00
2. ต้องการความสนุก/เพลิดเพลิน	30	17.10
3. ต้องการรูปร่างสมส่วน/สวยงาม/ไม่อ้วน	19	10.80
4. เพื่อการมีสุขภาพดี	34	19.40
5. ต้องการมีสุขภาพที่ดีมีความแข็งแรง เสริมสร้างสมรรถภาพ ทางกายต่างๆ ไป	30	17.10
6. ต้องการพบปะเพื่อน บุคคล หรือกลุ่มบุคคลเพื่อสัมพันธ์ภาพที่ดี	34	19.40
7. ต้องการแข่งขันเพื่อผลแพ้หรือชนะ	0	0.00

จากตาราง 11 พบว่า เหตุผลของการมีกิจกรรมทางกายเพียงพอเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย (โดยสามารถเลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ) พบว่า 3 เหตุผลแรก คือ เพื่อการ

มีสุขภาพดี คิดเป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 2. ต้องการพบปะเพื่อน บุคคล หรือกลุ่มบุคคลเพื่อสัมพันธ์ภาพที่ดี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 และ 3. ต้องการความสนุก/เพลิดเพลิน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละ ของระยะเวลาของการปฏิบัติกิจกรรมทางกายต่อครั้ง ของนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย ครั้ง / นาที	n = 33	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 10 นาที	1	3.03
2. 11 - 19 นาที	2	6.06
3. 20 - 29 นาที	7	21.21
4. มากกว่า 30 นาที	23	69.70

จากตาราง 12 พบว่า ระยะเวลาที่นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายใช้ในการประกอบกิจกรรมทางกาย (นาที) 3 ลำดับแรกเมื่อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่าใช้เวลาในการประกอบกิจกรรมทางกายมากกว่า 30 นาทีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 , ใช้เวลา 20 – 29 นาทีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 , ใช้เวลา 10 – 19 นาที จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 และ ต่ำกว่า 10 นาที จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตามลำดับ

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละ ของระยะเวลา(วัน/สัปดาห์)ของการปฏิบัติกิจกรรมทางกายของนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย วัน / สัปดาห์	n = 33	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายนาน ๆ ครั้ง	0	0.00
2. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 1-2 วัน	8	24.24
3. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 3-4 วัน	16	48.49
4. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 5-6 วัน	7	21.21
5. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายทุกวัน	2	6.06

จากตาราง 13 พบว่า จำนวนวันต่อสัปดาห์ที่นิสิตนักศึกษาฝึกการทางด้านร่างกายมีการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกการทางด้านร่างกายปฏิบัติกิจกรรมทางกายเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย 3 – 4 วัน ต่อสัปดาห์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 48.49 , มีการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย 1 – 2 วัน ต่อ สัปดาห์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 และ มีการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย 5 – 6 วัน ต่อ สัปดาห์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 และ มีการปฏิบัติกิจกรรมทางกายทุกวัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 ตามลำดับ

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละ ของความหนักของการปฏิบัติกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาฝึกการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย วัน / สัปดาห์	n = 33	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ซี่พजरเต้ันถึง 100-120 ครึ่ง/นาทึ	0	0.00
2. ซี่พजरเต้ันถึง 121-140 ครึ่ง/นาทึ	5	15.15
3. ซี่พजरเต้ันถึง 141-160 ครึ่ง/นาทึ	18	54.54
4. ซี่พजरเต้ันถึง 161-180 ครึ่ง/นาทึ	10	30.31

จากตาราง 14 พบว่า ความหนักในการประกอบกิจกรรมทางกาย (ซี่พजर) พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกการทางด้านร่างกาย มีการประกอบกิจกรรมทางกายในแต่ละครั้ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประกอบกิจกรรมทางกายโดยให้ซี่พजरเต้ันถึง 141-160 ครึ่ง/นาทึ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 54.54 , ประกอบกิจกรรมทางกายโดยให้ซี่พजरเต้ันถึง 161-180 ครึ่ง/นาทึ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.31 และ ประกอบกิจกรรมทางกายโดยให้ซี่พजरเต้ันถึง 121-140 ครึ่ง/นาทึ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละ ชนิดของกิจกรรมทางกายที่เลือกปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ชนิดของกิจกรรมทางกาย	n = 112	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เดิน	40	27.70
2. วิ่ง	12	8.30
3. โยคะ	2	1.30
4. รำมวยจีน	0	0.00
5. รำกระบอง	1	0.60
6. ปั่นจักรยาน	8	5.50
7. แบดมินตัน	9	6.20
8. เต้นแอโรบิค	4	2.70
9. ปลูกต้นไม้	20	13.80
10. ล้างรถ	18	12.50
11. ทำงานบ้าน	8	5.50
12. กิจกรรมประกอบดนตรี	5	3.50
13. ฟิตเนส	10	6.90
14. กิจกรรมทางสังคมและอาสาสมัคร	7	4.80

จากตาราง 15 พบว่า ชนิดของกิจกรรมทางกายที่นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายเลือกปฏิบัติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การเดิน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 , การปลูกต้นไม้ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 และการล้างรถ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย

คน (Man)

1. อยากให้บุคคลแต่ละฝ่ายมีความเข้าใจและส่งเสริมนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายให้มีความเท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆ (n = 13)

2. ควรมีบุคลากรผู้ที่มีความรู้ ในการให้คำปรึกษา และแนะนำในการทำกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย (n = 16)

3. ส่งเสริมนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายให้มีการทำกิจกรรมทางกายได้ความเท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆ (n = 10)

เงิน (Money)

1. ควรมีการติดตามนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายช่วยเหลือดูแลค่าอุปกรณ์สำหรับใช้ชีวิตประจำวัน (n = 17)

2. ควรมีงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางกายให้นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายมากขึ้น (n = 24)

วัสดุ (Material)

1. อยากรู้พื้นที่ในการออกกำลังกายมากขึ้นสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย (n = 25)

2. อยากรู้ให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกายให้นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายและมีผู้ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายให้สุขภาพแข็งแรงเท่าที่จะทำได้ (n = 30)

3. อยากรู้ให้ทางมหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์ออกกำลังกายให้กับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย (n = 14)

4. มีความชัดเจนในการจัดสถานที่ทำกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย (n = 15)

การบริหารจัดการ (Management)

1. มหาวิทยาลัยควรมีการบริการทางด้านข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางกายและการสนับสนุนที่ชัดเจน (n = 21)

2. อยากรู้ให้ผู้บริหาร คณาจารย์มีความเข้าใจและส่งเสริมการทำกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายให้มีความเท่าเทียมกับนักศึกษาปกติ (n = 19)

3. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายการจัดกิจกรรมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายที่ชัดเจน (n = 22)

4. ควรมีการจัดกิจกรรมทางกายที่นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายสามารถเข้าร่วมกับนักศึกษาปกติได้ (n = 39)

5. ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนการทำกิจกรรมทางกายให้มากขึ้นและมีการเสนอข้อมูลที่ชัดเจนเข้าถึงง่ายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย (n = 28)

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมกรมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ตัวแปร	พฤติกรรมกรรมกรมีกิจกรรมทางกาย	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
ปัจจัยนำด้านความรู้	.372**	.000
ปัจจัยนำด้านทัศนคติ	.140	.141
ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ (Management)	.597**	.000
ปัจจัยเอื้อด้านการเงินและงบประมาณ (Money)	.479**	.000
ปัจจัยเอื้อด้านบุคลากร (Man)	.462**	.000
ปัจจัยเอื้อด้าน สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)	.611**	.000
ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนจากบุคลากร	.153	.108
ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย	.461**	.000
ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนจากภายนอก หรือแรงจูงใจ	-.016	.868

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

จากตารางที่ 16 แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมกรมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือพบว่า ปัจจัยนำปัจจัยนำด้านความรู้, ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ, ปัจจัยเอื้อด้านงบประมาณ, ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล, ปัจจัยเอื้อด้านวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก, และปัจจัยเสริมจากภายในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมกรมีกิจกรรมทางกายอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 และ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมกรมีกิจกรรมทางกายไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง ($r=0.372$, $p=.000$), ($r=0.597$, $p=.000$), ($r = 0.479$, $p=.000$), ($r=0.462$, $p=.000$), ($r = 0.611$, $p=.000$), ($r = 0.461$, $p=.000$) และปัจจัยนำด้านทัศนคติ, ปัจจัยเสริมด้านบุคลากร, และปัจจัยเสริมจากภายนอก ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีกิจกรรมทางกาย ($r = 0.140$, $p = 0.141$), ($r = 0.153$, $p = 0.108$) และ($r = 0.-016$, $p = 0.868$) ตามลำดับ

ผลการศึกษาค้นคว้าที่ 1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมกรรมกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ จากข้อมูลเชิงปริมาณ ที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เบื้องต้น มาทำการประยุกต์เพื่อให้เกิด (ร่าง) รูปแบบ (Model) ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงระบบ (System Approach) ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลสะท้อนกลับ มีรายละเอียดที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของข้อมูลที่ผ่าน การวิเคราะห์กับส่วนประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของ (ร่าง) รูปแบบการจัดการกรรมกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ มี 1 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

1) ปัจจัยนำเข้า 2) ปัจจัยเอื้อ และ 3) ปัจจัยเสริม

1. ปัจจัยนำเข้า

1.1 ด้านความรู้

1) กิจกรรมทางกาย หมายถึง การทำให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อลายทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก

2) การหาอัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจ ใน 1 นาที สามารถคำนวณได้จาก สูตร 220 - อายุ

3) กิจกรรมทางกายเป็นเรื่องของคนทุกคนและจำเป็นสำหรับคนพิการ

4) กิจกรรมทางกาย/ออกกำลังกาย ช่วยทำให้รูปร่างทรวดทรงดี

5) กิจกรรมทางกายคือพฤติกรรมที่ควรนำมาปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ

6) กิจกรรมทางกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติสุข

7) ความหนัก เบา ของการออกกำลังกายสามารถวัดได้โดยการวัดจากอัตราการเต้นของชีพจร

8) การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำทำให้อัตราเต้นของหัวใจขณะพักและความดันโลหิตลดลง

9) การเคลื่อนไหวร่างกายบางอย่าง เช่นการทำงานบ้านการทำสวนการเดินจัดเป็นกิจกรรมทางกายรูปแบบหนึ่ง

10) กิจกรรมทางกายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีในการดำเนินชีวิตให้ยากลำบากมากขึ้น

2. ปัจจัยเอื้อ

2.1 ด้านการบริหารจัดการ

- 1) มหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
- 2) มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์เรื่องกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
- 3) มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
- 4) มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการประกอบกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

2.2 ด้านการเงินและงบประมาณ

- 1) มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางกายออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างเพียงพอ
- 2) มหาวิทยาลัยจัดทำแผนงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมทางกายออกกำลังกายและเล่นกีฬา

2.3 ด้านบุคคล

- 1) มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่ดูแลให้ความรู้ในการประกอบกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
- 2) มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่จัดประชุมแนะนำด้านสุขภาพ /กิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

2.4 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)

- 1) การเดินทางไปยังสถานที่ประกอบกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัยได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
- 2) มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมทางกายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
- 3) มหาวิทยาลัยมีการอำนวยความสะดวกในการใช้สถานที่และอุปกรณ์ ในการประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
- 4) มหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่ใช้ประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพอและเหมาะสม
- 5) มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย และสถานที่เล่นกีฬาโดยเฉพาะให้บริการสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

3. ปัจจัยเสริม

ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย

- 1) มหาวิทยาลัยมีการจัดทำป้ายรณรงค์สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ประกอบกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัย
- 2) มหาวิทยาลัยมีชมรมกีฬาเฉพาะสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ได้เข้าร่วมกิจกรรม
- 3) มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายได้เข้าร่วมกิจกรรม

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผลการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ตามองค์ประกอบ (ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยทำการสัมภาษณ์ แบบมีกึ่งโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 2 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร หัวหน้างาน หรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย มหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน และกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินโครงการ หรือจัดกิจกรรมทางกายที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน รวมกันทั้งหมด 18 ท่าน เป็นผู้ให้ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 17 ผลการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
องค์ประกอบที่ 1 ด้านบุคลากร	
บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่จะช่วยให้การจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าทางมหาวิทยาลัย มีการจัดการด้านบุคลากรเพื่อให้นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายได้รับบริการอย่างแท้จริง สรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีการจัดสรรงบประมาณต่างๆ เพื่อบุคลากรสามารถเบิกได้จากงบประมาณพัฒนาบุคลากรซึ่งมีค่าตอบแทนและสวัสดิการมีเพียงพอต่อบุคลากร 2) มีการประเมินบุคลากร โดยประเมินจากนิสิตนักศึกษาพิการ 3) มีการวางแผนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลนิสิตนักศึกษาพิการ 	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าทางมหาวิทยาลัย มีการจัดการด้านบุคลากรเพื่อให้นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายได้รับบริการอย่างแท้จริง สรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีการจัดการด้านบุคลากรในการประชาสัมพันธ์ เช่น สรรหาผู้ที่มีความรู้เฉพาะทาง, การส่งบุคลากรอบรม, แบ่งภาระงาน, ศูนย์ปรึกษานักศึกษาพิการ, โปรแกรมสำหรับการศึกษาพิเศษ 2) คัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการศึกษาพิเศษ 3) ส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรม 4) มีการวางแผนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลนิสิตนักศึกษาพิการ 5) มีการประเมินบุคลากร โดยประเมินจากนิสิตนักศึกษาพิการ 6) มีการกำกับ ติดตามผล, ตรวจสอบ และปรับปรุง 7) มีการกำหนดนโยบายและแนวทางตามระเบียบข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด และแนวทางส่งเสริมความก้าวหน้า

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
องค์ประกอบที่ 2 การบริหารองค์กร	
การบริหารองค์กร ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	
<p>มีผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คนให้ความเห็นว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการองค์กร ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางกาย และมีผู้ให้สัมภาษณ์อีก 2 คน โดยให้ความเห็นว่า</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่าองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการองค์กร ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางกาย เพราะหากการบริหารจัดการองค์กรไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน</p>
<p>ไม่มีการส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาพิการ เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา ทำการสนับสนุนในเรื่องนี้อยู่แล้วอีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจาก กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ในการ จัดกิจกรรมให้แก่ นิสิตนักศึกษาพิการ ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการจัดการกิจกรรมมากนักและการ จัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาพิการทางสภา เพราะดูกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก</p>	<p>ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายอย่างมาก เช่น ทำให้แผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิต นักศึกษา พิการ ทาง ด้าน ร่างกาย ไม่มี ประสิทธิภาพ และอีก 1 คนให้ความคิดเห็น ว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการองค์กรที่ ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางกายคือ 1) การวางแผน 2) การจัดระบบงาน 3) การ ประสานงาน 4) การกำกับติดตาม 5) งบประมาณ 6) บุคลากร และอีก 1 คนให้ความ คิดเห็นว่าเป็นองค์ประกอบด้าน งบประมาณ และการจัดจ้างบุคลากร</p>
วิธีการดำเนินงานในด้านการบริหารองค์กรในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการกำหนดโครงสร้าง และผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ ทางด้านร่างกายสรุปได้ดังนี้</p> <p>1) มีการกำหนดโครงสร้างและผู้รับผิดชอบที่ เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย</p> <p>2) มีการกำหนดทิศทาง แนวทาง เจ้าหน้าที่ดูแล</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นต่อวิธีการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้</p> <p>1) ดำเนินการเรื่องความเท่าเทียมและเข้าถึงสื่อ บริการต่างๆที่นิสิตนักศึกษาพิการทางด้าน ร่างกายควรได้รับ</p> <p>2) ดำเนินการเรื่องโครงสร้างที่ชัดเจน และมี</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
<p>รับผิดชอบ แต่ก็ยังมีบางคนให้ความเห็นว่าผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายจะไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>บุคลากรให้บริการนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายที่ชัดเจน</p> <p>3) ดำเนินโครงการทั้งหมดจะแบ่งตามยุทธศาสตร์ เช่น การจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายจะต้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ดังนั้นวิธีการดำเนินงานจะต้องตรงตามจุดยุทธศาสตร์ แต่ละโครงการแต่ละโครงการจะมีผู้รับผิดชอบหลัก มีแผนงานอย่างเป็นระบบ กิจกรรมมีการออกแบบเพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายทุกประเภทสามารถทำกิจกรรมได้</p>
องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณ	
<p>งบประมาณส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>	
<p>1 ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนให้ความเห็นว่าองค์ประกอบด้านงบประมาณส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เพราะถ้างบประมาณไม่ถึงและไม่เพียงพอทำให้เกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการกิจกรรม และความสะดวกของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย และมีข้อจำกัดทางงบประมาณจากทางหน่วยงานซึ่งเพิ่มมากขึ้นทำให้การทำกิจกรรมบางอย่างมีการใช้เงินหรืองบประมาณ</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่าองค์ประกอบด้านงบประมาณส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้</p> <p>1) ด้านร่างกาย เช่น งบประมาณ</p> <p>2) ด้านอุปกรณ์เครื่องมือหรือสิ่งอำนวยความสะดวก</p>
<p>อย่างจำกัด ส่วนใหญ่หน่วยงานได้งบประมาณสนับสนุนจาก กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เป็น</p>	<p>3) ด้านความต้องการของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายเนื่องจากแต่ละคนมีความต้องการที่แตกต่างกัน</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
<p>ประจำทุกๆปี ซึ่งได้มีการจัดสรรและเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ของกรรมการ</p>	
<p>งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ใช้งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ด้านต่างๆ เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ในด้านการซื้ออุปกรณ์, สิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นิสิตนักศึกษาพิการ 2) ในด้านสาธารณูปโภคที่เอื้อต่อนิสิตนักศึกษาพิการ เช่น ลิฟท์, ทางลาด 3) ในด้านการจัดกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาพิการ 4) ในด้านการฝึกอบรมให้บุคลากร 5) ในด้านค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์ 6) ในด้านค่าเดินทาง 7) ในด้านค่าจ้างบุคลากร 8) ในด้านที่พัก 9) ในด้านการซ่อมกีฬา <p>และผู้ให้สัมภาษณ์ 1 คนกล่าวว่าทางมหาวิทยาลัย ไม่ค่อยมีงบประมาณในการสนับสนุนในด้านนี้เนื่องจากนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายไม่ได้เป็นนักกีฬา</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่าควรมุ่งเน้นไปที่ส่วนใด ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มุ่งเน้นด้านทางลาด อุปกรณ์ 2) มุ่งเน้นความเท่าเทียมกันในสังคมในรั้วมหาวิทยาลัย 3) มุ่งเน้นให้เข้าถึงและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมฐานต่างๆได้ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ 4) หอพักนิสิตนักศึกษาพิการ ห้องน้ำเป็นห้องน้ำสำหรับผู้พิการ 5) การอบรมในเรื่องการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย 6) ปรับปรุงสภาพแวดล้อม 7) พัฒนาบุคลากร 8) ซ่อมบำรุง
<p>การจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวข้องในการจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
ร่างกาย โดยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณ	ร่างกายจำนวนครึ่งหนึ่งของการสัมภาษณ์ เช่น เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ, ผู้ร่วมจัดสรรงบประมาณ และอีกครึ่งหนึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
องค์ประกอบที่ 4 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	
สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ ที่ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	
ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนให้ความเห็นว่า องค์ประกอบด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เนื่องจากนิสิตนักศึกษาพิการไม่สามารถเข้าถึงอาคารเรียนและไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้	ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่าองค์ประกอบด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ ส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาพิการในเรื่องต่างๆเช่นนิสิตนักศึกษาพิการไม่สามารถเข้าถึงอาคารเรียนและไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้ เพราะสถานที่บางส่วนถูกออกแบบมาให้เอื้อต่อบุคคลปกติเป็นส่วนมาก นิสิตนักศึกษาพิการยากที่จะเข้าถึง บางส่วนบางที่ชำรุด บางสถานที่ไม่เอื้อต่อนิสิตนักศึกษาพิการ เช่น ไม่มีทางลาด
การดูแลในส่วนของสถานที่จัดกิจกรรมและเล่นกีฬาต่างๆ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	
ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนให้ความเห็นว่าไม่มีฝ่ายที่ดูแลโดยเฉพาะ ในการดูแลส่วนของสถานที่จัดกิจกรรมและเล่นกีฬาต่างๆ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เนื่องจากมหาวิทยาลัยจะช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล	ผู้ให้สัมภาษณ์อธิบายว่า บางมหาวิทยาลัยยังไม่มีฝ่ายที่ดูแลโดยเฉพาะ ในการดูแลส่วนของสถานที่จัดกิจกรรมและเล่นกีฬาต่างๆ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย และบางมหาวิทยาลัยจะช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล และส่งเสริมการช่วยเหลือตัวเอง มี 5 มหาวิทยาลัยมีฝ่ายดูแลเฉพาะ แต่มีการออกแบบสถานที่จัดกิจกรรมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
<p>ปัญหาและแนวทางการแก้ไข เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า มหาวิทยาลัยประสบปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย</p> <p>1) ปัญหาทางด้านสถานที่ เช่น ทางลาด, ลิฟต์, ดึงเก้าอี้ซึ่งโครงสร้างไม่ได้รองรับคนพิการ โดยมีแนวทางการแก้ไขดังนี้</p> <p>1.1) ทางงบประมาณมาเพื่อทำการปรับปรุงเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาพิการสามารถใช้ได้</p> <p>1.2) จัดทำทางลาดพร้อมราวจับตามจุดทางขึ้นอาคารเรียนที่ไม่มีทางลาด</p> <p>1.3) มีการฝึกให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถช่วยเหลือตัวเองได้</p> <p>1.4) มีการแก้ไขให้มีอาจารย์ คณะสภานิสิต มาช่วยดูแล</p>	<p>มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านสถานที่ และอุปกรณ์ของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายคือ</p> <p>1) ปัญหาทางด้านสถานที่ เช่น ทางลาด, ลิฟต์, ดึงเก้าอี้ ซึ่งโครงสร้างไม่ได้รองรับคนพิการ โดยมีแนวทางการแก้ไข ดังนี้</p> <p>1.1) ทางงบประมาณมาเพื่อทำการปรับปรุงเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาพิการสามารถใช้ได้</p> <p>1.2) วางแผน จัดทำทางลาดพร้อมราวจับตามจุดทางขึ้นอาคารเรียนที่ไม่มีทางลาด</p> <p>1.3) มีการฝึกให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถช่วยเหลือตัวเองได้</p> <p>1.4) มีการแก้ไขให้มีอาจารย์ คณะสภานิสิต มาช่วยดูแล และมีบางมหาวิทยาลัยยังประสบปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ของนิสิตนักศึกษาพิการ</p>
<p>องค์ประกอบที่ 5 ด้านการวางแผน</p>	
<p>กระบวนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดกิจกรรม</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนให้ความเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีกระบวนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดกิจกรรม ดังนี้</p> <p>1) ให้นำหน่วยงานฝ่ายสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ (DSS) เป็นผู้จัดการโดยตรง</p> <p>2) มีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนสำหรับนิสิต</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีกระบวนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p> <p>1) มีการติดต่อสอบถามรายละเอียดแต่ละคณะที่นิสิตนักศึกษาพิการเรียนในแต่ละสาขาวิชา</p> <p>2) มีการลดขั้นตอนสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ</p> <p>3) มีการดูกิจกรรมทางกายให้แก่ นิสิตนักศึกษา</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
นักศึกษาพิการเน้นใช้รูปแบบของนิสิตนักศึกษาปกติ	<p>พิการที่จะเข้าร่วมด้วยตามความเหมาะสม</p> <p>4) ใหหน่วยงานฝ่ายสนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการ (DSS) เป็นผู้จัดการโดยตรง</p>
องค์ประกอบที่ 6 ด้านการจัดการองค์กร	
<p>การจัดการภายในองค์กรของท่าน เพื่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีวิธีการบริหารจัดการภายในองค์กร การบริหารงานเพื่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ดังนี้</p> <p>1) มีการจัดหน่วยงาน (ศูนย์ปรีกษานิสิตนักศึกษาพิการ) หรือ DSS โดยตรง</p> <p>2) มีโปรแกรมการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ</p>	<p>มหาวิทยาลัยมีวิธีการบริหารจัดการภายในองค์กร การบริหารงานเพื่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ดังนี้</p> <p>1) มีโครงสร้างองค์กรเพื่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่ชัดเจน</p> <p>2) มีการวางแผนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ</p> <p>3) มีการจัดแจงบุคคลากรเพื่อดูแลนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>
<p>งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>	
	<p>4) มีโปรแกรมการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ</p> <p>5) มีการทำงานร่วมกับคณะ, อาจารย์ที่ปรึกษา, อาจารย์ผู้สอนทุกกระบวนวิชาที่นิสิตนักศึกษาพิการ</p>
<p>รูปแบบการจัดการองค์กรของท่าน เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพ</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็น สรุปได้ดังนี้</p> <p>1) จัดให้มีศูนย์การบริการจัดการสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการโดยตรง ส่งเสริมให้ความรู้กับ</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็น สรุปได้ดังนี้</p> <p>1) สามารถเข้าถึงงบประมาณได้</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
<p>บุคลากรฝ่าย DSS และการจัดสรรงบประมาณ ในการดำเนินให้ เหมาะสมกับหน่วยงานฝ่าย DSS</p> <p>2) เพิ่มงบประมาณและบุคลากร</p>	<p>2) ควรวางแผนและจัดประชุมคณะกรรมการ เพื่อหารือในด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ นิสิตนักศึกษาพิการเพื่อหาแนวทางที่ดีในการ จัดกิจกรรม</p> <p>3) การแลกเปลี่ยนข้อมูลกันภายในเครือข่าย DSS เกี่ยวกับวิธีการจัดการหรือแนวทางแก้ไข ปัญหาของแต่ละมหาวิทยาลัย</p>
องค์ประกอบที่ 7 การนำ	
<p>การบริหารจัดการองค์กรเพื่อจูงใจให้บุคลากรในองค์กรของท่านปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีการบริหารจัดการองค์กร อย่างไรเพื่อจูงใจให้บุคลากรในองค์กรของท่าน ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต</p>	<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีการบริหารจัดการองค์กร อย่างไรเพื่อจูงใจให้บุคลากรในองค์กรของท่าน ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>
<p>นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย สรุปได้ดังนี้</p> <p>1) การสร้างทัศนคติและเจตคติที่ดีให้บุคลากร ในการทำงาน สร้างความเข้าใจ ความตระหนัก ความสำคัญ</p> <p>2) การพัฒนาองค์กร เช่น กำหนดวิสัยทัศน์ให้ ชัดเจน, ตั้งเป้าหมายที่ทำหาย, ฝึกอบรม, สร้าง ความร่วมมือภายใน และสร้างจริยธรรมที่ดีใน การทำงาน</p> <p>3) การจัดสรร มอบหมายงานให้บุคลากรโดยให้ สอดคล้องกับความสามารถ</p> <p>4) การให้เงินเดือนบุคลากร หากเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยจะมีอัตราเงินเดือนสูง แต่หากเป็น ค่าตอบแทนล่วงเวลาจะไม่มีค่าตอบแทน ทำ</p>	<p>สรุปได้ดังนี้</p> <p>1) เห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน</p> <p>2) กำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจน ตั้งเป้าหมายที่ทำ หาย ฝึกอบรม สร้างความร่วมมือภายใน สร้าง จริยธรรมที่ดี</p> <p>3) มีการจัดการศึกษาดูงานจากสถานที่ต่างๆ</p> <p>4) มอบหมายงานที่สอดคล้องกับความสามารถ ของบุคลากร</p> <p>5) มีการส่งบุคลากรไปอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ และความสามารถ</p> <p>6) เพิ่มแรงจูงใจจากผลการประเมิน และ จิตวิทยาองค์กร ให้กำลังใจ</p> <p>7) แก้ปัญหาร่วมกันเป็นทีม ดำเนินการให้บรรลุ เป้าหมาย</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
ผลงานที่นำเสนอเพื่อเพิ่มค่าตอบแทน	8) ให้ภาระงานเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความก้าวหน้าของอาชีพ
องค์ประกอบที่ 8 การประเมิน	
การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	
<p>ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างต่อเนื่อง บ้างก็ติดตามประเมินผลตามวงรอบการประกันคุณภาพ ปีละ 2 ครั้ง, การประเมินการปฏิบัติงาน ปีละ 2 ครั้ง บ้างก็มีการพบปะพูดคุยกับนิสิตนักศึกษาพิการเป็นประจำทุกๆ ปี</p>	<p>สัมภาษณ์ทุกคนมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างต่อเนื่อง สรุปลงได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีการติดตามอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ฝ่ายในมหาวิทยาลัย 2) มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน 3) มีการทำแบบประเมินความพึงพอใจของงาน
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
<p>จากการสัมภาษณ์ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความคิดเห็นด้านปัญหาของแบบสอบถาม <ol style="list-style-type: none"> 1.1) เป็นคำถามที่กว้างมาก 1.2) คำถามระบุไม่ชัดเจนทำให้ตอบไม่ตรงประเด็น 2) ข้อเสนอแนะ สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านการจัดกิจกรรมทางกาย <ol style="list-style-type: none"> 2.1) สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย <p>ด้านงบประมาณ : ควรมีงบประมาณสนับสนุนในการทำกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาพิการ</p> <p>ด้านสถานที่ : สถานที่ไม่สามารถรองรับนิสิต</p> 	<p>จากการสัมภาษณ์ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความคิดเห็นด้านปัญหาของแบบสอบถาม <ol style="list-style-type: none"> 1.1) เป็นคำถามที่กว้างมาก 1.2) คำถามระบุไม่ชัดเจนทำให้ตอบไม่ตรงประเด็น 2) ข้อเสนอแนะ สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านการจัดกิจกรรมทางกาย <ol style="list-style-type: none"> 2.1) สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย <p>ด้านงบประมาณ : ควรมีงบประมาณสนับสนุนในการทำกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาพิการ</p> <p>ด้านสถานที่ : สถานที่ไม่สามารถรองรับนิสิต</p>

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่/ผู้มีประสบการณ์
<p>นักศึกษาพิการได้ทั้งหมดในการทำกิจกรรม</p> <p>ด้านบุคลากร : บุคลากรด้านการดูแลควรมีเพิ่มขึ้น</p> <p>2.2) แนะนำการจัดกิจกรรมใดก็ตามที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาพิการสามารถทำได้ด้วยตนเอง ซึ่ง จะทำให้นิสิตนักศึกษาพิการเกิดความภาคภูมิใจ ในตนเอง และทำให้นักศึกษารู้สึกที่ศักดิ์ศรีของ ความเป็นมนุษย์เทียบเท่ากับคนทุกคน เช่น ทำ อย่างไรให้นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเล่นกีฬา ด้วยตนเองได้ หรือมีอีกสิ่งอำนวยความสะดวกที่ นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าไปใช้งานได้ เป็น ต้น</p>	<p>นักศึกษาพิการได้ทั้งหมดในการทำกิจกรรม</p> <p>ด้านบุคลากร : บุคลากรด้านการดูแลควรมี เพิ่มขึ้น</p> <p>2.2) แนะนำการจัดกิจกรรมใดก็ตามที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาพิการสามารถทำได้ด้วยตนเองซึ่ง จะทำให้นิสิตนักศึกษาพิการเกิดความภาคภูมิใจ ในตนเอง และทำให้นิสิตนักศึกษาพิการรู้สึกที่ ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เทียบเท่ากับคนทุก คน เช่น ทำอย่างไรให้ผู้พิการสามารถเล่นกีฬา ด้วยตนเองได้ หรือมีอีกสิ่งอำนวยความสะดวกที่ นิสิตนักศึกษาพิการสามารถเข้าไปใช้งานได้ เป็น ต้น</p>

ผลการศึกษาส่วนที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว มาทำการประยุกต์เพื่อให้เกิด (ร่าง) รูปแบบ (Model) ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงระบบ (System Approach) ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลสะท้อนกลับ มีรายละเอียดที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของข้อมูล ที่ผ่าน การวิเคราะห์กับส่วนประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของ(ร่าง) รูปแบบการจัดการ กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ เขตภาคเหนือดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า (Inputs)

ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ องค์ประกอบย่อย ที่ 1 ด้านบุคลากร, องค์ประกอบย่อย ที่ 2 การบริหารจัดการองค์กร, องค์ประกอบย่อย ที่ 3 งบประมาณ, องค์ประกอบย่อย ที่ 4 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์ประกอบย่อยที่ 1 ด้านบุคลากร

1. การกำหนดนโยบาย การวางแผน และแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ในระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
2. มีการจัดการ สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง
3. มีการวางแผนการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร เช่น การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม การจัดสวัสดิการ และแรงจูงใจที่เหมาะสม
4. มีการจัดสรรงบประมาณ ในการสนับสนุนบุคลากรอย่างเพียงพอ
5. มีการประเมินคุณภาพของบุคลากร (กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล ปรับปรุง)

องค์ประกอบย่อยที่ 2 การบริหารจัดการองค์กร

1. มีการกำหนดหน้าที่ในการบริหารจัดการอย่างชัดเจน ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การจัดระบบงาน 3) การประสานงาน 4) การกำกับติดตาม 5) งบประมาณ 6) บุคลากร 7) ด้าน งบประมาณ และการจัดจ้างบุคลากร
2. การกำหนดโครงสร้าง และผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาพิการอย่างชัดเจน
3. กำหนดทิศทาง แนวทาง การจัดการโครงสร้างในการดูแลรับผิดชอบนิสิตนักศึกษาพิการอย่างชัดเจน
4. มีระบบการเข้าถึงสื่อบริการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและมีความเท่าเทียม กับนิสิตนักศึกษาปกติ
5. มีระบบการดำเนินกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อให้นิสิตนักศึกษาพิการทุกประเภทสามารถทำกิจกรรมได้

องค์ประกอบย่อยที่ 3 งบประมาณ

1. มีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ
2. มีความต้องการงบประมาณ ให้เพียงพอในการสนับสนุนสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายด้านต่างๆ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค จัดกิจกรรมต่างๆตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดการอบรม และพัฒนาบุคลากร

และนิสิตนักศึกษา การซ่อมแซมอุปกรณ์และสภาพแวดล้อม การจ้างงานบุคลากรผู้ดูแล ด้านที่พัก เป็นต้น

3. มีการสนับสนุนงบประมาณสนับสนุนในเรื่องของการจัดซื้อจัดหา (มีการสนับสนุนอย่างเป็นระบบตรวจสอบได้)

4. มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณภายในจากมหาวิทยาลัยตามระเบียบของมหาวิทยาลัยทั้งหมด

5. มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณจากหน่วยงานภายนอกโดยเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง

6. มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ โดยผ่านการเขียนโครงการ ซึ่งมีรายละเอียดที่ชัดเจน

องค์ประกอบย่อยที่ 4 สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

1. องค์ประกอบด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ ส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาพิการในเรื่องต่างๆ เช่น นิสิตนักศึกษาพิการไม่สามารถเข้าถึงอาคารเรียนและไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้ เพราะสถานที่บางส่วนถูกออกแบบมาให้เอื้อต่อบุคคลปกติ

2. มีการควบคุม ดูแล ในการให้บริการสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการอย่างเป็นระบบ เช่น การให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการใช้บริการ เป็นต้น

3. ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเอื้อต่อการเข้าถึงอุปกรณ์ และการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการเพิ่มมากขึ้น เช่น ทางลาด ลิฟท์

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process)

ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย 1) การวางแผน (Planning : P)

2) การจัดองค์การ (Organizing: O) 3) การนำ (Leading : L) 4) การประเมิน (Evaluating : E) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอน การวางแผน (Planning : P)

1. วางแผนการดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการเน้นใช้รูปแบบของนิสิตนักศึกษาปกติ

2. มีหน่วยงานสนับสนุนดำเนินงานด้านนิสิตนักศึกษาพิการ (DSS) โดยตรง

3. มีการลดขั้นตอนเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ

4. มีการดูกิจกรรมทางกายให้แก่นิสิตนักศึกษาพิการที่จะเข้าร่วมด้วยตามความเหมาะสมตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ขั้นตอน การจัดองค์การ (Organizing : O)

1. มีการจัดหน่วยงาน (ศูนย์ปรีกษานิสิตนักศึกษาพิการ) หรือ DSS โดยตรง
2. มีโครงสร้างองค์การเพื่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่ชัดเจน
3. มีการวางแผนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ
4. มีระบบในการจัดบุคคลากรเพื่อดูแลนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่ชัดเจน
5. มีโปรแกรมการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ
6. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงานของผู้เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน หน่วยงานในคณะอาจารย์ที่ปรึกษา, อาจารย์ผู้สอนทุกระบวนวิชาที่นิสิตนักศึกษาพิการ เพื่อช่วยต่อการประสานงาน
7. มีการจัดระบบการบริการ วางแผน และจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อหารือในด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ เพื่อหาแนวทางที่ดีในการจัดกิจกรรม
8. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันภายในเครือข่าย DSS เกี่ยวกับวิธีการจัดการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาของแต่ละมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอน การนำ (Leading : L)

1. ผู้นำมีการสร้างทัศนคติ และเจตคติที่ดีให้บุคลากรในการทำงาน
2. มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย ฝึกรอบม สร้างความร่วมมือภายในองค์กร การจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และสร้างจริยธรรมที่ดีในการทำงาน
3. มีการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น ค่าปฏิบัติงานล่วงเวลา, สวัสดิการด้านที่พัก เป็นต้น)

ขั้นตอน การประเมิน (Evaluating : E)

1. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการ อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
2. มีการทำแบบประเมินความพึงพอใจของงาน เพื่อพัฒนา และปรับปรุงการทำงาน องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต (OUTPUT) นิสิตนักศึกษาพิการ มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน มีการจัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย และมีสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน

สรุปผลตอนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการมีกิจกรรมทางกาย และองค์ประกอบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

มหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เป็นองค์การหรือหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์เชิงระบบ (System Approach) ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลสะท้อนกลับ ซึ่งทุกองค์ประกอบส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ซึ่งการจัดการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย จึงเป็นกระบวนการทำงาน โดยอาศัยปัจจัยนำเข้าทางการจัดการทรัพยากรเพื่อให้บรรลุถึงผลผลิต คือ นิสิตนักศึกษาพิการได้รับการสนับสนุนในการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น และสามารถเข้าถึงวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มาตรฐานได้ง่ายขึ้น

ดังนั้น องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ จึงประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบย่อยที่ 1 ปัจจัยนำเข้า องค์ประกอบย่อยที่ 2 ปัจจัยเอื้อ และ องค์ประกอบย่อยที่ 3 ปัจจัยเสริม

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การวางแผน (Planning)
- 2) การจัดการองค์กร (Organizing)
- 3) การนำ (Leader)
- 4) การประเมิน (Evaluating)

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต (Output) นิสิตนักศึกษาพิการ ได้รับการสนับสนุนในการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น และสามารถเข้าถึงวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มาตรฐานได้ง่ายขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่มีกิจกรรมทางกาย และองค์ประกอบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการยกร่าง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือรายละเอียดผลการวิจัยแต่ละส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการยก(ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
ผลการยก(ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย

3 องค์ประกอบ ดังนี้

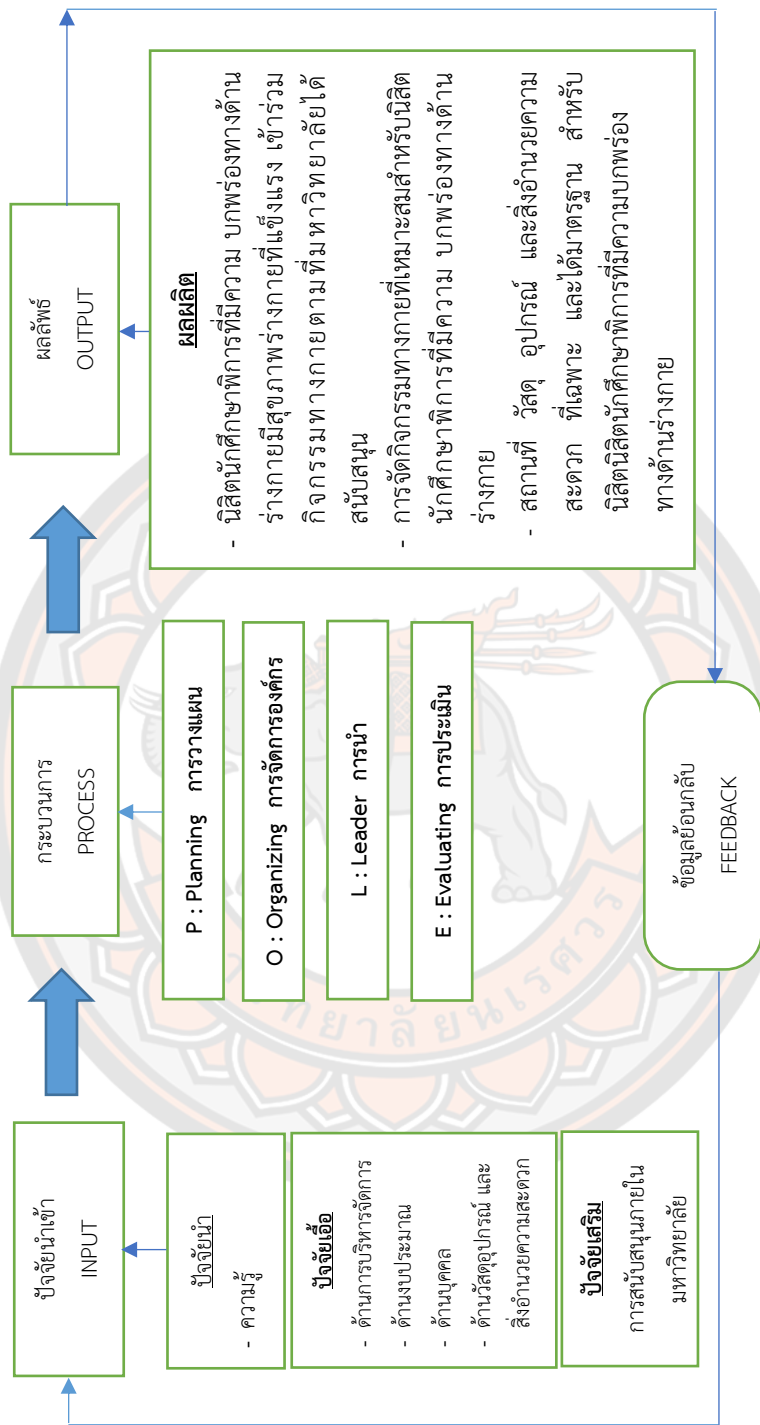
องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (INPUT)

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (PROCESS)

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต (OUTPUT)

(ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ภาพ 3 แสดง (ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

จากภาพที่ 3 แสดง (ร่าง) รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่

ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) โดยรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบตามแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

* หมายถึง ข้อมูลจากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

** หมายถึง ข้อมูลจากการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (Input)

สิ่งนำเข้า (Input) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำ(Predisposing Factors) 2) ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factor) 3) ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factor) ดังนี้

1. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)

1.1 ความรู้

- ให้ความรู้ในเรื่องของกิจกรรมทางกาย เช่น ความหมาย ประโยชน์ เป็นต้น (*)
- ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่อง แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (*)
- ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย (*)
- ให้จัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย (*)

2. ปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factor)

2.1 ด้านการบริหารจัดการ (Policy)

- กำหนดนโยบายส่งเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (*)
- กำหนดทิศทาง แนวทางการจัดการโครงสร้างหน้าที่ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (* , **)
- สนับสนุน การพัฒนา และส่งเสริมความรู้ให้กับบุคลากรและนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย (* , **)

2.2 ด้านเงิน และงบประมาณ (Money)

- จัดเตรียมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทางกายรวมถึงการฝึกซ้อมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างเพียงพอในแต่ละปี (*,**)

- จัดเตรียมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทางกายรวมถึงการฝึกซ้อมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ สำหรับโครงการระยะยาว (*,**)

- จัดทำแผน แนวทาง และระยะเวลา ในการใช้งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผ่านการเขียนโครงการที่มีรายละเอียดที่ชัดเจน (* , **)

- มีระบบตรวจสอบ ควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณ จากหน่วยงานในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมถึงการจัดทำรายงานผลงบประมาณรายรับ และรายจ่าย (**)

2.3 ด้านบุคลากร (Man)

- บุคลากรมีคุณวุฒิด้านพลศึกษา หรือมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกาย โดยตรง (**)

- บุคลากรปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอต่อความต้องการ (**)

- วางแผนการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร เช่น การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมการจัดสวัสดิการ และแรงจูงใจที่เหมาะสม (**)

- จัดสรรงบประมาณ ในการสนับสนุนบุคลากรอย่างเพียงพอ (**)

- ประเมินคุณภาพของบุคลากร (กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล ปรับปรุง (**)

2.4 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)

- สร้างทางเชื่อมเฉพาะระหว่างอาคารเรียน หรือระหว่างคณะ เพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ไปยังสถานที่ต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยได้ (*)

- จัดทำป้ายแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมทางกายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย (*)

- ควบคุมการให้บริการการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างมีระบบ (* , **)

- จัดสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (*)

- ซ่อมแซม ปรับปรุง และดูแล สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเอื้อต่อการเข้าถึงอุปกรณ์ และการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (**)

3. ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factor)

3.1 ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยจัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ ประกอบกิจกรรมทางกาย (*)

- มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งชมรมกีฬา และสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้เข้าร่วมกิจกรรม (*)

- มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้เข้าร่วมกิจกรรม (*)

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process)

กระบวนการ (Process) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning : P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading : L) ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluating : E) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning : P)

- วางแผนการดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกายระยะสั้น และระยะยาว สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ในการใช้ทรัพยากรด้านบุคคล งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก (**)

- กำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกายให้สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่จะเข้าร่วมด้วยความเหมาะสม ให้สอดคล้องตามนโยบายของมหาวิทยาลัย (**)

- การวางแผนด้านกิจกรรมทางกายร่วมกับหน่วยงานสนับสนุนดำเนินงานด้านนิสิตนักศึกษาพิการ (DSS) โดยตรง (**)

- วางแผนการดำเนินการด้านกิจกรรมทางกาย (ลดขั้นตอนในดำเนินการ)เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (**)

ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O)

- จัดทำโครงสร้างการองค์กร และหน่วยงานผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน (**)
- กำหนด โปรแกรมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย (**)
- กำหนดบทบาทหน้าที่ และระบบการทำงานของบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการจะกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างชัดเจน (**)
- จัดระบบการบริการ วางแผน และจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อหารือในด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ (**)
- แลกเปลี่ยนข้อมูลกันภายในเครือข่ายศูนย์ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการเกี่ยวกับวิธีการจัดการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างเป็นระบบ (**)

ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading : L)

- ผู้บริหารมีการสร้างทัศนคติ และเจตคติที่ดีให้บุคลากรในการทำงาน(**)
- ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย ฝึกอบรม สร้างความร่วมมือภายในองค์กร การจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และสร้างจริยธรรมที่ดีในการทำงาน (**)
- ผู้บริหาร มีการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น ค่าปฏิบัติงานล่วงเวลา สวัสดิการด้านที่พัก เป็นต้น) (**)
- ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามมีส่วนร่วมการปฏิบัติกิจกรรมทางกายตามแผนที่กำหนดไว้(**)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluating : E)

- ประเมินผล อย่างน้อย 2 ครั้ง/ปี หรือตามรอบการประเมินตามตัวชี้วัดของนโยบายหรือแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย (**)
- ประเมินผลการดำเนินโครงการก่อนและหลัง เพื่อพัฒนา และปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป (**)

องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต(OUT PUT) คือ

- นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน
- การจัดให้มีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
- สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ จำนวน 9 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือว่ามีความสัมพันธ์ สอดคล้อง เหมาะสม และถูกต้องครอบคลุมตามทฤษฎีและหลักวิชาการด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้วิพากษ์ วิจารณ์ ให้ข้อเสนอแนะ ให้และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพิจารณาฉันทมติ (Consensus) จากการสนทนากลุ่ม โดยภาพรวมแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ และได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะรายละเอียดเปรียบเทียบได้จากตาราง 13

ตาราง 18 แสดงผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (INPUT)		
1. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)		
1.1 ความรู้		
- ส่งเสริมความรู้ในเรื่องของกิจกรรมทางกาย	/	
เช่น ความหมาย ประโยชน์ เป็นต้น (*)		
- ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเรื่อง แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (*)	/	
- ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติการมี กิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย (*)	/	
- ให้จัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย (*)		ดำเนินการจัดทำป้าย รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ ความรู้เกี่ยวกับการมี

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
กิจกรรมทางกาย		
2. ปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factor)		
2.1 ด้านการบริหารจัดการ (Policy)		
- กำหนดนโยบายส่งเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (*)	/	
- กำหนดทิศทาง แนวทาง การจัดการ โครงสร้าง หน้าที่ ผู้รับผิดชอบ อย่างชัดเจนสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ(* , **)	/	
- สนับสนุน การพัฒนา และส่งเสริมความรู้ให้กับ บุคลากร และนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย (* , **)	/	
2.1 ด้านเงิน และงบประมาณ (Money)		
- จัดเตรียมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทาง กายรวมถึงการฝึกซ้อมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างเพียงพอในแต่ละ ปี (* , **)	/	- จัดสรรงบประมาณใน การดำเนินกิจกรรมทาง กายรวมถึงการฝึกซ้อม กีฬาสำหรับนิสิตศึกษา พิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ เขต ภาคเหนือ อย่างเพียงพอ ในแต่ละปี (* , **)
- จัดเตรียมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทาง กายรวมถึงการฝึกซ้อมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ สำหรับโครงการ ระยะยาว (* , **)	/	- จัดสรรงบประมาณใน การดำเนินกิจกรรมทาง กายรวมถึงการฝึกซ้อม กีฬาสำหรับนิสิตศึกษา
- จัดทำแผน แนวทาง และระยะเวลา ในการใช้ งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	/	

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
<p>ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผ่านการ เขียนโครงการที่มีรายละเอียดที่ชัดเจน (* , **)</p> <p>- จัดระบบตรวจสอบ ควบคุม การใช้จ่ายงบประมาณจากหน่วยงานในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมถึงการจัดทำรายงานผลงบประมาณรายรับ และ รายจ่าย (**)</p>	/	<p>พิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ สำหรับ โครงการระยะยาว (*,**)</p>
<p>2.2 ด้านบุคลากร (Man)</p>		
<p>- บุคลากรมีคุณวุฒิด้านพลศึกษาหรือมีประสบ การณ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกายโดยตรง (**)</p> <p>- บุคลากรปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอต่อความ ต้องการ (**)</p> <p>- วางแผนการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร เช่น การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม การจัดสวัสดิการ และแรงจูงใจที่เหมาะสม (**)</p> <p>- จัดสรรงบประมาณ ในการสนับสนุนบุคลากร อย่างเพียงพอ (**)</p> <p>- ประเมินคุณภาพของบุคลากร (กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล ปรับปรุง (**)</p>	/	<p>- บุคลากรมีคุณวุฒิด้าน พลศึกษา การศึกษา พิเศษ หรือมี ประสบการณ์เกี่ยวข้อง กับกิจกรรมทางกาย โดยตรง</p> <p>- มีจำนวนบุคลากรที่ ปฏิบัติหน้าที่อย่าง เพียงพอต่อความต้องการ</p>
<p>2.3 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)</p> <p>- สร้างทางเชื่อมเฉพาะระหว่างอาคารเรียน หรือ ระหว่างคณะ เพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ไป</p>		

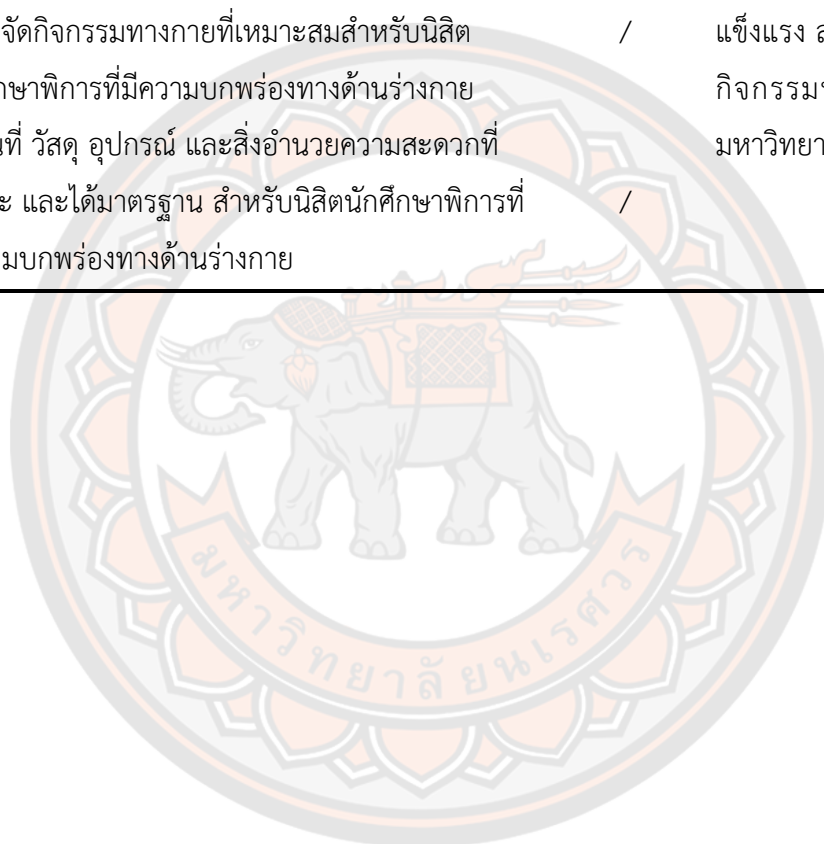
รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
<p>ยังสถานที่ต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยได้ (*)</p> <p>- จัดทำป้ายหรือข้อแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการ ประกอบกิจกรรมทางกายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัย (*)</p> <p>- ควบคุมการให้บริการการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างมีระบบ (* , **)</p> <p>- จัดสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขต ภาคเหนือ (*)</p> <p>- ซ่อมแซม ปรับปรุง และดูแล สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเอื้อต่อการ เข้าถึงอุปกรณ์ และการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย</p>	/	<p>- ดูแลและให้คำชี้แนะที่ ถูกต้องสำหรับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการมี กิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มี ความบกพร่องทางด้าน ร่างกายใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างมี ระบบ</p> <p>- จัด สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเอื้อต่อ การเข้าถึงอุปกรณ์ และ การมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ</p>

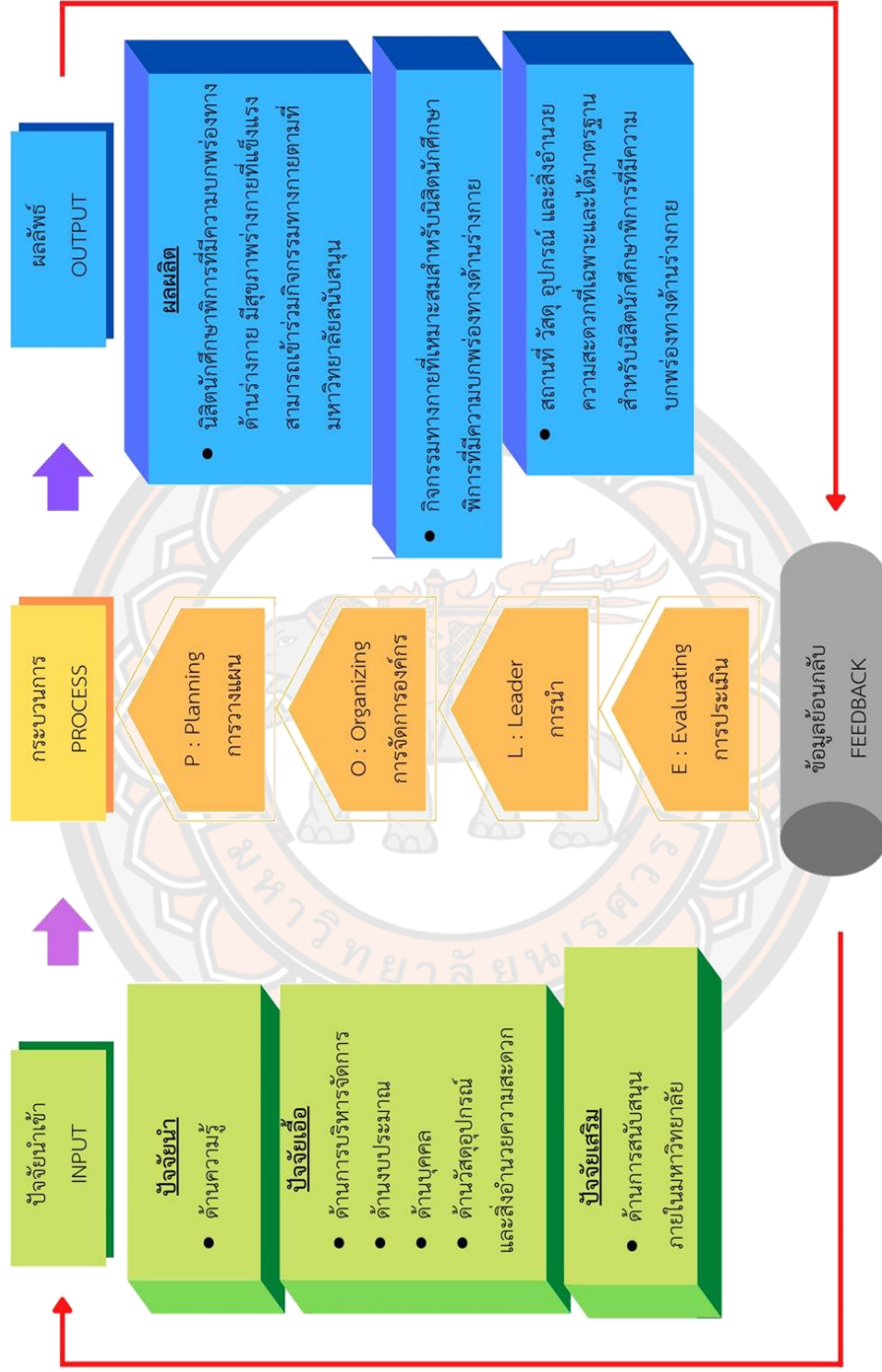
รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (**)		- ดูแลรักษา ปรับปรุง ซ่อมแซม สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเอื้อต่อ การเข้าถึงอุปกรณ์ และ การมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ
ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factor)		
3.1 ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย		
- จัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ด้านกิจกรรม ทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขต ภาคเหนือ ประกอบกิจกรรมทางกาย (*)	/	
- ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งชมรมกีฬา สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้เข้าร่วม กิจกรรม (*)	/	
- จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้ เข้าร่วมกิจกรรม (*)	/	
องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process)		
ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning : P)		

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
- วางแผนการดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกาย ระยะสั้น และระยะยาว สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มี ความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ เขตภาคเหนือ (**)	/	
- กำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานด้าน กิจกรรมทางกายให้สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มี ความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่จะเข้าร่วมด้วยความเหมาะสม ให้สอดคล้องตามนโยบายของมหาวิทยาลัย (**)	/	
- วางแผนด้านกิจกรรมทางกายร่วมกับหน่วยงาน สนับสนุนดำเนินงานด้านนิสิตนักศึกษาพิการ (DSS) โดยตรง (**)	/	
- วางแผนการดำเนินการด้านกิจกรรมทางกาย (ลดขั้นตอนในดำเนินกิจกรรม) เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขต ภาคเหนือ (**)	/	
ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O)		
- จัดทำโครงสร้างการองค์กร และหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน (**)		- จัดทำโครงสร้าง ผัง งานของหน่วยงานโดย กำหนดผู้รับผิดชอบอย่าง ชัดเจน
- กำหนดโปรแกรมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย (**)	/	
- กำหนดบทบาทหน้าที่ และระบบการทำงานของ บุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมของนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างชัดเจน(**)	/	

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบการบริการ วางแผน และจัดประชุม คณะกรรมการเพื่อหารือในด้านการจัดกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ (**) - เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในเครือข่าย / ศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ เกี่ยวกับวิธีการ จัดการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาของแต่ละ มหาวิทยาลัย อย่างเป็นระบบ (**) 		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำผังงานและผังการ ดำเนินงานระบบการ บริการ วางแผน และจัด ประชุมคณะกรรมการ การ เพื่อหารือในด้านการจัด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ นิสิตนักศึกษาพิการ
<p>ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading : L)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารมีการสร้างทัศนคติ และเจตคติที่ดีให้ บุคลากรในการทำงาน (**) - ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน , ตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย, ฝึกรบรรม, สร้างความร่วมมือ ภายในองค์กร ,การจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และสร้างจริยธรรมที่ดีในการทำงาน (**) - ผู้บริหาร มีการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น ค่าปฏิ บัติ งาน ล่วงเวลา , สวัสดิ การ ด้าน ที่พัก เป็นต้น) (**) - ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตาม มีส่วนการปฏิบัติ กิจกรรมทางกายตามแผนที่กำหนดไว้ (**) 		
<p>ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluating : E)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประเมินผล อย่างน้อย 2 ครั้ง/ปี หรือตามรอบ การประเมินตามตัวชี้วัดของนโยบาย หรือแผน ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย (**) - ประเมินผลการดำเนินโครงการก่อนและหลัง เพื่อพัฒนา และปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป (**) 		
<p>องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต(OUT PUT) คือ</p>		

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
- นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน ร่างกาย มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงเข้าร่วมกิจกรรม ทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน		นิสิตนักศึกษาพิการที่มี ความ บกพร่องทางด้าน ร่า ง ก า ย มีสุขภาพร่างกายที่ แข็งแรง สามารถเข้าร่วม กิจกรรมทางกายตามที่ มหาวิทยาลัยสนับสนุน
- จัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่ มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	/	/

ภาพ 4 รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีความพร้อมทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ในการประเมินผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้และควมมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ กลุ่มที่ 1 รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 9 ท่าน, กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ 9 ท่าน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 18 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 รายละเอียดดังตาราง 12

ตาราง 19 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลการประเมินความเป็นไปได้และควมมี ประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

รายการ	n = 18	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 9 ท่าน	9	100
1.2 ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ จำนวน 9 ท่าน	9	100
2. มหาวิทยาลัย		
2.1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2	100
2.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	2	100
2.3 มหาวิทยาลัยพะเยา	2	100
2.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2	100
2.5 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	2	100
2.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม	2	100
2.7 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	2	100
2.8 มหาวิทยาลัยนเรศวร	2	100
2.9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	2	100
3. ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกิจกรรมทาง		

รายการ	n = 18	
	จำนวน	ร้อยละ
กาย การออกกำลังกาย และกีฬา สำหรับนิสิตนักศึกษา พิการ		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	1	5.60
3.2 5 – 10 ปี	9	50.00
3.3 มากกว่า 10 ปี	8	44.40

จากตาราง 19 แสดงสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือไปใช้ เป็น รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการ จำนวน 9 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ,ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ จำนวน 9 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ,จำนวนมหาวิทยาลัยฯ ละ 2 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100 และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกิจกรรมทางกาย การออกกำลังกาย และกีฬา สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5-10 ปี จำนวน 9 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 , รองลงมา มากกว่า 10 ปี จำนวน 8 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 44.40 และ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 5.60 ตามลำดับ

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับความคิดเห็นของ รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี และ ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ ที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

องค์ประกอบ	n = 18		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความเป็นไปได้
ปัจจัยนำเข้า (Input)			
1. ปัจจัยนำด้านความรู้	4.16	0.87	มาก
2. ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ	4.16	0.84	มาก
3. ปัจจัยเอื้อด้านเงินและงบประมาณ	3.83	1.11	มาก
4. ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล	4.24	0.87	มาก
5. ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.26	0.81	มาก

องค์ประกอบ	n = 18		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความเป็นไปได้
ความสะดวก			
6. ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย	4.07	1.00	มาก
รวม	4.12	0.91	มาก
กระบวนการ (PROCESS)			
1. การวางแผน	4.13	0.99	มาก
2. การจัดองค์การ	4.34	0.70	มาก
3. การนำ	4.30	0.89	มาก
4. การประเมิน	4.27	0.81	มาก
รวม	4.26	0.84	มาก
ผลลัพธ์ (Output)			
ผลผลิต			
1. นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน	4.55	0.51	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	4.66	0.48	มากที่สุด
3. สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	4.44	0.61	มาก
รวม	4.55	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 20 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ การจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ พบว่า รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ มีความเห็นว่า การจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ มีความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก (\bar{X} = 4.55)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับความคิดเห็นของรองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ มีต่อความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

องค์ประกอบ	N = 18		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีประโยชน์
ปัจจัยนำเข้า (INPUT)			
1. ปัจจัยนำด้านความรู้	4.43	0.74	มาก
2. ปัจจัยเอื้อด้านด้านการบริหารจัดการ	4.16	0.84	มาก
3. ปัจจัยเอื้อด้านเงินและงบประมาณ	4.16	0.90	มาก
4. ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล	4.43	0.87	มาก
5. ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.48	0.72	มาก
6. ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย	4.18	0.91	มาก
รวม	4.30	0.83	มาก
กระบวนการ (PROCESS)			
1. การวางแผน	4.31	1.01	มาก
2. การจัดองค์การ	4.41	0.73	มาก
3. การนำ	4.47	0.91	มาก
4. การประเมิน	4.36	0.76	มาก

องค์ประกอบ	N = 18		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีประโยชน์
รวม	4.38	0.85	มาก
ผลผลิต			
1. นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน	4.61	0.50	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	4.38	0.60	มาก
3. สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย			
รวม	4.61	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 21 ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ การจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ พบว่า รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี และ ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มีความเห็นว่า รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ มีความเป็นประโยชน์ภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก (\bar{X} = 4.61)

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

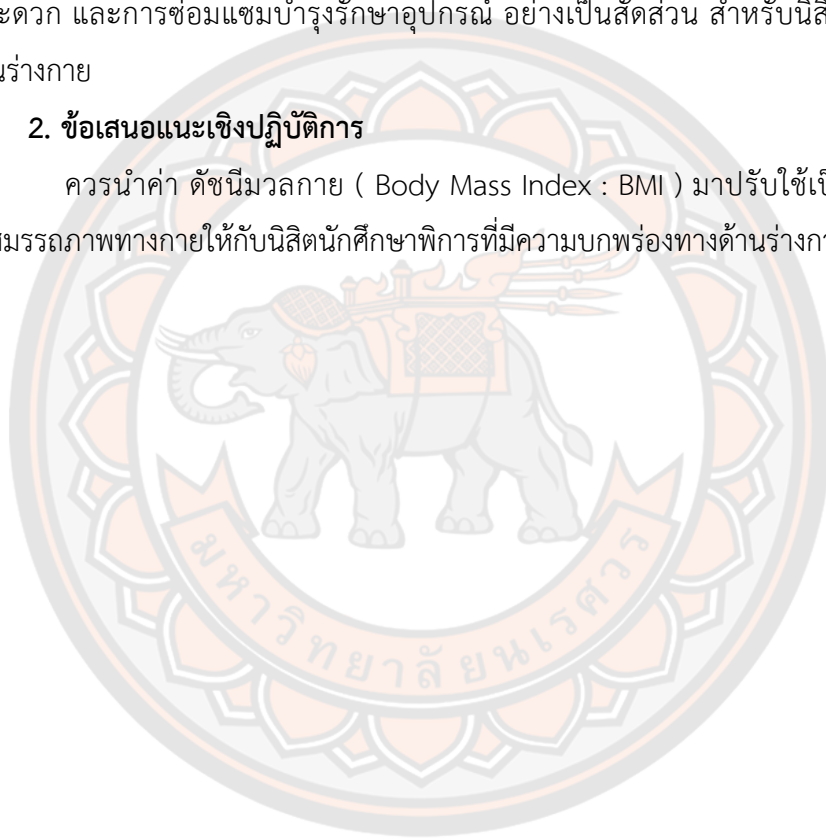
1.1 มหาวิทยาลัยควรกำหนด เรื่อง การส่งเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายไว้ในยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

1.2 ควรสนับสนุนส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองด้านการประกอบกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่อง

1.3 มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และการซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์ อย่างเป็นสัดส่วน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ควรนำค่า ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI) มาปรับใช้เป็นเงื่อนไขในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้กับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยได้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกายและองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ขั้นตอนที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ศึกษาปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

ผลศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับ “มีความรู้มาก” ปัจจัยนำด้านทัศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายด้านนโยบาย อยู่ในระดับ “ปัจจัยเอื้อมีมาก” ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายด้านเงิน และงบประมาณ อยู่ในระดับ “ปัจจัยเอื้อมีมาก” ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายด้านบุคลากรอยู่ในระดับ “ปัจจัยเอื้อมีมาก” ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับ “ปัจจัยเอื้อมีมาก” ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย ด้านการสนับสนุนจากบุคลากร อยู่ในระดับ “ปัจจัยเสริมมีน้อย” ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับ “ปัจจัยเสริมมีมาก” ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายด้านการสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย หรือแรงจูงใจ อยู่ในระดับ “ปัจจัย

เสริมมีน้อย” และพฤติกรรมการณ์มีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ “การปฏิบัติกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ”

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์มีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยนำด้านทัศนคติ, ปัจจัยเสริมด้านบุคลากร, และปัจจัยเสริมจากภายนอกมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีกิจกรรมทางกาย

ส่วนปัจจัยนำปัจจัยนำด้านความรู้, ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ, ปัจจัยเอื้อด้านงบประมาณ, ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล, ปัจจัยเอื้อด้านวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก, และปัจจัยเสริมจากภายในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์มีกิจกรรมทางกายอยู่ในระดับ “ปานกลาง”

ผลการศึกษาความต้องการในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตภาคเหนือ พบว่า ความต้องการในการจัดกิจกรรมทางกาย ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) ความรู้ 2) ทัศนคติ 3) ด้านนโยบาย 4) ด้านบุคลากร 5) ด้านเงิน และงบประมาณ 6) ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

กระบวนการ (Process) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย

1) การวางแผน (Planning : P) 2) การจัดองค์การ (Organizing: O) 3) การนำ (Leading : L) 4) การประเมิน (Evaluating : E)

ผลผลิต (Output) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามมหาวิทยาลัยได้สนับสนุน 2) การจัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 3) สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

ผลการสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สิ่งนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Output)

องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (Input) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ องค์ประกอบย่อย ที่ 1 ปัจจัยนำ ด้านความรู้ องค์ประกอบย่อย ที่ 2 ปัจจัยเอื้อ ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล และด้านวัสดุ

อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบที่ 3 ปัจจัยเสริม ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (PROCESS) ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) การวางแผน (P : Planning) 2) การจัดองค์การ (O : Organizing) 3) การชี้นำ (L : Leading) และ 4) การประเมิน (E : Evaluating)

องค์ประกอบที่ 3 ผลลัพธ์ (Output) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน 2) การจัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 3) สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

ผลการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ พบว่า รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ความคิดเห็นของ รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา, และผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิเศษ มีความเป็นไปได้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.55$) และความเป็นประโยชน์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61$)

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาที่มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกับการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยนำด้านทัศนคติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ข้อจำกัดทางด้านร่างกายที่มีความพิการ ด้านเวลาที่จำกัด ด้านสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย ด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสะดวกสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เหมาะสม และเจตคติของคนทั่วไปที่มีต่อความพิการ ซึ่งอาจจะทำให้นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายมีทัศนคติที่ต่อพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายทางกายในระดับต่ำ ($r = 0.140$) สอดคล้องกับสร้อยสุวรรณ เกตุไทยและคณะ (2558) ที่กล่าวถึงความพิการของร่างกาย ย่อมส่งผลถึงสมรรถภาพทางกายที่ลดลง และเป็นอุปสรรคในการทำกิจวัตรประจำวัน การทำงาน ตลอดจนด้านจิตใจที่รู้สึกหดหู่ เบื่อหน่าย ซึมเศร้า ท้อแท้ใจ ตลอดจนขาดความคล่องตัวในการเข้าสังคม อับอายเพื่อนฝูง ต้องพึ่งพิงคนอื่น และคนทั่วไปมักมองว่าคนพิการเป็นคนที่ขาดความสามารถ ไร้ประโยชน์ และสอดคล้องกับ ฐิติวิวัฒน์ ทองแก้ว วิริยญา สุทธิ

กุล และธีระวัฒน์ จันทิก (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อคนพิการ: ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันหรือขวางกั้นการสร้างความเท่าเทียม” พบว่าการสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับคนพิการจะต้องทำความเข้าใจความหมาย สาเหตุและประเภทของผู้พิการที่ถูกต้องเพื่อให้คนทั่วไปได้ปรับเปลี่ยนมุมมองและทัศนคติที่มีต่อคนพิการจากเชิงลบที่มองผู้พิการเป็นภาระหรือปัญหาของสังคม เป็นทัศนคติเชิงบวกคือ เป็นผู้ที่ศักยภาพแต่อาจมีข้อจำกัดจากความบกพร่องบางประการ ซึ่งคนปกติจะต้องรับบทบาทเป็นผู้สนับสนุนให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตปกติร่วมกับคนอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมรวมถึงการรับทราบสิทธิของคนพิการในประเทศไทยเพื่อให้คนทั่วไปได้เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันของคนพิการซึ่งแนวโน้มมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นเรื่องใกล้ตัวที่คนทั่วไปหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องอยู่ร่วมกัน และควรปฏิบัติต่อคนพิการอย่างเหมาะสมและเท่าเทียมกันโดยปัญหาจากการวิเคราะห์ประเด็นด้านการจ้างงาน การประกอบอาชีพ และสิทธิด้านสุขภาพ พบว่า ทัศนคติของคนในสังคมส่งผลกระทบต่อเชิงลบหลายประการต่อคนพิการ คนพิการประสบปัญหาจากนโยบายที่ขาดความเข้าใจบริบทและข้อจำกัดของคนพิการแนวทางการแก้ปัญหาเบื้องต้น คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของคนในสังคมต่อคนพิการที่ถูกต้อง ควบคู่กับการสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อระบุปัจจัยปัญหาจากคนพิการ เพื่อหาจุดด้อยภาพของความเหมาะสมระหว่างสิทธิที่พึงได้รับและความต้องการที่แท้จริงของคนพิการอันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่แท้จริงโดยการมีส่วนร่วมของคนทุกคนในสังคมอย่างเหมาะสมและเท่าเทียมกัน และสอดคล้องกับ สุขชาติ พันธุ์ลาภ (2564) ได้ทำการศึกษา “เรื่อง รูปแบบการเปลี่ยนผ่านอัตลักษณ์ไปสู่การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ” พบว่า เจตคติคนทั่วไปต่อคนพิการไม่มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ภายใต้อัตลักษณ์การมองร่างกายเกิดการประกอบสร้างทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ กับสิ่งแวดล้อมหรือทัศนคติเป็นอุปสรรคส่งผลกระทบต่อคอคติของสังคมไปสู่การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมคนพิการถูกกีดกันออกจากสังคมจากการสร้างบรรทัดฐานการออกแบบสิ่งปลูกสร้างและ โครงสร้างทางสังคม ซึ่งมีส่วนร่วมเฉพาะบุคคลทั่วไป การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพไม่ตอบสนอง ความจำเป็นของคนพิการ ตอกย้ำให้บุคคลทั่วไปในสังคมเชื่อว่าคนพิการเป็นบุคคลไร้ความสามารถ และเป็นภาระสังคม กลายเป็นชายขอบของสังคม เป็นการสูญเสียโอกาสและการมีส่วนร่วมในสังคมของคนพิการ

ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนจากบุคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้บริหารและอาจารย์ ยังขาดการสนับสนุนในเรื่องของเวลา การมีส่วนร่วม และการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายประกอบกิจกรรมทางกาย สอดคล้องกับ ญัฐพงศ์ เป็นลาภ และปรินดา ตาสี (2558) ได้ทำการศึกษา “เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย” ได้ให้ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกระตุ้นให้คนพิการได้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม

มากขึ้น โดยคนพิการในท้องที่และนักสังคมสงเคราะห์เป็นที่คอย ดูแลสนับสนุนให้คำปรึกษาเพื่อให้คนพิการมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย หรือ แรงจูงใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายขาดแคลนในเรื่องงบประมาณไม่ค่อยได้รับกำลังใจ หรือการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง เช่น เพื่อน รุ่นพี่ หรือบุคคลใกล้ชิด ที่จะเป็นการกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายเกิดพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สอดคล้องกับ

จุฬาลักษณ์ จันทรหอม (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อกิจกรรมทางกายของประชาชน กลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง” พบว่าองค์การหรือบุคคลากรควรที่จะมีการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชีวิตประจำวันและมีการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่องเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อยู่ในระดับ มีความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 69.60 และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ไปในทิศทางเดียวกันที่ ($r = 0.529$) ทั้งนี้เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายเป็นปัจจัยนำที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมกิจกรรมทางกาย และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายได้ แต่อาจจะต้องอาศัยปัจจัยอื่นร่วมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ ธราดา เก่งการพานิช (2546) พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพในทิศทางที่ดี แต่พฤติกรรมยังเป็น ไปในทิศทางตรงกันข้าม อาจจะต้องด้วยเหตุผลต่างๆ เช่น ไม่มีเวลา ทำให้เหนื่อย ทำให้มีกลิ่นตัว ขณะนี้สุขภาพ ยังแข็งแรงดี กิจกรรมบางกิจกรรมเป็นของเพศชาย หรือใช้เวลาว่างทำอย่างอื่นดีกว่า ส่งผลให้พฤติกรรม สร้างเสริมสุขภาพหรือกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับความรู้ และสอดคล้อง กับการศึกษาของ สมนึก แก้ววิไล (2552) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกายในด้านการออกกำลังกายไม่ได้ทำให้พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ของนิสิตนักศึกษาเพิ่มขึ้น อีกประการหนึ่งสถานศึกษา หลายแห่งให้ความสำคัญในเรื่องหลักสูตรเกี่ยวกับกีฬา หรือกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพน้อย เพราะมุ่งหวังให้ สถาบันของตนเป็นผู้นำด้านความรู้โดยอาจจะลืมไปว่า การจะเป็นนิสิตนักศึกษาที่สมบูรณ์ได้ต้องพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ และร่างกายสุขภาพดี

ปัจจัยเอื้อด้านการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อยู่ในระดับ ปัจจัยเอื้อมีมาก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ไป

ในทิศทางเดียวกันที่ ($r = 0.699$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีนโยบายด้านการส่งเสริมสุขภาพ การบริหารจัดการ การรณรงค์ การส่งเสริมและฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย สอดคล้องกับ อรุณรัตน์ สารวิโรจน์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่” พบว่า การบริหารจัดการที่ดีและชัดเจนและสอดคล้องนโยบายของมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในทางบวก

ปัจจัยเอื้อด้าน งบประมาณ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อยู่ใน ระดับ ปัจจัยเอื้อมีมาก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ไปในทิศทางเดียวกัน ที่ ($r = 0.672$) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนงบประมาณในการให้การ สนับสนุนรวมถึงการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการจัดกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกาย สอดคล้องกับ อัจฉรา ปุราคม (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “งบประมาณเงินทุนในการส่งเสริม กีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” พบว่า ในระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมามีการลงทุนด้าน การส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นจำนวนมากทั้งนี้งบประมาณส่วนใหญ่นำมาจัดการใน โครงการกีฬาเพื่อมวลชนเป็นหลัก และสอดคล้องกับ เกษม แก้วสนั่น (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการองค์กรไปสู่ความสำเร็จ” พบว่า การบริหารงานด้านงบประมาณต้องมีความชัดเจน ถูกต้องพร้อมกันนี้จะต้องให้สอดคล้องกับการวางแผนงานและการบริหารจัดการงบประมาณและฝ่าน านบริหารจะต้องมีการนำแผนงานนั้นมาปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยเอื้อด้านบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อยู่ใน ระดับ ปัจจัยเอื้อมีมาก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ไปในทิศทางเดียวกัน ที่ ($r = 0.425$) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่ดูแลจัดประชุมแนะนำด้านสุขภาพและ ให้ความรู้ในการประกอบกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” ผลการศึกษาพบว่าด้านบุคลากรการจัดการกีฬา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นจุดแข็งของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการจัดการกีฬา คือมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการกีฬา ดังนั้นการมีบุคลากรที่มีความสามารถและเพียงพอเป็นส่วน สนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายได้มากขึ้น

ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขต ภาคเหนือ อยู่ในระดับ ปัจจัยเอื้อมีมาก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ไป

ในทิศทางเดียวกันที่ ($r = 0.535$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางไปยังสถานที่ประกอบกิจกรรมทางกาย การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สถานที่และอุปกรณ์ที่ถูกต้อง มีอุปกรณ์และพื้นที่ออกกำลังกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพอและเหมาะสม สอดคล้องกับ สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ (2558) กล่าวว่า ปัจจัยเอื้อที่มีผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษา คือ ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ในการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษา สอดคล้องกับ ภาณุพันธ์ ลาภรัตน์ทอง (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” พบว่า ปัจจัยเอื้อด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งสำคัญที่เป็นแรงกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาอยากที่จะออกกำลังกายมากขึ้น สอดคล้องกับ วิลาวัลย์ อาธิเวช (2558) ได้ศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตจังหวัด อุบลราชธานี” พบว่า ด้านสถานที่ และด้านเวลา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตจังหวัด อุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยเสริมภายใต้การสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อยู่ในระดับ ปัจจัยเสริมมีมาก และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย ไปในทิศทางเดียวกันที่ ($r = 0.555$) ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีชมรมกีฬา การจัดค่าย รมรงค์ และการจัดกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ได้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้สอดคล้องกับ จิราพร เรื่องสงคราม (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ปัจจัยเสริมมีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี ทั้งนี้รวมถึงการได้รับความรู้ข่าวสารและการได้รับการฝึกอบรม

พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัย มีภาพรวมมีพบว่า พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัยของนิสิตนักศึกษาพิการที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า กิจกรรมทางกายพบว่านิสิตนักศึกษาพิการที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ มีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 70 และนิสิตนักศึกษาพิการที่มีกิจกรรมทางกายเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 30 สอดคล้องกับ วริศ วงศ์พิพิธ และถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กิจกรรมทางกายและพฤติกรรมเนือยนิ่ง : แนวทางและการประเมิน” พบว่า กิจกรรมทางกายควรมีหลากหลายรูปแบบ ไม่จำกัดสถานที่ และมีการเคลื่อนไหวที่มีความหลากหลาย มากกว่า 1 ชั่วโมง / ครั้ง และสอดคล้องกับ

กิติพงษ์ ชติยะ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กิจกรรมทางกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่” พบว่ากิจกรรมทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ได้แก่การเดินไปเรียน การเดินขึ้นลงบันได การปฏิบัติตนในชีวิตประจำวัน เช่น การเดิน การทำงาน บ้าน ในเวลาว่าง ได้แก่การออกกำลังกาย เช่น การเล่นกีฬาชนิดต่างๆ ตามความสนใจ ความบ่อยในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย 3 – 5 วัน ต่อ / สัปดาห์ และระยะเวลาที่ใช้ในการออกกำลังกายมีความนาน 30 – 60 นาที / วัน สอดคล้องกับ แผนแม่บทการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย พ.ศ. 2561 – 2573 คณะกรรมการพัฒนาร่างแผนแม่บทการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (2560, น. 17) ได้กล่าวไว้ว่า การมีกิจกรรมทางกายที่ไม่เพียงพอเป็นสาเหตุสำคัญในการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง การเสียชีวิตก่อนวัยอันควร และ ก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลค่อนข้างที่จะมากมายที่ภาครัฐจะต้องสูญเสีย ทั้งๆที่ สามารถป้องกันได้ และ ในการส่งเสริมกิจกรรมทางกายยังเป็นการลงทุนทางเศรษฐศาสตร์ของประเทศเพื่อเพิ่มความเข้มแข็ง

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ พบว่า ความต้องการในการจัดกิจกรรมทางกาย ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) ความรู้ 2) ด้านการบริหารจัดการ 3)ด้านงบประมาณ 4) ด้านบุคลากร 5) ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ด้านด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย 1) การวางแผน (Planning : P) 2) การจัดองค์การ (Organizing: O) 3) การนำ (Leading : L) 4) การประเมิน (Evaluating : E) องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต (Output) ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) นิสิตนักศึกษาพิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน 2) จัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 3) สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษาพิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารจัดการประกอบไปด้วย สิ่งนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการเชิงระบบที่จะมี องค์ประกอบที่ครอบคลุมและสอดคล้องกัน จึงเป็นสิ่งนำเข้าที่ดี นำไปสู่กระบวนการที่ส่งผลให้เกิด กระบวนการพัฒนาผลผลิตและสิ่งแวดล้อม ที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในการมีกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง เท็ดทูล โต คีรี (2560) ทำการศึกษา รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนสโมสรฟุตบอลอาชีพ พบว่า รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกฯ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ และ 3) ผลผลิต สอดคล้องกับ ภาคภูมิ โชคทวีพาณิชย์ (2560) ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พบว่า รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4

องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบหลักด้านนโยบาย 2) ปัจจัยนำเข้า 3) กระบวนการ 4) ผลผลิต และสอดคล้องกับ พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2559) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อสุขภาพใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ บริหารจัดการ 3) ผลผลิต และสอดคล้องกับทฤษฎีระบบของ เซอร์ลาดูไร Chelladurai (2009, pp. 82-84) ได้กล่าวถึง รูปแบบของระบบเปิดไว้ว่า ระบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนกับ สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ กล่าวคือ ระบบจะได้รับสิ่งนำเข้าที่จำเป็นมาจากสิ่งแวดล้อม และดำเนินงาน เหล่านี้ให้ออกมาในรูปของผลผลิตบางอย่างเพื่อประโยชน์ของสิ่งแวดล้อม กรอบความคิดของระบบนี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ สิ่งนำเข้า (Inputs) กระบวนการทำงาน (Throughputs) และผลผลิต (Outputs) และสอดคล้องกับ กู๊ด (Good, 1973, p. 4) ได้ให้ความหมายของระบบว่า เป็นการ จัดการส่วนต่างๆ ทุกส่วนให้เป็นระเบียบ โดยแสดงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของส่วนต่างๆ และ ความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนกับส่วนทั้งหมดอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2558, น. 36-37) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษา “มหาวิทยาลัย” เมื่อมองในรูปของระบบจะพบประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยนำเข้าของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ คนงาน นักศึกษา เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ 2) กระบวนการของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กระบวนการการเรียนการสอน ซึ่งต้องใช้วิธีการต่าง ๆ มากมาย ให้เรียนหลายวิชา ใช้เวลานาน ให้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ หลาย ประการ 3) ผลผลิตของมหาวิทยาลัย ได้แก่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไป และ บริการต่าง ๆ ที่ ให้แก่สังคม 4) ข้อมูลย้อนกลับของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ข้อมูลจากอาจารย์ที่วิพากษ์วิจารณ์หรือให้ ความคิดเห็นว่าหลักสูตรไม่ดี พื้นฐานของนักศึกษาอ่อน อุปกรณ์สอนไม่ดี ล้าสมัย สถานที่สกปรก ข้อมูลวิพากษ์วิจารณ์ จากภายนอกว่าบัณฑิตของมหาวิทยาลัยดีหรือไม่ดีอย่างไร ข้อมูลเหล่านี้ ย่อม นำมาปรับปรุงวิธีการรับนักศึกษาหรืออาจารย์เสียใหม่ ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เข้มงวด การเรียนให้เน้นคุณภาพมากขึ้น เป็นต้น, และ 5) สิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ได้แก่ สังคม ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี การเมือง การปกครอง กฎหมาย ค่านิยม ของสังคม ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่มีอิทธิพล ต่อการบริหารมหาวิทยาลัย ทั้งสิ้น

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทาง ด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

องค์ประกอบย่อย ที่ 1 ประกอบไปด้วย ปัจจัยนำ ด้านความรู้ ,องค์ประกอบย่อย ที่ 2 ปัจจัยเอื้อ ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และองค์ประกอบย่อยที่ 3 ปัจจัยเสริม ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย

อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้การจัดการองค์กรหรือหน่วยงาน ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยปัจจัยนำด้านความรู้ หากได้รับการสนับสนุนหรือเสริมสร้าง

ความรู้จะเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติไปในทางบวกเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม รวมถึงปัจจัยเอื้อด้านนโยบายก็จะนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และสนับสนุนให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีกิจกรรมทางกายได้อย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับการจัดการทรัพยากรด้านกิจกรรมทางกายในเรื่องของ ปัจจัยเอื้อด้านบุคลากร ที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ ความรู้ รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยบริการที่ดี (Service Mind) ปัจจัยเอื้อด้านงบประมาณที่ต้องมีการจัดสรรสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานกิจกรรมทางกายอย่างครอบคลุม ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ต้องมีมาตรฐาน มีความทันสมัย และเพียงพอต่อการให้บริการ ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย มีการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีกิจกรรมทางกายระหว่างวันในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย รวมไปถึง ปัจจัยเสริมด้านความสัมพันธ์ และเครือข่าย ที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ หรือสร้างเครือข่ายทางด้านสุขภาพ โดยเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารผ่านสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งนำเข้า (Input) ที่กล่าวมา คือ ทรัพยากรในการบริหารจัดการมีลักษณะเป็นทั้งรูปธรรม และนามธรรม เช่น บุคคลหรือสิ่งของ หรือเป็นความรู้ ความรู้สึก ความคิด ทัศนคติ เป็นต้น สอดคล้องกับ คาร์มีลี (Carmeli, 2004) ได้อธิบายว่า ทรัพยากรมีทั้งที่จับต้องได้ (Tangible) เช่น สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ และจับต้องไม่ได้ (Intangible) เช่น แรงจูงใจของพนักงาน หรือผู้เล่น และสอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2558, น. 36-37) ที่ได้ยกตัวอย่าง ปัจจัยนำเข้าของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ คนงาน นักศึกษา เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ นอกจากนี้ เซอร์ลาดูไลน์ (Chelladurai, 2009, p. 44) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่จำเป็นในการจัดการกีฬาหรือกิจกรรมทางกาย ประกอบไปด้วย ทรัพยากรมนุษย์ (Human resources), เทคโนโลยี (Technologies), หน่วยสนับสนุน (Support units), และบริบท (Context) ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณี จิระพลังทรัพย์ (2558, น. 35-36) ที่กล่าวว่า การจัดการทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการกีฬาเชิงนันทนาการ ประกอบไปด้วย บุคลากร งบประมาณ ประชาสัมพันธ์ เครือข่าย อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning : P) ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing: O) ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading : L) ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluating : E) โดยกระบวนการบริหารจัดการที่ได้กล่าวมานี้เป็นตัวสำคัญในการขับเคลื่อนปัจจัยนำเข้า (Input) ทำให้เกิดประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์มากขึ้น โดยกระบวนการบริการจัดการต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เริ่มต้นจากการวางแผน มีแนวทางการดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ การจัดการองค์กร มีการกำหนดบทบาทโครงสร้างหน้าที่ในการรับผิดชอบชัดเจน มีระบบติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายใน และภายนอก อย่างเป็นระบบ มีการชี้หน้าที่ดี มีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน มอบหมายงานตาม

ความสามารถ และหน้าที่ ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในการถ่ายทอดงานหรือประสบการณ์ได้ดี รวมถึง การประเมิน ที่เป็นไปตามตัวชี้วัด และผู้ปฏิบัติงาน และสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุง การทำงานต่อไป กระบวนการเหล่านี้ส่งผลต่อการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ อรุณี จิระพลังทรัพย์ (2558) ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬา เชนันนทนาการของกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า การทำให้สิ่งนำเข้าเกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีการ จัดการ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 4 บทบาทหน้าที่ของการจัดการ POLE 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านการ วางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการนำ 4) ด้านการประเมินผล และ ซึ่งสอดคล้องกับ เซอร์ลา ดูโลน (Chelladurai, 2009) ได้กล่าวสรุปถึงบทบาทหน้าที่ของการจัดการที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่ เกี่ยวข้องกับกีฬา และกิจกรรมทางกาย ประกอบไปด้วยกระบวนการจัดการ ดังนี้ 1) การวางแผน (Planning) เป็นการตั้งเป้าหมายสำหรับองค์กรและสมาชิกขององค์กร และระบุลักษณะของการ ดำเนินงานหรือแผนงานด้วยวิธีไหนที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ ในการวางแผนต้อง มีการระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ ทำความเข้าใจกับข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม และสร้างลักษณะของการ ดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ 2) การจัดองค์กร (Organizing) เป็นการดำเนินงานทั้งหมดที่ ต้องทำให้สำเร็จลุล่วงตาม เป้าหมายขององค์กร และกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างงานกับคนตามที แผนงานได้ระบุไว้ว่าจะใครควรทำ และอย่างไร หน้าที่นี้เป็นการจัดการวางตำแหน่งคนให้ถูกต้องกับ งานอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การนำ (Leading) เกี่ยวข้องกับการมีอิทธิพลหรือการกระตุ้นพนักงาน ดำเนินงานที่ ได้รับมอบหมายในขั้นตอนของการจัดองค์กรอย่างมีความรับผิดชอบ เพื่อไปให้ถึง เป้าหมายที่กำหนดไว้ในการวางแผน และ 4) การประเมิน (Evaluating) เป็นการวัดการทำงานหรือ เปรียบเทียบการทำงาน กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในการวางแผน และยังสอดคล้องกับ มาสเตอร์อาซิส บาร์ และ ฮัม (Masteralexis, Barr and Hums, 2005, p. 20) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือ กระบวนการใช้ความรู้ในส่วนต่างๆ เช่น การวางแผน การจัดการองค์การ การนำและการประเมินผล ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่มีความสำคัญ คือ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ ข้อจำกัด ของทรัพยากรและบุคลากร เป้าหมายของการจัดการและบทบาทของผู้บริหารจะทำให้เกิดการทำงาน ที่มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 3 ผลลัพธ์ (Output) ได้แก่ 1) นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน 2) จัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย 3) สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

อาจกล่าวได้ว่า การที่นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายมีสุขภาพที่แข็งแรงปราศจาก โรคภัยไข้เจ็บ สามารถปฏิบัติกิจกรรมทางกายตามที่ได้สนับสนุนภายในพื้นที่มหาวิทยาลัย โดยมี

รูปแบบของกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมตามความพิการ มีสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เฉพาะ ได้มาตรฐาน สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการเพิ่มศักยภาพทางด้านสุขภาพและร่างกายของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกายที่ดีขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง ได้รับความเคารพและความเท่าเทียมกันในฐานะความเป็นนิสิตนักศึกษาในการดำเนินชีวิตระหว่างการศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัย ดังนั้น การดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด จะต้องอาศัยกระบวนการจัดการทรัพยากรที่เป็นปัจจัยนำเข้า เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านสุขภาพ และจิตใจ อันประกอบไปด้วย ปัจจัยนำ, ปัจจัยเอื้อ, และปัจจัยเสริม ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทร์แย้ม (2557, น. 224) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ตัวแปรด้านปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพรเทพ ลีทองอิน และคณะ (2557) ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้แก่ ปัจจัยเสริมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การรับรู้สภาวะสุขภาพ ทศนคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และปัจจัยเอื้อเกี่ยวกับการออกกำลังกาย สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และฟรอต วอร์ธัม และเร็นเฟล (Frost, Wortham & Reifel, 2012) กล่าวว่า การส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกาย เป็นการช่วยให้กล้ามเนื้อได้ออกแรง และมีความทนทานของกล้ามเนื้อเพิ่มมากขึ้น และสามารถส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้ดีขึ้น อีกทั้ง ธนะสิทธิ์ ราชสิงห์ (2559) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความร่วมมือ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเกิดความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้หากผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่องย่อมส่งผลถึงสมรรถภาพทางกายเพิ่มมากขึ้น

ผลการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผลการประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้รับประเมินรูปแบบโดยกลุ่มผู้ใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบไปด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่กำกับดูแลด้านกิจการนิสิตนักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัย พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.55$), ($\bar{X} = 4.61$) ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

เขตภาคเหนือ และกระบวนการสร้างรูปแบบมาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานในการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย และเมื่อนำไปใช้จริงสามารถทำได้ เนื่องจากเป็นการพัฒนาตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ปัจจัยนำด้านความรู้ ปัจจัยนำด้านทัศนคติ ปัจจัยเอื้อด้านนโยบาย ปัจจัยเอื้อด้านบุคลากร ปัจจัยเอื้อด้านเงิน และงบประมาณ ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยเสริม ด้านการสนับสนุนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อีกทั้งในส่วนของกระบวนการเป็นการเริ่มปฏิบัติ ตั้งแต่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการประเมิน (Evaluating) ทำให้เกิดผลผลิต ที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป ทั้งหมดนี้เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นจากการนำเอาทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าพื้นฐาน ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย เพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ได้อย่างจริง และรูปแบบที่ถูกสร้างขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย ในด้านร่างกาย และจิตใจ ซึ่งสอดคล้องภาคภูมิ โชคทวีพานิชย์ (2560) ได้ทำการศึกษารูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พบว่า รูปแบบประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ และ 3) ผลผลิต โดยการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับพรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2560) ได้ทำการศึกษา รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ และ 3) ผลผลิต โดยผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ทั้งนี้ผลประเมินที่มาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือนำไปใช้ และสอดคล้องกับ วาโร เฟิงส์วีสต์ (2553) อธิบายไว้ว่า การตรวจสอบความตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และมีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการนำรูปแบบไปใช้โดยมีค่าเฉลี่ย ≥ 3.50 ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการปรับปรุงแบบการจัดการกิจกรรมทางกายให้มีความเหมาะสมต่อบริบทของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

1.2 มหาวิทยาลัยและศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ ควรนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย ไปใช้โดยให้บุคลากร นิสิตนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการวางนโยบาย และการดำเนินการ เพื่อให้การปฏิบัติสามารถเห็นผลได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

1.3 มหาวิทยาลัยและศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ ควรนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายไปใช้โดยพิจารณาถึง องค์ประกอบหลัก ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และ ผลลัพธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย โดยเป็นลักษณะงานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR)

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ด้านกิจกรรมทางกายของมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรวิ บุญชัย. (2555). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.(2563). กรอบประเด็นยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563.
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2556). รายงานผลการสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการเพื่อรองรับนิสิตนักศึกษาพิการใน สถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปีการศึกษา พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553.กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- กรุณา แดงสุวรรณ, สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ และพรพันธุ์ เขมคุณาศัย. (2555). บทบาทอาจารย์ในการ ดูแลช่วยเหลือนักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษากรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง ในภาคใต้. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ 7(1), 203-236.
- กิติพงษ์ ชติยะ. (2559). กิจกรรมทางกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัด เชียงใหม่. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- กุลธิดา สายนุ้ย. (2553). พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เกษม นครเขตต์. (2555). ศิลปะแห่งกีฬา (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม. เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป.
- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ.
- คณิน ประยูรเกียรติ ,รุ่งระวี สมะวรรณ. (2559). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมทางกายเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการรับรู้ การเคลื่อนไหวและสมรรถภาพทางกลไกสำหรับนักเรียนที่มีความ

- บกพร่องทางการมองเห็น. วารสารจันทร์เกษมสาร ปีที่ 22 ฉบับที่ 43 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรภา พลจันทร์ และ ชวพล ลิตติพานิช. (2548). รูปแบบการบริหารช่วยนักเรียนหูหนวกเตรียมอาชีพในอนาคต. กองบริหารการวิจัย สถาบันวิจัยและนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- จิราพร เรื่องสงคราม. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- จุฑารัตน์ ภัทรเกษวิทย์. (2557). แนวทางการจัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาลักษณ์ จันทร์หอม. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อกิจกรรมทางกายของประชาชนกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2558). “ทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวกับการพัฒนาสมอง”. *วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ*, 41(1), 5-12.
- ชนกนารถ ชื่นเชย. (2550). รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. (ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2552). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 11)*. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ฐิตินันท์ ฝิวนิล. (2562). คุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้พิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. *HUSO Journal of Humanities and Social Sciences*. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2562.
- ฐิติวัจน์ ทองแก้ว. (2560). *ทัศนคติต่อคนพิการ: ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันหรือขวางกั้นการสร้างความเท่าเทียม*. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ฐิติวัชร อุบลธรรม. (2564). *แนวทางการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับคนพิการใช้รถเข็นกรณีศึกษา: โรงอาหารกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ณัฐพงศ์ เป็นลาภ และปรินดา ตาสี. 2558. *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบางไผ่ลง อำเภอบางพลี จังหวัด*

สมุทรปราการ. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

ดร.ณวรรณ สุขสม, อาจารย์พรณชนิด ศิริแพทย์, คณางค์ ศรีหิรัญ. (2558). ผลของการฝึกออกกำลังกายที่มีต่อตัวแปรทางสรีรวิทยาและจิตวิทยาในผู้พิการทางการเคลื่อนไหว. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตรีรัตน์ ชูโชติ. (2550). การเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมอธรรม.

ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์. (2540). การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมอธรรม.

ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2557). กลยุทธ์การจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2554). การศึกษาการบริการจัดการของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ.

เทอดทูล โตศิริ. (2557). รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาฟุตบอลเยาวชนชนสโมสรฟุตบอลอาชีพ (ปรัชญาดุชนิยม). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

เทิดทูล โตศิริ. (2560). รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนสโมสรฟุตบอลอาชีพ. สักทอง: วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (สทมส.), 85-98.

เทียมจันทร์ พาณิชย์ผลินไชย. (2539). เอกสารประกอบการสอน 366513 ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology). พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

ธนระพรรณ โพธิ์ทอง , อาภรณ์ ตีนาน , รัชณี สรรเสริญ. (2557). ประสิทธิภาพของรูปแบบการฟื้นฟูสภาพคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวแบบบูรณาการ. วารสารพยาบาลทหารบก.

ธนะสิทธิ์ ราชสิงห์. (2559). การศึกษาการบริหารศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธราดา เก่งการพานิช (2546) รายงานผลการวิจัยโครงการย่อยที่ 4 เรื่อง การวิจัยพฤติกรรมสุขภาพของคนไทย. รายงานผลการวิจัยโครงการแม่บทและโครงการย่อยภายใต้ชุดโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสุขภาพคนไทย. (หน้า 347-366). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ธีรนนท์ ต้นพานิชย์. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกีฬาแห่งประเทศไทย. (ดุชนิยมปรัชญาดุชนิยม) ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

นวลน้อย บุญวงษ์ และ นัททนี เนียมทรัพย์. (2543). แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคารเพื่อคนพิการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นุชรา แสงสุข. (2020). การจัดการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการทางการเคลื่อนไหว. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- พงษ์เอก สุขใส. (2556). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พนิดา จงสุขสมสกุล. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของประชาชนในประเทศไทย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 39 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2562.
- พรเทพ ลีทองอิน (2556, หน้า 88) รูปแบบการส่งเสริมการออกกำลังกายของนักเรียน-นักศึกษา วิทยาลัย อาชีวศึกษา ลำปาง. วารสารบัณฑิตวิจัย.
- พรเทพ ลีทองอิน และคณะ. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 (2551,น.4).
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิสมัย มะลีลา (2559) สมรรถภาพทางกายและกิจกรรมทางกายในเด็กพิการทางการได้ยินและการพูด ณ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น. ศูนย์วิจัยกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ (PARC) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พฤศจิกายน 2559.
- เพิ่มศักดิ์ สุริยจันทร์. (2558). ผลการจัดกิจกรรมทางกายสมวัยสำหรับนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร เชียงใหม่. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2526). พฤติกรรมสุขภาพ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ภาคภูมิ โชคทวีพาณิชย์. (2559). รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ (ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภาณุพันธ์ ลากรัตนทอง. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาตรีบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- รัตนา สายคณิต. (2556). *การบริหารโครงการ:แนวทางสู่ความสำเร็จ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์
- วรรณพร รัตนพันธุ์. (2545). *เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพิการทางร่างกายหรือความ เคลื่อนไหวที่ศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรรณภา สุขสบาย. (2553). *การรับรู้ของผู้ป่วยต่อคุณลักษณะทางจริยธรรมของพยาบาลในโรงพยาบาล*. รามาธิบดีเวชสาร, 15(1), 60-75.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *หลักและวิธีสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- วิศ วงศ์พิพิธ และถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. (2563). *กิจกรรมทางกายและพฤติกรรมเนือยนิ่ง : แนวทางและการประเมิน*. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสันต์ ศิลปสุวรรณ และพิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ. (2541). *การวางแผนและประเมินผลโครงการส่งเสริมสุขภาพ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วันชัย มีชาติ. (2555). *การบริหารองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย (2564). ปีที่ 29 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม 2564).
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). *การวิจัยพัฒนารูปแบบ*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2558). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมทางกายสำหรับนักเรียนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ :สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- วิลาวัลย์ อาธิเวช. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตจังหวัดอุบลราชธานี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศาศวัต เพ่งแพ. (2553). *การศึกษารูปแบบ และแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถาบันอุดมศึกษาไทย*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ศิริวัฒน์ ปทุมมาศ ,วิชาญ มะวิญธร และ ณิชฎีกา เฟ็งลี. (2563). การศึกษาพฤติกรรมการประกอบกิจกรรมทางกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. *วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ* ปีที่46 ฉบับที่2 กรุงเทพมหานคร.
- ศิวพล นพพิทย์. (2554). สภาพและความต้องการการออกกำลังกายของผู้พิการทางกายในจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2554. *วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่*.
- ศูนย์กายภาพบำบัดคณะกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยมหิดล. (2563). *กิจกรรมทางกายว่าสำหรับคนพิการ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ด้านกิจกรรมทางกายแห่งประเทศไทย (Tpak) สถาบันวิจัยประชากร และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563). *กิจกรรมทางกายสำหรับคนพิการ*. โครงการพัฒนาระบบเฝ้าระวังติดตามพฤติกรรมด้านกิจกรรมทางกายของประชากรไทย พ.ศ. 2555-2563. 2555.
- สนธยา สีละมาต. (2557). *กิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาวะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมคิด บางโม. (2558). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : บริษัท วิทย์พัฒนา จำกัด.
- สมนึก แก้ววิไล. (2009). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมาน อัครภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. อุดรราชธานี : หจก.อุบลกิจออฟเซทการพิมพ์.
- สร้อยสวรรค์ เกตุไทย พรนภา หอมสินธุ์ และยุวดี ลีลัคณาวิระ. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของคนพิการทางการเคลื่อนไหวในอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 8 (1), 27-40.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2551) *รายงานประจำปี 2551 กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)*: กรุงเทพ <https://dl.parliament.go.th>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2549). *ประเภทของกิจกรรมทางกาย*. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556) หน้า 3-4 รวมกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ/ระเบียบ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา <https://www.ops.go.th> >
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อ*

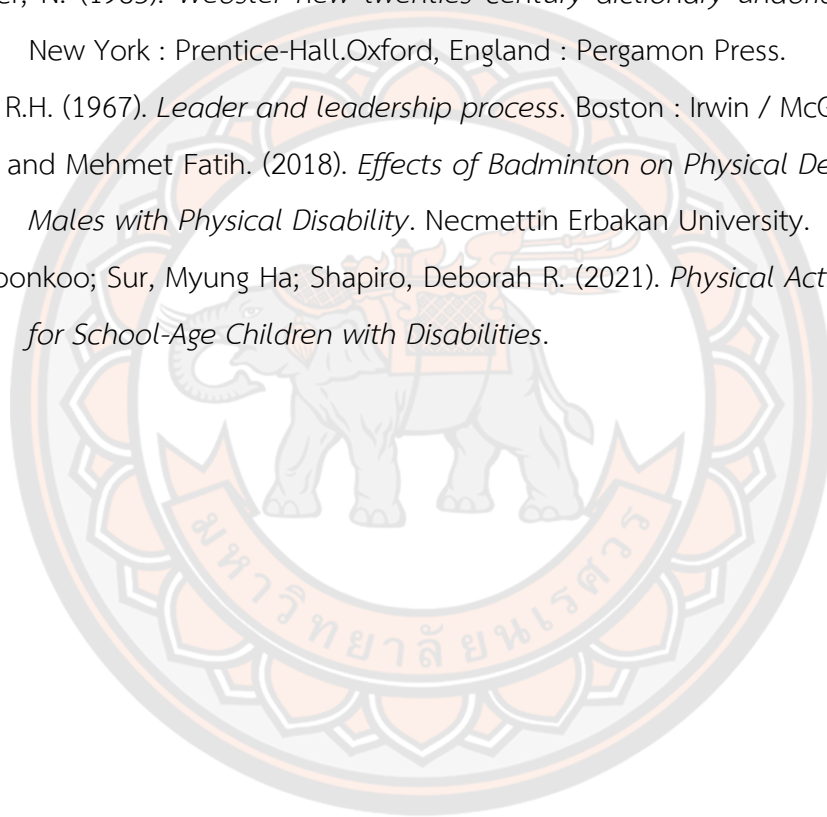
- พัฒนาความสามารถของเด็กในการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค. (2555). *กิจกรรมทางกาย*. กระทรวงสาธารณสุข.
- สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจควบคุมทางสุขภาพกับพฤติกรรมสุขภาพและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ พันธุ์ลาภ. (2564). *รูปแบบการเปลี่ยนผ่านอัตลักษณ์ไปสู่การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุธนะ ดิงศภักดิ์. (2554). *การนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากีฬาเทคนิสอาชีพรในประเทศไทย(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี ชัดเข้ม (2538, น. 3). โมเดลและการสร้างโมเดล. *วารสารศึกษาศาสตร์*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แสงโสม อมรัตน์พงศ์. (2547). *การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับคนพิการทางการมองเห็นของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รายงานการวิจัย)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แสงโสม อมรัตน์พงศ์. (2547). *การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับคนพิการทางการมองเห็นของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- อภิชาติ ไตรแสง. (2539). *ผลของการออกกำลังกายที่มีความหนักของงานแตกต่างกันต่อปัจจัยเสี่ยงปฏุนภูมิ โรคหัวใจโคโรนารีของผู้สูงอายุ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิชาติ ทองน้อย. (2549). *การจัดการศึกษาเชิงสำหรับคนพิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อรุณรัตน์ สารวิโรจน์. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. *วารสารเกษตรศาสตร์ (สังคม)*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 25(2), 223-234.
- อรุณี จิระพลังทรัพย์. (2558). *การพัฒนาารูปแบบการจัดการกีฬาเชิงนันทนาการของกรุงเทพมหานคร (ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ปุราคม และคณะ (2556). *พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อำพล จินดาวัฒน์. (2546). *ปฏิรูปสุขภาพ ปฏิรูปชีวิต และสังคม*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ.

- อุทัย บุญประเสริฐ. (2544). *หลักการบริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). โมเดลคืออะไร. *วารสารวิชาการ*, 1(2), 22-26 Administrative Science Quarterly.
- Bardo, J. W., and Hartman, J. J. (1982). *Urban society: A systematic introduction*. New York : F. E. Peacock.
- Bayle, E., and Madella, A. (2002). *Development of a taxonomy of performance for national sport organizations*. European Journal of Sport Science.
- Beach, D.S. (1980). *Personnel : The Management of People at Work*. 4 th ed. New York : Macmillan Publishing Co., Inc.
- Bridges, J., and Roquemore, L. (2004). *Management for athletic/ sport administration : Theory and practice (4th ed.)*. Georgia : ESM Books.
- Burgstahler. (2009). Earning management to avoid earnings decreases and losses. *Journal of Accounting and Economics*. pp.99-126.
- Carmelia, A., & Tishler, A. (2004). *Resources, Capabilities, and the Performance of industrial firms: A multivariate analysis*.
- Chelladurai, P. (1985). *Sport management: Macro perspectives*. London : Canada : Sports Dynamics.
- Chelladurai, P. (2001). *Managing organization for sport and physical activity: A systems perspective*. Scottsdale. AZ : Holcomb Hathaway.
- Chelladurai, P. (2009). *Managing organizations for sport and physical activity (3 rd ed.)*. United States of America : Holcomb Hathaway.
- Chutima Jalayondeja และคณะ (2556). กิจกรรมยามว่าง กิจกรรมงานบ้านและกิจกรรมงานอาชีพ ตรวจวัดด้วยแบบสอบถามกิจกรรมทางกายสำหรับผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว.
- Craig Ravesloot , Andrew Myers ,Bryce Ward . (2022) . *Disability And Health Journal*. USA : The effect of an exercise intervention on reported participation by people with disabilities: a mixed randomized trial. PP. 101-277.
- Cronbach, L. J., & et al. (1980). *Toward Reform of Program Evaluation*. San Francisco : Jossey-Bass.

- Crosby, R. and Noar, S.M. (2011). What is a planning model an introduction to Precede-proceed? *Journal of Public Health Dentistry*, 71(1), 7-15.
- D. Hollis (2017). *Disability and Health Journal* : Physical activity types among US adults with mobility disability, Behavioral Risk Factor Surveillance System.
- Drucker, P.F. (2005). *Managing oneself*. Boston. Harvard Business Press.
- Eisner, E (1976). Education Connoisseurship and Criticism. Their Form and Functions in Educational Evaluation. *Journal of Aesthetic Education*.
- Forkert and Nils Daniel. (2022). Physical Activity Participation and Barriers for Children and Adolescents with Disabilities. *International Journal of Disability*.
- Frost, J. L., Wortham, S. C. & Reifel, S. (2012). *Play and child development (4th Ed.)* Boston, New Jersey, Pearson Education, Inc.
- Gardner. (1982, 2000). *On Leadership*. New York.: Macmillan, Inc.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York : McGraw-Hill.
- Green, L. and Kreuter, M. (1991). *Health promotion planning*. Mayfield Publishing Co.
- Gregory W.Heath and David Levine. (2022). *International Journal of Environmental Research and Public Health*. Physical Activity and Public Health among People with Disabilities: Research Gaps and Recommendations.
- Griflin, R.E. (1990). *Business*. New Jersey : Prentice-Hall International.
- Herbert A Simon. (1965). “Sistemu Sekkei to Soshikiron (System Planning and Organization Theory)”, *Soshiki Kagaku (Organizational Science)*, (6), p.27-34.
- Hiroyuki Morimoto, Yuji Asai, Eric G. Johnson and Yoshinori Koide. (2019). Objective measures of physical activity in patients with chronic unilateral vestibular hypofunction, and its relationship to handicap, anxiety and postural stability.
- Husen, Torsten & Postlethwaite, T. Neville. Ed. (1994). *The International Encyclopedia of Education (2nd ed.)*. Great Britain : Pergamon Press.
- Industrial Firms: A Multivariate Analysis. *Decis. Econ.* 25, 299–315.
- James H.Rimmer, SangeethaPadalabalanarayanan , Laurie A.Malone . (2560) . *Disability and Health Journal* .USA : Fitness facilities still lack accessibility for people with disabilities, 214-221.

- Jancey, J., Barnett, L., Smith, J., Binns, C., and Howat, P. (2016). We need a comprehensive approach to health promotion. *Health Promotion Journal of Australia*, 27(1), 1-3.
- Kaplan, Sallis and Patterson. (1993). *Health and human behavior*. New York : McGraw-Hill.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research methodology, and measurement*. An international handbook.
- Kinicki, A., and William, B. K. (2011). *Management*. A practical introduction (5th ed.). New York : McGraw-Hill Irwin.
- Maggio and Ilaria. (2022). Elementary school students' attitudes towards peers with disabilities: The role of personal and contextual factors. *Journal of Intellectual & Developmental Disability*.
- Masteralexis, L. P., Barr, C. A., and Hums, M. A. (2005). *Principles and practice of sport management (2nd ed.)*. Sudbury, MA : Jones and Bartlett.
- Middlemist and Hiitl. (1983). *Personnel Management: Jobs, People and Logic*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Miesener, K., and Doherty, A. (2009). A case study of organizational capacity in nonprofit community sport. *Journal of Sport Management*.
- Murray and Zentner. (1992). *Nursing assessment and health promoting strategies through the life span (5 th ed.)*. Connecticut: Appleton & Lange.
- Page, S. J. (2009). *Tourism management (3 rd ed.)*. USA : Elsevier.
- Raj, M. (1996). Encychopadic of psychology and education. Volumn 3 (M-Z). NewDelhi : ANMOL Publications PVT.
- Robbins, Coulter and Stuart-Kotze, (2003). *Management (7 th ed)*. Canada, Toronto : Prentice Hall.
- Robbins, S. P., and Coulter, M. (2012). *Management (11th ed.)*. New Jersey : Pearson.
- Scott, S., McGuire, J., & Foley, T. (2001). *Universal Design for Instruction: An exploration of principles for anticipating and responding to student diversity in the classroom*. Storrs, CT: Center on Postsecondary Education and Disability.

- Scott, S., McGuire, J., & Foley, T. (2003). *Universal Design for Instruction: A framework for anticipating and responding to disability and other diverse learning needs in the college classroom*. Equity and Excellence in Education.
- Sikula, A. F. (1976). *Personnel Management*. New York : John Wiley & Sons.
- Smith, E. W., et al. (1961). *The education encyclopedia*. New York : Prentice-Hall.
- The American Association of School Administrators AASA. (1995). *Staff Relations in School Administration*. Thirty Third Yearbook.
- Webster, N. (1983). *Webster new twenties century dictionary unabridged (2nd ed.)*. New York : Prentice-Hall. Oxford, England : Pergamon Press.
- Willer, R.H. (1967). *Leader and leadership process*. Boston : Irwin / McGraw-Hill.
- Yüksel and Mehmet Fatih. (2018). *Effects of Badminton on Physical Developments of Males with Physical Disability*. Necmettin Erbakan University.
- Yun, Joonkoo; Sur, Myung Ha; Shapiro, Deborah R. (2021). *Physical Activity Promotion for School-Age Children with Disabilities*.

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร. กรัณย์ ปัญโญ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 2) รองศาสตราจารย์ สร้อยสุตา วิทยากร
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ญัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์
ตำแหน่ง รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
สังกัด มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตสุโขทัย
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กานต์ อัมพานนท์
ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยพร แก้ววิวัฒน์
เลขาธิการสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่
สังกัด สมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยพร แก้ววิวัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1..ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไลซ์ วรรณรัตน์จิตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. กรณ์ย์ ปัญโญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.1..ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขออนุมัติคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไลซ์ วรรณรัตน์จิตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๕๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ สร้อยสุดา วิทยากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1..ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขออนุมัติจากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไลซ์ วรรณรัตน์จิตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๕๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1..ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการ
จัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญา
ดุขฎฐิบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่
ขออนุมัติจากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไลซ์ วรรณรัตน์วิจิตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๕๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กานต์ อัมพานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน..1 .ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริไลซ์ วรรณรัตน์วิจิตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

รายชื่อสถาบันอุดมศึกษารัฐเขตภาคเหนือ เพื่อเก็บข้อมูล “ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการ
กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ”

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. มหาวิทยาลัยพะเยา
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดุ้ยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์
ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดุ้ยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง"
รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ"เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง"
รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยพะเยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยพะเยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลพบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ตัญศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ตัญศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๕๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนิสิต) มหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง"
รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน
บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ
วิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ๑๕๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดี (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน...1.....ฉบับ และ แบบสัมภาษณ์ จำนวน...1.....ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๔๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณิดา นรัตถรักษา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร ๐๙-๑๘๒๕-๓๕๕๒

รายนามกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อ
ตรวจสอบ รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา หรือผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับ
การบริหารและการจัดการกีฬา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี
ตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ
สังกัด โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์
ตำแหน่ง คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกษม นครเขตต์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตร
สังกัด มหาวิทยาลัยรังสิต

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้มีประสบการณ์ หรือมีผลงานในการจัดกิจกรรมทางกาย จำนวน 3 ท่าน
ประกอบไปด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชัยณรงค์ กงแก้ว
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาอาชีวศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
2. อาจารย์ ดร.ภาวินี ชุ่มใจ
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
สังกัด มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรี แสงอุทัย
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการศึกษาและกิจกรรมสำหรับนักศึกษาพิการ
จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจน์ แก้วกล้า
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์
ตำแหน่ง รองคณบดี คณะครุศาสตร์
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. นางสาวรุ่งทิwa ไชยชมภู
ตำแหน่ง บุคลากรสังกัดงานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ
สังกัด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ค่า IOC แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยเกี่ยวกับ “ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ”

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 5	รวม	IOC
1. เพศ () ชาย () หญิง	1	1	1	1	1	5	1
2. ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปี () ปีที่ 1 () ปีที่ 2 () ปีที่ 3 () ปีที่ 4 () ปีที่ 5 () อื่นๆ	1	1	1	1	1	5	1
3. มหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1
4. คณะ	1	1	1	1	1	5	1
5. อายุ..... ปี	1	1	1	1	1	5	1
6. ส่วนสูง..... เซนติเมตร	1	1	1	1	1	5	1
7. น้ำหนัก กิโลกรัม	1	1	1	1	1	5	1

ตอนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย

กิจกรรมทางกาย (Physical Activity) หมายถึง กิจกรรมกีฬา กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง หรือ กิจกรรมนันทนาการ แล้วส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายตามรูปแบบกิจกรรมที่จัดวางไว้ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ซึ่งถ้าได้กระทำสม่ำเสมอจะเป็นพฤติกรรมที่สร้างเสริมสุขภาพ

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC
		1	2	3	4	5		
1	กิจกรรมทางกาย หมายถึง การทำให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เคลื่อนไหวเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อลายทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก	1	1	1	1	1	5	1
2	การใช้อัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจ ใน 1 นาที สามารถคำนวณได้จากสูตร 220 - อายุ	1	1	1	0	1	4	0.80
3	กิจกรรมทางกายที่มีผลดีต่อสุขภาพ คือ การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้หัวใจเต้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 60 ของอัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจ	1	1	1	1	1	5	1
4	การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำทำให้อัตราเต้นของหัวใจขณะพักและความดันโลหิตลดลง	1	1	1	1	1	0	0.80
5	กิจกรรมทางกาย/ออกกำลังกาย ช่วยทำให้รูปร่างทรวดทรงดี	1	1	1	1	1	5	1
6	การเคลื่อนไหวร่างกายบางอย่าง เช่น การทำงานบ้าน การทำสวน การเดิน จัดเป็นกิจกรรมทางกายรูปแบบหนึ่ง	1	0	1	1	1	4	0.80
7	กิจกรรมทางกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติสุข	1	1	1	1	1	5	1
8	ความหนัก เบา ของการออกกำลังกายสามารถวัดได้โดยการวัดจากอัตราการเต้นของชีพจร	1	1	1	1	1	5	1
9	กิจกรรมทางกาย เป็นเรื่องของคนทั่วไปเท่านั้น ไม่จำเป็นสำหรับคนพิการ	1	1	1	1	1	5	1

ตอนที่ 3 ทศนคติของนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย ที่มีต่อกิจกรรมทางกาย

ทศนคติที่มีต่อกิจกรรมทางกาย หมายถึง ความคิดเห็น ความเชื่อและความรู้สึกของของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ไปในทางทิศทางใดทางหนึ่ง อาจเป็นไปได้ในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน คือ ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ กับแนวโน้มด้านการมีกิจกรรมทางกาย

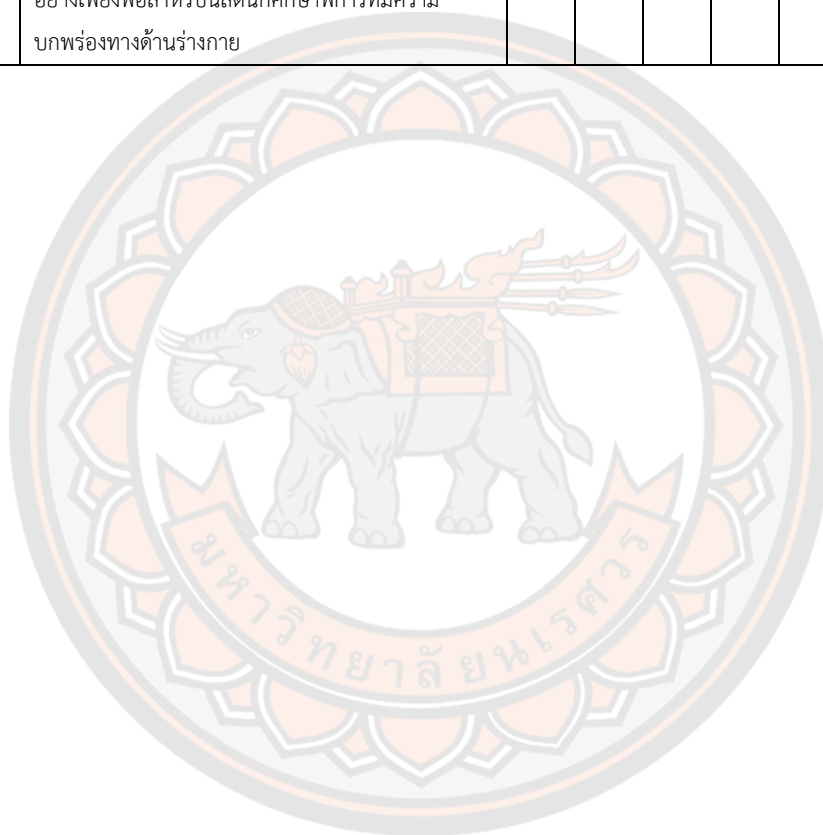
ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC
		1	2	3	4	5		
1	กิจกรรมทางกายไม่ใช่เรื่องยาก นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1
3	กิจกรรมทางกาย เป็นความรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคน	1	0	1	1	1	4	0.8
4	กิจกรรมทางกาย เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย และไม่มีความจำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1
6	กิจกรรมทางกาย ทำให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และครอบครัวมากขึ้น	1	1	1	1	1	5	1
7	กิจกรรมทางกาย ทำให้มีเหงื่อออกมาก มีกลิ่นตัวเป็นที่น่าพึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1
8	การชี้ให้เห็นประโยชน์ของการมีกิจกรรมทางกาย จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหันมาประกอบกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น	1	1	1	1	1	5	1
9	การประกอบกิจกรรมทางกาย เป็นการออกกำลังกาย การผ่อนคลายความเครียดและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	0	1	1	1	4	0.8
10	การประกอบกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1	1	1	1	1	5	1
11	การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำ ทำให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เป็นผู้ที่มีสุขภาพที่ดี และมีอายุยืนยาว	1	1	1	0	1	4	0.8

ตอนที่ 4 ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย หมายถึง เวลาว่าง และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จะเอื้อให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องในด้านของกิจกรรมทางกาย

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC
		1	2	3	4	5		
1	ช่วงเวลาที่ท่านประกอบกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัยมีความสะดวกและเหมาะสม	1	0	1	1	1	4	0.80
2	ท่านมีเวลาสำหรับการประกอบกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1
3	มหาวิทยาลัยที่ท่านศึกษาอยู่มีพื้นที่ว่างที่ใช้ประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย ได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1
4	ท่านไม่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ประกอบกิจกรรมทางกายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย	1	1	0	1	1	4	0.80
5	ท่านสามารถเดินทางไปยังสถานที่ประกอบกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัยได้ สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย	1	1	1	1	1	5	1
6	มหาวิทยาลัยของท่านอำนวยความสะดวกในการใช้สถานที่และอุปกรณ์ ในการประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1
7	มหาวิทยาลัยของท่านจัดสถานที่ประกอบกิจกรรมทางกายพร้อมอุปกรณ์ อย่างเหมาะสม สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1
8	มหาวิทยาลัยของท่านมีการส่งเสริมและฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมประกอบกิจกรรมทางกาย เพื่อสุขภาพ สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย	1	0	1	1	1	5	1
9	มหาวิทยาลัยของท่านมีวิทยากรให้ความรู้และเชิญชวนให้ประกอบกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย	1	1	0	1	1	4	0.80
10	มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่จัดประชุมแนะนำด้านสุขภาพ /กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย	1	1	1	0	1	4	0.80
11	มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายส่งเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย	1	1	1	0	1	4	0.80

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC
		1	2	3	4	5		
12	มหาวิทยาลัยของท่านมีการรณรงค์เรื่องกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1
13	มหาวิทยาลัยของท่านมีการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1
14	อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาให้บริการอย่างเพียงพอสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	1	1	1	1	5	1

ตอนที่ 5 ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย หมายถึง ผลสะท้อนกลับที่บุคคลได้รับ หรือคาดว่าจะได้รับจากการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกาย เช่น การได้รับคำแนะนำ การได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายจาก ครอบครัว อาจารย์ มหาวิทยาลัย

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	IOC
		1	2	3	4	5		
1	ผู้บริหาร/อาจารย์ให้การสนับสนุน ด้านงบประมาณในการประกอบกิจกรรมทางกาย	1	1	1	1	1	5	1
2	ผู้บริหาร/อาจารย์ ให้การสนับสนุนด้านเวลาในการประกอบกิจกรรมทางกาย	1	1	0	1	1	4	0.80
3	ผู้บริหาร/อาจารย์ ให้กำลังใจเมื่อเห็นท่านประกอบกิจกรรมทางกาย	0	1	1	1	1	4	0.80
4	ผู้บริหาร/อาจารย์ ร่วมกิจกรรมทางกายกับท่าน	1	0	1	1	1	4	0.80
5	สมาชิกในครอบครัวให้การสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการประกอบกิจกรรมทางกาย	1	0	1	1	1	4	0.80
6	สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจเมื่อท่านในการประกอบกิจกรรมทางกาย	1	1	1	1	1	5	1
7	ท่านมีสมาชิกในครอบครัวร่วมในการประกอบกิจกรรมทางกายด้วย	1	1	1	1	1	5	1
8	สมาชิกในครอบครัวที่ท่านมีความสนใจในเรื่องกิจกรรมทางกาย	1	1	1	1	1	5	1
9	ท่านมีเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องกิจกรรมทางกาย	1	1	1	1	1	5	1
10	ท่านมีเพื่อนให้คำแนะนำวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการประกอบกิจกรรมทางกาย	1	1	1	1	1	5	1
11	เพื่อนๆ ชักชวนให้ท่านปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	1	1	1	1	1	5	1

ตอนที่ 6 พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัย

พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัย หมายถึง พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย โดยใช้ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง หรือกิจกรรม นันทนาการ ภายในมหาวิทยาลัยซึ่งถ้าได้กระทำสม่ำเสมอจะเป็นพฤติกรรมที่สร้างเสริมสุขภาพ

1. ในช่วงเวลาที่ท่านได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ท่านมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอหรือไม่
 - () มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ (ตอบข้อ 3-7)
 - () ไม่มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ (ตอบเฉพาะข้อ 2)
2. สาเหตุที่ทำให้ท่านไม่มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอเนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ไม่มีเวลา/ไม่ว่าง	() อาย
() ไม่มีสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	() ไม่มีความสามารถ
() ไม่รู้วิธีปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	() ไม่ชอบกิจกรรมทางกาย
() คิดว่าไม่จำเป็น	() ไม่มีเพื่อน
() ไม่มีครู/ผู้นำการปฏิบัติ	() มีโรคประจำตัว ไม่สบายหรือป่วย
() มีภาระงานมาก	() ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการเรื่องกิจกรรมทางกายที่สามารถเข้าร่วมได้
() อื่นๆ(ระบุ).....	
3. เหตุผลที่ท่านมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ คลายเครียด
 - () ต้องการความสนุก/เพลิดเพลิน
 - () ต้องการรูปร่างสมส่วน/สวยงาม/ไม่อ้วน
 - () มีปัญหาทางสุขภาพ
 - () ต้องการมีสุขภาพที่ดีมีความแข็งแรง เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายทั่วไป
 - () ต้องการพบปะเพื่อน บุคคล หรือกลุ่มบุคคลเพื่อสัมพันธ์ภาพที่ดี
 - () ต้องการแข่งขันเพื่อผลแพ้หรือชนะ
 - () อื่นๆ (ระบุ).....
4. ท่านปฏิบัติกิจกรรมทางกายในแต่ละครั้งเป็นเวลานานเท่าไร

() ต่ำกว่า 10 นาที	() 20 - 29 นาที
() 10 - 19 นาที	() มากกว่า 30 นาที

5. โดยปกติท่านได้ปฏิบัติกิจกรรมทางกายอย่างน้อยเพียงใด

- () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายทุกวัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ > 5 วัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 3-5 วัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 1-2 วัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย นานๆ ครั้ง

6. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายหนักเพียงใด

- () ซ้ำพรวดันถึง 100-120 ครั้ง/นาทีก่อน () ซ้ำพรวดันถึง 141-160 ครั้ง/นาทีก่อน
 () ซ้ำพรวดันถึง 121-140 ครั้ง/นาทีก่อน () ซ้ำพรวดันถึง 161-180 ครั้ง/นาทีก่อน

7. ชนิดของกิจกรรมทางกาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () เดิน () วิ่ง () โยคะ () รำมวยจีน () รำกระบอง
 () ปั่นจักรยาน () แบดมินตัน () เต้นแอโรบิก () ปลูกต้นไม้ () ทำงานบ้าน
 () ล้างรถ () อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 7 ท่านคิดว่า นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายควรได้รับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายหรือไม่ อย่างไร ในรูปแบบใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา “ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “ รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ” อันจะเป็นแนวทางในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยครั้งนี้ ใครขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ แต่จะนำไปประมวลผลในลักษณะรวมเท่านั้น แบบสอบถามแบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย
- ตอนที่ 3 ทักษะคิดเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย
- ตอนที่ 4 ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย
- ตอนที่ 5 ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย
- ตอนที่ 6 พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 7 ข้อแสดงความคิดเห็นอื่นๆ

นิยามศัพท์

กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Activity) ที่ส่งผลต่อการสร้างเสริมสุขภาพของ นิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย ที่มีรูปแบบไม่เฉพาะเจาะจง เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งในระหว่างวัน รวมถึงการใช้เวลาว่างในการออกกำลังกาย หรือ การเล่นกีฬา เป็นต้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายประภรณ์ ต้อยศรี

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ตามความเป็นจริงที่ตรงกับข้อมูลผู้ตอบ

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ..... ปี
3. น้ำหนัก กิโลกรัม ส่วนสูง..... เซนติเมตร
4. ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปี () ปีที่ 1 () ปีที่ 2 () ปีที่ 3 () ปีที่ 4 () ปีที่ 5 () อื่นๆ.....
5. กำลังศึกษาคณะ
6. มหาวิทยาลัย.....
- 7.

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบทดสอบความรู้เรื่องกิจกรรมทางกาย ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเห็นของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		ถูก	ผิด
1.	กิจกรรมทางกาย หมายถึง การทำให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เคลื่อนไหวเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อลายทำให้มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติขณะพัก		
2.	การหาอัตราการเต้นสูงสุดของหัวใจ ใน 1 นาที สามารถ คำนวณได้จากสูตร 220 - อายุ		
3.	กิจกรรมทางกาย เป็นเรื่องของคนทั่วไปเท่านั้น ไม่จำเป็น สำหรับคนพิการ		
4.	กิจกรรมทางกาย/ออกกำลังกาย ช่วยทำให้รูปร่างทรวดทรง ดี		
5.	กิจกรรมทางกาย คือพฤติกรรมที่ไม่ควรที่จะนำมาปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ		
6.	กิจกรรมทางกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการ ดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติสุข		

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		ถูก	ผิด
7.	ความหนัก เบา ของการออกกำลังกายสามารถวัดได้โดยการวัดจากอัตราการเต้นของชีพจร		
8.	การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำทำให้อัตราเต้นของหัวใจขณะพักและความดันโลหิตลดลง		
9.	การเคลื่อนไหวร่างกายบางอย่าง เช่น การทำงานบ้าน การทำสวน การเดิน จัดเป็นกิจกรรมทางกายรูปแบบหนึ่ง		
10.	กิจกรรมทางกายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีในการดำเนินชีวิตให้ยากลำบากมากขึ้นกว่าเดิม		

ตอนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม เรื่องทัศนคติของ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่มีต่อกิจกรรมทางกาย ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับทัศนคติของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	กิจกรรมทางกายไม่ใช่เรื่องยาก นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเอง					
2	กิจกรรมทางกาย เป็นความรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคน					
3	กิจกรรมทางกาย เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย และไม่มีควมจำเป็นสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย					
4	กิจกรรมทางกาย ทำให้ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และครอบครัวมากขึ้น					
5	กิจกรรมทางกาย ทำให้มีเหงื่อออกมาก มีกลิ่นตัวเป็นที่ไม่น่าพึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย					
6	การชี้ให้เห็นประโยชน์ของการมีกิจกรรมทางกาย จะช่วยให้ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหันมาประกอบกิจกรรมทางกายเพิ่มมากขึ้น					
7	การประกอบกิจกรรมทางกาย เป็นการออกกำลังกายการผ่อนคลายความเครียดและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ให้ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย					
8	กิจกรรมทางกายไม่ใช่เรื่องยาก นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเอง					
9	กิจกรรมทางกาย เป็นความรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายทุกคน					
10	การประกอบกิจกรรมทางกายเป็นประจำ ทำให้ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เป็นผู้ที่มีสุขภาพที่ดี และมีอายุยืนยาว					

ตอนที่ 4

ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		มีมาก	มีน้อย
ด้านการบริหารจัดการ (Management)			
1.	มหาวิทยาลัยของท่านมีการส่งเสริมและฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมประกอบการกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
2.	มหาวิทยาลัยของท่านมีการรณรงค์เรื่องกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
3.	มหาวิทยาลัยของท่านมีการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
4.	มหาวิทยาลัยของท่านมีการส่งเสริมและฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมประกอบการกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
ด้านการเงินและงบประมาณ (Money)			
5.	มหาวิทยาลัยของท่านจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางกาย ออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างเพียงพอสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
6.	มหาวิทยาลัยของท่านจัดทำแผนงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางกาย การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
ด้านบุคลากร (Man)			
7.	มหาวิทยาลัยของท่านมีเจ้าหน้าที่ดูแลให้ความรู้ ในการประกอบการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
8.	มหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่จัดประชุมแนะนำด้านสุขภาพ /กิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
ด้าน สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)			
9.	ท่านมีวิธีเดินทางไปยังสถานที่ในการประกอบการกิจกรรมทางกายในมหาวิทยาลัยได้สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย		
10.	ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้สถานที่ประกอบการกิจกรรมทางกายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย		

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		มีมาก	มีน้อย
11.	มหาวิทยาลัยของท่านมีการอำนวยความสะดวกในการใช้สถานที่และอุปกรณ์ ในการประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
12.	มหาวิทยาลัยที่ท่านศึกษาอยู่มีพื้นที่ใช้ประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการทางด้านร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพอและเหมาะสม		
13.	มหาวิทยาลัยของท่านมีอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย และสถานที่เล่นกีฬา โดยเฉพาะให้บริการสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		

ตอนที่ 5 ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ ตรงกับความ เป็นจริงมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		มีมาก	มีน้อย
ด้านการสนับสนุนจากบุคคลากร			
1	ผู้บริหาร/อาจารย์ สนับสนุน ด้านงบประมาณในการประกอบกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
2	ผู้บริหาร/อาจารย์ สนับสนุนด้านเวลาในการประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
3	ผู้บริหาร/อาจารย์ กระตุ้นให้ท่านประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
4	ผู้บริหาร/อาจารย์ มีส่วนร่วมประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย			
5	มหาวิทยาลัยมีการจัดทำป้ายรณรงค์สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย ประกอบกิจกรรมทางกาย		
6	มหาวิทยาลัยมีชมรมกีฬาเฉพาะสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย ได้เข้าร่วมกิจกรรม		
7	มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ได้เข้าร่วมกิจกรรม		
ด้านการสนับสนุนจากภายนอก หรือ แรงจูงใจ			
8	สมาชิกในครอบครัวให้การสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการ ประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกาย		
9	สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจเมื่อท่านในการประกอบกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
10	ท่านมีสมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		
11	ท่านมีเพื่อนให้คำแนะนำวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการประกอบกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย		

ตอนที่ 6 พฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายภายในมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิต นักศึกษา พิจารณาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ในช่วงเวลาที่ท่านได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ท่านมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอหรือไม่

- () มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ (ตอบข้อ 3-7)
 () ไม่มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ (ตอบเฉพาะข้อ 2)

2. สาเหตุที่ทำให้ท่านไม่มีมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอเนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ไม่มีเวลา/ไม่ว่าง	() อาย
() ไม่มีสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	() ไม่มีความสามารถ
() ไม่รู้วิธีปฏิบัติกิจกรรมทางกาย	() ไม่ชอบกิจกรรมทางกาย
() คิดว่าไม่จำเป็น	() ไม่มีเพื่อน
() ไม่มีครู/ผู้นำการปฏิบัติ	() มีโรคประจำตัว ไม่สบายหรือป่วย
() มีภาระงานมาก	() ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการเรื่องกิจกรรมทางกายที่สามารถเข้าร่วมได้
() อื่นๆ(ระบุ).....	

3. เหตุผลที่ท่านมีพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ คลายเครียด
 () ต้องการความสนุก/เพลิดเพลิน
 () ต้องการรูปร่างสมส่วน/สวยงาม/ไม่อ้วน
 () เพื่อการมีสุขภาพที่ดี
 () ต้องการมีสุขภาพที่ดีมีความแข็งแรง เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายทุกๆ ไป
 () ต้องการพบปะเพื่อน บุคคล หรือกลุ่มบุคคลเพื่อสัมพันธ์ภาพที่ดี
 () ต้องการแข่งขันเพื่อผลแพ้หรือชนะ
 () อื่นๆ (ระบุ).....

4. ท่านปฏิบัติกิจกรรมทางกายในแต่ละครั้งเป็นเวลานานเท่าไร

() ต่ำกว่า 10 นาที	() 20 - 29 นาที
() 10 - 19 นาที	() มากกว่า 30 นาที

5. โดยปกติท่านได้ปฏิบัติกิจกรรมทางกายมากน้อยเพียงใด

- () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายทุกวัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 5-6 วัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 3-4 วัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกายสัปดาห์ละ 1-2 วัน
 () ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย นานๆ ครั้ง

6. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายหนักเพียงใด

- () ซี่พจรเต้นถึง 100-120 ครั้ง/นาที () ซี่พจรเต้นถึง 141-160 ครั้ง/นาที
 () ซี่พจรเต้นถึง 121-140 ครั้ง/นาที () ซี่พจรเต้นถึง 161-180 ครั้ง/นาที

7. ชนิดของกิจกรรมทางกาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () เดิน () วิ่ง () โยคะ () รำมวยจีน
 () รำกระบอง () ปั่นจักรยาน () แบดมินตัน () เต้นแอโรบิก
 () ปลูกต้นไม้ () ทำงานบ้าน () ล้างรถ () กิจกรรมประกอบดนตรี
 () Fitness () กิจกรรมทางสังคมและอาสาสมัคร
 () อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 7

ข้อแสดงความคิดเห็นอื่นๆ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถาม เรื่อง ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับรูปแบบ และการ

ส่งเสริม

กิจกรรมทางกาย ให้ท่านเขียนความต้องการของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสัมภาษณ์

“รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทาง ด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ”

วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะนำมาสร้าง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ โดยผู้วิจัยจะปิดเป็นความลับและไม่ส่งผลกระทบต่อท่านผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ ประกอบไปด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการสัมภาษณ์

1. ดำเนินการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ.....
สถานที่สัมภาษณ์.....
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - 2.1 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
 - 2.2 ตำแหน่ง.....
 - 2.3 สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านบุคลากร

ท่านมีการจัดการด้านของบุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างไรที่จะช่วยให้การจัดการกิจกรรมทางกายของ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย การวางแผน การสรรหา การคัดเลือกบุคคล การฝึกอบรม ค่าตอบแทนและสวัสดิการ การประเมินผล

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการองค์กร

1. ท่านคิดว่าองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการองค์กร ส่งผลต่อการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีวิธีการดำเนินการอย่างไร เช่น มีการกำหนดโครงสร้าง ผู้รับผิดชอบ ทิศทาง นโยบาย แผนงาน ในด้านการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 3 งบประมาณ

1. ท่านคิดว่าองค์ประกอบด้านงบประมาณส่งผลต่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2. งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มุ่งเน้นไปที่ส่วนใดบ้าง เช่น เงินรางวัล, จัดซื้ออุปกรณ์, สร้างสนามฝึกซ้อม, ฝึกอบรม, ซ่อมบำรุงอุปกรณ์ เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีกระบวนการตรวจสอบการใช้งบประมาณในการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ของท่านหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างไรบ้าง และมีการดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 4 สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ท่านคิดว่าองค์ประกอบด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างไร

.....

.....

.....

2. การดูแลในส่วนของสถานที่จัดกิจกรรม และเล่นกีฬาต่าง ๆ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายมีฝ่ายที่ดูแลโดยเฉพาะหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับด้านสถานที่หรือวัสดุอุปกรณ์หรือไม่ และมีแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้าง เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการวางแผน

1. ท่านมีกระบวนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทางกายกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดกิจกรรม อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 6 ด้านการจัดการองค์กร

1. ท่านมีวิธีการบริหารจัดการภายในองค์กรของท่านการบริหารงาน เพื่อการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ารูปแบบการบริหารจัดการองค์กรของท่าน เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นควรทำอย่างไร

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 7 การนำ

1. ท่านมีการบริหารจัดการองค์กรอย่างไรเพื่อจูงใจให้บุคลากรในองค์กรของท่านปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 8 การประเมิน

1. ท่านมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างต่อเนื่องหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้

นายประกรณ์ ต้อยศรี

นิสิตปริญญาเอก สาขาการจัดการกีฬา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
โทรศัพท์ 091-825-3542

ประเด็นการสนทนา การตรวจสอบรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษา
 พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
องค์ประกอบที่ 1 สิ่งนำเข้า (INPUT)		
ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)		
1.1 ความรู้		
<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้ในเรื่องของกิจกรรมทางกาย เช่น ความหมาย ประโยชน์ เป็นต้น (*) - ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่อง แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (*) - ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย (*) - ให้จัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย (*) 		
2.ปัจจัยเอื้อ (Reinforcing Factor)		
1.1 ด้านการบริหารจัดการ (Policy)		
<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดนโยบายส่งเสริมสุขภาพด้านกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (*) - กำหนดทิศทาง แนวทาง การจัดการ โครงสร้าง หน้าที่ ผู้รับผิดชอบ อย่างชัดเจนสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (*, **) - สนับสนุน การพัฒนา และส่งเสริมความรู้ให้กับบุคลากร และ นิสิต นักศึกษา พิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย (*, **) 		
2 ด้านเงิน และงบประมาณ (Money)		
<ul style="list-style-type: none"> - จัดเตรียมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทางกาย รวมถึงการฝึกซ้อมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างเพียงพอในแต่ละปี (*, **) - จัดเตรียมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมทางกาย รวมถึงการฝึกซ้อมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ 		

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
<p>บกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ สำหรับโครงการระยะยาว (*,**)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผน แนวทาง และระยะเวลา ในการใช้งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ผ่านการเขียนโครงการที่มีรายละเอียดที่ชัดเจน (* , **) - จัดระบบตรวจสอบ ควบคุม การใช้ จ่าย งบประมาณจากหน่วยงานในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมถึงการจัดทำรายงานผลงบประมาณรายรับ และรายจ่าย (**) 		
<p>3 ด้านบุคคล (Man)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีคุณวุฒิด้าน พลศึกษา หรือ มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกายโดยตรง (**) - บุคลากรปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอต่อความต้องการ (**) - วางแผนการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร เช่น การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม การจัดสวัสดิการ และแรงจูงใจที่เหมาะสม (**) - จัดสรรงบประมาณ ในการสนับสนุนบุคลากรอย่างเพียงพอ (**) - ประเมินคุณภาพของบุคลากร (กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล ปรับปรุง (**) 		
<p>4 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างเชื่อมเฉพาะระหว่างอาคารเรียน หรือระหว่างคณะ เพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ไปยังสถานที่ต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยได้ (*) - จัดทำป้ายแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมทางกายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย (*) - ควบคุมการให้บริการการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการมีกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายใน 		

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
<p>สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ อย่างมีระบบ (* , **)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (*) <ul style="list-style-type: none"> - ซ่อมแซม ปรับปรุง และดูแล สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเอื้อต่อการเข้าถึงอุปกรณ์ และการมีกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (**) 		
<p>ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factor)</p> <p>3.1 ด้านการสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยมีการจัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ประกอบกิจกรรมทางกาย (*) - มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งชมรมกีฬา และสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้เข้าร่วมกิจกรรม (*) - มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้เข้าร่วมกิจกรรม (*) 		
<p>องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process)</p> <p>ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Planning : P)</p> <ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกายระยะสั้น และ ระยะยาว สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ในการใช้ทรัพยากรด้านบุคคล งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก (**) - กำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกาย สำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้าน 		

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
<p>ร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ที่จะเข้าร่วมด้วยความเหมาะสม ให้สอดคล้องตามนโยบายของมหาวิทยาลัย (**)</p> <ul style="list-style-type: none"> - วางแผนด้านกิจกรรมทางกายร่วมกับหน่วยงานสนับสนุนดำเนินงานด้านนักศึกษาพิการ (DSS) โดยตรง (**) - วางแผนการดำเนินการด้านกิจกรรมทางกาย (ลดขั้นตอนในดำเนินกิจกรรม)เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ (**) 		
<p>ขั้นตอนที่ 2 การจัดการ (Organizing: O)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำโครงสร้างการองค์กร และ หน่วยงานผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน(**) - กำหนด โปรแกรมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย (**) - กำหนดบทบาทหน้าที่ และระบบการทำงานของบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการจะกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย อย่างชัดเจน(**) - จัดระบบการบริการ วางแผน และจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อหารือในด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ (**) - แลกเปลี่ยนข้อมูลกันภายในเครือข่ายศูนย์ช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาพิการ เกี่ยวกับวิธีการจัดการหรือแนวทางแก้ไขปัญหา ของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างเป็นระบบ (**) 		
<p>ขั้นตอนที่ 3 การนำ (Leading : L)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารมีการสร้างทัศนคติ และเจตคติที่ดีให้บุคลากรในการทำงาน(**) -ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน, ตั้งเป้าหมายที่ทำ ทาย, ฝึกอบรม, สร้างความร่วมมือภายในองค์กร ,การ จัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และสร้างจริยธรรมที่ดีในการทำงาน(**) -ผู้บริหาร มีการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น 		

รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกาย สำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
<p>ค่าปฏิบัติงานล่วงเวลา, สวัสดิการด้านที่พัก เป็นต้น) (**)</p> <p>-ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตาม มีส่วนการปฏิบัติกิจกรรมทาง กายตามแผนที่กำหนดไว้ (**)</p>		
<p>ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluating : E)</p> <p>- ประเมินผล อย่างน้อย 2 ครั้ง/ปี หรือตามรอบการ ประเมินตามตัวชี้วัดของนโยบาย หรือ แผนยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัย(**)</p> <p>- ประเมินผลการดำเนินโครงการก่อนและหลัง เพื่อพัฒนา และปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป (**)</p>		
<p>องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต(OUT PUT) คือ</p> <p>นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย มี สุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เข้าร่วมกิจกรรมทางกายตามที่ มหาวิทยาลัยได้สนับสนุน จัดกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่ มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เฉพาะ และได้มาตรฐาน สำหรับนิสิต นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ บกพร่องทางด้านร่างกาย</p>		
<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>		

แบบสอบถาม

เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับ
นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
เขตภาคเหนือ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้าน
กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ เขตภาคเหนือที่มีต่อความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของการนำรูปแบบการจัดการ
กิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ เขตภาคเหนือ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น

2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกาย ที่มีต่อความเป็นไป
ได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ
บกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตำแหน่ง

- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ

2. มหาวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยพะเยา
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม
- มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- มหาวิทยาลัยนเรศวร
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

3. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มี

ความบกพร่องทางด้านร่างกาย

- น้อยกว่า 5 ปี 5 -10 ปี มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานิสิตและ
ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาพิการ ของในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขต
ภาคเหนือ ที่มีต่อความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ของรูปแบบการจัดการกิจกรรมทาง
กายสำหรับ นิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ในสถาบัน
อุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบฯไปใช้ หมายถึง ความคิดเห็นของรอง
อธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานิสิต และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิต
นักศึกษาพิการ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความ
บกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ว่า สามารถนำรูปแบบฯไปใช้ในการ
จัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตภาคเหนือ

ประเด็นที่ 2 ความมีประโยชน์ของการนำรูปแบบฯไปใช้ หมายถึง ความคิดเห็นของรอง
อธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองพัฒนานิสิต และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิต
นักศึกษาพิการ ที่มีต่อการนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มี
ความบกพร่องทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ไปใช้ว่า สามารถนำรูปแบบ
ไปใช้ในการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย ใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ได้มากน้อยเพียงใด

5	หมายถึง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ความเป็นไปได้/มีประโยชน์
ในการนำไปใช้ใน ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือมีความเป็นไปได้/มีประโยชน์
ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับสำหรับนิสิตนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่อง
ทางด้านร่างกายในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตภาคเหนือ ความเป็นไปได้/มีประโยชน์
ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๕๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยพะเยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ตู่ยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ตู่ยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๕๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ดู่ศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ดู่ศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๘๓

๒๕๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๑๘๘๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ / หัวหน้างานศูนย์ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายประกรณ์ ต้อยศรี รหัสประจำตัว ๕๙๐๓๐๘๓๑ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การจัดการกีฬา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมทางกายสำหรับนักศึกษาพิการที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘-๓๑

โทรสาร ๑-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายประกรณ์ ต้อยศรี

โทร 0๙-๑๘๒๕-๓๕๔๒